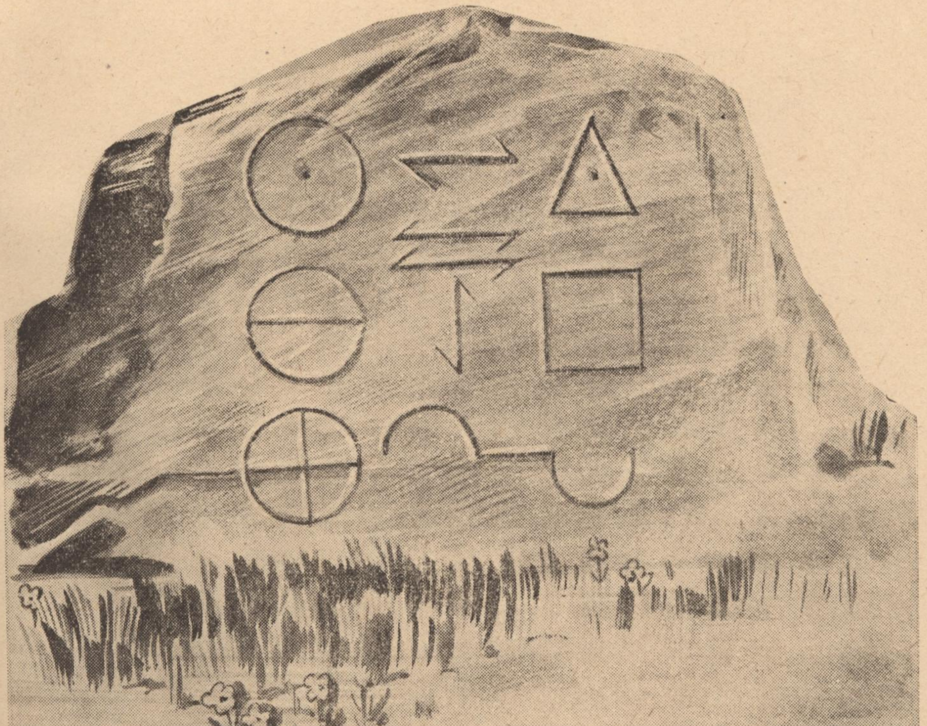
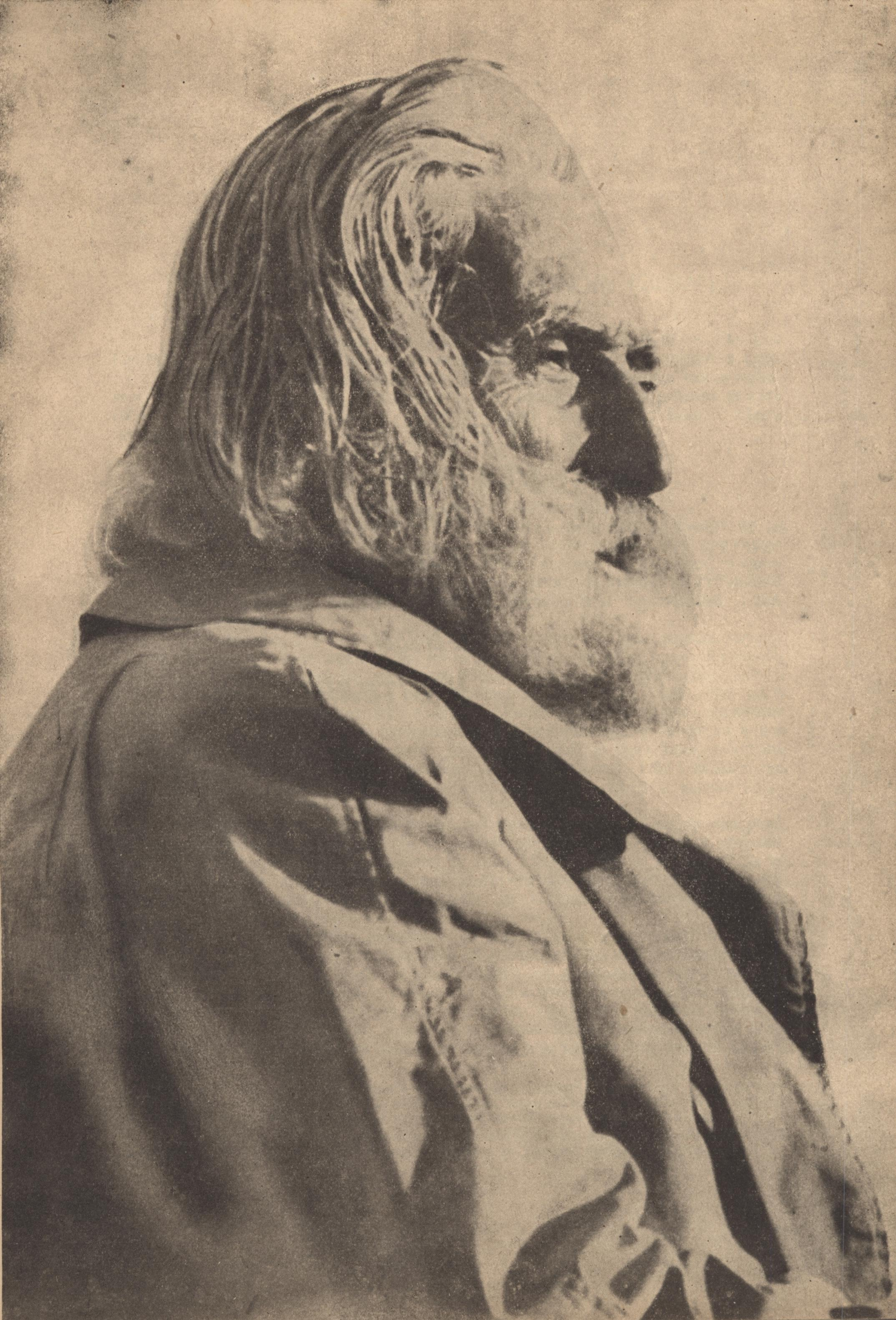

Учителят
РАЗГОВОРИТЕ ПРИ СЕДЕМТЕ РИЛСКИ ЕЗЕРА

Главата на твоето слово е истината

УЧИТЕЛЯТ

РАЗГОВОРИТЕ ПРИ СЕДЕМТЕ РИЛСКИ ЕЗЕРА

Верен
истинен
чист
и благ
всякога
бъди
Учителят

РАЗГОВОРИТЕ ПРИ СЕДЕМТЕ РИЛСКИ ЕЗЕРА*)

Има едно живо знание, което иде всеки момент от Великия Разумен Център. То иде със самия живот, то е неделимо от него и носи неговата сила.

Учителят даваше знанието тъй непосредствено, свободно, както слънцето дава своята светлина и топлина, както обилният извор раздава водите си на всички и се радва, когато се ползуват от тях, както плодното дърво предлага плодовете си.

Мъдростта, която сега иде, е от Бога.

Любовта, която сега се изявява, е от Бога.

Истината, която сега се разкрива, е от Бога.

Словото и животът на нашия обичен Учител бяха едно.

Около Учителя всякога беше светло, топло, слънчево, но никога не се чувствуваше застой. Около Него всякога имаше едно ведро, леко движение, както на висок планински връх. Даже в онези мигове на мълчание, в светлия мир, който Го обгръщаше, се чувствуваше мощният трепет на струящата мисъл, както трепета на най-ранната зора на изток, която предвещава идването на новия ден.

Разговорите с Учителя се подхващаха естествено, при всички случаи, когато бивахме с Него: през време на пътуванията ни, във време на почивките, през време на обедите или след тях, при срещи с приятелите, винаги имаше въпроси живи, трептущи; те възникваха, като че от само себе си, в повечето случаи без даже да му ги задават. Учителят с интуитивно прозрение долавяше назрелите въпроси в човешката душа, виждаше къде се спъва човек в пътя си, къде тегнат някои стари, инертни понятия и представи, завещани от миналото и пречат на неговия растеж. В такива случаи Той с внимателна ръка отмахваше препятствието или просто осветяваше пътя, и всичко тръгваше добре.

Човешките мисли, чувства и желания гравитират към известни центрове, каквито са градовете, селищата. Те образуват среда, в която човек е потопен. Тази среда не всякога е благоприятна за него. Необходимо е понякога да се излезе от нея, да дойде човек в непосредствен контакт със силите на природата, да се пречисти, обнови, подкрепи, да почерпи вдъхновение и сили за работа.

Учителят с дълбоко познаване ни въвеждаше в царството на природата и тук в своите беседи и разговори хвърляше обилно светлина върху важните въпроси на живота. В общия живот, който се устройваше там — общите молитви, обеди, учение, работа — се правеха малки опити за приложение, опитваха се методите за работа — методи, извлечени от живата разумна природа.

Планините не са само географски места. Всяка планина, всеки връх или долина съответствуват на известни области в духовния свят според силите,

*) Естествено е, че в разговорите с Учителя при Седемте Рилски езера, говорени в течение на много години (1929—1942) и в разни случаи, може да има повторения. Те по възможност са премахнати. А някъде сродни идеи от различни разговори са събрани в едно.

Някои идеи, изказани от Учителя при Седемте Рилски езера, за да бъдат по-добре разбрани и обяснени, са допълнени с мисли, изказани от Учителя при други случаи.

които действуват там. Планините са центрове на мощни космични сили. Те са като гънките на мозъка, където се проявяват човешката интелигентност и мисъл. Великите култури са се развивали винаги в съседство с планините.

Възлизането на планините не беше за нас разходка или спорт. То беше влизане в нови условия за работа и учение. Учителят изразяваше това така: „Ние идваме на планината не само за чистия въздух и слънцето, но да изразим Любовта си към Бога". Учителят грижливо подбираше и подготвяше условията, външни и вътрешни, за да изяви известни истини. Изчакваше времето за това, т. е. онзи момент в разумния живот, когато силите, които действуват там, благоприятствуват за това.

Както естественикът от оскъдните следи, които животът е оставил преди милиони години, може да възстанови картината на миналото, тъй и онзи, който има знание и прозрение, може да види в самото възникване на даден въпрос констелациите на силите, които са действували в момента, тяхното съчетание и взаимно отношение.

Животът около Учителя протичаше в онзи непосредствен космичен ритъм, израз на живота на Цялото. Като жив, Божествен център, Учителят привличаше онези сили, онези елементи, необходими да се повдигне, осветли и разреши даден въпрос и то в определеното време, в съгласие с вечния ритъм на живота. Защото съвършенството се изразява в това — да бъдем всякога в съгласие с Великия, Безграничния.

Понякога около Учителя се създаваха странни съчетания на силите, защото всеки човек е носител на известни сили на живата разумна природа, представител на известни идеи. Тогава Учителят мъдро разрешаваше и примиряваше вековни противоречия и конфликти, насочвайки силите в правилния Божествен път. В такъв случай Той действуваше като център, чрез който Великото Разумно Начало се проявява.

Древните казваха: „Каквото е горе, такова е долу".

Превеждаме: „Каквото е вътре, такова е отвън".

Учителят използуваше и най-малките условия, които разумната природа поставяше на Негово разположение. Той се отнасяше с внимание към всичко. Често пъти Той виждаше в най-малките наглед прояви изявление волята на Вечния. На тях Той се радваше, на малкия Божествен потик в тях. Те са като семенцата, които за в бъдеще ще се развият и принесат плод. Учителят разбираше езика на малките неща, чрез които най-често разумният свят говори. Чуваше „тихия глас". Понякога Той спираше вниманието ни на малки прояви в живота, превеждаше тяхното значение и смисъл, а отминаваше с безразличие големи и шумни явления, като не им отдаваше никакво значение. Големите явления са завършен резултат. А когато са израз на човешката суета, щеславие и корист, те остават безплодни.

Всичко, каквото ставаше около Учителя, добиваше дълбок смисъл и значение, защото животът се изразява в своята пълнота, цялостно. От най-малките до най-големите си прояви той е единен и неделим. В него може да се долови мощният космичен ритъм — пулсът на любещото сърце на Вечния.

Има едно течение на живота, което изхожда от Великия Разумен Център, възприема се от всички Възвишени Същества, предава се последователно до най-малките. Него най-добре можем да уподобим на светлината, която е винаги нова, неповторима, съгражда и възраства всичко.

Много от разговорите представляват словесен израз на тази текуща мисъл, която сега за пръв път се разкрива на човешкото съзнание. Това е „небесният хляб", за който душите гладуват. Затова всички, които познаваха Учителя, се стремяха да бъдат близо до Него.

Разговорите при Седемте рилски езера са малка част от богатството, което Учителят ни разкриваше през време на живота ни с Него край тях.

ПЪТУВАНЕТО

Много години под ред, в първите дни на лятото, когато снеговете по високите върхове се разкъсат и сивите студени багри се сменят с меки, магнетични, синкави тонове, ние се отправяхме с нашия обичен Учител към Рила и там горе установявахме нашия лагер край езерото Елбур.

Достатъчно беше присъствието на Учителя, за да се уреждат нещата по най-добрия начин и лесно, като че от само себе си. Защото в Негово присъствие всеки се стараеше да прояви най-хубавото от себе си. Тази готовност правеше трудните неща лесни. Всяка работа се извършваше с любов и по свобода. Това беше новият импулс, предвестник на новия живот, който вече почва да се пробужда в човешката душа.

Пътуването се организираше от неколцина братя. Работата се разпределяше естествено и тогава в ранните зори голяма кола ни отнасяше до подножието на планините, откъдето почват горите. Там на поляните вече чакат нашите добри приятели власите — овчарите от планината. Със своите дребни, яки коне те вземат грижата за изнасяне на товарите. Нагоре по стръмните, едва проходими пътеки тия коне са незаменими. Скоро тежко натовареният керван се изгубва из зелените алеи. Звънците отмерено пригласят на бодрата, здрава стъпка на конете. Прохлада, свежест и шум на много води изпълват долината. Обгръща ни първичен някакъв полъх, още от зорите на времената. Пред нас се разкрива царството на природата, в което навлизаме със свещен трепет.

Понякога подета от много гласове се издига песен на Братството. Тя звучи като хорал всред общата хармония като понятен говор, който тълкува Словата на Вечния.

Пътят през горите трае няколко часа. Учителят се движи обикновено начело с малка дружина. От време на време Той дава почивки, за да пристигнат останалите назад групи. Най-отзад вървят неколцина братя, опитни планинари; те имат грижата за онези, които се движат бавно и могат да изостанат в пътя. Друга малка дружина избързва напред. Горе, след като се изкачат първите височини, има поляни, край които тича весел планински поток. Оттук

се разкриват гледки към върховете и свежият ароматен полъх от горните поляни разведрява пътниците. Когато дружината пристигне тук, огньовете вече горят и чайниците врат на тях. Всички сменят потните си дрехи, пият обилно гореща вода, прави се голяма почивка, изчакват се групите, които са изостанали и когато се съберат всички, насядали в кръг на тревата, правим общ обед.

Оттук почват големите стръмнини към първото езеро. Пътеките извеждат над пояса на горите, през зоната на клековете, до високите поляни. Колкото по-горе се изкачваме, планинският свят се разкрива все по-величествен и обширен — върхове, вериги, масиви със странни и страшни форми се издигат в пространството. В далечините багрите се смекчават във всички гами на светлината.

Възлизането на тези стръмнини има своето благотворно влияние — откъсва човека от света на низините и го подготвя да влезе в чистия свят на планината.

Същият ден край езерото Елбур възниква лагерът на учениците. За няколко часа само малките палатки, живописно пръснати по брега на езерото, са готови.

Селището на учениците е школа. Тук се изучава свещената наука на всички времена — езика на Вечния.

„Да знае човек каква е Божията воля за него и как да я изпълнява, това е свещено знание."

Вечерта на огнището — край езерото Елбур — се запалва огънят.

ЧИСТОТАТА

През нощта беше валял проливен дъжд. Слънцето изгря зад планини от облаци с пламнали върхове. Изгря и се скри, и пак изгря на няколко пъти, докато достигна ясното, ведро небе и заля планината с обилна радостна светлина. Въздухът беше свеж, прохладен, скалите мокри, по тревите и храстите безброй капчици искряха с всичките цветове на дъгата. Облаците се оттегляха на запад ниско над върховете, мъглите прехвърляха горните хребети и се губеха зад тях.

След утринното Слово слязохме от Молитвения връх край второто езеро. Слънцето вече надничаше в езерната долина, нагряваше срещните склонове, от които се издигаха изпарения.

Планината има свой живот — голям, първичен, тайнствен. Всред него човек се чувствува малък, смирен и възхитен.

След гимнастическите упражнения ние се събрахме около Учителя и Той каза:

— Планината обича чистотата. Пазете като свещен завет чистотата на планината. Всяко късче хартия, останки от храна, тор от добитъка, който е идвал тук — всичко това трябва да се отстрани.

Само в чистотата можем да чуем говора на планината.

Външната и вътрешната чистота вървят заедно. Те са зависими една от друга. Щом няма външна чистота, няма условия и за вътрешна.

Защо дойде този дъжд? Той дойде на време. Пазете чистота. Другояче след два три деня могат да изпратят пак дъжд, но не заради нас, а за изчистване. Разумните Същества тук обичат чистотата. Тя е необходима.

От вас нищо не искам, но искам да държите чисто, да не хвърляте остатъци, където попадне.

Трябва да имате чистота както физическа, така и на ума и сърцето. Човек трябва да пречисти желанията си, да види кои от тях са животински, човешки и Божествени и всякога да задържа тези, които са човешки и Божествени.

В Библията се казва, че Исус Навин срещнал един човек с меч. Разхождал се из лагера. Той бил ангел. И Моисей казва: „Пазете чистота в лагера, че като минават ангели, да виждат чистота навсякъде".

И тук някоя вечер се разхождат ангели!

Първото нещо е чистотата. Всяка култура трябва да започне с чистота на къщата, дрехите, тялото и тогава да се пристъпи към вътрешната чистота.

Непристъпните места в планините са чисти, понеже там човешки крак по-рядко стъпва. Светлите Същества, които живеят тук, избират чисти места за свои центрове. Цялата планина е пълна с очи. Където минавате, те ви гледат.

Ако искате да се ползувате от условията тук, по три пъти на ден трябва да си миете краката до колените.

Тук на планината трябва да вървите внимателно. Като вървите по път, който не е направен, не гледайте настрани, не гледайте нагоре, а — надолу. Иначе ще се препънете о някой камък.

Днешният ден е хубав. Когато нашите мисли не са хармонични, и времето се разваля.

Природата обича да нямате никакви тревоги и грижи, когато отидете всред нея. Потребно ѝ е най-малко една седмица, за да ви освободи от всички тези неща и после да влее във вас от своето съдържание.

Когато отивате всред природата, считайте, че това са форми, в които Бог се проявява. Навсякъде четете как Бог се проявява. Ако не гледате така на природата, тогава какво ще разберете от нея?

В живота няма противоречия. Те са само външни, на повърхността, а дълбоко животът е без противоречия. Както морето: отвън, на повърхнината има вълни, обаче дълбоко, вътре има спокойствие, мир.

Господ дойде да говори на евреите на планината, но те се уплашиха, и планината се облече в мъгла.

Когато дойдете на планината, трябва да имате разположението на планината!

Човек, който мисли за небето, не пада. Ако мисли за земята, пада. Когато се качвате на един връх, отдолу до горе трябва да се молите на Бога, и като слизате, пак трябва да се молите!

Някой е паднал. Аз зная: той е прегрешил, не се е молил. Някой казва: „Защо стана така?“ Защото не се е молил.

Когато на планината няма хармония между хората, времето се разваля. Бомбите, които пускат хората в пространството, развалят времето.

На планината трябва да имате чисти мисли. Щом нямате чисти мисли, ще има буря, ветрове, гръмотевици, ще стане цяла революция, ще се промени времето.

Ако вие обикнете времето, и то ще ви обикне. Не трябва да се страхувате от него.

Помнете едно нещо: планината, високото място, не търпи лоши мисли и желания. Планинските места са крайно опасни. Тук атмосферата е толкова чувствителна, че ако направите нещо отрицателно, ще пострадате. В града нищо няма да стане, но ако го направите тук, ще имате неприятности. Като вървите по планината, не бързайте, не се смущавайте. На малкото, което имате, бъдете благодарни. Дръжте в ума си мисълта, че работите на света са оправени. Понеже и вие сте част от космоса, то и вашите работи са оправени.

Като благодарите на планината, тя дава. Ако не благодарите, всичко е заключено.

Щом благодарите, отварят ви и ви говорят. Тогава планината ви дава ценни богатства от своята съкровищница. Когато човек е благодарен, има условия да черпи от нея — той е в състояние на възприемчивост.

ПЛАНИНАТА

Беше един от онези светли дни в планината, каквито се случват само няколко през годината. Ние ги наричаме празници на природата.

В такъв един ден ние седяхме с нашия обичен Учител горе на Върха на Размишлението. Пред нас се разкриваше гледка тъй мощна и величествена, че спираше дъха. Веригата на Рупите се открояваше в прозрачния въздух със своите странни, недостъпни върхове. Днес те изглеждаха по-големи и по-близки от всякога. Зад тях се виждаше Мусала, а в далечините се губеха многобройните върхове на Родопите. Ние бяхме насядали около Учителя на една от малките тревисти тераси и съзерцавахме планинския свят. В душите ни възникваха много въпроси и мълчаливо очакваха отговор.

Като посочи чудната гледка, Учителят каза:

— Всички тези форми са направени от други същества и сега вие се ползувате.

Тези форми тук са работени в течение на милиони години. Това е за онзи, който разбира. Господ е турил всеки камък на мястото му.

Колко същества и колко време са работили, за да направят нещо подобно на тая гледка, която виждаме!

Не са работили хора, а високо интелигентни същества, които не са грешили.

Като гледам тези места, виждам колко труд са употребили ангелите тук.

Напредналите същества са работили тук по един велик план. Това е грандиозен строеж!

Строенето на тези планини от разумни същества, това е цяла история.

Каква разумност се крие сега в тази затворена книга!

Като дойде човек на земята, трябва да е съсредоточен и да знае, че всичко е закономерно. Той трябва да вземе всичко пред вид, но да не се безпокои

Онези, които са строили тази местност, са строили за разумните хора. Когато някой човек пише книга, не я пише за глупавите, а за умните. Вятърът вее за вас. Реките текат за вас. Слънцето грее за вас.

Земята е построена от същества, които са завършили своята еволюция, и като последня задача им е било дадено да създадат земята, като са им дали и всички материали.

Във всички форми, които са направени, те са вложили своите идеи, своите мисли. Затова ние изпитваме особена приятност, когато се намираме всред природата. Когато сме в досег с камъните, цветята, езерата, ние се свързваме с идеите на напредналите същества и със самите тях.

Земята не е завършила още своето развитие. Върху нея и сега работят и ще работят още върху нейния строеж тези съвършени същества.

Нашата задача в бъдеще ще бъде да продължим работата им. Понеже ние вървим по техните стъпки.

Колко работници има тук! Тук идват милиарди работници, които работят и сега. Те са строили езерата.

Ако речем да приказваме по този начин, някой ще помисли, че това са приказки от 1001 нощ.

Рупите са непристъпни, там живеят Възвишени, Напреднали Същества. Някой може да мисли, че като отиде на Рупите, може да яде и да пие и да има обикновени мисли. Тези места са за онези, които мислят за Бога.

Мойсей като дойде при горящата капина, чу глас: „Изуй обущата си, защото мястото, на което стоиш, е свето“.

Мойсей научи, че има свещени места.

И тук има свещени места. Свещените места са опасни. Ако идеш там и не си подготвен, ще се случи някое нещастие. За там човек трябва да е подготвен. Далеч са тези свещени места, но ако някой попадне там, да има пред вид. По-хубаво е, че са по-далеч.

Ако едно напреднало същество е далеч девет милиона километра, за 30 секунди може да дойде при тебе. Човек не трябва да се смущава, но да работи. Животът е велика работа, в която всички вземат участие. Всеки човек, доколкото работи, участвува във великата работа на природата.

Ако ви се отворят сега очите, ще видите тук пред себе си един друг свят!

Земята е една затворена книга. Колко неща има написани в нея! Неизчерпаеми богатства съдържа тя.

На днешната беседа на Молитвения връх имаше много приятели от невидимия свят. Те дойдоха при вас и вие не ги познахте!

Съществата, които живеят тук, имат свои центрове. Там човешки крак почти не е стъпвал. Тук има места, дето са стъпили ангели. Тези места са невидими. Тях фотография не ги хваща. Тези места са етерни. Тези центрове остават неизвестни. Те са свързани с други по-висши центрове.

В България може да се внесе култура, понеже теренът способствува. В Египет, за да се внесе култура, трябваше да се построят пирамидите. Върху тях почива египетската култура. Като нямаха високи места, египтяните ги създадоха, за да имат по този начин трансформатори на космичните енергии, които идат към земята от всемира.

Планинските върхове възприемат космичните енергии, които идат към земята, трансформират ги и ги разпространяват навсякъде.

Има специфични места, дето може да добиете специфични енергии.

Всяка част на планината е свързана с една разумна сила в природата.

И като се качите на един висок връх, ще се свържете с Разумното в природата.

Като се качите на един висок връх, помислете си каква служба изпълнява той, какво предназначение има. И езерото си има предназначение, колкото и да е малко.

Мусала е главата, Рупите са черният дроб, а Седемте рилски езера съответствуват на сърцето.

Като гледам тези канари, чета как са живели хората в миналите епохи.

Какви чудновати истории, какви религиозни приключения е имало тук! Какви адепти са минавали през тези места!

Този масив между Олимп, Шар и Рила е бил голям. Той е бил над десет хиляди метра висок. Целият този масив е бил Олимп — място на боговете. Мусала е бил връх с височина 7-8 хиляди метра. Мусала е място, дето няма никакви утайки. Значи, не е бил под морето никога. Едно време тук на Балканите е имало тропически климат.

Рило-Родопският масив е бил център на разумните сили, които са работили. Той е бил опорна точка за тяхната строителна дейност. Тук е имало ложа на Всемирното Бяло Братство от най-дълбока древност.

Някои планини се снишават и след много хиляди години ще бъдат равнини, полета, а вместо тях ще се издигнат нови планини. Старите планини ще станат полета, а старите полета — планини.

Тази почва, която е под водата, ще излезе. Сега се приготовлява един нов континент за новата раса. След време ще спре това спадане и ще почне пак повдигане.

Учителят говори

ЛЮБОВТА Е ПЪТ ЗА ПОЗНАВАНЕ БОГА*

На горния край на езерото Елбур има чешма, която наричаме „Ръцете, които дават". Водната струя е кристално чиста. Тя изтича от две ръце, издялани от камък. Чешмата има форма на полегнала котва.

Изградена е от бял млечен кварц. Късовете са подбрани и наредени грижливо. Някои от тях са донесени от твърде далеч.

Водата извира в подножието на голяма скала, оттам в открито корито тече до самите ръце. Тъй водата е изложена на слънчевите лъчи. Коритото е постлано и оградено с бели камъни. Цялата чешма отразява светлата обич на Учителя и учениците към изворите.

Съграждането на чешмичката беше радост за всички ни, както всяка работа, която вършехме с Учителя. Тук ние идвахме често, защото черпехме вода само от „Ръцете, които дават".

На скалата над извора има гравирана котва и надпис ,даден от Учителя:

„Братя и сестри, майки и бащи,
учители и ученици, слуги и господари,
всички вие служители на живота,
отворете сърцата си за доброто
и бъдете като този извор".

И символични знаци има там. Езерният поток тече наблизо. Тук водите му се задържат. Дълбоките, бистри талази бавно се провират между скалите, преди да се хвърлят в езерото в пенести водопади. Наоколо лежат грамадни скални блокове, предпазливо сложени от някогашните ледници. Някои от тях — на самия край на склоновете — като че са сложени от ръка. Гъсти клекове покриват склоновете. Тук е уютно, свежо, чисто. Тук понякога ние прекарваме с часове около нашия обичен Учител и слушаме Неговото Слово.

* Много изрази, които се употребяват, когато се говори за любовта, не са напълно подходящи, но си служим с тях, поради липса на подходящи изрази в езика. Например изразът: „Възприемчивост на човека към любовта". При този израз може да се разбере, че любовта е нещо чуждо за човека и че той я приема отвън. Когато в същност любовта е вътре в човека, образува глъбините на неговата природа и трябва да се изяви. Тъй че, когато се употребява думата „възприемчивост" в тази книга, да се разбира в този условен смисъл.

Същото се отнася и за много други подобни изрази, например: „приемане на любовта", „влизане в света на любовта", „изгубване на любовта", „иде вълната на любовта" и пр

Веднъж една сестра запита Учителя: „Защо човек край извора чувствува разположение, приятност?“

Учителят каза: „Човек получава нещо от извора и това действува обновително.“

Друг път стана въпрос за Любовта на Бога към нас и нашата обич към Него. Учителят поясни:

— Вие очаквате да станете светии, че тогава Бог да ви обикне. Бог ви обича, при каквито условия и да се намирате. Но отношенията Му към добрите, умните хора са едни, а към лошите други. Външните отношения се различават, а вътрешните отношения на Бога към всички хора и към всички същества са едни и същи.

Целият свят е резултат на Любовта!

В Бога има едно качество: хиляди, милиони години хората грешат, а Той не се е поколебал в Любовта си. Той знае какъв ще бъде краят.

Нашето заблуждение е, че ние търсим Любовта някъде. А няма място, дето Любовта да не е.

Всички същества живеят в нея и черпят от нейните източници.

Навсякъде, дето има разумен живот, е Любовта. Дето няма разумен живот, и там е Любовта, но не се проявява.

Бог е Любов. Той се проявява в цялото Битие. Ако търсите Любовта, ще я намерите в целия всемир. Тя се проявява чрез храната, водата, светлината и чрез всички същества.

Любовта е космична сила, която движи всичко в света — всички планети, всички слънца. От извора на Любовта милиони години ще произлизат всички светове.

Разумната природа всякога е добре разположена към всички същества по лицето на земята.

Считай, че цялата природа е Любовта на Бога, и ти живееш вътре в Любовта.

Любовта е среда, в която човек живее. Каквото е водата за рибата, това е Любовта за човека. Човек живее в средата на Любовта и нищо не е в състояние да го раздели от тази Любов. Щом излезете от нея, ще умрете, ще изгубите живота си. Някои хора мислят, че могат да живеят извън Любовта. Немислимо е. Излязат ли извън нея, ще се задушат.

Всички анормалности, несъобразности, произтичат от факта, че човек излиза из средата на Божията Любов. Щом излезе из нея, започват страданията.

Дължината на вашия живот, вашето щастие и култура зависят от тази среда на Любовта. Някой път казвате: „Не ми трябва любов“. Тогава влизате в разрез със своето естество.

Ще турите в ума си чувството, че живеете в Любовта и трябва да изпълните нейните велики закони. Ще се учите да живеете в съгласие с тази среда, в която сте потопени — Божествената среда на Любовта. Ще мислите, ще чувствувате и действувате в съгласие с нея.

Вие сте потопени в Любовта; тогава защо сте безпокойни? Това показва, че Любовта не е проникнала напълно във вас. Когато аз живея в Божията Любов като среда, каквото и да стане в света, това не ме смущава.

Безграничната Любов ви прекарва през всички изпитания, за да ви направи съвършени.

Единственият, Който ви обича и не вижда във вас зло, е Бог!

Навсякъде виждаме Божието проявление.

Любовта е от Бога, а начинът, по който хората я проявяват, е от тях. Щом се разговаряш с Любовта, ти се разговаряш с Бога.

Човек иска да го обичат всички. Но това е идея на Божествения свят.

Някой иска да го обичат множество хора. Това е в ангелския свят.

А когато иска да го обича един, това е в човешкия свят.

Ние трябва да снемем Божествения свят тук долу на земята!

Всеки човек иска да бъде обичан! Това е Божествено.

Любовта е един вътрешен копнеж на човешката душа.

Човек я търси навсякъде.

Ти плачеш, защото търсиш нещо. Ти плачеш, защото има един, който не те обича. Не, има някой, който те обича.

И всеки човек се огорчава, когато не го обичат хората.

Като не разбира Любовта, човек я търси там, където няма да я намери. Душата има едно понятие от небето, че там с нея са се отнасяли много благородно. А тук на земята не се отнасят така.

Любовта е център на човешкия дух. Да любим, това значи да сме намерили онзи извор, който постоянно извира в нас.

Трябва да възприемем Любовта или да отпушим изворите, които сме запушили. От душите ни трябва да извират изворите на Любовта.

Що е Любов? Свят, в който живее Божественият Дух. Най-великият, най-възвишеният свят е Любовта. И когато се казва: „Бог е Любов“, подразбираме същината, от която е произлязло всичко.

За да обичате някого, трябва първо да обичате Бога!

Човек се ражда на земята, за да обича Бога. Постигне ли това, всичко друго е постижимо. Това е зачатъкът на онзи вътрешния, велик опит.

Докато любовта ви към временните, преходни неща е по-силна от Любовта ви към Бога, вие всякога ще се намирате във временния, преходния живот и няма да постигнете това, което желаете. В момента, в който Любовта ви към Бога е по-силна от вашите желания, вие сте вече в областта на безсмъртието.

Някой ви обича. За вас е важно Любовта ви към Бога да бъде по-силна, отколкото любовта ви към този човек.

Имате ли Любов към Бога, всичките ви работи ще се оправят.

Любовта към Бога — това е вътрешен, мистичен опит. Магичната сила на тази опитност се разкрива, когато човек отправи ума си и сърцето си към Бога без никакво колебание и съмнение. Тогава ще разберете смисъла на живота. *Смисълът на живота седи в Любовта към Бога.*

Истински човек наричам този, който е възлюбил Бога. И в ада да отиде, той ще бъде всякога радостен и весел.

Моментът, в който той се е определил и е възлюбил Бога, го определя като човек.

Да възлюбиш Бога, това значи да разнасяш благоуханието си надалеч.

Били ли сте при човек, чийто ум и сърце са свързани с Бога? Каква радост и мир има в него! Състоянието му прилича на пролет, когато птичките пеят и цветята цъфтят. Той е разрешил всички задачи в света.

Да любиш Бога, това значи да вземеш нещо от Него!

Да любиш ближния си, това значи да проявиш нещо навън, да проявиш Бога!

Като имате любов към ближния, ще имате един идеален метод, чрез който можете да сѐ проявите!

Някой пита: „Обичаш ли ме?“ Ще му кажа: „Ако искаш да знаеш, дали те обичам, трябва да знаеш, дали обичам Бога. Ако обичам Бога, тогава и тебе обичам“.

Когато ти проговори Бог, адът веднага става на рай. Ако не ти говори, раят става ад.

Като изгубите Любовта, какъв ад настава във вас, каква тежест, какво неразположение!

Трябва да обичаш Бога с всичкия си ум, сърце, душа и сила. Ако не обичаш Бога така, ти си слепец. Ако обичаш Бога така, ще обичаш всички хора.

Любовта към Бога ражда любов към всички същества. Мислете, че у всякого живее Божественият Дух и че всички сте Божествени.

Работете с мировата Любов. Работете с Любовта като велика вълна, която действува в света. Тогава ще имате Божието благоволение. Вие не можете да го имате, докато не приложите Божията Любов към всички. Не изведнъж, но като срещнете някое същество, да почувствувате, че Бог живее в него.

Божият закон на Любовта ще прилагате навсякъде и към всички същества.

Божията Любов включва всички. Ти трябва да обичаш всички същества. Само тогава ще почувствуваш една вътрешна радост; съзнанието на всички същества ще образува за тебе едно цяло и с това съзнание ти ще говориш. Т о г а в а Б о г щ е т и п р о г о в о р и!

Не туряйте идеята да обичате само едного.

Докато не дойде до положението да обича всички хора, човек е още в незавършен процес. Защото, ако обичаш само едного, ти към него си в завършен процес, а към другите си в незавършен.

В нашата душа има място за всички. За всяко живо същество има по едно свещено място в нашата душа. Онзи, който има великата Любов в себе си, се радва на малките неща. Като дойде една малка пеперудка или мушичка, ще я помилваме и ще ѝ кажем да хвърка в нашата градина. Обичайте малката Божа кравичка, която лази по вас.

Да обичаш по Божественому, това значи да си във връзка с всички души. Всички те да те обичат и ти да ги обичаш.

Благото на една душа е благо на всички души и благото на всички души е благо на едната душа. А когато любовта е само към един човек, това е дребното съзнание; това е шише от един килограм, от 200 грама, от 100 грама.

Ние умираме, понеже не обичаме Бога. Ако обичаме Бога, смъртта е изключена вече.

Като обичаме Бога, смъртта не може да ни умъртви, понеже ние сме при Силното. А сега ние сме при слабото и смъртта е по-силна от слабото.

Майката трябва да обича всички хора, всички същества! Да обича и другите деца така, както обича своето дете. Ще обичаш и другите хора така, както обичаш своя брат.

Когато някой обича едного, двама или няколко души, това е школа, за да обикне всички!

Всички хора ще обичаме, но на всекиго ще дадем толкова, колкото се нуждае! Това значи, че Любовта е еднаква, но ще обичаме хората по различен начин.

Някой запита: „Как да обичам всички?"

Учителят погледна светлия мир наоколо, погледна и нас и каза:

— Като гледаш всички, ти не се допираш до тях, но получаваш нещо от тях и даваш нещо. Всички тези неща ти ги виждаш, понеже слънчевата светлина се отразява в тях.

Също така и Божествената Любов се отразява във всички същества и идва до тебе.

И ти ще обичаш Бога, Който се отразява във всички. Ти ще обикнеш Бога, Който се проявява чрез тях!

Слънцето ще ти стане понятно чрез всички тези предмети, в които се отразява.

Също така и Бог ще ни стане понятен чрез всички хора и същества!

Сърцето ви да изпраща новия живот навсякъде.

Тогава целият свят ще бъде отворен пред вас и вие ще почувствувате смисъла на нещата; ще разберете Бога, както ангелите Го разбират; ще имате една велика наука на ангелите. Тогава и вие ще бъдете ангели.

Голямото правило е: да имате обич към всичко, което Бог е създал.

Ти обичаш някой човек, но както обичаш този човек, тази любов да премине към всички. Не че е лошо да обичаш едного повече от другите. И Христос обичаше Иоана повече от другите.

Да любиш, това е велика наука!

В небето има Любов толкова велика, че ангелите са готови да жертвуват всичко за нея.

Ще обичате всички хора, както обичате всички букви на азбуката.

Ако не обичате всички хора, вие нищо не може да постигнете. Ако не разбирате всички букви на азбуката, писател не може да станете.

Светът се нуждае от тази всеобемаща Любов!

Да обичате всички, това значи да обичате Едногото.

Любовта започва доста добре в семейството, обаче тя трябва да се разшири към всички.

Божията Любов ще дойде чрез откровение отвътре.

Съвършената Любов е Любов към всички.

Сега законът на физическото поле е такъв: хората, които са по-близко до нас, с тях ние имаме по-близки отношения, можем да им помагаме, а

на другите не можем да помагаме външно, понеже са далеч, няма възможност за това.

За някого казвате, че го обичате повече. Обичате някого повече, но ще дойде смяна, понеже ние стоим на едно място, а Божественото се движи. Но ако ние се движим с Божественото, тогава няма да има смяна.

Схващайте мистичната страна на нещата: да съзнаваме, че обичаме Бога и че и Бог ни обича, през когото и да минава Неговата Любов, през каквато и дреха да се проявява.

Като дойде Божественият начин на разбиране, ще имаме онова пълното просветление на съзнанието, за да разбираме нещата.

Това, което обичаш в човека, то е вътрешното, невидимото. То е в същност реалното. Важно е: можеш ли да обичаш у другиго това, което не виждаш, което е същинският човек — неговата душа, Божественото.

Срещате грозна мома и казвате: „Тази мома е грозна, нищо не струва". Но я питайте момъка, който я обича. Той казва, че тя е красива. Този момък е ясновидец, вижда в нея хубавото.

Да обичаш някого, това значи да намериш у него онова добро, което е скрито от всички околни. И като го намериш, да се зарадваш и да благодариш на Бога, че с любовта си го намерил.

Любовта се заражда в човека само при съприкосновение с Бога. При първото съприкосновение с Бога Любовта ще блесне в душата ти като свършен факт и цялата местност ще се благослови от това съприкосновение на Бога с тебе. Това първо съприкосновение с Бога ще внесе в тебе нов стимул, ти ще схванеш живота тъй, както никога не си го схващал, и ще почнеш да живееш другояче. Някой казва: „Ние вече усвоихме учението". Ти още не си придобил любовта, не си придобил това специално съприкосновение с Бога, още не познаваш Бога. Това съприкосновение ще придобиеш може би след 40-50 години работа. Тогава ще имаш състояние на ангел. Можеш да станеш ангел за един ден или за милиони години. Зависи от твоята работа.

Когато те посети Любовта, тя ще ти изпрати една усмивка и ти ще кажеш: „Видях усмивката на Любовта!"

Когато имате това първо съприкосновение с Бога, вие ще имате един ключ. И всеки ще иска да ви вземе у дома си.

Първото нещо, което трябва е: съприкосновение с Бога. Ще чакаме Господа и ще работим!

Любовта, която чувствуваме, е Любовта на Бога, само че тя отчасти е отразена, защото не сме в състояние да я възприемем изцяло. Бог люби чрез нас. Всички желаете да бъдете обичани. От кого? От Бога! Любовта не произтича нито от мен, нито от вас; тя минава през нас. Бог е Любов. Светът на Любовта е безконечен. За да може да се познае, тя трябва да се прояви чрез нас, т. е. в конечния свят.

Писанието казва: „Желанието е от Бога". Когато дойде у тебе копнеж, желание за нещо възвишено, Божествено, то е вложено в тебе от Бога.

Радвайте се на Любовта, чрез когото и да се проявява тя.

Защото Любовта е неделима. Любовта на когото и да е е и твоя Любов!

Любовта произвежда страдания у онзи, който не разбира, че тя е неделима.

Като схванем единството на Любовта, нейната недели. мост, настава мир в душата ни. А като не схващаме тази идея, имаме тревоги, безпокойства.

Любовта е качество само на Бога. Само Бог е, Който люби. Нашата любов е отражение на Божията Любов.

Станете проводници на новата Любов, която иде сега в света.

Когато човек стане съвършен проводник на Божията Любов, тогава той е едно с Бога.

Колкото си по-добър проводник на Божията Любов, толкова по-добре. От това зависи твоето достоинство.

Светлината, която възприемаш, предаваш я на мен. Ако не я възприемеш добре и не ми я предаваш добре, тогава ше се изгуби част от светлината, която приемам от тебе. И ако аз, като я предавам по-нататък, пак не мога да ѝ бъда добър проводник, част от светлината пак ще се изгуби. Постепенно тази светлина ще се намалява.

Като дойде един човек при тебе, да се радва, че си му предал Божията Любов такава, каквато е.

Любовта изключва всякакви форми.

Какво нещо е човек?

Лист от великата Божествена книга.

Разчитайте листата, в които Бог е вложил вечните блага на живота.

Постъпката към който и да е човек, е постъпка към Бога.

За да обичаш някого, трябва да има защо да го обичаш, трябва да има какво да обичаш в него. Когато се приближаваш към една душа, трябва да се приближаваш със свещен трепет, да чувствуваш, че тя е излязла от Бога, да не я изкушаваш. И като я погледнеш, в погледа ти да няма никаква лъжа. Като срещнеш когото и да е, ще се изправиш пред себе си и ще кажеш: „Господи, помогни ми да се проявя така, както Ти се проявяваш!“

Когато отидеш при някой приятел, той да почувствува любовта ти

Като видиш един брат, да изпитваш едно трепетно чувство, като че ли си пред Бога!

Хубаво е да обичаш един човек. Това значи да откриеш една добродетел, която се крие в него от вечността; да откриеш Истината, която живее в него, Мъдростта, която живее в него, Любовта, която живее в него.

Или казано на друг език: Да виждаш Бога в хората.

Като обичаш някого, ще кажеш: „Бога обичам!“

Господ казва: „Обичай ближния си, понеже в него живея Аз. В него. ще обичаш Мене“.

Като видиш мушичка, ще я обичаш, понеже и в нея живее Бог.

Бога трябва да обичаш навсякъде. Това е съзнанието на един светия, на един гений.

Вие ще имате успех в живота и в любовта си само тогава, когато виждате проявленията на Бога в ближния си и обичате Бога в него.

Това е правилното отношение на човешката душа към Първичната Причина.

Ти в своя ум ще имаш мисъл за онзи, когото обичаш, като за едно божество. Това значи да го разглеждаш като душа. Какво разбирате под тези думи: „Да се обичаме“? Да се обичаме, това значи да се изучаваме. Да обичаш, да любиш човека, това значи да четеш от книгата на неговия живот. Всеки ден да я прелистваш. Ще отвориш тази книга, ще четеш от нея, ще размишляваш върху съдържанието ѝ. И колкото повече четеш, толкова повече ще я разбираш. Всеки ден ще намираш в нея нещо ново, свещено. Искате ли да обичате един човек, трябва да разбирате езика на книгата, в която е написан неговият живот. И като я прочетеш, сърцето ти ще се запали и ще гори. Това е свещеният огън, за който се говори в Писанието. Ако сърцето не гори, отделя дим, сажди. Това показва, че той не може да чете книгата на своя ближен.

Онзи, който те люби, става олтар на свещения огън на Любовта и на светлината му ти можеш да четеш свещената книга. Ти ставаш способен да четеш от нея. Онзи, който отвори тази книга и чете от нея, веднага става свободен. Тази свещена книга е самият човек.

И цветето, и човек, и всяко същество изпитват радост, когато четеш от свещената книга на тяхната душа, в която е писал Бог.

Като отидете при един човек, извикайте Бога в него и говорете на Него. После говорете на човека.

Може да обичате някой човек за дарбите му, за знанията му и пр. Това не е любов към истинския човек. Божествената Любов е Любов към самия човек.

Задачата на всеки човек е да се добере до вътрешната, мистичната страна на Любовта!

Когото и да е от вас защо ще го обичам? Една книга е обичана само за хубавото, което е написано в нея.

За онези красиви работи, които Бог е написал в нас, в нашия ум, сърце, душа и дух, ще ни обичат хората. Като дойдат и ни четат, тогава ще ни обичат.

Бога можем да познаем само чрез Любовта.

Бог е достъпен само чрез Любовта.

Вие не може да познаете един човек, докато не го обикнете. Опознаването не е еднократен акт. Той е непрекъснат акт. Да познаем Бога, това не става само в един момент, но в цялата вечност. Също така и за да познаете един човек в любовта, се изисква цялата вечност. Не мислете, че е лесно да познаете човека!

Любовта е път за познаване на Бога.

Само чрез Любовта може да Го познаете.

Дето има Любов, там има познаване.

Кои са крайните резултати на Любовта? Взаимното опознаване!

Ние сме събрани тук, да се опознаем, защото още не се познаваме. Да познаваш някого, това е живот вечен. В Писанието се казва: „Да познаем Бога, това е живот вечен“.

Защото, като познаем Бога и Бог ни познае, Той ще живее вечно в нас.

Ако спуснем завесите, няма да влиза слънце в стаята. Завесите — това са нашите отрицателни мисли и неестествени желания. Тогава Божественото слънце не може да влиза в нас.

БЛАГОДАРНОСТТА

Днес, като се върнахме от Молитвения връх, направихме паневритмията край второто езеро. А след закуската направихме следното упражнение: наредихме се край езерото на известно разстояние един от друг, събухме обущата си и навлязохме малко във водата. Измихме ръцете, лицето и главата си. След това загрибахме с двете си ръце вода и плискахме пред нас. Излязохме от водата бодри и освежени.

Учителят каза:

— Децата могат да правят това упражнение в училище. Ако няма езеро, може да се използува някоя бистра река или извор. Водата действува смекчително, укротява, внася мекота.

Водата действува много здравословно на нервите. Обливането с вода действува лечебно на нервната система. Обаче то трябва да става с топла вода. Жителите на селата, дето има много води, се различават от тия на селата, дето няма много води. На физическото поле има два мощни елемента — в о д а т а и х л я б а. Друг елемент е въздухът. Той има известно отношение с нервната система. Четвъртият елемент е светлината. Тя има връзка с мисълта.

Хлябът, водата и въздухът са кондензирана енергия. И л и п о - д о б р е д а с е и з р а з и м, т е с а к о н д е н з и р а н а с в е т л и н а. А п ъ к с в е т л и н а т а е к о н д е н з и р а н а Б о ж е с т в е н а м и с ъ л.

Светлината трябва да приемате по същия начин както хляба. Хлябът трябва да го дъвчете. И светлината трябва да дъвчете. Какво значи да дъвчете светлината? Това значи да я приемете с ума си, при участието на съзнанието, за да може да възприемете Божествената мисъл, която е в нея. Тогава иде просветлението.

К а т о в ъ з п р и е м а с в е т л и н а т а, ч о в е к т р я б в а д а с ъ з н а в а, ч е т я е к о н д е н з и р а н а Б о ж е с т в е н а м и с ъ л.

Като влизате във водата, благодарете.
Като излизате, пак благодарете.
Като дишате, благодарете.
Каквото и да вършите, благодарете.

Бог ни е оградил с блага, изобилни блага, за да няма никой да се оплаква. А пък сега всеки се оплаква.

За човека може да се приложи поговорката: „Вода гази, жаден ходи“.

Аз мога да живея във водата, но ако тя не минава през мен, жаждата ми не може да се утоли.

Ние можем да живеем в Бога, но има нещо в Него, което, ако влезе в нас, ще утоли жаждата ни.

Само така могат да се постигнат идеалите ни. Не само ние да живеем в Бога, но и Бог да влезе да живее в нас. Тогава започва онова съвършено състояние.

Има едно любопитство, при което хората искат да знаят дъното на нещата. Като слезете на морското дъно, нищо няма да научите. Като слезете там, ще намерите само тиня. На повърхността ще научите повече, отколкото на дъното. Ако на един лук махнете люспите, нищо няма да намерите.

Това, което спомага за знанието, което разкрива света за вас, то е светлината.

А понеже тая светлина е кондензирана Божествена мисъл, то чрез светлината ще влезете в съприкосновение с Божествената мисъл.

Божествената мисъл е кондензирана Божествена Любов. А Любовта е проява на Бога.

Любовта трябва да възприемате чрез сърцето си. Там е мястото ѝ. Любовта, като мине през там, не е чиста: тя е обвита с едно желание. Като се снеме тази обвивка, ще дойдете до един велик свят.

Сега турете понятията в следния ред: първо храната, после водата, въздухът, светлината, кондензираната Божествена мисъл, кондензираната Божия Любов и Бог, Който е всичко.

Всичко това като ви се разкрие, ще видите красотата на онзи свят и тогава ще кажете: „Видях това, което око не е видяло. Сляп бях и сега виждам. Сега разбирам защо живея". Тогава някой ще ви каже: „Къде е небето?" Вие ще се повдигнете нагоре и ще кажете: „Ела с мен".

Това се нарича разширение на съзнанието ви.

Като ме вържат с вериги, аз ще запаля огън и те ще паднат. Ако аз съм нагорещен над 3,000 градуса, кой ще може да ме спре? От дето мина, всичко пред мене ще се стопи.

Праведният, дето мине, всичко топи.

Христос, като влезе в ада, дяволите там казаха: „Защо Го доведохте? Той не е бил толкова слаб!"

Защото Христос, като влезе в ада, ритна адските врата, събори ги; всички дяволи се разбягаха и Той взе ключовете на ада.

ПОСТИЖЕНИЯ НА ЛЮБОВТА

Когато слънцето се издигне високо и достигне върхната точка на своя дневен път, от кухнята се отправя зов към височините или звук на тръба и възвестява, че обедът е готов. Този зов се отеква благосклонно в ушите на всички, тъй като учениците стават в ранни зори, а закуската е лека. Тогава от палатките и от околните хълмове почват да прииждат всички към мястото на общия обед, край второто езеро. Тук има няколко импровизирани маси, няколко пейки от цели дървета, ала повече от учениците насядват на малки групи по нагретите от обедното слънце камъни. Дежурните в бяла премяна усмихнати обслужват на всички. Като дойде Учителят, казва се кратка обща молитва и обедът почва. След обеда малък оркестър от ученици изпълнява подходяща програма или се изпяват от всинца братски песни. Те възлизат към светлото небе като благодарствен химн към Великия, Вечния наш Баща, Който ни е дарил всички условия да живеем, да се учим, да работим, да Го познаваме. Слънцето е успяло да целуне всички. Тук лъчите действуват силно върху кожата. И въпреки широкополите шапки могат да се видят всички степени на обгаряне до тъмния цвят на опушено дърво. Ала очите гледат ясно, чистота, бодрост и здраве лъхат от лицата на всички. Някои са попрекалили с обичта си към слънцето и носът или устните са цъфнали, ала това не ги смущава.

В езерната долина е светло. По водите на езерото преминава лек полъх. Той обхожда и разведрява лицата. Около масата на Учителя се повежда разговор. Постепенно всички се приближават около Него.

— Вие имали ли сте опитността на Любовта? Имали ли сте опитността да сте преживели поне един ден на Любовта?

Ония, които са имали тази опитност, могат да разберат по-добре, а ония, които не са я имали, нека се постараят да я придобият — да имат едно преживяване на Любовта!

Първият признак, че човек проявява Любовта, е неговият вътрешен мир. Същевременно, той има стремеж към Безконечното, Възвишеното.

Когато идва в света нещо велико, един от признаците е, че по-рано настъпва едно затишие. Това наричаме мир. И след това идва радостта. Мирът е вътрешното затишие, което предшествува Любовта. Като дойде мирът в тебе, радвай се на първия лъч на изгряващото слънце и очаквай неговия изгрев. Щом нямаш мир, не си добил Любовта. Мирът е едно от великите качества на Любовта, а радостта е един вътрешен изблик на Любовта, която е дошла.

Човек не трябва да спира Божията Любов, която минава през него, не требва да я ограничава, но да ѝ дава път де тече и да не я обяснява. Лю-

бовта ще остане нещо необяснимо. Ти можеш да чувствуваш приятността на водата, но тази приятност не могат да ви обяснят чрез водорода и кислорода.

Любовта ще остане неразбрана за вечни времена. В неразбирането ѝ седи красотата на живота.

Всички същества имат известно понятие за любовта, но то коренно се различава от пълната истина.

Онова, което е скрито от всички същества, то е Любовта. Достатъчно е да знае човек, че тя носи благо за всички същества, но какво е тя остава непознато.

Вие питате: „Какво нещо е Любовта?" Велика тайна! Проявата на Любовта е в светлината, в топлината, но какво нещо е тя, то е тайна. Ние само си мислим, че сме дошли до същността и че знаем какво нещо е Любовта.

Любовта е един свят толкова красив! Ако сега ни го открият, ние ще забравим работата си на земята и ще останем като захласната мома. Някой път преди да намери Любовта, момата се облича хубаво, но като я намери, ходи като замаяна. Тя не е замаяна, но гледа в онзи свят. Хубав свят е той.

Трябва да се приготвим да оценим онзи велик живот, който ни предстои — влизане в света на Любовта.

Да я оставим да се прояви през нас такава, каквато е; няма да я преиначаваме в нищо. Понеже всяко преиначаване зле се отразява. Ще се оставим да бъдем проводници, посредници, на Божията Любов така, както светлината минава през чистия кристал.

Любовта носи всичко: мир, радост, здраве, благоденствие, безсмъртие.

Първото нещо, което тя ще внесе, е увеличението на вашето истинско здраве.

Човек, като почне да люби, веднага ще се подобри неговият организъм, ще се подобри лицето му. Това се отнася и за онзи, когото обичат.

Това, от което зависи животът, хората го търсят на друго място, търсят го в ниви, къщи, ядене, пиене. И тези неща са добри, но същественото нещо е Любовта.

Божествената Любов ще ни донесе подем на духа. Ако имаме болести, те ще изчезнат. Ако обичаш някого с Божествена Любов, той оздравява, от каквато болест и да е болен.

Много болести се дължат на недоимък на любовта, на недоимък на светлината, на недоимък на свободата.

Всеки от вас може да прави чудеса. Може да възкресявате и умрели. Кога? Когато тази Божествена Любов заговори и заживее във вас.

Тази Любов ще дойде в света и всеки ще вземе от нея толкова, колкото му е потребно.

Първото качество на Любовта е, че като дойде, носи изобилен живот.

Като обичаш някой човек, ти продължаваш неговия живот. Това се отнася и за любещия. Например, един светия, чрез Любовта, която преживява, има толкова изобилен живот, че само като се приближи до някого, последният оздравява.

Това, чрез което светията лекува, е Божията Любов. Онзи човек, който люби, колкото по-добре приема любовта и я предава на другите, толкова повече се ползува.

Онзи, когото любят, колкото по-добре възприема любовта, толкова повече се ползува.

Ако Божествената Любов не слиза отгоре, вие не можете да растете. Трябва да любиш, за да се подмладиш. Щом любиш и остаряваш, това не е любов. Смисълът на живота е във вечното подмладяване, а не във вечното остаряване. Вечното подмладяване е в Любовта. Вечното подмладяване е вечно осмисляне на живота: най-хубавите неща, които човек желае, да може да ги постигне постепенно.

Има три вида остарявания:

Като престанеш да слугуваш на Любовта, остаряваш.

Като престанеш да слугуваш на Мъдростта, остаряваш.

Като престанеш да слугуваш на Истината, остаряваш.

И три вида подмладявания има: Като слугуваш на Любовта, Мъдростта и Истината.

Първото подмладява душата, второто — ума, а третото — духа.

При Любовта човек е богат.

Когато човек изучи Любовта, ще разбере как е съграден неговият вътрешен свят и ще знае как да поддържа своето безсмъртие. Безсмъртието на човека зависи от Любовта.

Всеки човек, който няма любов, е мъртъв.

Любовта е онази сила, чрез която ще добием своите граждански права на безсмъртие.

Безсмъртие ще намерим, когато влезем в Любовта. Като станеш безсмъртен, това ще бъде първият признак, че си намерил Любовта.

Дотогава не си намерил основния закон как да проявиш Любовта си

Ако имаме великата Любов, ако имаме Бога на нашата страна, ние ще опитаме този стих: „Няма да оставя преподобните си да видят изтление".

Повярвате ли в силата на Любовта и Обичта, ще имате живот вечен..

Който обича, печели. И когото обичат, печели. При любовта и двамата печелят. При безлюбието и двамата губят.

Без Любовта никакви постижения не може да имате.

Всяко постижение, основано на Любовта, е вечно.

Любовта е велик процес, който постоянно усилва светлината на човешкия ум, топлината на човешкото сърце и силата на човешкото тяло.

Любовта носи живот, Мъдростта носи ред и порядък, а Истината носи култура.

Когато обичаш, ти си носител на Божествената сила — в душата ти съществува една ценност. И тази ценност е определена. Тази монета има сила зад себе си.

Защо трябва да обичаш? Това е кредит! Като не обичаш, нищо не можеш да свършиш. Любовта не е само едно чувство. Тази велика сила ти трябва като звонкова монета. Тя ти трябва, където и да отидеш.

Някой казва: „Аз те обичам, без тебе не мога“. Но в това не седи Любовта. Тя седи в следното:

Един приятел ме обича истински, ако това приятелство, ако Любовта му внася в мен живот, светлина, знание и истина. Това е Любов! Има Божествена искра в тази любов.

Който люби, става силен!

Щом намериш закона на Любовта, в тебе ще се събудят Божествени енергии и тогава всички дарби ще се развият в тебе!

Любовта е почва, в която можеш да живееш и да използуваш всички условия.

Когато любиш Бога с всичкия си ум, сърце, душа и дух, тогава всички погрешки са изключени.

Любовта носи най-големите възможности. Това е най-сигурното нещо, с което можеш да започнеш една работа. Щом я започнеш с Любов, може да има бури, но работата ти ще успее.

Под „Любов“ разбираме вечното щастие, вечната радост, вечната сила, вечното знание.

Те имат вече смисъл, щом има Любов. Но извадете Любовта — същественото — и всичко друго в света не може да се прояви.

Началото на всяка проява в света е Любовта. Зад светлината седи Любовта! Зад силата седи Любовта! Тя е в състояние да поправи всичко в света. Тя е в състояние да поправи греха. Грехът съществува, защото не е разбрана Любовта.

Когато срещнете този, когото обичате, ще усетите в себе си едно въодушевление. Един поглед само ще бъде достатъчен. Такава е Любовта. Тя предава всички еманации, движения, потици. Ако създадем такава атмосфера ще имаме добри прояви.

Като видим онзи, който ни люби, сърцето ни трепва от радост, понеже знаем, че той ни носи свобода.

Раят е място на разумни същества, които се обичат с беззаветна Любов!

Те се обичат с една интелигентност, която озарява целия свят, целия космос.

Всички търсят щастие в живота и налитат на страдания, на големи противоречия.

Всякога, когато в живота не действува Любовта, идва страданието.

Човек има дрехи и не е доволен. Има апартамент и не е доволен. Хората не се отнесли добре с него и не е доволен. Че те не са ангели.

Всички тъги, които изпитваме, са поради това, че сме лишени от майката, от Любовта.

Щом се лишим от Божествената Любов, в каквато форма и да е тя, идва тъгата.

Щом дойде Любовта, идва радостта.

Когато сме тъжни, скръбни, това произтича от факта, че сме изгубили Любовта на някое Висше Същество. Някой път чувствуваш, че светът под тебе се руши, и изпитваш голяма скръб, страдание. Защо? Изгубил си Любовта.

Някой път се чувствуваш радостен. Защо? Придобил си Любовта. Тя е протекла към тебе и душата ти се е отворила.

Любовта има това качество: ти повдигаш онзи, когото любиш!

Ще имаш абсолютно доверие в онзи, когото обичаш и който те обича.

Безграничната Любов е съвършената Любов.

Неизчерпаемата Любов е съвършената Любов.

Понеже Бог се проявява чрез всички души, затова всички души са достойни за Любовта, която показваме към тях.

Щом обичаш един човек, никога не питай дали заслужава твоята обич. Заслужава я!

Когото и да любите, той заслужава вашата Любов, защото вие любите Божествената душа в него.

Никога не казвай: „Съжалявам, че го обичах." С Любовта нищо не сте изгубили. Ти и той сте спечелили.

Всяко същество заслужава Любовта!

Изкуство е да обичаш някого безкористно, да не мислиш дали заслужава той твоята Любов или не.

ЗАКОНИ ЗА ДВИЖЕНИЕТО

Веднъж при третото езеро, което Учителят нарече Балдер-Дару, след като направихме гимнастическите упражнения и паневритмията, Учителят каза:

— Сега пазете едно правило. В природата има закон. Той е следният: Ти никога не можеш да се спреш на едно място, без да се движиш. Единственото неподвижно място във вселената е центърът на вселената, всичко друго е в движение. Ако ти се спреш, ще почнеш непременно обратно движение. Спирането е вече падане.

Движението е качване нагоре. Щом се спреш, ще паднеш.

У всинца ви трябва да има желание, като правите едно упражнение, да вървите прогресивно в неговото изпълнение и сами да сте доволни. Друг закон за движението гласи: Доколкото участвува съзнанието ви в едно упражнение, дотолкова се ползувате. Инак то е един механически процес. Докато сме тук, ще изправим упражненията. Всяка една мисъл си има форма, в която може да се изрази. Онова, което правите, то е за вас. Ако правите едно паневритмично упражнение добре, вие ще се ползувате.

Разбира се, гимнастичните упражнения не са единствените упражнения, които трябва да правим. След това идва гимнастика на сърцето, после на ума, после на духа.

Сега вие сте дошли на планината. Каква е вашата идея за планината? Планината е голям аристократ. Ако не спазвате нейните правила, тя казва на своите служители да ви изпратят, от дето сте дошли. Вие се качвате на някой камък и си давате мнението, че този камък не е на мястото си. Вие не знаете защо е създадена тази планина. Ако измените плоскостите на планините, ще измените целия бит на българите. Всяка една плоскост, всяко едно сечение тук има отражение върху съзнанието на хората. Някой камък искате да го търкаляте. Спрете се и вижте в себе си дали трябва да го търкаляте или не. Ако го търколите, когато не трябва, ще ви сполети нещо лошо. Аз не искам сега да вземете буквата на нещата. Онези, които са работили тези скали тук, не са били глупави, те са били много умни. Тези същества правят сега едно преустройство на планината. Планините са направени за доброто на хората. Без планините вие не можете да бъдете здрави. Всеки камък ви предава нещо от своята механическа сила.

Най-напред пазете разположението си, гледайте да имате разположение на духа. Сега на връщане ще вземем оттука по две плочи и ще ги занесем на лагера. Вие сте дошли тук на планината, за да се тонира вашето здраве.

Човек, като помага на другите, помага и на себе си; катоп рави добро, помага на себе си. Желая да се подмладите всички.

Умни бъдете, добри бъдете и силни бъдете!

НАПРЕДНАЛИТЕ СЪЩЕСТВА

Водите на вътрешното езеро от Близнаците лежаха спокойно под нас тъмни, дълбоки, неподвижни. Само край срещния бряг играеха леки отблясъци на светлина. В общата строга неподвижност те отмерваха някакъв странен жив, радостен ритъм. Могъщи скали обгръщат езерото от всички страни. Те се издигат току от самия бряг право нагоре — яки, студени, строги. Горе те обкръжват къс от небето тъмно, лазурно. Такова небе едва ли може да се види другаде. Свещено мълчание изпълня циркуса. Ние седяхме около нашия обичен Учител на голяма скала, обрасла със смрика, тихо отворили душите си за мълчаливата красота.

Материалният свят е само средство, чрез което Великият, Безграничният се изявява. Картината на един велик художник не се състои само от платно и бои; смисълът е в съчетанието, в хармонията, в красотата, в идеята. Човешката душа обича този език. Тя го чувствува, съзнава и превежда. Тя възприема силите, които струят през тези форми, тя се храни от тях. Мълчанието е говор. Един живот се изявява безгласно чрез камъка, водата, въздуха, светлината, чрез формите, багрите, аромата, чрез движение и неподвижност, всичко съчетано в съвършена хармония, живият център на която са пак човешките души, обединени чрез вечната хармония с Единия.

Когато съзерцавате картината на един художник или слушате музиката на някой музикант, това е разговор — общение с Него.

Езикът на Вечния е мощен, силен, той е и слово, и звук, и багра, и движение, и неподвижност. Човек приема Словото на Вечния както храната, водата и светлината. То храни, възраства и укрепява всички същества. То разкрива на човека живота в неговата пълнота.

Учителят мълча дълго време, най-после почна да говори, а думите Му не нарушаваха свещеното мълчание, те само го превеждаха на словесния език на човеците:

— Днешният хубав ден е израз на живота на онези Напреднали Същества, които участвуват днес заедно с нас. Сега те присъствуват, техните сърца са отворени и изпращат своето благословение.

Днес ние се срещаме с онези, които са си дали среща. Светиите и ангелите правят днес среща и ние присъствуваме на тяхната среща. Ангелите са сега с нас. В днешния ден всички тези същества се събират около нас.

Съществата, които ви предшествуват, имат известни постижения. И вие искате да имате техните постижения, тяхната опитност. Те са проправили пътя.

А сегашният ваш живот е идеал на други същества, които седят по-долу от вас.

Животът на един ангел е по-интересен, отколкото животът на цялото човечество. А когато се завърши процесът на човешкото развитие, тогава и животът на човечеството ще бъде интересен.

Ангелите са колектив. Когато един ангел действува, зад него действуват другите ангели. Един ангел е като посланик и изразител на група ангели, които мислят за него и действуват чрез него.

Дрехите на ангелите никога не остаряват.

Когато човек види някой ангел, който не говори, той вижда отражението му. Самото същество в дадения случай е зад човека. Казано е: „Господ ти е задна стража".

Тази светлина, която има в цялата слънчева система, се дължи на ангелите.

Една от техните работи е да се грижат за останалите природни царства.

Напредналите Същества са минали по вашия път, минали са през най-големите страдания, разполагат със сили и всякога са готови да ви окажат помощ. Когато съвършените хора постигнат нещо, тогава те се връщат при тези, които не са го постигнали, и им помагат да го постигнат.

Светлината на Напредналите Същества само по някой път минава покрай вас. Облъхне ли ви тяхната светлина, целия ден сте радостни. Всяка радост се дължи на тях.

Всички открития са станали все с помощта на съществата от невидимия свят. Те учат хората горе и като ги научат, това на земята се нарича откритие. Като се научи човек горе, пращат го след това да учи другите хора на земята.

Всички езици са наречия на небесния, на ангелския език. Трябва да знаете, че съвършените същества са учени. Те имат един прецизен език. Те не обичат никак да се занимават с посторонни работи. Когато някой от тях реши да слезе да помогне на човечеството, той трябва да се откаже от своята свобода. Те не обичат да ги безпокоят хората на земята със своите мисли. Затова между хората и тях има проводници, посредници, за да се трансформират енергиите и да помогнат за съществeното, от което хората имат нужда.

За да влезе човек във връзка с Напредналите Същества, трябва да мисли за тях, за тяхното съзнание.

Нашият морал е личен, а техният морал е общ. Ние търсим своето лично благо, а те търсят общото благо.

В морала на днешното общество няма последователност. Например, някой убива човек, държавата го наказва, а го възнаграждава, когато убива във време на война.

В ангелския свят не е така.

Общият морал седи по-горе от личния, индивидуалния морал.

Добре е човек да мисли за Напредналите Същества, за техните идеи, за тяхната интелигентност, за тяхната чистота! И когато мисли, да изпитва любов към тях.

Ако човек има любов към тях, то те ще му се изявят.

Ранните сутринни часове, преди изгрев слънце, са най-благоприятни за това.

Хубаво е човек да се моли не в палатката си, но да излезе вън.

Трябва да се знае, че човек, който не е влязъл във връзка с Бога, с никого не може да влезе във връзка. Онзи, който иска да се запознае с Напред-

налите Същества, трябва да мине през една дисциплина на самообладание на своите чувства, мисли и действия, но по закона на свободата. Това трябва да бъде по закона на Любовта, Мъдростта и Истината — да придобие истинския живот, истинското знание и онази свобода, която е непрекъсната. Трябва разбиране. В думите „по закона на Любовта, Мъдростта и Истината“ се крие много нещо. Трябва да имате дълбочина в разбирането. Човек трябва да служи на Бога, той трябва да изпълнява абсолютно Неговата воля, не автоматично, но разумно: да знае, че онова, което Бог проектира, е най-идеалното и най-хубавото. Никой не може да направи нещо по-идеално от това, което Бог прави. С тази мисъл човек може да слугува на Бога.

Без тази мисъл той не може да служи на Бога. По някой път отношенията между нас и Бога изглеждат такива, че ни се струва, като че има някакъв произвол. В същност никакъв произвол няма.

Най-първо, за да се запознаете с онова, което вършат тези Напреднали Същества за хората, трябва да изучите пътя на светиите, на адептите, на съвършените хора.

Светият човек трябва да даде всичко.

Като стане човек светия на земята, трябва да даде всичко, да се откаже от всичко. Преждевременно ако се откаже, не е добре. Преди да е узряло житото, не трябва да се откъсне, трябва да се чака да узрее.

Този живот трябва да изучавате сега. Трябва да изучавате живота, който минават светиите на земята — закона на самоусъвършенствуването. Този път трябва да изучавате: пророците, свещените книги, научните книги, някои места от математиката, геометрията.

Старовременната кабала е била математика. Трябва да оживеят математичните истини в човека. Ако съзнанието в човека се пробуди изведнъж, има опасност. Постепенно трябва да се приспособява човешката нервна система. Ако човек влезе в духовния свят със сегашното си тяло, той съвсем ще се разтопи, не би могъл да издържи. Тялото не е в състояние да издържи тези интензивни вибрации.

Има друго нещо: човек трябва да създаде в себе си особена мрежа, особена инсталация, в която да може да се проявява новата светлина. Сега има един естествен начин, за да влязат в духовния свят — заспиват; но има един начин, при който съзнанието е будно във време на спане. Да знаеш как да си буден, като заспиш. Във време на сън човек минава през една област тъмна и като я минава, той не помни нищо. След като я премине, ще се пробуди. Но в съзнанието си, като минавате през тази област, вие ще видите най-страшни неща.

Човек трябва да се стреми да има будно съзнание, да има постоянен стремеж, да не си туря никакви прегради. И най-малката придобивка, която има, да го радва. Колкото и малка да е тя, то е все един малък придатък.

Колкото по-високо се издигате към върховете, толкова по-големи бури има и толкова температурата се изменя, става по-студено. Там човек трябва да издържа на студа.

Тези изречения, които даваме в беседите, няма ги никъде. Ключът на окултизма е изгубен. И ключовете на свещените истини са изгубени. Исус е

взел ключовете на ада. Ключовете на черната магия ги държи Христос. По-рано можеше всекиго да турят в ада. Светът там по-рано е вмъквал своите жертви.

В религиозните хора има една духовна гордост. В окултистите има една окултна гордост. Мистиците имат една мистична гордост. Докато я преодолее човек, това е една от най-големите мъчнотии. Грехът е останал в една такава форма. Трябва да го намериш и да се освободиш от него, за да не те спъва в бъдеще.

Ясновидци има малко. Че някои виждат формите в астралния свят, това е зрение малко по-надалеч от обикновеното. А общението с духовния свят, това е съзнателно повдигане на душата. Човек трябва да израстне духовно.

ЕНЕРГИИТЕ НА ПЛАНИНАТА — ПРАКТИЧЕСКИ ПРАВИЛА

Тази сутрин Молитвеният връх беше обвит в мъгли. Те скриваха света на формите и погледът, като не намираше опора отвън, се насочваше навътре към необятния свят, който ние гледаме през себе си. Всичко беше натегнало от влага. През нощта беше валял дъжд. Въздухът беше пресен, измит, хранителен. От долините идеше шумът на води. Той възхождаше нагоре като глас на голямо множество.

На Молитвения връх цареше дълбоко мълчание. Учителят беше седнал на обичното си място — на камъка. Присъствието на всички повече се чувствуваше.

След утринното Слово ние слязохме при второто езеро, където играхме паневритмията. Над езерните води се носеха пàри, от нисконатегналите облаци се спущаха светли мъгли, които вземаха странни, променливи форми. Те бавно се издигаха и спущаха, наподобяващи същества от друг свят, които играеха някакъв тържествен танец над димящите води на езерото. От време на време тежките завеси от облаци се отдръпваха и откриваха върховете.

Ние се бяхме събрали около Учителя. По косите, по брадата, по дрехите Му се бяха полепили безброй малки капчици. Той ги поглеждаше, без да ги докосне и им се усмихваше като на приятели. Картината напомняше нещо от първите дни на творението.

Като се събрахме всички, Учителят почна да говори:

— Човек има един съвършен барометър за времето. Например, ако ви боли вратът, коляното или кръстът, това показва какво ще бъде времето дали ще има град, дъжд, сняг, ветрове. После, по това може да узнаете разните течения. Малцина могат да разполагат с този деликатен инструмент. Много скъпо струва поддържането му. Нервните хора са много чувствителни. Те чувствуват влагата, депресията, която съществува, и са неразположени. Когато нервният е неразположен, времето ще се промени. Когато такъв човек се сърди, не трябва да го осъждаме — депресия има отвътре. Той показва, че такова ще бъде времето и отвън. Също така и когато се радва, това показва, че отвън времето ще бъде хубаво.

Интересно е, че някога, като наблюдавате времето при изгрев слънце, небето може да е ясно, но ако предстои промяна, макар и да няма облаци, можете да познаете депресията, ако сте чувствителни. Сутринта при изгрев слънце гледате, че небето е ясно, но след 2-3 часа настава коренна промяна.

Има и други признаци. Да кажем, че е топло, но вечерно време вие усещате, че пръстите на краката ви почват да изстиват. Няма студ. Топло е, но чувствувате студ на пръстите си. Това показва, че времето ще се развали

Обратно, има 20 градуса студ, но вечер, като си лягате, ако сте чувствителни, усещате топлина в пръстите на краката си. Това показва, че времето ще се подобри. Краката са много чувствителни. И затова човек трябва да ходи бос известно време, за да възприема теченията, които идат от земята. Но не трябва да ходи много време бос, за да не загрубеят краката. Сега хората, с тези обуща на краката, изгубват чувствителността си.

В града, в праха не считам за добро да се ходи бос. В града трябва да ходите обути и никога боси. Като излезете в природата, може да ходите боси по тревата 2-3 часа, за да стане обмяна между енергиите на земята и вашите. Земята ще ви предаде нещо и ще приеме нещо от вас. Събуйте си обущата, измийте си краката. Даже три пъти на ден може да правите това.

Като пасат трева — устата на тревопасните животни е антена — те влизат във връзка със земните енергии, дават и вземат. А човек като ходи, влиза във връзка с тези енергии чрез краката си.

За да бъде човек в нормално състояние, трябва да гледа краката му да са топли. Ако са студени, трябва да ги стопли. На влажно място не трябва да се ходи бос, но по суха трева или по нагорещени камъни. Дето камъните са остри, там човек трябва да е обут.

Когато времето ще се развали, хората са недоволни, кисели, понеже има голяма промяна, свиване в капилярите. Когато има подобрение на времето, в капилярите има разширение и хората са разположени, весели.

Явяването на бодежи в рамената, на гърба, в краката и пр. пак е свързано с метеорологическите промени. Това означава разваляне на времето. И може да се знае, каква метеорологическа промяна означава, според това в кой орган е болката.

Болките в зъбите са свързани с резките промени на времето.

Онзи, който разбира астрология, ще гледа в какво положение се намират планетите и по това ще познае промяната на времето.

Пръстите са свързани с планетите и по промените в пръстите може да се познае какви промени, какви положения имат планетите на небето. Някой път този или онзи пръст ще ви заболи, например показалецът, средният пръст ще трепне, ще усетите бодежи или болка. Това е свързано все с планетни влияния. И от пръстите си можете да предскажете явленията. И ако вашите предсказания се сбъдват, това е вече наука.

Има течения от планетите към слънцето и от слънцето към планетите. Тези две течения минават през човека. А това течение, което иде от слънцето, трябва да го схванем и да приемем живота. После трябва да се резбере и другото течение, което иде от планетите, минава през земята и отива към слънцето. Трябва да се знае през кои дни тези течения действуват — има дни, когато се очакват тези приливи в природата.

Но една наука трябва да се разбира. Щом не се разбира, тя става суеверие. Фатализъм няма в природата. В природата има разумност.

Човек със своите мисли до известна степен упражнява влияние върху времето. Известни мисли на множество хора могат да причинят депресия. Ако десет милиона хора имат известен род мисли, те са като динамо, действуват като мощна сила.

Първото нещо е: *трябва да спазвате законите на здравето.* Като изгуби човек своето здраве, постиженията му са малки.

Без усилия нищо не се постига. Ние не можем да очакваме, че наготово ще дойде знанието. Трябва да правим усилия, да проявим интерес. Само като видят от разумния свят, че правим усилия, само тогава може да ни се дадат знание и сили. А като чакаме в пасивно състояние, няма да ни се даде нищо.

Ще ви дам една задача: Всеки от вас да се окъпе с топла вода, като вземе вода от чешмичката. Да видите какви ще бъдат резултатите. Човек трябва да се ползува от Божиите блага.

Трябва да пазим тялото чисто. Тази задача да направят онези от вас, които разполагат с време. Ако не можете повече, направете задачата поне веднъж.

Гледайте да се измивате хубаво. Порите ви да бъдат отворени. На вас трябват ред лекции, за да научите какво нещо е обхода, начин как човек да живее. Това е цяло изкуство. На планината ще пиете само топла вода. Обливайте се с топла вода. По три пъти на ден измивайте краката си с топла вода. Стопляйте водата на огъня. И лицето си мийте тук с топла вода.

Това са хигиенични правила, които трябва да ви бъдат настолни.

Дъждът мъчно изгасява силния огън, но слабия лесно угасява. Ако си слаб огън, не се сравнявай със силния огън. Ако си слаб огън, малко капки дъжд могат да те изгасят. Имайте това пред вид.

В топло време, денем, може да ядете краставици, но вечерно време или в студено време не яжте.

Едно от правилата за тук е: всичко ще ядете тук, *преди да е залязло слънцето.* След като залезе, не яжте. Вода може да пиете. Залезе ли слънцето, никакво ядене. Стойте гладни. То е за предпочитане.

Съзнанието ви да бъде будно. Дето е будна мисълта, не е опасно. Студената вода не утолява жаждата, а топлата вода я утолява.

На планината, особено на тази височина, обливането да става с топла вода, понеже от студената вода капилярите се свиват и се явяват много неприятни последствия. Например може да стане затваряне на мехура. Не се обленявайте, всякога носете в себе си кибрит; запалете огън и стоплете вода.

Планината иска да си добре облечен. Тя казва: „Гол човек не искам при мен. Голите долу, а облечените при мен да идват“.

Планината изисква първо да не губите нормалната топлина на тялото си. Човек трябва да е добре облечен, особено сутрин и вечер. После, краката му трябва да бъдат топли. Трябва да има вълнени чорапи.

Ако имате тук кашлица, употребявайте отвара от синята едностръка тинтява. Когато се простудите, изпийте 4-5 чаши топла вода. Първото нещо е: човек трябва да пази нормалната топлина на тялото си. Топлата вода е като едно средство, за да не се губи равновесието на вътрешната топлина. Когато организмът не може да си образува достатъчно топлина, трябва да вземе нужната топлина от горещата вода, за да се възстанови равновесието. При изпотяване се преобличайте. Всеки трябва да си носи най-малко две, три ризи. Дето и да отидете, преобличайте се.

Който има астма, трябва да се качва на височини. Ако болният от астма са изкачва два пъти на ден, ще му мине астмата. Тези, които имат астма, да се изкачват на този хълм няколко пъти на ден.

Планината има влияние и върху черния дроб. Освен че планината тонира човешката нервна система, но действува благоприятно върху черния дроб. Така се премахва лошото настроение, подобрява се разположението на духа.

Тук прилагайте упражненията за дълбоко дишане. Англосаксонските народи, които взеха индуските методи за дишане, се натъкнаха на големи трудности. Тези методи имаха катастрофално влияние върху тия, които ги приложиха. Те са неприложими за западната култура. Индусите с векове са се упражнявали и затова за тях е лесно приложението им. За европейците, които само от 10 години се упражняват, те са мъчни.

На планината не крачете бързо. По стръмните места на всеки 100 метра се спирайте и си почивайте. Във време на почивка ще добивате енергия. На един километър се спирайте 10 пъти по 30 секунди почивка — всичко 5 минути. На най-високите места се върви бавно: човек трябва да се приспособява на действуващите там сили. Иначе те ще ви противодействуват и вие ще си хабите енергиите напразно.

Тръгвайте напред с десния си крак. Когато тръгвате към един връх, турете в ума си мисълта да възлезете на върха, но никога не определяйте за колко време ще направите това.

Когато човек прави екскурзия, по-добре е да не се връща по същия път, а да направи кръг. Ако мине по същия път, няма нищо, но по-хубаво е като направи кръг.

Но да се върнем към енергиите на планините. Камъкът лекува. Да седнем към обед на един камък, огрят от слънцето; Това действува лечебно. По-добър съгреваощ компрес от този няма. Камъните поглъщат топлината, преработват я и като седнете на тях, дават тази енергия на вас. Когато камъкът е студен, тегли от човека и вреди. Вие гледайте да избирате тези места, дето е действувало слънцето. Хубаво е сега да използуваме магнетичните камъни. Те са тези, които са изложени на изток и на юг — изобщо на слънце. Те изобщо са заоблени. Да не са разцепени, остри. Ако искаме да използуваме енергиите на скалите, трябва да избираме такива скали, чиято сила на сцепление е много голяма.

Учителят показа един къс кварц и ни каза:

— Този камък е от 100 милиона години. Преди сто милиона години той е почнал да се сгъстява. Колко много слънчева енергия има набрана в този камък!

Но планината има и друго по-дълбоко значение. Като се качва човек по високите върхове, става обмяна със силите на природата. Човек се качва на планината, за да се храни духовно. Човек се обменя с физическите и духовни енергии на планината.

Колкото съзнанието му е по-будно, толкова обмяната между него и планината е по-интензивна и по-пълна. Щом дойде до това положение да създаде правилна връзка с разумните същества, тогава ще е в положение да направи правилна връзка и с по-долните същества. Ще бъде готов да даде път на една мравка.

Тези върхове в планините са постове, които приемат енергии от по-високите полета и ги направляват в разни посоки в света.

С други думи, тези върхове са трансформатори на космичните енергии, които идат към земята.

Ако не вземеш и дадеш нещо на природата, ти не си учен. Но ако вземеш, ти вземаш нещо, което струва хиляди пъти повече, отколкото външните блага.

Като ходите тук, благодарете. Всяко едно място тук е място за събиране на специфична енергия.

Един брат каза:

— Дните, които прекарваме тук, са дни на почивка.

Учителят отговори:

— Под почивка се разбира да възприемате нещата. Възлизането на планината е много важно! В нея има скрити енергии, богатства!

Когато отидем в София и помислим за тук, то известна енергия от тука ще протече към София, ще се образува течение.

Всяко място на планината си има специална аура. И ако седнем да разясняваме известен въпрос на това място, мислите, които ще ни дойдат, не могат да дойдат в нас никъде другаде както тука на това място.

Планините са акумулатори на грамадни енергии.

Силите в тези камъни чакат в бъдеще разумни същества да ги възприемат и приложат. Ако не ги възприемат, тези сили така си остават. Говедата така си минават, без да се ползуват от тях. Планините са места, откъдето ще почерпите сили.

Тези места тук са места на силата. Тук човек трябва да бъде внимателен. Иначе може да пострада. В планините има силови линии. Тези камъни са наредени като тераси. Те са свързани със силовите линии на водата, която пада надолу. Онези, които са създали света, са имали замах, предвиждали са много векове напред, за да има какво да работят поколенията, които идат.

Тук, на планината, в човека се влива по-вече жизнена сила — прана.

Този масив над нашия бивак е малък и затова ултравиолетовите лъчи минават през него и идват до бивака.

Всеки човек трябва да е добър проводник на силите. Цялата местност тук изобщо е магнетична. Тези места са по-топли.

Скалите се рушат от електричеството и магнетизма. Топлината, светлината и водата са също фактори в това отношение. Първите са главните работници, а последните три са малките работници.

Езерото „Елбур“ от към нашия лагер е магнетично, а от другата страна е електрично.

Планината във всеки момент е различна, колкото и малко да бъде различието, което се чувствува. И различието се причинява от начина, по който планината възприема и отразява слънчевите енергии. Трептенията, които планината отлъчва като отражение на слънчевите енергии, всеки път са различни. Затова планината е толкова различна. В същност това разнообразие, което има на планината, е най-важното. Но вие не можете още да го схванете, понеже нямате достатъчно светлина в съзнанието.

Планината е много разнообразна, понеже зад формите, които виждате, е онази разумност, проява на Бога. Погледът ни трябва да прониква зад формите в тази разумност.

Мойсей, като стъпи на едно свещено място, доби сила и свърши своята работа. Той беше член на Бялото Братство и като такъв нямаше право да убива. За да изкупи убийството сторено от него в Египет, той трябваше 40 години да пасе овцете. И трябваше да роди убития като свой син, за да изкупи убийството. Голямо търпение прояви той, 40 години е бил овчар — човекът, който е имал всичкото знание на Египет. На свещеното място е имало разговор между него и Бога.

Това е една история в човешкия живот. Като мине човек големите изпитания на живота, един ден, като му се изяви Господ, да знае какво да Му говори. Божиите пътища са велики. Работата е, че вие като Мойсея не искате да напуснете овцете. Мойсей каза: „Гъгнив съм". Той жалеше за овцете. Господ му каза: „За гъгнивостта си вземи Арона на помощ. Ще напуснеш овцете". Той остави овцете, взе тоягата си и тръгна за Египет. Четиридесет години пасъл овцете и четиридесет години води израилския народ. Бъдете благодарни за днешния момент. Какъв ще бъде следващият час? Той ще се погрижи за себе си. Какъв ще бъде утрешният ден? Той ще се погрижи за себе си. Казвате: „Когато идем горе, какво ще стане?" Вие мислете за сегашния момент. Ако Бог е с вас тук, Той и горе ще бъде с вас. Но ако не е с вас тук, то и горе ще бъдете в това положение.

ТРУДОВИ ДНИ

На долния край на езерото Елбур, където скалната тераса се спуска в стръмно стъпало към първото езеро, ние направихме заслон. В него трябваше да се помещава кухнята, за да могат дежурните да работят там през всяко време и да се пазят посъдите.

В нашия живот там горе край езерата общата работа беше обична на всички ни. Всички с готовност се отзовавахме, а често ставаше нужда да предприемаме такава обща работа за устройване на общия ни живот. Участието на Учителя въодушевяваше и вдъхновяваше всички. Много способности и таланти дремят в човека; трябва да дойде само Любовта, за да ги прояви той. Понякога това става неочаквано и за самия него. При Учителя всяка работа добиваше характер на задача. И ние като ученици я изпълнявахме с любов и внимание. Тъй тя ставаше за нас предметно учение, неразделна част от школата.

Когато ставаше нужда да се поправят пътеките, да се съпровождат конете, да се правят мостове през мочурливите и меки места или да се уреди продоволствието, винаги имаше готови хора, които свободно по своя инициатива извършваха работата просто, без заповед и нареждане, при това скромно, незабелязано и без шум. Удивително, колко много способности и таланти дремят и в най-скромните наглед хора, каква готовност за служене и жертва има в тях! Ала всичко това извършва Тя — Любовта. Тя обединява, вдъхновява, координира и направлява всичко. В нейната топла, здрава, радостна атмосфера и най-големите подвизи се извършват скромно, с простота, естествено, както слънцето грее.

Заслонът трябваше да бъде построен с материали, които можеше да намерим на самото място. Камъни имаше изобилно. За това се бяха погрижили старите ледници, които са работили по тези места. Белият гранит се цепи в правилни форми, което много улеснява градежа. Някои необходими инструменти ние носехме със себе си и един хубав, слънчев ден работата започна с песни. Очерта се мястото, използуваха се някои естествени стени и около тях се започна градежът. Работата вървеше спорно: едни носеха камъни, други подаваха, трети запълваха междините. Заслонът беше обърнат с гръб към северният вятър, а отворен към езерната долина. Ние не сме привърженици на квадратните форми и ръбове и, където е възможно, ги избягваме, затова задната част на заслона беше дъгообразно извита. Скоро той се издигна доста внушителен. По-труден беше въпросът за покрива. Горите бяха ниско, а пътеките — трудни, ала близо до първото езеро се намираше изгоряла някога гора. Там още стърчаха изсъхнали цели дървета. Една експедиция замина да достави греди. Изнасянето на гредите по стръмнините беше трудна работа. Трябваше по десетина души да подхванат една греда на раменете си и внимателно да я

изнасят по отвесните наклони. Така се набави дървеният материал. Когато зидът се издигна до един човешки ръст, почна се покривната конструкция и за тази работа се оказаха хора, които разбират от нея. Въпросът беше сега с какво да се покрие заслонът. Тук понякога духат силни ветрове и един лек покрив може да бъде отнесен. Горе при петото и шестото езеро се намират кристалинни шисти, които се отделят на големи и тънки плочи. Те бяха най-подходящ материал. За тяхното донасяне се отправихме всички заедно с Учителя. Всеки вземаше по една, две плочи, кой колкото можеше да носи. Някои даже направиха остроумни приспособления за пренасяне на големите плочи. Докато се приготовляваше дървената конструкция, плочите бяха донесени и заслонът беше покрит с каменни плочи, по древния начин, какъвто се практикува от незапомнени времена в нашата малка страна. Направиха се вътре огнища за казаните и разни приспособления и удобства. Заслонът стана обща кухня.

Оттук всеки обед се разнасяше из долината приятен зов. Тогава от палатките, от близките и далечни върхове идваха учениците, със загорели от слънцето лица в живописни планински облекла, тъй приобщени към околната обстановка, като че винаги са живели тука. На полянката край езерото на импровизирана маса с бяла покривка сядаше Учителят и някои от по-възрастните братя, а наоколо в кръг, пръснати в живописни групи между скалите — учениците. Езерните води спокойно отразяваха околните върхове. Слънцето грееше. В долината се носеше песента на потоците; тя допълваше светлия мир горе край езерото Елбур. Дежурните в чиста, бяла премяна разнасяха яденето. Всички произнасяхме нашата кратка молитва, с която започваме и свършваме всеки обед: „Божията Любов носи изобилния пълен живот“.

Присъствието на Учителя, на близки и обични братя и сестри създава атмосфера на светла обич. Тогава става понятно защо грее слънцето, защо лазурното синьо небе е добро и благосклонно — защото Той, нашият Велик, Вечен и Благ Небесен Баща присъствува в нас.

Той ни обединява, Неговият Дух ни изпълва и ни разкрива красотата на живота вътре в нас и вън от нас.

ПРИРОДАТА Е ЖИВА И РАЗУМНА

Веднъж край второто езеро, след паневритмията, Учителят каза:

— Природата е жива и разумна.

Когато дойдете сред нея, все ще възприемете някоя идея, с която ще се върнете. Това ще осмисли вашето идване тук.

Ала най-напред трябва да се откажете от всичките си стари възгледи. В бъдеще всеки министър, всеки управник, всеки общественик трябва да се качи първо на най-високия планински връх и след това да поеме работата.

Хората ходят на изложби по градовете, а тук има изложба, приготвена от хиляди години.

Ония, които идват тук, чувствуват, че има нещо повече от това, което виждат отвън.

Материалният свят е въплотена идея, въплотена мисъл. Разумността в природата в малките работи прави чудни неща. Например, каква интелигентност с каква четка е работила върху крилата на пеперудата! Тази интелигентност като художник е проявила своето изкуство.

Природата използува всяка работа. Няма нищо, което не се е използувало. Писанието казва: „Всичко, което става, Бог го превръща в добро“. Това прилича на следното: Ако напишете най-произволни линии на черната дъска, художникът ще си направи от тях, каквато иска картина. Също тъй, каквото и да направиш, Провидението ще използува твоята постъпка. Тя ще влезе като елемент за някое добро, като че ти си работил за това.

Сега Бог ни е отворил път да дойдем тук. Ако не бе Той, канарите, силите биха ни препятствували, пътят ни щеше да бъде затворен.

Това, което става в природата, трябва да го превеждаме и за вътрешния живот. Трябва да правим преводи. Например, слънцето, което грее сега, ни казва: „Така и вие трябва да греете“.

Работата при Божественото всякога е приятна. Щом работите нещо и ви е приятно, то е Божествено. А когато сте недоволни, то е човешкото. Като сте недоволни, Господ ще ви каже: „Стига толкова“.

Днес вятърът тласка палатките насам-нататък. Това е предметно учение за тебе. Ти не си ли една палатка? Като те тласкат ветровете на живота, трябва да устояваш!

ВЕЧЕРНИЯТ ОГЪН

В тихите вечери край езерото Елбур се запалва огън. Сухите клекове горят буйно, във въздуха се носи ароматен дъх на смола. Светли пламъци се извиват със сила нагоре и рой искри отиват подир тях. Вечерният хлад слиза отгоре и се примесва с топлите вълни на огъня. Вечер земята остава в сянка, погледът изгубва опора в конкретното. Незнайното се приближава до човека и го обгръща. Тогава огънят е най-приятен.

Всички образуваме кръг около огъня. Учителят сяда между нас, подемат се тихи разговори, споделят се впечатления и мисли от беседите или опитности от живота в планината, ала най-често прекарваме в мълчание, прекъсвано от време на време от общи песни — песни на ученика, който търси пътя към Великия, Вечния, Безграничния. Те се издигат към звездното небе, приобщават се към вечерния молитвен шепот на планината, допълват хармонията, наситена с чувство и мисъл, богата със съдържание. Животът се изявява всеки път по свой единствен неповторим начин — такава е волята на Предвечния.

Притчи край вечерния огън:

„Доброто е път, за да се отворят за теб възможностите за физическия, духовен и Божествен живот. Истината дава външна и вътрешна свобода. Човек е в истината, когато има пред вид всички същества без разлика.

Любовта е истинската свобода на човека, който разбира.

Външният и вътрешният живот на човека е обусловен от Любовта.

А пък Любовта, това е образ, с който познаваме Безграничния!

Само при Любовта ще видиш смисъла на живота и всички противоречия в живота ти ще изчезнат.

Живота не можем да познаем без Любовта.

И на земята можем да вкусим Божествения живот. И най-грозният човек, като го обикнем, ще стане красив. Също така и ти, като обичаш ставаш красив.

Човек трябва да се ръководи от Любовта. Има ли Любовта, човек е готов на всички жертви.

Всичко зависи от Любовта, която човек има към Бога.

Здравето зависи от Любовта му към Бога, към ближните и към себе си.

Най-великата наука в света — това е Любовта. Тя може да бъде достояние на всички. Изисква се всички да учат тая наука.

Единственият най-красив път, по който човек може да постигне дарованията, е Любовта.

Ти не можеш да бъдеш силен, ако нямаш Любов. Не можеш да станеш музикален, ако нямаш Любов. Не можеш да станеш поет, ако нямаш Любов.

Ако нарушиш Любовта, дарованията, които имаш, както са дошли, така и ще изчезнат“.

ЕЗЕРОТО МАХАБУР

Езерото Махабур е петото и най-голямото от седемте езера. То лежи на висока, отворена тераса, от която се разкриват далечни простори. Езерото е достъпно, обилно огрявано от слънцето. Пред него има обширни поляни. Тук често идвахме с нашия обичен Учител, играехме паневритмията и други гимнастически упражнения, които Той ни даваше. Край тихите води на езерото много пъти сме слушали Неговото Слово. Веднъж ние пак седнахме тук. Беше ясен ден, тих, прозрачен, светъл. Наречете го „ден на усмивката", защото в такъв ден човек е готов на всичко да се усмихва. Наречете го „ден на благодарността", защото душата е преизпълнена с благодарност.

Стана дума за имената на езерата. Учителят каза:

— Първото езеро наричайте „М а х а р з и". Това значи „Голямата почивка". Там ще си починеш. Първото езеро е физическият живот.

Второто езеро, гдето е нашият стан, наричайте „Е л б у р". Това значи „Бог е силният". Елбур можем да наречем още: „Езерото на изпитанията"

Третото езеро наричайте „Б а л д е р-Д а р у". Тези думи преведени означават: „Онзи, Който дава благата".

Четвъртото езеро се казва „Б л и з н а ц и".

Петото езеро наричайте „М а х а б у р". Това означава: „Големият и Силният".

Шестото езеро е „Сърцето".

Седмото наричайте „Г л а в а т а" или „Ш е м х а а". Това е име на Мъдростта.

Да направим размишление върху следната идея:

„Я с н о т а т а и п ъ л н о т а т а н а ж и в о т а"

Яснотата е по отношение на умствения живот, а пълнотата — по отношение на духовния.

Днес имаме гости. Един професор и неговите приятели като туристи попаднаха на нашия лагер. Те минаха край чешмичката „Ръцете, които дават", разгледаха я внимателно, пийнаха от водата ѝ, четоха надписа на скалата и мислиха върху него. После дойдоха с нас при езерото Махабур, пожелаха да играят паневритмията и макар че я играха малко несръчно, защото сега я учеха, останаха доволни. Можаха да я оценят правилно и изказаха своите впечатления пред Учителя. Тогава Той каза: „Всички ще дойдем до едно верую".

— Чешмичката и надписът вече говорят за учението, забеляза професорът.

После Учителят даде следното упражнение:

Ръцете наляво, хоризонтално, после надясно. Това се повтаря няколко пъти. После се нареждаме в няколко прави редици.

Десният крак се поставя пред левия.

Левият крак прави крачка напред.

Десният се прибира при левия.

Същото се повтаря при левия крак, който се поставя пред десния и т. н

Това се прави няколко пъти. След това почва марш, при който двете ръце правят кръгообразни движения: двете ръце отпред, нагоре, полукръг настрани, надолу; пак отпред, нагоре и т. н. — широки свободни кръгове. После слязохме при брега на езерото. Измихме нозете си, като произнесохме следните думи:

„Чистотата носи живот".

Измихме си главата, при което произнесохме:

„Божията светлина да озари лицата ни".

После плискахме вода напред с ръце.

Това внесе свежест и веселие в нас.

Учителят каза след упражнението:

— Струва си трудът човек да дойде тук, за да се измие поне веднъж на годината по този начин.

Съществата, които са създали преди много време тези места, са мислили още тогава за нас.

А тези същества тук — тревите — на които седим, колко време са ни чакали! И сега те се радват, че сме дошли при тях.

Като се тръгне по голямата поляна пред езерото Махабур, на източния й край, където почва наклонът, има извор. Водата струи от пукнатина в скалата Тя никога не пресъхва и при най-голямата суша, навярно се подхранва от езерото. Оттук се разкриват хубави гледки. Погледът отива далеч и си почива. Отгоре иде шумът на водопадите, които се спущат от шестото езеро.

Седнахме на поляната край извора около Учителя и Той каза:

— Само при Любовта може да се свържете с Божиите мисли, чувства и постъпки и да ги приемете!

Проникнете се от Любовта, за да се ползувате и от Любовта на Разумните Същества.

Тогава ще бъдете възприемчиви към тяхната Любов и към великото, което тя носи със себе си!

Когато обичаме някои от тях, те ще ни разберат, защото ще възприемат живота, който минава през нас. А когато те ни обичат, ние ще ги разберем, защото ще приемем живота, който минава през тях.

Трябва да обичаме Бога, за да ни разбере. Когато Той ни обича и ние възприемем Неговата Любов, ще разберем, че Той е благ.

Той, като ни обича, не съди никого. И като ни обича, не прави разлика

Но ако ние проявим обичта си към Него, вече прави различие: оценява нещата така, както сме ги направили. Когато ние обичаме Бога, неговото проявление към нас ще бъде по-друго от това, когато не Го обичаме. В този случай не се е изменило Неговото вътрешно отношение към нас, но се е изменила възприемчивостта ни към благословенията, които идат от Него.

Искрената обич на човека се познава по приятното докосване, което чувствуваш в душата си от неговата любов!

Като се отдалечава от Бога, човек страда. В този случай страданието произтича от това, че животът не може да се прелива от Бога в човека.

Това преливане се нарича *инфлукс*.

Човек не трябва да прекъсва този приток на живота от Бога в него.

Когато любим Бога, има втичане от Бога в нас.

Между Бога и тебе има постоянно преливане на силите!

Любовта е и изтичане. Като любиш, ти изтичаш и няма да се вкиснеш.

Ако не любиш, ще се вкиснеш.

Защото, ако ти не изтичаш, и в тебе няма да се втича.

Щом любиш, изтича нещо от тебе, но започва тогава и втичането.

Така като се разбира законът на Любовта, има смисъл.

Защо трябва да любиш?

Ще изтичаш, за да се втича в теб!

Когато ти обичаш, получаваш половината от живота. Когато те обичат, получаваш другата половина от живота. А когато и обичаш и те обичат, тогава имаш пълнотата на живота. Тогава става обмяна на Божественото.

Всяко съзнание, което е пробудено, дава от себе си. То е един извор. От него тече нещо към тебе.

Когато се отвори изворът на Любовта, *става преливане между душите*. От две места става преливане на Божествените енергии.

В това преливане е Любовта!

Това преливане иде от Духа!

Всяка среща с някой човек е благо.

Всеки човек, когото срещнеш, носи, без да знае, едно велико благо за теб от Бога!

Любещият казва: „Аз всичко давам и всичко вземам“.

Като обичаш някого, от тебе излиза струя вода, която полива неговата градина. Той пък прави пътека, за да тече водата в градината му.

Всеки, който ви обича, е извор, от който вие черпите!

Любовта е правилна обмяна между душите!

Когато двама души се обичат, единият представлява за другия слънце, което свети, и обратно. Те взаимно си пращат светлина.

Няма по-красиво нещо от срещата на двама души, които се обичат. Те получават мисли и чувства един от друг.

Когато един човек те обича, в него периодически идва едно същество, което те обича. Това същество после си отива по работа и след това пак идва. То може да дойде след три, четири, пет и повече години. Не допускайте мисълта, че няма да дойде.

През твоя земен живот в една определена година, определен месец, ден, час и минута ще те посети Любовта и ще ти говори. Ако си буден в този момент, ако го използуваш, целият твой живот се преобразява — ти възкръсваш, влизаш в живота, в безсмъртието, Великата Реалност те е докоснала. Ако пропуснеш този момент, целият ти живот е изгубен.

Човек трябва да има нещо, за което да го обичаш.

На някого ще му донесеш вода, ще му услужиш и тогава той е доволен. Така започва първата запалка на Любовта.

Можеш да имаш най-хубавата лампа, но ако няма запалка, тя не помага.

Или пък може да имаш запалка, но нямаш лампа. Пак не можеш да си помогнеш.

В човека има нещо, което не се мени. При каквито условия и да се намира, то остава същото. Само като обичаш някого, познаваш неизменното в него. Не го ли обичаш, няма да го познаваш; тогава ще имаш лошо понятие за него.

Не можеш да обичаш един човек, който не се е жертвувал за тебе. Обичаш ли го, той се е жертвувал вече за тебе.

И никой не може да те обича, ако ти не си се жертвувал за него.

В миналото те е срещнал някой и ти е дал чаша вода. По-късно ти ще имаш топло чувство към този човек, ще го обичаш.

За всяка услуга, която сте направили някому, той ще ви обича после.

Ако пък сте направилн някому щета, той, като ви срещне, ще бъде резервиран спрямо вас.

Понеже първата жертва, която е дадена, е от Бога, затова ние Го обичаме. Бог е създал този свят не за себе си, а за нас.

Да Го обичаме, това ще бъде радост и веселие за Бога, че ние сме съзнали Неговата жертва.

Сегашната ни любов е резултат на миналото. В миналото някой те е обичал. После обичта се е прекъснала и сега се продължава оттам, от където се е спряла. Значи това, което сега проявяваме като любов, е продължение на миналото проявление на Любовта.

Двама души, които се обичат, са се обичали по-рано.

Тези, които са те обичали, сега ти ще ги обичаш!

Тези, които обичаш, са те обичали!

Ти казваш: „Колко време ще ме обича той?“ Това е човешко разбиране. Любовта не иде от хората. През цялата вечност ще те обича.

Защото онзи, който те обича, живее във вечността. Ти като го обичаш, ще бъдеш радостен. Не го ли обичаш, ще страдаш.

Любовта никой не може да засенчи. Това, което в душата ти никое същество не може да засенчи, е Любовта, на която можеш да разчиташ. Онова, което всеки може да засенчи, не е любов.

Можеш да се оплакваш за изгубената любов, но това не е любов.

Любов, която престава, не е любов!

Любовта е вечен процес. Тя не е еднократен, а многократен, непреривен процес.

Искам да има между вас Божествени връзки, да дадете ход на онези връзки, които сте имали в началото, преди създаването на света. Тях трябва да възстановите!

Любовта расте. Например, някой ти дава хляб. С това той е проявил любов към тебе. Тази негова любов може да е семка, но тя е

истински зародиш, от който може да се роди великата Любов.

Да кажем, че онзи, когото обичаш, е пресолил яденето. Любов, която не може да търпи пресоленото, е слаба любов. Любов, която не може да прекърпи обидата, е слаба любов, по-слаба от самата обида. Силна Любов е тази, тоято е над обидата.

Любовта никога не се прекъсва. Каквото и да стане, връзката, направена с Любов, не се скъсва.

Единствената връзка, която не се скъсва, е тази на Любовта.

А ако една връзка е в същност връзка на Любовта, тя ще се открие.

Онзи, който те обича свещено, след като замине в невидимия свят, пак е около тебе. Той мисли постоянно за тебе. Всичко прави за тебе. Като умре, може да ти помага десет пъти повече, отколкото приживе.

Тогава той е по-жив, отколкото, когато е бил на земята. Ти мислѝ за заминалия, без да плачеш, и чрез него ще ти помага Бог.

И когато отидем в другия свят, любовта трябва да ни следва. Любов, която ни следва и зад гроба, е безсмъртна Любов.

Да обичаш един човек, това значи никога да не прекъсваш чувствата си към него.

Ако един човек говори лошо за тебе, твоето чувство на любов към него не трябва да се прекъсва. Божествената Любов е огън, който и океанът не може да изгаси.

Вие се влюбвате, ала от най-малкото нещо се докачате.

Аз ви говоря за една Любов, която не може да се изгаси.

Сродни души са тези, които са излезли едновременно от Бога.

Душите работят по двойки. Обикновено едната работи горе, а другата — долу. После те си споделят своите опитности и се сменяват.

През цялата своя еволюция само дванадесет пъти се срещат на земята. Това са кардиналните прераждания.

Сродна душа е тази, в която човек по-лесно вижда присъствието на Бога. Това е пак Любовта към Бога.

Какво е отношението между сродните души?

Сродни души са тези, които предават Божията Любов такава, каквато е.

Тези, които не предават Божията Любов такава, каквато е, не са сродни души. Те са паднали души.

У сродните души има голямо разбиране на Любовта. Две души никога не могат да се съединят, ако не предават Любовта еднакво. Любовта ги свързва. Тя ги прави сродни души. Еднаквото разбиране на Любовта ги прави сродни.

Словото на Учителя прониква в душите ни, както в този миг слънчевата топлина и светлина проникват в нас. Невидим, едва доловим полъх минава като дихание, разведрява лицата ни. Ромонът на малкия извор е като благодарност, като молитва — защото животът във всичко е един.

Завършваме с думите:

„Любовта, която носи всички блага в живота, е Божията Любов!“

НОВИЯТ ПЪТ

Веднъж Учителят каза:

— При изучаване на природата трябва да се проучат фактите, законите и принципите. Над фактите стоят законите, а над законите — принципите.

Съвременната наука върви по нов път. Източните народи, които представляват инволюционния период на човечеството, са учили по съвсем друг път. Сега при еволюционния период се тръгва по нов път. Той ще има по-добри резултати, по-добри постижения в подробностите.

Когато човек се отнася към природата с Любов, тя му разкрива своите тайни.

От сега нататък Божествената наука ще се изучава чрез Любовта.

До сега се е изучавала без Любов. Хората са служили на Бога без Любов.

Сега всички трябва да дойдат във виделината на Любовта, в топлината на Любовта, за да разбират нещата. Тогава и науката, и религията, и изкуството ще се одухотворят.

Има една духовна наука, която се изучава без Любов. Всички онези учения, които са извън Любовта, принадлежат към инволюционното разбиране на живота. Нещата вече трябва да се разбират еволюционно. А това става, *като се започне с Любовта.*

С Любовта трябва да се разбират нещата.

До сега в пътя на безлюбието частите са се усъвършенствували. В пътя на Любовта те трябва да се съчетаят.

ВТИЧАНЕ И ИЗТИЧАНЕ

Палатката на Учителя е разположена на малка тераса над второто езеро. Тя е приютена до клековете, които заобикалят поляната. Оттук се вижда езерната долина. Мощната линия на високите планински билà обгръща хоризонта. Привечер тук царува хубав мир. Слънцето се спуща към големия връх Кабул, който има очертанията на пирамида. Сенките вече се промъкват в низините. От езерната долина достига песента на течещите води. Тя ту се усилва, ту отслабва, като че се отварят и затварят невидими двери. Учителят седи в леко тръстиково кресло. На малката масичка пред Него са сложени плодове. Тук сме прекарвали незабравими часове в разговори с Него. Веднъж Той каза:

— Според старата философия всичко е лошо, а според новата всичко е добро. Една трета е добре, когато на стомаха е добре. Две трети е добре, когато на стомаха и на дробовете е добре. А пък три трети е добре, когато на стомаха, на дробовете и на главата е добре.

Днес хората са дошли само до едно механическо разбиране на живота.

Бъдете весели. Живеем в един разумен свят. Всичко говори: светлината говори и въздухът говори.

Например, слушате чужд език да се говори, но не го разбирате и казвате: „Какъв неопределен шум!“ Същото е и по отношение на природата. Като не знаете езика ѝ, слушате само шум. А това е език. Един ден, като станете учени, ще разбирате нейния език.

Трябва да се радваме на работата на милионите същества, които са работили. И ние работим. На нашата работа ще се радват други същества след нас

Ти страдаш, понеже твоите трептения са слаби. Повдигни трептенията си и няма да страдаш. Страданието прилича на един борец, който те е повалил, но ти пак се изправяш и поваляш бореца. Дойде някое друго страдание и пак те повали. Докато най-после станеш силен и страданията не могат да си играят с тебе.

Някой иска да ти прави зло. Но всякога злото се превръща на добро. Дойде някой и ти запали къщата, но ти после си направиш по-хубава къща. Други дойдат, запалят и тази къща. Ти пак си направиш още по-хубава. Тогава онези, като се научат, че тяхното зло се превръща на добро, няма повече да ти го причиняват.

След страданието иде двойно, тройно по-голямо благо.

Няма страдание, което да не се възнагради.

И няма радост, която да не се оцени.

Ти искаш да се осигуриш. Но всички хора са осигурени. Ние сме осигурени. Като живееш между стотина братя, може ли да не си осигурен? Може ли да умреш гладен между стотина братя, които те обичат?

Радвайте се, че сте такива, каквито сте.

Но това ще бъде само един момент. Вие не мислете, че вечно ще бъдете такива. В следващия момент ще се измените.

Радвай се, че си проводник на Божественото.

Човек трябва да проучи себе си, да проучи онова място, чрез което да се съобщава с Бога, с всички свои напреднали братя и с Братството на правдата в света.

Човек има разни центрове в себе си, чрез които може да се съобщава с по-висшите светове.

Но той трябва да организира духовното си тяло. В това физическо тяло се организира духовното. Христос казва: „Имате дом неръкотворен". Той говори за духовното тяло. Организирането на духовното тяло — това е градежът на къщата ви горе. Христос казва: „Отивам горе да ви приготвя жилище".

Животът е нещо, в което човек прогресира. И в най-лошия живот човек прогресира.

Ново тяло се гради сега. Старото тяло ще отстъпи мястото си на новото.

Новите ни чувства и способности ще се вложат в това ново тяло, което сега се гради. У някои то е още в началото си, а у други е на един месец.

Плътта е тяло, дето временно живее духът, а духовното ви тяло е тяло на вечността. Тялото, което имаме, е великолепно здание; то е модел за бъдещето тяло.

Организирането на духовното тяло става по следните методи:

Чрез Любовта,

чрез служене на Бога и

чрез молитвата.

Това са три метода, чрез които се организира духовното тяло. По какво се познава, че духовното тяло на един човек е организирано? Ако човек не изгубва равновесието, мира си при разните противоречия в живота, това е едно мерило, по което се познава, до каква степен е организирано духовното му тяло.

Всички сте подпушени като някои езера. Сега аз искам да изтичате. Това, което се втича, трябва да изтича навън. Ти се спираш и казваш: „Как да разбера това нещо, което говорите?" Ще изтичате, за да го разберете. Както дадоха на тебе, така ще даваш и ти на другите. Щом си взел, можеш да дадеш. Щом кажеш, че не можеш да даваш, не говориш истината. Тогава не трябваше да вземаш. Щом си способен да вземаш, способен си и да даваш.

Като извършиш една работа, когато Бог ти говори, тогава си най-силен. А като я извършиш след една година, тогава си слаб. Твоята работа тогава ще прилича на сух хляб, а съвършеният хляб е пресният, който е изваден от пещта. Някой казва: „Ние не сме добри хора". Никой няма право да се произнася за хората дали са добри или не. В света само Бог има право да се произнася за постъпките дали са добри или не. Един мисли, че е по-добър от другите. И друг мисли, че е по-добър от другите. Всеки има понятие за себе си, а няма понятие за другите.

Новата философия е: Всички хора трябва да станат извори, трябва да бликат, а не да бъдат щерни. Всеки да казва: Ела при мен, почерпи, колкото искаш. Та да се чудиш от кой извор по-напред да пиеш. Всеки ден по един извор ще опитваш. Всеки ден по един ще те кани. За хиляда дни едва ще ги посетиш всички.

Доброто, което се прави на човека, иде от горе. Често ние не разбираме нещата. Същественото благо, което прави човек, прави го за Бога. Някой казва: „Бог никога не ме чува, аз толкова Му се моля!" Хората ти услужват, а ти се оплакваш от Господа! Ние имаме особени разбирания, че от небето трябва да дойде за нас специална мисия с натоварени камили.

Трябва да сте благодарни и да чакате. Ще дойде един ден, ще ви станат ясни нещата и ще почнете да ги виждате. Прилагайте закона на аналогията: ако една майка извади детето от утробата си на първия месец, то на нищо няма да прилича. На втория месец също. След няколко месеца може да прилича на риба. Трябва тя да чака деветия месец. И ние трябва да чакаме нещата да се родят в нас и тогава ще ги видим, както трябва. Всичката философия е: ще чакаш, с голямо търпение ще чакаш.

Ако хората бяха изправни в изпълнение на Божията воля, Царството Божие щеше да дойде. В някои неща сме много изпълнителни. Как ще дойде Царството Божие? Когато почнем да изпълняваме Волята Божия, както военните. Те казват: „Иди". И отиваш. Кажат ти „Ела". И идваш.

ПРИ ЕЗЕРОТО НА ЧИСТОТАТА

Към Езерото на Чистотата води малка, стръмна пътечка, прокарана някога от братя. Тя извежда на високи поляни, просторни, чисти и светли. Като се прехвърлят тези поляни, навлиза се в малка открита долина, в която почива Езерото на Чистотата.

Тук често идвахме с нашия обичен Учител. На поляната горе играехме паневритмията под звуците на малък оркестър. После, насядали на тревата около Него, слушахме Словото Му.

Има магнетични дни в планината, топли, приветливи. В такива дни тя е като майка, която ви прегръща. Синият лазур на небето слиза над върховете и ги прониква. Те като че изгубват своята плътност и почват да светят. Чувствува се трепетът на невидимия живот, който присъствува.

Веднъж, като направихме упражненията при Езерото на Чистотата, Учителят каза:

— Турете си ръцете на гърдите и благодарете за всичко.

После почна да говори:

— Не обичам да ви правя бележки. Мен не ме интересуват погрешките на хората. Интересуват ме принципите. Един принцип трябва да го приложим. Че си направил десет или сто погрешки, нищо не значи, но поправи се. Че си скъсал сто чифта обуща, няма нищо, стига човек да станеш.

Една погрешка е суров материал, който трябва да организирате. Това е материал, който в бъдеще ще се използува. Идете в света и ще видите, че непотребните книги ги събират и преработват в хубава хартия, на която могат да се пишат любовни писма.

Искам да бъдете всички свободни. Като видите някой човек, че прави погрешка, вярвайте, че има Един в него, Който може да я изправи. Не прави бележка на слугата, но намери господаря и нему кажи. А вие казвате на слугата: „Кажи на господаря да се изправи“.

Гледайте да имате хубави отношения един към друг, да се уважавате, да се почитате. Да не си мислите, че вие знаете, а другите не знаят. Имайте пред вид, че онзи, който не знае, може утре да те надмине. Например, някой учител преподава музика, но ученикът му може да го надмине. Когато ние проявим доброто, възвишеното, красивото, то е Бог, Който се проявява в нас. Когато постъпваме разумно, Божественото се проявява в нас.

Може да ви пита някой, другите правят ли погрешки? Вие кажете: „Не зная“.

Природата не може да прави погрешки. Ако мислите, че тя прави погрешки, вие се заблуждавате. Тя не допуща погрешки. Още като па-

даш, тя те хваща, туря те в мрежата си и те изправя. Още като се счупва зъб в някое колело, тя го замества с друг веднага.

Когато направите добро, в невидимия свят се радват. Един ден ще проверите това и ще кажете, че съм говорил вярно. Като дойдете до Истината, ще предадете старите си навици и привички и ще ви дадат обработени капитали. Старият, като отиде при Истината, се подмладява. Ако е прегърбен, ще се изправи. Ще се подобрят мускулната и нервната му системи.

Ако правиш погрешка, значи при тебе има един, който е слаб, и затова я правиш. Но ако има при тебе един силен, никога няма да правиш погрешка.

Ако оставим Божественото в нас да работи, по-скоро ще се научим. Ако работим като личности, по-дълго време ще мине.

Днес ще напишете по едно любовно писмо на вашите, познати от невидимия свят. Ще им пишете така: „Благодарим за хубавите условия днес. Много сме признателни“. А вие седите и казвате: „Дали пак ще бъде така“. От вас зависи. На доброто дете майката намазва дебела филия хляб с много масло, а на лошото дете — тънка филия хляб с по-малко масло. Днес на нас намазаха дебела филия хляб с много масло.

Бог всичко ви дава, каквото искате, но вие страдате. Когато Бог се нагажда към вас, вие страдате, а когато вие се нагаждате към Божественото, благувате. Когато разберете, че Бог ви благославя, не се пресищайте, по-малко вземайте. Когато отидете на царска трапеза и ви турят двадесет блюда, по-малко вземайте, а не много. И тогава ще кажат, че сте благородни.

Слязохме долу при самия бряг на езерото. Седнахме край него. Учителят каза:

— Тук обстановката е чиста. Човек трябва да бъде чист, за да види, каква е обстановката. Тук виждате драпировката, маскирано е всичко. Хубавите неща са маскирани, драпирани, за да не идват всички тук. Тук има публика, която ви гледа. Тя се интересува от вас. Вие сте актьорите.

Балканският полуостров има много интересна история. Няколко пъти той е потъвал под водата и няколко пъти се е повдигал. Само Мусала е останал над морето.

Нашето настояще е минало за други същества, а нашето минало е настояще за други същества, които са под нас. Когато Средиземно море се е образувало, станал е цял потоп. Средиземно море е била прекрасна плодородна долина. И всичко това е потънало. Един ден всичко това ще се даде на кино. Всичко е фотографирано. Няма нищо изгубено. Един ден ще бъде достояние на физическия свят. Така внимателно е запазено, както вие не подозирате. Всички тия неща, които стават тук, вие ще ги видите, но не само в клишета, астрално, но като реалност. Сега тук чак от Индия ни фотографират. Тези същества, които правят това, не спадат към обикновената раса. Това са бъдещи човеци, които ще дойдат да наследят земята. Те са новото човечество. Сега на вас е чудно, как от толкова далечно пространство се фотографира. Как е възможно от Лондон да се чува глас? Днес е открита телевизията, но същинският принцип не е още схванат. Телевизията е подготовление.

Това показва, че човечеството се сближава. Каквото става, навсякъде се знае веднага. Това сближение е хубаво. Така хората могат да си помагат един на друг.

Като дойдат онези, Напредналите Същества, тези мъртвите — сегашните хора — ще оживеят. Това е бъдещето, което иде. Вас какво ви е докарало тук? Духът. Това съчетание на обстоятелствата, за да дойдем до тук, не е случайно. Това е нареждане от невидимия свят. Има известни нареждания от невидимия свят, известни съчетания. Например, ти си тръгнал; трябва да намериш средства, да си здрав и пр. В днешния ден, за да излезем тук, трябваше времето да бъде хубаво. Интересното е, че ние при чудесата търсим други чудеса. При големите чудеса търсим малките чудеса.

За да се намерим тук на това място, докато това място се приготви, колко трусове е имало тук!

Сега публиката е насреща. Наредени са на срещния бряг. Тях фотография не ги хваща. Това е цял роман. Има неща, които се казват преувеличено за развиване на фантазията. Но за вас говоря реалността.

Едно дӯховно същество, за да стане невидимо, увеличава бързината на своите трептения. А за да стане видимо, трябва да намали бързината им. Тези същества могат да намаляват своите движения. Това става по известни закони.

Напредналите Същества днес ви говорят следното: „Ако искате да имате успех във всяко начинание в живота си, не изпущайте Божествените мисли и желания, които ви идват. Ние прилагаме Божествените мисли и желания, които идват при нас. Ние ще ви помагаме“.

Вчера някои сестри са били на един връх и се изгубили в мъглата. И като се помолили, веднага се дигнала мъглата. Човек всякога трябва да отправя ума си към Бога. Това е тайната.

Другото положение е: трябва да изучавате природата.

Ти трябва да се запознаеш с едно видно лице и като имаш неговото благоволение, може да ти позволи да влезеш в неговото имение и да го изучаваш. Ти не може да влезеш там като неканен гост. Законът е същият и за вас: сега благодарете, че ви е позволено да дойдете тук.

Набирайте енергия тук, колкото се може повече за през годината. Всяка добра мисъл, всяко добро чувство, всеки лъч от светлина акумулирайте в себе си, да се натоварите, колкото можете. И колкото коне имате, натоварете ги.

Ненаситните желания на човека, това са големи животни, предпотопни, в астралня свят. На човека не му идва на ум, че трябва да бъде разумен, за да може да уреди живота си.

Животните са деца, синове на Напреднали Същества в ангелската иерархия. Последните ги ръководят. А ти ги биеш. Погледнете ги от друго гледище. Това животно Бог го е създал. Защо ще го презираш? Ти няма да изнудваш едно животно. Бог се проявява чрез всяко същество Бог изпитва какъв е умът ти. Ти ще се качиш на коня, ще работиш с вола, с. камъка, за да разбереш Словото, което е скрито в коня, във вола, в камъка. Словото е скрито и във водата. Бог е навсякъде. Имайте свещен трепет към всичко.

Като се усили движението на материята, земята ше стане по-голяма, отколкото е. Ще се разшири. После ще стане видим астралният свят — един свят, който е сега невидим.

Един брат попита:

— Как можем да направим връзка с тези Същества, които са тук?

— Можеш да направиш връзка с едно същество, само когато имаш известни отношения с него, вземаш и даваш. Тези същества са реалисти. Всичко в брой. Ще вземеш и ще дадеш.

Когато гледаме подвижната вода, която се вълнува, губим равновесие. А като гледаме небето, не губим равновесие. Също така и всред подвижните работи на живота трябва да гледаме Неподвижното, Бога. Само тогава няма да губим равновесие.

Когато се обливаме с вода или пием вода, трябва да го правим при мисълта, че Бог живее във водата. Тогава няма да има никакви нещастия, няма да има изстиване, ще бъдем под закрила.

Тук рибарите хванаха две риби и ги изтърваха. Тези риби казаха на другите, другите риби повярваха и вече не се ловят на въдиците. Значи рибите вярват едни на други, а хората не си вярват един на друг.

Това, което не виждате тук, то е като приказките от 1001 нощ. Ако ви разправя това, ще кажете: „Кой знае, дали е така!“ Гледаш, гледаш и нищо не виждаш. Това се отнася до онези същества. Те не са на същото поле, на което сме ние. Те ни виждат в едно огледало като едно отражение. Важна е връзката на съзнанията. Когато се образува такава връзка, тогава съществата стават близки. Ако няма тази връзка на Любовта между нас и тях, тогава тези същества са далечни. А ако има връзката на Любовта между нас и тях, тогава те стават близки за нас. Тогава те се интересуват от нас и им е приятно да дойдат при нас.

Законът е такъв: Щом си извън Любовта, никой не се спира при тебе.

Щом си в Любовта, всяко същество ще се спре при тебе, ще ти каже една, две хубави думи, ще те повдигне. Ще се почувствуваш, като че си в дома. Всеки от тях ще те подкрепи. Иначе всеки ще си минава и заминава, като че не съществуваш, като че си невидим за тях: те са индиферентни към тебе.

Една сестра запита Учителя:

— Кое е онова, което е характерно за всеки човек, и което не е наследено от родителите?

— Това, което Бог е дал на всякого, това е неговото.

Един пръст не свири сам на пианото. Бащата и майката са по един пръст, които вземат участие в свиренето на пианото.

Невъзможните работи ще станат възможни. В този живот е невъзможно да постигнете всичките си желания.

Днес ще направим едно измиване в името на онези велики закони, които управляват живота.

Измиваме ръцете, главата и нозете си на езерото, като произнасяме следните думи:

„В Името на Божията Любов мия ръцете, главата и нозете си.

В Името на Божията Мъдрост мия ръцете, главата и нозете си.

В Името на Божията Истина мия ръцете, главата и нозете си.“

После се навеждаме и с двете ръце плискаме вода навътре в езерото

ВЪТРЕШНИЯТ МИР

Веднъж, като привършихме работата по почистването на нашия стан край второто езеро, ние се събрахме около Учителя и Той каза:

— Погрешките седят в атавистичните разбирания. Човек по някой път в известни периоди на своя живот преживява цели култури на миналите поколения. По някой път вие преминавате състояния на миналите цивилизации. Трябва да намерите кое е ваше собствено качество. Трябва да намерите коя е онази черта, която ви отличава от другите хора. Човек съществува като отделна монада и като колективна монада. Един ден вие преживявате някой свой стар живот, който е бил порочен, и сте недоволни и обезсърчени. Това е едно течение, което може да ви отнесе. Това е положението на човек, който слиза в мочурлак. Напуснете този път. Заемете положението на онзи, който се качва, а не положението на онзи, който слиза.

У човека има борба между Духа и плътта, но Духът трябва да бъде господар. И у съвършените има тази борба. У тях винаги Духът е победител.

Всяка лоша мисъл огорчава съзнанието на Бога вътре в човека. Човек трябва да каже: „Бог ме е допуснал да живея, и затова няма да хвърлям сянка върху Божието съзнание“.

Учете се да разглеждате себе си обективно, без да се страхувате. Като се огледате, признайте фактите, както са. Направил си погрешка. Признай я. Не съжалявай. Нека се появи в тебе дълбоко желание да я поправиш. Например, счупил си шишето на някого. Ше купиш по-хубаво. Не съжалявай. Когато счупя стомната на някого, какво ще се оправдавам? Ще му взема друга стомна и така поправям работите.

Погрешките човек трябва да поправя. Има погрешки, които човек не може да поправи. Тогава остава Бог да ги поправи. Той ще ги поправи, а ние ще платим.

Ти казваш: „От мене нищо няма да стане“. Не, не, именно сега ще стане. Защото старият, като почне да върши Волята Божия, ще се подмлади, а младият, като престане да върши Волята Божия, ще остарее. Върши Волята Божия, и като я вършиш, никой да не те знае. Така ще се образува вътрешният мир.

Една капитална грешка е, че се стараете да разберете външния живот без да разберете вътрешния.

ИЗКЛЮЧЕНИЯТА НА ЛЮБОВТА

Ние седяхме с нашия обичен Учител край шестото езеро, което наричаме Сърцето. Над езерото царуваше мир, просветлен, наситен с багри. Всяко камъче издаваше звук, и всяко цветче. Водите на езерото и белите преспи наоколо, и върховете пееха. Те звучаха в съвършена хармония, като тих акорд, който се издигаше към небето — безсловесните се молеха. Ние съзерцавахме чудното явление, вслушвайки се дълбоко в душите си, да доловим Словото на Вечния, което се изявява чрез всичко. Тогава Учителят почна да говори.

— Кое е онова, което сплотява хората? Има една жива, разумна сила, която свързва, сплотява хората. Наричаме я Любов. Тя е закон на цялото органическо царство.

Нейният път до сега са го представлявали за най-мъчен, непостижим. Обаче той е най-лесният, когато бъде разбран. По-лесен път от него няма.

Бог иска да Го познаваме, за да участвуваме в Любовта Му.

Някои хора приличат на онези пътници в пустинята, които, като вървят, вдигат прах около себе си и мислят, че навсякъде е прах. В живота има една хубава страна. Трябва само някой майстор да дойде, да съпостави нещата и да изтъкне, че и в големите противоречия има някои хубави страни, които никой не вижда.

Писанието казва: „Всичко ще се превърне в добро за онези, които любят Бога".

Само Любовта превръща всичко в добро. Без нея всички неща са разхвърлени.

Твоята възлюблена най-първо ще се яви като камък. Значи ще се удариш.

После като вода. Значи ще бъде по-мека. После ще се яви като въздух и най-после като светлина.

Значи Любовта отначало ще се прояви като камък — ще има страдания, блъскания. И най-после ще се яви като светлина т. е. в своя Божествен вид.

Значи първите стъпки на Любовта са страданията. По-добре е да страдаш при Любовта, отколкото никак да не страдаш.

Някой се изкачва на висока скала и иска да се хвърли долу, понеже се влюбил в една мома.

Ако се влюбите в един търговец, който има десет милиона, вие сте се влюбили заради парите.

В Любовта има степени. Противоречията произтичат от това, че вие събуждате само външната страна на Любовта. Човек органически трябва да стане проводник на Любовта. Да се приспособи към нея.

Онзи, който ви изгаря, това не е вашия възлюблен. Това са неговите слуги, пажове, значи човешкото в него. Вие се влюбвате във външните форми и разрушавате Любовта.

Хората познават човешката любов. А аз говоря за Божествената Любов, която едва сега почват да разбират.

По-велико учение от Любовта няма — който я разбира. Не земната любов.

Любовта, за която хората говорят, е само павиран път, по който Божествената Любов, Божественият живот ще мине и ще дойде. Земната любов, всичкото земно знание, което учат сега всички адепти, ще образува само един павиран път, по който ще мине и ще дойде това Божествено знание.

Във времето на Христа е имало маги, адепти, както например Симон магът. И сега има.

Истински адепти аз наричам само братята на Любовта! Другите са псевдоними.

Хората до сега все са опитвали любовта, зад която има страдание, но онази Любов, зад която няма страдание, тепърва трябва да се опита. Ако биха, разбирали Христовото учение по този начин, по-правилно щеше да върви животът.

Вие сте имали обикновената любов, но онази Любов, която освобождава човека, не сте я опитали!

Често ми казват: „Любовта изгори сърцето ми, счупи ми се сърцето". Не, Любовта не е направила това.

Това, което гори и изгаря, не е Любов.

Това, което гори и не изгаря, е Любов!

Това, което живее и не умира, е Любов. А това, което живее и умира, то е временно.

Любовта е плод на Духа. Тя трябва да се проучава във всичкото нейно необозримо разнообразие. Не мислете, че тя има само един плод. Тя има много, много плодове — хиляди видове. Те всички трябва да се опитат.

Като се роди детето, хората ще го обвият в пелени. Има една любов, която хората ще наденат на гърба ти, като дойдеш. Но без това е по-лошо. По-добре с нея, отколкото без нея.

Човешката любов е хубава, ангелската е по-хубава, а Божествената Любов е най-хубава. Това са степени.

Пътят на Любовта е много добър. При него няма да имаш мъчнотии, но ако се отклониш от този път, ще затънеш в кал. И тогава ще трябва да те изкарват. Хората на Любовта когато кръшнат, навлизат в човешката любов, а там има мочурлаци и като влезе човек, мъчно може да излезе.

В човешката любов няма изтичане, няма и втичане. Човешката любов понякога зависи от астралните дъждове. Тя е предисловие на Божествената Любов. Без предисловие не може.

Ако прекараш вода през златна тръба, през сребърна и гумена, коя вода е по-хубава? Тази, която е прекарана през златната тръба. Но като няма златна, и гумената е хубава.

Човешката любов е вода, прекарана през гумена тръба, духовната — през сребърна, а Божествената — през златна.

Страстите са чувства. Те не са Божествената Любов.

Човешката любов е суров, необработен материал, а Божествената Любов е изработен материал. Корените на Божествената Любов са в човешката. Клонищата — това е ангелската любов. А Божествената Любов са плодовете на дървото. Тя осмисля живота на всички хора.

Тя създава истински връзки между хората, т. е. трайни, вечни връзки. Тя внася радост и веселие, свобода и простор в човешката душа.

За да дойде до нея, човек трябва да мине през първите две фази на любовта като първи стъпала на живота.

В Божествената Любов няма промени както в човешката.

Искате ли да успявате в живота си, Любовта ви трябва да бъде съвършена.

Аз съм за онази Любов, която никога не се губи.

Аз съм за онази Любов, която постоянно расте.

Аз съм за онази Любов, която се справя с всички противоречия.

Хората трябва да излязат от тази любов, която сега имат, понеже тя е произвела всички страдания, които съществуват.

Обичай това, което никой не може да ти вземе. Като обичаш слънцето, никой не може да ти го вземе.

Един брат попита:

— Как се разбират думите Ви, които казахте веднъж, че при любовта човек не трябва да бъде много близо или много далеч от онзи, когото обича?

Учителят каза:

— Нали един предмет във фокуса се вижда най-ясно — значи нито много близо, нито много далеч.

В същност, душите, които се обичат, трябва да са близо, но вътрешно. Които вършат волята Божия, те са близо един до друг. В случая не се разбира материална близост. Желателната близост е в това, което мислим, чувствуваме и постъпваме, а не физическата близост.

Един предмет ще го турите на такова разстояние, на такъв фокус, че да може да го виждате добре. Ако го поставите по-близо или по-далеч от фокуса, не ще може да го видите добре.

Когато гледаме един предмет, всеки се ориентира според фокуса на зрението, а когато дойде до обичта, ние не се ориентираме от фокуса. Фокус значи следното: Да бъдем на такова разстояние, че да сме нито по-близо, отколкото трябва, нито по-далеч.

Един брат запита:

— При любовта как се разбира близо и далеч?

— Когата някой ти затули слънцето, това е признак, че има близост по-голяма, отколкото трябва. Голямата близост лишава човека от Божиите блага.

Знаете ли какъв е законът? Ако се съберат атомите един до друг и да няма никакво пространство помежду им, в обема на един литър ще има толкова много атоми, че предметът ще тежи сто хиляди тона.

Като се приближим много един до друг, ние изгубваме своята свобода.

Бог ни е дал да имаме пространство между нас.

Нали всичкото зло идва, като се сгъстяват атомите? Оттам иде взривността на веществото: като сгъстят много атомите в малък обем, това вещество се пръска, избухва, за да добие пак онова широко място, което му е дадено.

В Любовта има граници, които не трябва да се прекрачват.

Свещената стаичка на другите не трябва да се прекрачва.

Като дойдеш до тази граница, ще се спреш. Като се прекрачи тя, идват нещастията.

Божията Любов е мярка за всичко!

В нея е образецът как човек трябва да постъпва!

Да любим, това е наука! Покажете ми един конкретен пример за любовта!

Изворите на всички реки са чисти, но всичките не са еднакво чисти. Защото земята, през която минават, не е еднакво чиста.

Първоначално всички хора са еднакво чисти, но като тръгнат в дългия път на живота, изменя се тяхната чистота. В бъдеще трябва да се създадат нови общества, нови схващания.

Не е достатъчно само да говорим за Любовта, но трябва да имаме нови образци и да видим дали можем да живеем по тях.

Да обичаме, както Бог обича!

Да любим, както Бог люби!

Или: да предадем на другите Божията Любов така, както ни е предадена отгоре, както е дошла при нас. Това значи да обичаме!

Любовта е това, което не умира!

Ако има нещо приятно в Любовта, това са нейните изключения. Обаче рядко се срещат изключенията на Любовта.

В Любовта на изключенията ревност не съществува.

Търсете всички изключенията на Любовта. Те носят великото, мощното в живота.

Желая всички да опитате това изключение. Един момент, преживян в това блаженство, трае хиляди години.

Изключение на Любовта наричам едно ново откровение на Любовта, което иде от Абсолютното.

Изключението е новото, което всички очакват!

Новото изисква нови методи, нови пътища.

Обичай и без да те обичат. Независимо от това дали те обичат или не, ти обичай.

Любовта ти трябва да иде от живота, който е вътре в тебе, а не да се стимулира отвън.

Това се нарича Любов без външен стимул.

Това е новата Любов, която иде на земята.

Тогава ти си свободен. Тогава ти няма да имаш противоречия и разочарования.

Иначе ще минеш през тях, но и чрез тях ще научиш един велик урок: че трябва да дойдеш до новата форма на Любовта — Любов без външен стимул.

Това е нова мисъл! Вие не сте мислили върху това.

Към когото и да е отправена Любовта ви, тя трябва да бъде скрита от погледите на хората.

Любовта е нежна фиданка, която бурите могат да осакатят.

Бог е основата на живота като Любов. Затова като обичаш, недей държа сметка дали те обичат.

Аз за Любовта си никога не съм говорил. То е най-свещеното нещо в света.

Когато обичате някого, не му говорете за Любовта си. Който много говори за Любовта си, той ще бъде поставен на изпитание, което едва може да издържи.

Ако изкажете Любовта си, с това ще внесете известно ограничение.

Възприемайте Любовта, без да я поставяте на лична основа, т. е. без да говорите за своята Любов.

Трябва да обичаме всички, без те да знаят.

Щом искате да знаете колко ви обича един човек, и това е хубаво. Но вие си вземате вече данта.

Най-хубавата Любов е тази, за която хората не знаят. Ти да знаеш и Бог да знае, а хората да не знаят.

Като заминат хората от земята, тогава да видят, че сме ги обичали, и да видят всички блага, които Любовта им е донесла.

И първото е хубаво, но то е вземане на данта.

В Любовта има един велик закон: ако ти си позволиш да споменеш на някоя жива душа, че я обичаш и с това я ограничиш, ти си изгубил вече всичката Любов.

Бог напълно спазва този закон. Затова Бог е чист и свет. И само тогава Любовта е в състояние да повдигне човека!

Докато хората не знаят, че аз ги любя, това е Любов.

Ще ви дам едно правило: за своята Любов не говорете никога нищо. Когато човек говори за Любовта си, той винаги се поставя на неправилна основа. Бог е създал цялия свят и с това изявява Любовта си. И при това Той стои на заден план и никой не Го вижда!

Прояви Любовта си, без да казваш на човека, че го обичаш.

Истинската Любов е както светлината, която те огрява, но ти не знаеш, от къде иде тя. Човек може да види, от къде иде светлината. И то е хубаво, но при Любовта, като не знаеш, от къде иде, по-хубаво е. Някой път светне в ума ти, но от къде иде светлината, не знаеш.

Като не знаеш, ти си занят само с Любовта, а пък като знаеш, занят си с човека, чрез когото иде Любовта.

Един ден ти все ще научиш, от къде иде светлината, но по-добре е после да научиш това.

Над водите на езерото полъхна ветрец, раздвижи леко косите на Учителя, погали всички ни и отмина. Учителят ни погледна, усмихна се и каза:

— Всичко в света е движение. Всички, които са около мен, ще станат някога разумни. Те са сега в движение. Например, правят грешки, смешни са, но са в движение, вървят напред.

ИСТИНСКИЯТ БАЩА

След вчерашната буря, която се разрази стихийно, със светкавици, гръм и проливен дъжд, небето беше кристално ясно, въздухът опреснен и ароматен. Ние възлязохме с нащия обичен Учител на Дамка, високият връх. Оттук се разкрива обширен планински свят. Светлината навлиза в него в хиляди нюанси. Открояват се върхове със странни форми. Техният говор, безмълвен и мощен, кара душата да тръпне от възторг. Ние бяхме насядали по скалите около Учителя на самия връх и съзерцавахме странната гледка, като че бяхме попаднали в друг свят. Като помълча известно време, Учителят каза:

— Велик е светът и грандиозен!

Погледнем звездите милиарди на брой. И всички те се движат.

Не можем да си представим Величието на Божия ум.

Ти казваш: „Как е възможно Бог да мисли за мене?"

Съвършенството на Божия ум не можем да си представим!

Бог вечно се изявява и вечно ще остане неизявен.

Вие не познавате още Баща си. Вие имате баща на земята. Но Бога не сте намерили. А този Баща е толкова велик, че Той не съди никого. И като се върнат при Бога неговите деца, Той казва: „Заколете телето, дайте му пръстен, дайте му угощение".

Той е истинският Баща.

Но трябва да ви дотегне днешният живот, рошковите, които ви дават, и тогава да се върнете при Бога.

У Бога съществува вечна радост, вечно щастие и блаженство. Затова Той иска да освободи хората от скърбите и страданията и да ги постави в условията, при които Той живее.

Това е стремежът на Бога!

Вчера една бомба падна тук, електрическа бомба. Тя беше халостен снаряд. Иначе щеше да задигне тук всичко. Халостна беше. Говоря за гръмът, който падна вчера. Само разтърсване причини, разтърси мозъка. Всичките ни страдания са все от халостни бомби, които не експлодират. Ако не са халостни, нищо няма да остане от нас. Има много опасни пътища, през които минаваме. Но така е направен светът, че всички опасности са предвидени, пък и когато дойде някое опасно място, все ще има кои да те преведат.

Като дойде подобно нещо, всинца се обръщайте навътре в себе си. В човека има нещо, което му помага. Това, което ви говори вътре, хубавото, на него обръщайте внимание. Като направиш едно добро, има нещо вътре в тебе, което казва: „Хубаво си направил". А като постъпиш лошо, казва

ти: „Това не е добро. Не го прави“. И казва още: „Поправи сега тази погрешка“.

Човек не е сам.

Ние отдаваме сега всички наши страдания на Бога. Не, Бог трябва да употреби всичкото свое усилие, за да ни освобождава от хилядите страдания, които ежеминутно ни заграждат.

Присъствието на Бога е онова Великото, Мощното в света, което събужда човешкия ум и човешкото сърце. Човек става мощен и в него се раждат нови идеи. Ние сме сега в тази епоха!

Бог, Разумното Начало, живее в света. Той е навсякъде — в камъните, в растенията, в животните, в хората.

Той живее във видимия свят толкова, колкото и в невидимия. Работата е там, че човек не разбира видимия свят.

Достатъчно е да погледнете света през очите на Любовта, за да видите красотата навсякъде.

В духането на вятъра, в течението на реките, в движението на светлината и в проявите на живота се крие езикът на Бога. В тях аз слушам реч, каквато не съм слушал от най-добрите оратори. В говора на бурята слушам езика на Бога!

В духането на ветровете, на бурите, ще чувате гласа на съществата, които ви обичат.

Търсете Бога! Той е вътре във вас. Възвишените мисли, благородните подбуди, които се зараждат във вас, това е живият Господ. Когато сме готови, Той ще ни даде всички условия за работа!

Вие трябва да отворите свободен път за Божествения живот. Той ще ви очисти.

За да може Той да засегне душите ви, трябва да имате мир!

Когато Бог ти проговори, всички ще се съберат около тебе. Когато се открие извор, всички отиват при него.

Като дойде Любовта във вас, всички ще ви любят.

Къде можем да намерим Бога? В ума, сърцето и волята на всеки човек.

Срещнете ли някой човек, влезте във връзка с Бога в него.

Мнозина са се заели да търсят Бога. Това е остатък от езическите времена.

Това е все едно човек, който хиляди години е живял под благодатното слънце, да пита къде е слънцето.

Човек трябва да вярва в четири образа, които са в него: в образа на своя ум, на своето сърце, на своята душа и на своя Дух.

Така ще познае Бога, понеже в тях живее Бог!

Обичайте Бога вън от вас и вътре във вас, за да Го познаете!

Някой казва: „Като отидем на онзи свят, ще видим Господа“. Това е съвсем материално разбиране, след което ще дойде разочарованието. Бога може да видите и на земята, и навсякъде.

Онзи, който иска да се запознае с Бога, трябва да знае следното: човек, който не обича Истината и не е готов да се пожертвува за нея, той не е готов да види Божието лице.

Ако вие мислите, че сте видели Бога, не се лъжете. Дойде някой при мене и казва, че е видял Бога. Още по гласа му ще позная дали Го е видял. Който е видял Бога, той се променя. Онзи, който е видял оная девствена, красива мома, той е замислен, дълбоко замислен.

Вечната красота — това е Бог.

Бог е най-красивото същество, което може да видите!

Какво ще стане с цветето, което е видяло светлината? Ще израстне, ще цъфне и ще принесе плод.

Така е и с човека, който е видял Бога. Човек, който не е видял Бога, остава заровен в земята като зърното.

Идеята за Бога е свещена. За тази идея трябва да се жертвувате.

Който е дошъл до тази идея, ще се издигне над обикновения живот.

Човек трябва да търси Бога чрез всяко свое желание. Например, човек има желание да яде; нека си каже: „Чрез храната ще намеря Бога".

Да Любиш Бога, това значи да цътфиш и да издаваш благоухание надалеч.

Това значи да си извор. Тогава всички твои желания са постижими.

В какво седи познанието на Бога? Да почувствуваш Любовта на Бога! Тогава ще дойде животът.

Вие искате Бог да ви обича. Вашето желание не е логично, нито е естествено. Щом вие живеете, това показва, че Бог ви обича от памти-века. Тогава не че Бог не ви обича, но вие трябва да Го обичате. Вие казвате: „Бог не ме обича". Това е ваше настроение. Щом вие имате приятели, условия, Бог ви обича.

Как познаваме, че Бог е Любов? Чрез живота, който ни е даден. Първото нещо, чрез което Бог е изявил Любовта си, е животът. Една от отличителните черти на Великото е, че То се проявява и в най-малките и слаби форми. Като знаете това, бъдете благодарни и на малкото, което ви се дава. Един ден малкото ще се разрастне и ще обхване в себе си и голямото.

И най-малкият живот произтича от Онзи, Който люби всички същества без изключение. Не се съмнявайте в Любовта на Великия.

И в най-тъмните, бурни и страшни нощи на живота си дръжте в ума си мисълта, че Бог ви люби.

И в най-светлите, тихи и красиви дни на живота си дръжте в ума си мисълта, че Бог ви люби.

Божията Любов е свещената канара, върху която е поставен животът на всички същества. И върху тази канара именно може да съградите своето бъдеще.

Изгубите ли упованието си в тази канара, животът ви ще се разруши и обезсмисли.

Всички пророци на миналото, всички апостоли, всички учени, философи, всички добри хора са минали през тази опитност. Докато са били свързани с Бога, животът им е имал смисъл.

За да изнесат великите истини на живота, тези хора са минали през големи изпитания.

Ако разберете Божиите закони в тяхната дълбочина, вие ще разрешите важните и съществени въпроси, които ви измъчват. Това значи човек да разбере Божията Любов, изявена чрез живота. Този живот се гради върху Любовта — храна за душата — и Мъдростта — храна за човешкия дух.

От долината полъхна лек, ароматен ветрец. Той донесе шума на потоците. Има нещо хубаво в песента на течещите води. Тя напомня, че животът вечно, непрекъснато се разкрива, винаги нов и неповторим.

БОЖЕСТВЕНАТА ВРЪЗКА

Друг път Учителят, като говореше за връзката с Бога, каза:

— Онзи, който ни отваря великата свещена книга, за да разберем възможностите на живота, това е нашият Възлюблен. Няма по-хубаво състояние от това да чувствуваш Божието присъствие в дълбочината на душата си.

Ти си болен. Бог отвътре ти казва: „Не бой се. След една седмица ще оздравееш“. Искаш да учиш, но нямаш средства. Бог ти казва отвътре: „Не бой се. Ще се оправят работите“. Музикант си, обезсърчиш се. Божественото ти казва отвътре: „Не бой се, не се обезсърчавай“.

Бог е, Който говори в нас, но трябва да имаме беззаветна Любов. Има Един в света, Който може да вземе участие във вашия живот. Той е с вас при всички положения на живота ви.

Даже и най-големите противоречия да се родят в живота ви, нека се родят! Това са възможности за проявлението на Бога! Даже и в дъното на ада да отидете, ще познаете колко е велик Бог, ще познаете Неговата Любов.

Велико нещо е светът за онзи, който го разбира.

Когато човек има Любов към Бога, всичко е възможно.

Вие нямате понятие за съзнанието на Бога, който трепти с Любов и нежност към всички същества!

Всички нещастия в света започват със съмнението в Бога.

Законът за жертвата е атрибут само на Бога. Затова у всеки едного, който се жертвува, Бог живее, Бог се проявява в него.

Единствената запалка за разумната човешка душа е да помисли, че Бог е Любов. От тази запалка може да започнете.

Човек е важен дотолкова, доколкото е носител на една Божествена идея.

Идеята за Бога е за човешката душа, каквото е изгряващото слънце за земята. Когато човек има тази идея, той може да расте и да се развива.

За Бога казвате, че е Абсолютен, Всемъдър, Всезнаещ и пр. Добре, но ще ви кажа: Какво ви ползува, че знаете тези неща, а пък сте болен? Но ако имате връзка с Първичната Причина, ръката ви, очите ви, сърцето ви ще бъдат здрави, животът ще се проявява правилно у вас. И тогава ще схващате живота в неговата целокупност, от най-малките явления до най-големите.

Това е магическата формула, това е магията. Човек, който няма такива идеи, той не може да стане маг, воля не може да има, ум не може да има и сърце не може да има!

Които съзнават, че Бог действува в света, ходят във виделината. А които не съзнават това, нямат още тази виделина.

Пазете в себе си свещен образа на Бога! Когато ви дойде някоя скръб, приближете се до този Господ, Който не се изменя!

Бъдещето е за добрите, за учените, за мъдрите, за любещите. Цялата земя е за тях. Тя ще им стане жилище!

Този, който крепи ума, сърцето, волята, тялото ви, това е Господ.

Като ви напусне Той, вие посърнете. Като дойде, пак се повдигнете. Посърнали сте не само поради това, че слънцето не грее отвън. Някой път отвън е студено, а ти стоиш отвътре спокоен.

Да бъдеш в хармония с Бога, това подразбира хармония с целокупността на Битието.

Има един закон: щом възстановиш отношенията си с Бога, ще възстановиш своите отношения с другите, понеже, като дойде някой при тебе, ти ще виждаш Бога в него.

Време е да познаете Бога и да Му служите. Иначе ще останете и ще чакате друго време.

Ако нямате вечен живот, не сте познали Бога. Някой казва: „Аз съм со познал". Но то е само говорене. Бог е Центърът. И ако не сме свързани Г този Център, не можем да растем. Бог е Център, който дава еднакви условия на всички души да растат и да се развиват. Това, което ти дава възможност да постигнеш желанията си, съществените си желания, да постигнеш онези блага, които желаеш, това е Бог вътре в тебе, Който действува.

При един мистик дошъл дяволът и му подарил едно гнило дърво, като казал: „Господ ти го подарява". Мистикът като го взел, в неговата ръка то станало скъпоценно. Като живееш при Бога, никой не може да те излъже, огън не те гори, скърбите не се приближават. И дяволът, като дойде при тебе, става кротък, смирява се и ти лиже краката. А ако не живееш при Господа, натисне те дяволът и те измъчва.

Трябва да имаме живота на безсмъртието. Това е връзката с Бога.

Ако Бог ти е тил, всички ще те обичат. И ангелите ще обърнат внимание на тебе.

Образувайте сега връзката си с Бога.

Когато се свържем с Бога, няма да има дело в света, което да не можем да извършим.

Когато има единство и хармония вътре в нас, ние ще служим на Бога. Иначе ще служим на обществото, на народа, но не и на Бога!

Божественото слиза периодически, за да ни помогне, като възстанови нарушената хармония. Сега сме в такава епоха.

Ръката, отрязана от тялото, започва да се разлага. Защо? Защото е изгубила връзката с Цялото. Грехът не е нищо друго освен процес на гниене, който показва, че човек се е отделил от Цялото, от Бога. Какво трябва да прави човек, за да се освободи от греха? Трябва да се върне към Бога. С това се прекъсва и разложението на ръката като уд от целия организъм. В който ден човек се отдели от Великото Разумно Начало, той е осъден на

страдания, на нещастия, на смърт. Някой казва: „Бял ден не видях в живота си“. Много естествено. Щом се отделиш от Бога, от Цялото, белите дни от живота ти ще изчезнат и ще дойдат черните дни. Белите дни са от Бога. Вън от Бога всички дни са черни.

Единствената сила, която повдига човека, е връзката му с Цялото. На всинца препоръчвам: никакво съмнение и колебание. Каквито и изпитания да дойдат, не губете тази връзка. Намерите ли се пред някое голямо нещастие, не казвайте, че Бог ви е забравил.

Който иска да бъде силен, не трябва да се съмнява в Бога. Изгуби ли тази връзка, той става слаб, немощен, нещастен.

Искате ли да видите, как работи законът на Любовта в живота, подчинявайте се доброволно на волята Божия.

Като ученици работете върху закона: познаване на Бога във всички прояви на живота. Така ще познаете Бога във великото и в малкото. Това значи да Го познаете в Неговата същина. Дойдете ли до това положение, ще влезете в новия живот, дето отношенията на хората почиват на Любовта.

Всяко същество, което не е във връзка с Бога, изпада в противоречия.

Растения, които са извън почвата, изсъхват. Риби, които са извън водата, измират. Птици, които са извън въздуха, умират.

У човека, като се отдалечи от Бога, ще настъпи мрак, тъмнина.

Божествената връзка е ключ на всички тайни!

КЛЮЧЪТ

Веднъж ние пак се бяхме събрали около нашия обичен Учител и Той почна да говори за служенето на Бога:

— Този, който ме учи да извърша най-добре една работа, това е Бог, Реалното; например, да рисувам добре, да пея добре. Този, който ме учи да се обхождам, това е Бог!

Когато зле се обхождаме, това сме ние.

Когато вървя в съгласие с Великите Божествени закони, аз се съединявам с Доброто и го проявявам. Щом се отделя от Доброто, злото иде. Злото не е нищо друго, освен лишение от Доброто.

Следователно, що е зло? Там дето няма Добро.

Що е умраза? Дето няма Любов.

Що е лъжа? Дето няма Истина. Това са празни места, пропасти. Умразата и лъжата са пропасти, а пък Любовта, Мъдростта и Истината са градини, насадени с най-хубавите плодни дръвчета.

Главната цел на живота е да се научим да мислим, както Бог мисли!

Понеже Бог мисли, затова и аз мисля. Някой път казваш: „Господи, не виждаш ли какво аз правя?"

Господ ти казва: „Ти трябва да видиш какво Аз правя".

Онзи, Който във всеки момент ти показва как да постъпваш, това е Бог.

Няма по-хубаво нещо в света от това, Бог да ти каже две думи само! Много ангели са чули от Бога само две думи и върху тях работят.

Бог ще ти каже: „Люби Бога, люби ближния си". В интонацията на тези думи всеки ще разбере вътрешния смисъл на живота.

Някой казва: „Много ми урониха престижа пред хората". Оставете това. Най-напред гледайте да възстановите вашия престиж пред Бога, после пред себе си и после пред хората, пред животните, пред воловете, овцете и пр. Най-напред турите ли за основа престижа пред Бога, тогава другите неща ще ги направите.

Бог не може да слезе, но Той се вселява във нас, и като отидем да работим, Бог работи, навсякъде ходи и слугува на хората чрез нас.

Като носим в себе си великия съзнателен живот, то е единственото качество, в което Бог постоянно функционира.

Това, Което периодически идва и дава направление на живота ни, е Светият Дух, това е Бог.

10

Исус постави Петра на изпит. Петър каза: „Не Го познавам“. След като плака, той видя Бога по-добре, отколкото по-рано. А като го поставиха на мъчение, видя Го още по-добре.

Вашата сила се състои в това, че Бог действува чрез вас. Силата е в Него.

Всеки човек, в когото Бог действува, е мощен. Не мислете, че силата е в материалното.

Този, който е роден от Бога, ще прояви Божията Любов, ще бъде готов да ти помага. А любовта на онзи, който не е роден от Бога, не е Любов; тя е човешка. Неговата любов е користна. Той гледа да те изяде. При човешката любов има изяждане.

Онзи, който е роден от Бога, не може да те мрази.

Всички, които са родени от Бога, са роднини.

Някой казва: „По какво се познава човек, който е роден от Бога?“

Учителят каза:

— Той ще те обича, ще ти услужва, ще бъде смирен, ще има всички Божествени добродетели, ще гледа да ти прави добро.

Една сестра запита:

— Един човек ми каза: „Това учение ви прави добри, но вие сте много малко. А светът воюва, бие се, живее по старому. Има много лоши хора“.

Учителят каза:

— Един добър човек струва колкото хиляда лоши хора.

Някой е вързан. Как се е вързал?

Доброволно сте се дали да ви вържат.

Връзвате се, понеже търсите нещата вън от себе си.

На една сестра, която боледува и беше оздравяла, Учителят каза:

— Ти много работѝ, но работѝ отвън, а сега трябва да работиш и вътре.

У човека трябва да има дълбоко убеждение да служи на Бога. Тогава, каквото придобие, ще върви с него във вечността. То ще остане с човека за винаги.

Служенето на Бога трябва да представлява доброволен акт в живота. Ако не дойде Любовта, служенето на Бога е немислимо.

Служете на Бога с мисъл, любов и воля.

Умът, сърцето и волята са трите връзки на човека с Бога.

Ще кажете, че когато уредите работите си, тогава ще служите на Бога.

Започнете сега да служите на Бога без оглед на своите работи.

Онзи, който служи на Бога, не трябва да има две противоположни мисли в душата си.

Има един закон: В Божествените работи няма раздвояване, а в човешките има. Божественото обединява ума и сърцето. Всяка работа, при която няма раздвояване, ще стане.

Каква трябва да бъде целта на нашия живот? Да вършим волята Божия!

Намерите ли този ключ, вие сте дошли до същественото, във вас ще се създаде нещо ново!

Има един закон: Ако човек не върши волята Божия, изпада в изкушения!

Да служиш на Бога, това е най-важното, първото нещо.

След това ще се научиш да служиш на другите хора. Най-първо ще възлюбиш Бога и след това ще слезеш да обичаш всички хора. Такъв е законът.

Бог е толкова внимателен и така хубаво е направил човека! Всичко е сложил на мястото му — очите, ушите, носът, устата и пр.

Така и ние трябва да бъдем внимателни, досетливи към Него и да се научим да Му служим.

Както Бог служи на нас, така и ние трябва да служим на Бога.

Ако има едно учение, с което човек може да реализирва всички свои копнежи и желания, това е — да служи на Бога.

Онзи, който служи на Бога, има всичко. Да служиш на Бога, това значи да имаш всички благоприятни условия за работа, както онази жена, която има в къщи всичко: вълна, хурка стан и може да изтъче хубаво платно.

Като станеш сутрин, кажи: „Господи, готов съм всичко да направя днес за тебе".

Ще се молиш на Бога и ще работиш. Ако се молиш и не работиш дълги години ще стоиш в затвора.

Трябва да има хора в света, които да са готови в името на Великата Любов да пожертвуват живота си, да се отрекат от доволството, от всичките блага за едно висше благо, за човечеството.

Това учение изисква целия човек. То изисква ние да служим на другите, а не на нас да служат.

Когато човек приеме нещо, когато има някои придобивки, трябва да ги сподели с другите. Трябва да ги преработи и да ги даде на другите. Не да ги задържи за себе си. Ако ги задържа, върши престъпление. В служенето има разнообразие. Човек трябва постоянно да намира все нови и нови начини за служене на Бога.

Красиво е например да направиш едно добро тайно, никой да не знае!

Вървят двама души духовни и носят книги. Първият среща един човек и го пита: „Знаеш ли да четеш?" Онзи казва: „Не знам". „Жалко, изгуби! Не съм пратен за тебе".

Вторият среща същия човек и го пита: „Знаеш ли да четеш?" „Не знам". Той сяда, изважда букваря, научава го да чете и му оставя книгата.

Бог ви връща онова, което сте дали, за да се видите какви сте били.

Каквото дадете — същото ви се връща пак.

Ако дадете нещо хубаво, хубавото се връща при вас, ако дадете лошо — лошото се връща.

Когато Бог те постави на някой висок пост, трябва да се покажеш благороден. Като дойде някой беден човек, пусни го. Не прави разлика. Не казвай „Този е беден".

Изобилно ти е дадено, изобилно давай.

Когато служиш, сам не можеш да се назначиш на служба. Бог ще те постави да служиш. Докато не те постави Бог да служиш, ти не можеш да служиш. Защото иначе няма да имаш крила, няма да имаш сила; как ще служиш тогава на Бога?

Служенето е едно от най-трудните изкуства.

Един ученик разправя и обяснява на своите съученици урока; на другия ден учениците знаят урока. Този ученик дава пример. Това е служене.

Когато един работник изорава една нива, вие не го нахранвайте най-напред с баница, но после — вечерта, като си дойде от работа, тогава му дайте баница.

Страданията на хората са условия, за да се прояви Бог. Пътуваш в чужда страна. Нямаш препоръчителни писма. Срещаш един граф, който си е изкълчил крака. Намести крака му. Това е вече препоръчително писмо. Вървиш с него, той ще те препоръча. Страданието на някого става препоръчително писмо за тебе. Бог те праща при този страдащ, за да му помогнеш. И той те препоръчва.

В природата има един закон за самоотричане. Ако ти живееш в една форма, ще се оттеглиш от нея, ще я напуснеш и ще дойдат други да я вземат. Двадесет и пет години ще притежаваш нещо и след това ще трябва да го оставиш, за да се ползуват други от него. Отиваш в една гостилница, служиш си с един сервиз и после го оставяш.

И в живота важи този закон. Онова, от което се ползуваш, ще го оставиш след време, друг да се ползува след тебе.

Едно време на вас слугуваха, а сега вие ще слугувате. Това е Христовият закон.

Една сестра каза, че ще направи нещо за всички.

Учителят каза:

— Тая сестра иска да покаже как да слугувате.

ЖИВОТ ЗА ЦЯЛОТО

Днешният ден беше богат. Ден на Божието изобилие. Слънцето щедро раздаваше своите блага. Топлината и светлината обилно се изливаха над земята. Въздухът беше свеж, ароматен, наситен с онзи еликсир на живота, който го прави да искрѝ — сила имаше в него. Над езерната долина царуваше светъл мир. Ние бяхме насядали около нашия обичен Учител и слушахме:

— Христос казва, че богатите мъчно ще влязат в Царството Божие. Защо казва това Христос? Защото при богатството човек натрупва най-много грехове. Ако със земното си богатство искаш да влезеш в небето, камилата ще те изпревари. Христос казва: „По-лесно камила може да влезе през иглени уши“. Значи, имате два живота диаметрално противоположни. Всичко в света е строго определено, но не механически. Слънцето върви по определен път, реките текат по определен път, растенията растат по определен начин. Някой път ви е определено да вървите край някоя малка вадичка, но вие може да я отбиете от пътя ѝ, да я прекарате в друг дол и да я впрегнете да ви кара воденицата.

Мнозина от вас имате присадени клончета, които са чужди. Те са от деди и прадеди. Като се погледнете, вие се чудите на какво приличате. Както онази квачка, под която са турили яйца от патенца, от пуйки; като поведе пиленцата, тя се чуди: едни приличат на нея, а други отиват във водата. Какво представлява пуякът? Това е вашето щеславие. Какво представлява патенцето? Това са вашите груби желания в света.

В края на краищата какво трябва да остане от човека? Само Божественото. Всички други работи, които имаме, са привременни пособия. Те са до време. Като войник може да имаш пушка, нож, за да воюваш. Като отидеш в църква, защо ти са те? Ако си писар, трябват ти перо, мастило и хартия, но като отиваш да се молиш, защо ти са те? Или ти си търговец. Трябват ти пари. Но като отидеш при Бога, защо ти са? Който отива при Бога, ще напусне всичките си стари професии и ще остави само това, което Бог му е дал. Царят ще си остави мантията и короната, момата ще остави накитите, момъкът също. Ще влезеш при Бога, както Той те е създал. Ще влезеш само с две неща: със своя запален ум и със своето запалено сърце. Каквото сърцето ти носи и каквото умът ти носи, то е твоето богатство. Всичките други придобивки ще останат вън.

Всичките хора съставляват един колективен организъм както едно дърво. И всеки един от вас трябва да знае де е турен. Някой клон е на изток, някой на запад, на юг или на север. После някой клон е голям, а друг —

малък И хората зависят едни от други, защото са части на един и същ космичен организъм. Всеки човек е важен за тебе, защото Божествените сокове на цялото дърво се вливат в тебе. Големите клони са важни за малките и обратно, понеже Божието благословение, което е от горе, се предава на големите клони чрез малките, а Божието благословение, което иде от долу, се предава от големите на малките. Така че в един случай ти ще бъдеш полезен на някого, а в друг случай той ще бъде полезен на тебе. Щом се отделят клоните от дървото, те губят значение. Така че, като сте клони на дървото, трябва да си помагате.

Определено е един клон колко голям трябва да бъде. Дървото расте и малкото клонче расте.

По-добре е едно малко клонче с плодове, отколкото голям клон без плодове. По-добре да имаш в ума си едно мощно чувство или идея, отколкото да си натоварен като някое животно.

Някои от вас не сте свободни. Измъчват ви изостанали духове. Когато ви казвам, че трябва да вярвате в Бога, разбирам следното: щом признаете, че Бог е господар в света, вие ще се освободите от вашите стари господари. Те няма да ви измъчват. Юларите ще се махнат. Без юлари ще ходите.

Сега човек трябва да добие своята свобода. Но тя се добива чрез разбиране на Цялото, чрез живот за Цялото. Сега трябва да знаете къде ви е мястото в царството на природата и какво ви е отношението към Бога. Ако храната не ползува болния, колкото повече му дават от нея, той запада и най-после умира. Ако храната го ползува, здравето му се подобрява.

Мъдростта, която ви се дава, да ви бъде храна, с която да растете.

Соломон казва: „Знанието е мъчение, суета на суетите". Аз тълкувам това така: Знанието без Любов е суета, то не носи никакви постижения.

Вие си имате свой определен път както слънцето и трябва да вървите по пътя, който Бог ви е определил. Никой не трябва да се отклонява от пътя, който Бог му е определил. И тогава ще намерите Бога. Ако се отклоните, започват всички нещастия в света. Всяко нещастие се дължи на едно малко разколебаване от онзи път, който Бог ти е определил. Щом вървиш по пътя, ти си свободен. Щом се отклониш, не знаеш къде отиваш. Докато пръстът е на ръката, всеки го уважава. Щом е откъснат, никой няма уважение към него.

Уважението и почитанието, които хората имат към вас, произтича от това, доколко вие живеете в Бога.

Кажете си: „Както звездите, както слънцето си имат път, така и аз си имам свой път. По него ще вървя". Ако земята би поискала да се отклони от пътя си, какво щеше да стане с нас? Когато ние се отклоняваме от Божия път, изгубваме всички наши хубави мисли и чувства. Тогава човек се намира в пустиня и усеща, че всичко в него е изгубено.

Нищо не трябва да е в състояние да ви отклони от пътя, в който Бог ви е поставил. В този път, каквото ви се падне да работите, работете. Всяка работа е свещена.

И в този свещен път трябва да принесете плод. Христос казва: „Всяка пръчка, която не дава плод, се отрязва".

Животът има смисъл, доколкото ние принасяме плод в Цялото.

Когато човек работи за Бога, той е знаен на небето между всичките светли духове, навсякъде го знаят и навсякъде са готови да му помагат. Онзи търговец, който няма стока в дюкяна си, посещават ли го? Докато имате Божествените блага, всички ви посещават, но като ги загубите, ще ходите в света немили-недраги.

Старият ви господар вътре във вас е онзи съветник, който ви лъже. Той гледа да задигне богатствата ви. Като дойде той, ще ви даде съвет, но след като ви обере, ще си замине и вие оставате да изплащате дълговете, които той е направил на ваша сметка. Не зная защо вие обичате толкова вашия стар господар. Той е одрал по 200 кожи от вас.

Животът днес е поставен на фалшива основа. В дъното му има едно вътрешно безправие Имаш право да вземеш от плодовете на дървото, но да използуваш самото дърво, това е престъпление.

Трябва да се пробуди съзнанието ви, да бъдете признателни на Онова Същество, Което ви е дало всичко. И всеки един, който ви помага, всички същества, които ви помагат, правят това от Любовта, която произтича от Бога и се проявява чрез тях. Христос казва: „Благото, което ми даде Отец, давам го на вас. И както Отец ме научи, така ви говоря".

Някой ви казва: „За вас още не е дошло време за царското ядене. Любовта, знанието, истината не са за вас, чакайте още".

Не, седнете на мястото си и почнете да ядете яденето на Любовта. Любовта е най-хубавото ядене. Седнете да ядете яденето на Мъдростта и на Истината. Дошло е времето. Някой се обезсърчава и казва: „От мен нищо няма да стане". Не, кажи си така: „От мене ще стане нещо". Ако първото семе не стане, земеделецът сее второ семе.

Със старото трябва да ликвидирате. Всичко онова, което измъчва човека, всичко онова, което внася смут в човешкия ум, в човешката душа, трябва да се отхвърли.

Най-простото правило е: Като станете сутринта, отправяйте ума си към това място, където отправят ума си всички същества.

Докато мисли за Бога, всяко същество е добро. Престане ли да мисли, проявява се неговото низше естество.

Когато не мислиш за Бога, а по естество си добър, тогава Бог действува в тебе, за да бъдеш добър. А когато съсредоточаваш ума си към Бога, ти си добър, защото черпиш от Бога. Тогава си добър по своя воля. А когато не мислиш за Бога и си добър, това показва, че Божественото в тебе работи.

Да сте добри, когато отправяте ума си към Бога, и да сте добри, когато не отправяте ума си към Бога. Първото положение е необходимо, за да придобиете второто положение.

След като престанеш да мислиш за Бога и не си добър, тогава отправяй по често ума си към Бога. Това, което ви казвам, ще го прибавите към онова знание, което имате.

Всички онези добрини, които Бог е вложил във вас, трябва да растат, да се развиват.

Пътят, в който искам да ви въведа, е един от най-лесните пътища. Този е пътят, по който всеки един от вас може да съгради живота си. Ще съгради един добър живот, няма да остане на сухо, ще има всички добри условия.

Работете за Цялото, за да приемете енергиите на Цялото в себе си!

Н и к о й не ж и в е е з а с е б е с и. Никой не се ражда за себе си. Никой не умира за себе си. Човек мисли, че живее за себе си.

Н я м а с ъ щ е с т в о, к о е т о д а н е с л у ж и н а ж и в о т а.

Виждаш някого, че е паднал и си е строшил крака. Не може да не му съчувстваш. И ти един ден може да паднеш и друг ще ти даде помощ.

В с и ч к и х о р а т р я б в а д а в ъ з п р и е м а т в е л и к а т а и с т и н а з а е д и н с т в о т о. А з п р о п о в я д в а м с е г а в ъ т р е ш н о т о е д и н с т в о. Погрешките, които носите, са погрешки на цялото човечество. Например, несправедлив си. Това е недостатък на цялото човечество.

Пожертвувайте личния си живот за щастието на човечеството. Това е новото учение, учението на Любовта.

Даже най-благородните ви желания са проникнати от личен елемент. Вие не сте дошли още до чистите Божествени желания. Правите нещо, за да ви знаят хората или за друга користолюбива цел.

Търговецът продава стока от користолюбие. Някой проповядва, иска да се прехрани. Някой учителствува, иска да се прехрани. Някой готви. Защо? Всичко се прави от користолюбие.

Започне ли човек да живее само за себе си, страданията ще го следват навсякъде. Ако той иска да бъде щастлив по този начин, това е невъзможно; ще мине през най-големите страдания. Защото щ а с т и е т о с е о б у с л а в я о т з а к о н а з а Ц я л о т о.

Не може човек да прилага закона за частите и да бъде щастлив.

Всеки човек има право да живее за себе си, ако същевременно живее и за Цялото, за Бога.

Кога човек е свободен? Когато служи на Бога, т. е. на Цялото.

Обичайте Цялото и живейте за него.

Щом обичате Цялото, ще обичате и частите, които влизат в него.

ИСТИНСКАТА РАБОТА

Истинска работа е тази, която произтича от Любовта. Тогава умът ви ще бъде светъл, сърцето топло и волята силна. Работата е мъчна дотогава, докато не я обикнеш. Щом я обикнеш, става лесна.

Добро, направено без Любов, не може да се реализира.

Погрешка, направена без Любов, не може да се изправи.

Щом погрешката е направена с Любоз, в края на краищата ще се изправи.

Ако ушиете дрехи на някой човек с Любов, работите му ще тръгнат напред. Ако ги ушиете без Любов, ще бъде недоволен и работите му ще тръгнат назад.

Сега всички сте се научили как да ядете хляба, но не знаете условията как трябва да се добива той. Сегашният хляб не принася тази полза, която трябва да принася. Знаете ли защо? Ако орачът, който е орал нивата, е изговарял лоши думи, една трета от енергиите на житото са изчезнали. След това и воденичарят ако е изговарял лоши думи, също една трета от енергиите са изчезнали. И са останали една трета. Една нива трябва да се оре и сее с песен, без никакви лоши думи и без мушкане на воловете.

Божията Любов е приложима навсякъде и във всяко време.

Като обичате дърветата и нивите си, ще увеличите плодородието. Орачът, който оре с Любов, нивата му ще даде повече плод и плодът му ще бъде благословен. Посейте един декар със жито, често го обикаляйте с песен и молитва и после вижте резултата. Или когато зреят плодните дървета, обикаляйте ги с хубави мисли и вижте резултата.

Когато месиш хляб, когато пишеш писмо, когато говориш, трябва да вложиш любов. И тогава хлябът ще бъде приятен, писмото ще бъде приятно, говорът ти ще бъде приятен за другите.

При *мъчението* човек, като прави големи усилия, нищо не придобива.

При *труда*, като полага големи усилия, придобива малък резултат.

При *работата* човек, като положи по-малко усилия, има голям резултат.

Само като работите за Бога, това е работа!

Работете не за пари, а за Божията усмивка. Работете тъй, че като отидете при Бога, Той да ви даде една усмивка. Тя ще бъде за вас заплатата. Само като работите така, ще представлявате здрава нишка от Божествения организъм. И така ще бъдете подготвени за онази велика Божествена наука, която сега иде в света. Ще я разберете, като бъдете чисти по ум и по сърце.

Ако решите да живеете по Бога, ще срещнете сродната вам душа. Тя ще внесе във вас разширение, сила, подем. Ако не вървите по Божия път, няма да срещнете сродната душа и животът ви ще се обезсмисли.

ПРЕЗ СЕДЕМТЕ ЕЗЕРА

Веднъж ние пак пътувахме с нашия обичен Учител през седемте езера, като минавахме през Езерото на Чистотата. Там на високите поляни изпълнихме паневритмията, след което слязохме до самото езеро.

Учителят каза:

— Светът е пълен с учени хора, които приличат на натоварени коне Това не са учени. При знанието най-първо се започва с един процес на пречистване. Иначе не може да има знание. От хиляди години хората са живели неправилно и има голямо наслояване на нечистотии. При такива условия нищо не можеш да учиш. Затова най-първо ще започнете с един процес на чистене и после ще започнете със знанието. Ти си млад. Като дете играеш и мислиш, че ще завладееш света. По едно време, като станеш на 40—50годишна възраст, почва обратният процес и казваш: „Тази работа е трудна". По-после си казваш: „Остарях, прегърбих се". И се чудиш как стана това. Не ти се иска вече да учиш. Преждевременно си остарял. Живял си със стари идеи. Това е задушаване.

Сега другото заблуждение е, когато човек казва: „Като отида на небето". Как ще отидеш на небето, като си с тези стари възгледи?

Ти казваш: „Остарях". И мислиш, че всичко е безсмислено. Това е лъжа. Това е сянката на живота. Ако това, което правиш, е в съгласие с Истината, то вечно пребъдва.

После ние минахме по онези светли бѝла, окъпани от слънцето, които водят към седмото езеро, най-горното малко езерце, което Учителят нарича Главата — Шемхаа. Тук, като приседна на зелените поляни, край тихите води, Учителят каза:

— Любовта е нещо съвсем неразбрано. Само, който я е опитал, я знае. Тя не може да се опише. Но има нещо, по което тя се познава. За онзи, когото не обичаш, не искаш нищо да направиш. А пък за онзи, когото обичаш, всичко можеш да направиш.

Това чувство, чрез което всичко можеш да направиш, то е проява на Любовта.

Някои казват: „Условията са лоши". Не, условията са лоши, защото вървиш по лошия път.

При Любовта искаш да учиш; тогава ставаш силен; изгубиш ли това чувство, пак ставаш слаб. Това става моментално. Това е контакт. Туриш ли контакта, силен си. Изгубиш ли контакта, пак нямаш сила.

Щом изгубиш най-малкото равновесие в любовта, не можеш да работиш. Например, имаш неразположение към един свой приятел; работата ти не върви. Когато сърцето ви е пълно с любов, вие сте експедитивни.

Всичко става много лесно с Любовта. Изчезне ли тя, изчезва песента и човек казва: „Не ми се работи“.

Когато човек изгуби Любовта, казва: „Нищо не искам, нито хората искам да срещам“. — Когато момата изгуби любовта, хвърля дрехите си, събува обущата си, ходи боса и казва: „Нищо не искам, не ми трябва нищо“.

Щом изгубим любовта си, изгубваме своите мисли, желания и действия, оставаме като суха, мъртва кост.

И тъй, потребно е да обичаме!

Ако в нашето сърце има Любов, скърбите, недоразуменията, всичко това ще изчезне.

Пред този свещен огън няма преграда в света, която да не се разтопи. Излъчвайте светлата струя на Божествената Любов. Тогава ще придобиете мекота.

Това е едно естествено средство за разхубавяване.

Учителят даде следното ново мото, което изговорихме три пъти:

„Бог е Любов.
Божията Любов съживява.
Бог е Мъдрост.
Божията Мъдрост освещава.
Бог е Истина.
Божията Истина освобождава.“

КЪМ НОВА КУЛТУРА

Една вечер с Учителя бяхме на гости при братя, чиито палатки бяха по-отдалечени от общия лагер. Бяхме насядали около голям огън и се греехме. Разливаше се горещ ароматен чай, какъвто Учителят обичаше. Пламъците осветяваха големите скали наоколо и клековете. Край огъня беше топло и уютно.

Учителят заговори за новата култура:

— За лишеите, които покриват тези камъни, хората са ангели. Когато сядам върху този камък, те са малко по-весели. И като се дигне трапезата, те са малко по-тъжни.

Това, което човек може да изрази с лицето си, волът не може. Каквито и гримаси да прави, не може. Човек може да пише, а волът не може. Значи човек има форма, чрез която се предава известно знание.

Много е важна формата, за да може човек да възприема това, което му се предава. Чрез постепенно усъвършенствуване на човешката форма той се приготовлява да възприеме благото, което е приготвено за него.

В Бога има желание да мислим, както Той мисли. Той всичко ни е дал. Той мисли за вас не така, както вие мислите.

Един ден ще дойдете до края на вашата земна еволюция. Еволюция значи да навиеш едно платно и после да го отвъртиш, и като дойдеш до другия край, ще вземеш един метър да го мериш. После ще смяташ колко струва метърът му, на колко ризи ще стане, ще ги ушиеш, ще ги облечеш и т. н.

Когато завършите своята земна еволюция, какво ще видите? Като влезете в небето, ще видите един толкова красив свят, какъвто никога не сте виждали. Няма да го рисувам. Всички ще бъдете засмени, ще си приказвате сладко. По въздуха ще ходите, по земята ще ходите, каквото искате, ще правите.

Казва се в Писанието: „Бог създаде луната и слънцето, за да светят на земята“. Това е физическата страна. А същинският смисъл е: да съдействуват за развитието на земните същества. Първоначално, преди да се разделят земята и луната, земята е била в много критично положение, животът на земята е бил много несносен. Чрез разделянето на земята и луната, последната спаси положението. Тогава луната изигра много важна роля, която играе и сега. Всичко отрицателно на земята се изтегля чрез луната. Тя просто е смукало за отрицателните енергии. В това отношение луната е спасително условие за земята. Всички астрални нечистотии от земята се изсмукват от луната и от там се изхвърлят в пространството. Тя е канализация. Тези нечистотии стават тор.

Има толкова невидими слънца във вселената, колкото и видими. И енергията, която те излъчват, не може да се види. Само по-напредналите същества я виждат.

Няколко пъти е имало промяна на земните полюси. Четири пъти слънцето е изгрявало от тази точка, която сега е запад. Значи полюсите са били на други места. Полюсите ще се преместят и в бъдеще. Един ден точката, която сега е полюс, ще стане тропическо място, а друго място ще стане полюс.

Под инволюция се разбира процесът на слизане, за да се почерпи опитност, значи събиране на опитност. Под еволюция се разбира процесът на възлизане, на чистене.

Първите раси са били гиганти. В сравнение с тях ние изглеждаме съвсем дребни. Черната или третата раса се е отличавала с чрезмерното развитие на чувствата. Едно време са господствували черните. Тогава в човечеството не е царувал законът за справедливостта, но на личните съображения. После черната раса се е изродила. Дошли червената и жълтата раси. Те са развили устойчивостта, донесли са известно смекчаване.

Сега по-напредналите, по-събудените души на човечеството са започнали процеса на еволюцията или възлизането. Той почва от идването на Христа.

Горе астралният свят се очисти. Христос спечели в борбата. Сега слиза, за да воюва тук и да спечели борбата. В края на краищата Той ще победи. Победата е на доброто, на Любовта. Казано е: „Даде Ми се ключът на ада". Христос има ключа.

Римската империя създаде известни закони. Днес европейските народи изучават римското право. Но римското право не спаси Римската империя. И сегашните народи създават известни закони, но светът по този начин не може да се оправи. Това само поддържа една непрекъсната надежда.

Днес сме в епохата на техниката, на фабриките. Това е епохата на полу-интелектуалните способности. В сравнение с миналите времена доста сме направили. Било е време, когато са хващали, опичали и изяждали човека неговите подобни.

Хората искат да се наредят, да живеят добре на земята. Този ред вече е създаден горе и ще се приложи тук. Нашите правила трябва да бъдат по образеца на Божиите закони.

Изправянето на света се състои в това, че човешкият порядък става все по-близък и по-близък до Божествения. Обществото трябва да осигури членовете си. Те трябва да бъдат осигурени, както Бог ги е осигурил. Трябва икономическите условия да се подобрят в света. Трябва да се подобри по възможност животът на всички.

Идеята за ваше и наше трябва да се разшири.

Ние присъствуваме в една епоха, когато светът се оправя. Става цял преврат във възгледите, във всичко. Преврат в политическо, икономическо, духовно отношение, в домовете, навсякъде.

Победата е на страната на Доброто.

Щом сме добри, никой не може да ни заповядва. Щом сме лоши, ще ни заповядват мнозина.

Добрите хора ще дойдат. Кротките ще наследят земята.

Един век няма да мине, всичко това ще стане.

Има мощни духовни течения навсякъде.

Време има, но времето е разпределено. Ако закъснееш, ако дойдеш при затворена врата, ще стоиш зад вратата.

Една сестра запита:

— Няма ли да ни е мъчно за нашите, че стоят още в старите разбирания на живота.

Учителят каза:

— Един се взема, един се оставя. Няма нищо, че някой дошъл малко по-късно. Някой дошъл сутринта, а друг — след като е залязло слънцето.

— Ще се познаваме ли?

— Вие и сега не се познавате.

Нашата слънчева система е потопена в едно течение от по-гъста материя. Ние сме в тъй наречената тринадесета сфера, която е от по-гъста материя. Земята сега на половина е излязла от тринадесетата сфера. Когато излезе напълно от нея, тогава ще дойде шестата раса.

Цялата слънчева система е навлязла в една нова област на Духа. Това навлизане е почнало от 1914 година. По този начин и земята е навлязла в тази зона. Или с други думи, ние сме влезли във връзка с една девствена материя. Затова очакваме възкресение. Ето защо онези, които са готови за това време, ще възприемат новата вълна.

До сега земята е слизала. Сега почва да възлиза.

Новото носи Божията Любов.

Които живеят в новото, са млади.

Иде нещо ново, което трябва да се изучава! Иде епохата на Любовта.

Не се плашете.

Помнете това: абсолютно няма никакво изключение в това.

Бъдещето е наше. Под „наше" ние разбираме всички онези хора, на които съзнанието е пробудено и признават онези велики закони на новото.

Това бъдеще е близко. Ще дойдат по-разумни същества да се въплотят на земята и това, което съществува на земята като дисхармония, ще изчезне.

Единствената опасност е, че често у вас настава малодушие, съмнение. То не е ваше. То е чуждо нещо. Щом дойде съмнението, не му вярвайте. То няма никаква основа. Светът има свой смисъл. Това е абсолютно вярно.

Щом сте родени на земята, за вас всички условия са създадени, едно съзнание бди над вас и за вас има особена мисия на земята.

Ако се съмнявате, може да се спънете. Тогава може да остане за някое друго съществуване да постигнете целта си.

Събитията, които сега стават на земята, показват, че Господ слиза на земята, за да оправи човечеството.

Всички преобразования стават отвътре навън.

Човечеството трябва да се приготовлява за големите изпитания, които идат. То ще мине през изпитания, но ще придобие онази свобода, към която се стреми. Защото сега е краят на века. Сегаш-

ните страдания са родилните мъки на майката. Човечеството е майка, която ще роди нещо ново, едно ново съзнание.

Толкова хиляди години Духът учи хората и те още не са се научили. Научили са нещо, но има още много да учат. Човешкият ум не е още организиран. Не че умът сам по себе си не е съвършен, но органът, мозъкът, който възприема образите, не е съвършен.

Скоро ще влезем в една по-рядка среда. Щом влезете съзнателно в невидимия свят, там нещата са много красиви. Там всичко е в движение, бързо се мени.

Душата носи живота. Да можем да възприемем трептенията на по-висшите светове — Божествените трептения — това е целта на развитието на главния мозък.

Грамадна е разликата между мозъка у един адепт и у един обикновен човек.

Сега Христос ще дойде в умовете на хората.

Христос казва; „Идете и проповядвайте и Аз ще бъда с вас до скончанието на века". Скончанието на века — това е този век на егоизма, който скоро ще си отиде.

Ние казваме: „Дошло е вече Царството Божие.

Ставайте вече и влизайте в него!"

Нека десет души от вас да започнат новия живот или поне трима внесте тази велика мисъл във вашия живот и вие ще бъдете в състояние да обърнете колелото на цялата земя в друга посока. Вие завъртете ключа на Божията Любов!

Сега иде вълнàта на шестата раса, за която всеки трябва да бъде готов.

Тя носи нови условия за развитието на човечеството. Такива вълни идат рядко на земята. Тази вълнà ще повдигне растенията, животните и човека. Вашето предназначение е да се приготвите за шестата раса. Трябва да знаете, че едно от качествата на шестата раса е братолюбието.

Членовете на шестата раса ще бъдат преход между ангели и човеци. Те ще бъдат по-близко до ангелите.

Човек, като почне да свети, става ангел. Сега само главата му свети. Като мисли, главата му свети. А когато цял просветне, ще бъде вече ангел.

В шестата раса всички ще бъдат ясновидци. Тя е раса на Любовта. Те ще въдворят Царството Божие на земята. Сега се строи континент във Великия океан.

Човечеството минава вече в шестата раса. Можем да я наречем шести клас. То е клас на разумното добро сърце, на Любовта.

Отворен е вече шестият клас. И който ще влезе, изпит ще държи!

Който живее в шестата раса, той забравя своите лични интереси и се стреми към едно: Да приложи Любовта в своя живот. Той познава проявите на разумната Любов, придобива нови, възвишени възгледи, които осмислят живота му. Той има правилни отношения към Бога, към хората и към своята душа.

Такъв е човекът на шестата раса — новият човек.

Ако искате да знаете каква ще бъде шестата раса, трябва да влезете в нея.

Бялата раса е на интелекта, а шестата ще се нарече расата на Любовта. Това е бъдещата култура, която иде. Новите хора наричам „братя на човечеството“ или „синове на Любовта“.

Хората на шестата раса ще бъдат камъкът, който ще завладее всичко. Те ще бъдат устойчиви като диамант.

И в миналото са живели на земята напреднали същества.

Ако сравним общото ниво на съвременното човечество и това на миналото, ще видим, че сегашното е на по-висока степен. И в миналото е бил реализиран идеалът за Царството Божие, само че в по-малък кръг хора.

Сега се очаква това да обхване цялата земя. В този кръг ще влезат пробудените души, излюпените пилета, а неизлюпените ще останат за в бъдеще.

Паневритмия край третото езеро

ПРАВИЛА И НОРМИ НА РАЗУМНИЯ ЖИВОТ

Няколко дни валяха дъждове. Мъгли скриваха върховете. Вятър, размесен с дъжд, шибаше малките палатки. Беше влажно и студено.

Днес облаците се разкъсаха, показа се дълбокото, модро небе между тях. Мъглите почнаха да пълзят нагоре по върховете. Въздухът беше влажен, укрепителен. Мокрите клекове издаваха дъх на смола. Слънцето грейна. То се подаваше между големите облаци и пак се скриваше.

Учителят слезе при второто езеро и като се събрахме около Него, започна да говори:

— Коя е основната причина на болестите? Каквито са мислите и желанията на хората, такова става най-сетне и тялото. И тогава външната причина е само повод, за да се изяви предразположението на организма към болестта.

Сърдечният пулс е космичният пулс на електричеството. Електричеството е, което кара сърцето да тупти. Не трябва да туряте спирачка на това електрическо течение. Има един нерв, който управлява сърцето. Той иде от главата. Ако се уплашите, тревожите, този нерв стяга сърцето и тогава то тупа ненормално, електрическата струя, която минава през сърцето, тече неправилно и това разстройва сърцето.

Въздухът е носител на Божествени мисли. Той предава Божествените мисли на мозъка. Свещено нещо е въздухът. Човек възприема чрез въздуха мислите и ги предава на мозъка. Ето защо, когато човек диша, съзнанието му трябва да бъде будно, защото тогава мислите се възприемат от човека.

Ние сме дошли на езерата, за да възприемаме свещените мисли чрез въздуха.

В ниските места, дето живеят обикновени хора и животни, въздухът е пълен с обикновени мисли. Тук сме дошли, за да възприемем чистите Божествени мисли.

Няколко деня Разумната природа даде буря, ветрове, за да се пречисти въздухът та да можем днес да възприемем Божествените мисли.

Доколкото съзнанието ви е будно, дотолкова вие ще може да се ползувате от енергиите и мислите на въздуха.

Един брат запита:

— Какво показват белите петна по ноктите ми?

— Те показват деминерализация. Те показват голямо електрическо напрежение във вашата нервна система. Те са резултат на това електрическо напрежение чрез страданията, които сте преживели. Когато престанат страданията, напрежението, ще се премахнат тези бели петна.

Ако се появи бяло петно в ноктите, ще се яви болест в човека. Изобщо, най-малкото бяло петно е признак на болезнено състояние. Щом го забележите по ноктите си, веднага вземете мерки; внесте в себе си една възвишена идея, почнете упражнения с дълбоко дишане и пр. Белите петна са предупредителни белези, които трябва да накарат човека да вземе мерки срещу болезненото състояние, което предстои.

Тесните нокти показват човек със слаба воля, който не може да се бори с външните условия.

Вие се безпокоите за много работи. Ще ви дам едно дихателно упражнение, чрез което ще дойде едно утихване вътре във вас.

Като видиш как човек яде, ще разбереш каква е любовта му. Щом някой човек бърза в яденето, той и във всичките си работи е такъв. И в любовта си е такъв. Ако човек не мисли във време на ядене, и когато работи, не мисли. Никога не яжте, когато сте неразположени. Яжте с благодарност. Щом не сте доволни, във вас има процес, който ще се отрази върху кръвообращението ви.

Човек преди да изяде ябълката, нека се разговаря с нея и тогава да я изяде.

Тук на планината по-малко ядете и пак сте сити, макар и да има изобилно храна. Ако хората са разположени, те с по-малко храна ще се нахранят, ще извлекат голямо количество енергия от нея.

Има някои народи, които не знаят как да се хранят. След като пият горещо кафе, ще вземат 250 грама ледено!

Българинът като работи на полето, трябва да носи две ризи и да се преоблича няколко пъти на ден след всяко изпотяване. Тогава ще бъде здрав. Бъклицата с вода да остави на слънце и да пие слънчева вода.

Можете да правите лятно време всеки ден обливни бани със слънчева вода или с вода, стоплена на огъня. След обливната баня трябва да се изпият една или няколко чаши гореща вода, защото при банята се губи част от телесната топлина.

След обливната баня може да се прави слънчева.

По някой път е хубаво да измивате областта от кръста до горния край на бедрата и краката до колената. По този начин ще оставите сухо мястото от горния край на бедрата до колената. Това се прави, за да се получи реакция. Това усилва кръвообращението. Обаче туй измиване да става с топла вода.

Никакви студени душове.

Всяка сутрин излагайте гърба си на слънце. Постойте така един час, между седем и осем часа.

При слънчевите бани ще обръщате към слънцето ту гърдите, ту гърба си. Главата ви ще бъде обърната към север. Не трябва да излагате главата си на слънце, защото тя ще привлече слънчевата енергия изведнъж и не ще успете да я възприемете и използувате. Важно е при слънчевите бани да се изпотите. Затова се покрийте при слънчевите бани с бял или ясно-зелен плат.

Слънчевите енергии идат най-интензивно пред изгрев слънце и във време на изгрева. На всички се препоръчва да излизат половин час преди изгрев слънце и да възприемат ранните слънчеви лъчи. Зората дава на човека

такава енергия, каквато никоя друга сила не може да му даде. Облаците не пречат на това. Те пречат да виждаш слънцето, но енергиите минават през тях.

През това време мислете върху най-хубавите неща, които знаете. Направете този опит за цяла година и ще видите, че 99 процента вашият опит ще излезе сполучлив.

Ако човек е например висок 165 см., това което е над 100 см., показва колко е нормалното тегло. Това е общо казано. Ако е по-лек от нормата, човек има по-активна мисъл. Такъв човек е с по-интензивен духовен живот. И обратно, ако тежестта надминава тази норма, човек е потънал повече в материята, той е по-пасивен.

Широчината на носа е в известно съответствие с широчината на врата. Например, ако вратът околовръст е 35 см., то широчината на носа в права линия трябва да бъде 35 мм. А обиколката на китката удвоена дава нормалната обиколка на врата.

Дебелите вежди показват голяма наблюдателност и същевременно отсъствие на интуиция. Тези хора, които имат дебела горна устна, са активни. Човек трябва да работи върху устата, носа, ухото, върху всичките си органи.

По някой път грозното лице може да стане красиво. В известни моменти ще видите в лицето на грозния красивите линии на неговия характер, които в бъдеще ще се проявят и ще станат постоянни.

Като издигнете съзнанието си към духовното, възвишеното, лицето ви става красиво. А когато слезете със съзнанието си в по-низка среда, лицето става грозно. Вие слизате и се изкачвате от един свят в друг. Водата, когато слиза в студа, замръзва; когато влезе в топлината, се размръзва.

Ако искате да развиете милосърдието, проектирайте ума си към центъра на милосърдието, който е два сантиметра над челото. Тогава там ще дойде повече енергия.

Ако искате да развиете музикалността, проектирайте ума си към музикалния център — едно място на челото над външния край на веждите — и музикалността ще се развие. Разбира се, нужно е и занимание с музика.

Когато човек наруши хармонията с другите хора, лицето му, пръстите му и пр. се деформират.

Гледайте да не огрубява вашето лице. Щом то огрубява, това показва, че огрубяват вашите мисли и чувства. Ще работите, за да възстановите пластичноста на своето лице, да започне да излиза от него известна светлина. Трябва да имате желание лицето ви да стане възприемчиво към Божественото в целия свят. Кога става загрубяването? Когато възприемете отрицателни мисли и чувства.

Някои хора погрозняват, когато мислят или говорят лошо за хората.

Желая идващата година лицата ви да станат красиви. Ние сме красиви, когато нашият дух работи.

Изправете гръбначния стълб на човека и неговите постъпки ще бъдат правилни. Щом почне да се изкривява гръбначният стълб на човека, почват да се изкривяват неговите мисли и постъпки.

Гръбнакът е цяла азбука. Когато се изкриви някой прешлен в човека, трябва да се види кой е този прешлен; това показва какво е изкривено вътре в човека.

Трябва да имаме красиви тела, красиви лица, пластични, за да могат да изразяват всички наши чувства и движения. На вас не се позволява да ходите прегърбени. Ще ви кажа един метод, за да познаете, дали имате гърбица или не. Вечер, преди да си лягате, турете си гърба на вратата и вижте какво е разстоянието между кръста ви и вратата. Колкото е по-голямо това разстояние, толкова по-голяма гърбица имате. Това разстояние трябва да е малко. Щом се образува разстояние от четири пръста, ти имаш вече гърбица. Това е в състояние да измени енергиите на ума ви.

Раменете на човека трябва да бъдат непременно хоризонтални. Вратът му трябва да е перпендикулярен на рамената. Ако лявото или дясното рамо е по-повдигнато и вратът не е перпендикулярен на раменете, има нещо, което не е в ред. Ако лявото рамо е по-издигнато, това показва, че чувствата вземат надмощие над ума. Това не е хубаво.

Ако един човек не знае да ходи добре, той не е добър. Как се определя кое е доброто стъпване? Да стъпваш добре, това значи като ходиш, да не си изкълчиш крака, да не се прегърбваш. Някой не знае как да ходи: блъска си краката, ръцете и пр. Ако не знае как да работи с ръцете си, не е справедлив. Ако не знае да диша с носа си как да го употребява, не е умен.

В новата култура трябва да се кали нервната система, за да стане издръжлива, за да бъде в хармония с Божествения свят.

Слънчевият възел е мислещата страна на симпатичната нервна система. Това, което човек дълбоко чувствува, е право, но каквото помисли, не е винаги право. Дълбоките чувства са всякога верни. Когато симпатичната нервна система е в нормално състояние, има равномерна топлина по цялото тяло. Когато мозъчната система е в нормално състояние, образува се малко хладина.

С в а ш а т а с и м п а т и ч н а н е р в н а с и с т е м а с а с в ъ р з а н и х и л я д и н а п р е д н а л и с ъ щ е с т в а.

Симпатичната нервна система е добре организирана, но главният мозък едвам сега е почнал да се организира. Когато се развие, той ще има по-големи възможности от симпатичната нервна система.

Н а ш а т а и н т у и ц и я е в л о ж е н а в п р и ч и н н о т о т я л о.

Ако има координация между главния мозък и симпатичната нервна система, можем да схванем Истината. Не допущайте отрицателни мисли — те развалят координацията. Не изпущай първата мисъл, която идва. Тя е на интуицията, която иде от симпатичната нервна система. Ако първата мисъл на симпатичната нервна система е изпратена в главния мозък и той не я приеме, ние не сме в права посока на движение.

Ако се храниш добре, ще усилиш надеждата си.

Ако дишаш добре, ще усилиш вярата си.

Ако мислиш добре, ще усилиш любовта си.

ВИСШЕТО И НИЗШЕТО В ЧОВЕКА

Човек на човека никога не може да даде това, което иска. Той може да стане проводник на водата, но не може да я създаде, не може да я произведе. Защото Бог е, Който дава. Когато даваш, Бог е, Който дава чрез теб. До като момата вижда Бога в момъка, тя е на прав път. Като почне да мисли, че той за нея е всичко, тя е на погрешен път.

Идете, погледнете гробищата. Какво показват те? Каква утеха е това? Ще погребват в гробища, докато човек живее животински живот. Истинското човешко в човека е в борба с плътта. Животинското трябва да се подчини на човешкото, на Духа, който има Божественото начало на безсмъртието. Под плътта се разбира не тялото, но животинското естество у човека.

Чувството на собственост е животинско състояние. Ако една лисица пипа кокошките, друга лисица не ги бара. Ако в едно ято патици дойде друга патица, кълват я, не я искат. В една черда добитък ако влязат чужди говеда, преследват ги. В човека има един животински елемент. Той може да живее като лисицата, като комара, като акулата, змията, вълка. Като се сменяват тези желания в човека, той преминава състоянията на всички тези животни. Но като човек още не се е проявил.

При днешния ред на нещата Царството Божие не може да дойде. Христос дава един пример за онези, които разбират: като се върнал слугата от нивата, господарят му казал: „Препаши се та ми слугувай, после и ти ще ядеш". Това как ще го изтълкувате? Значи, животното трябва да служи на господаря. И след това господарят ще служи на слугата.

Вие най-първо трябва да се освободите от своите животински желания. Трябва да правите разлика кое е човешко състояние и кое животинско, кое е човешко желание и кое животинско.

Вземете ревността. Тя е едно животинско състояние. После гневът, подозрението, злобата, съмнението — всичко това са все животински състояния. Също гордостта, щеславието и пр. А пък човек е същество на всички добродетели. Някой казва, че е религиозен, а десет пъти се гневи на ден. Той е в животинско състояние.

Някой казва: „Аз съм напреднал, вярвам в Бога". Но отношението на човека към Бога трябва да бъде съвсем друго: синовно отношение.

Някой човек ви прави добро. В миналото вие сте му правили добро. Ти като живееш добре, в бъдеще ще ти помагат. За Господа като живееш, това, което Му поднасяш, Той ще ти го върне.

Можеш да минеш през едно място, върху което се сипят гранати и няма да ти причинят нищо. Ти ще уповаваш при изкушенията на Божестве-

ното в тебе. Това е един изпит. След като Христос изтърпя изкушението, дойдоха ангели при Него. И ти като издържиш изпита си, ще дойдат ангели при тебе.

Щом влезеш в Божествената школа, плач не се позволява. Там не се позволява скръб. Не се позволява да се гневиш. Вън ще се гневиш. Като влезеш в школата, другояче ще мислиш; трябва да си чужд за гнева, съмнението, скръбта и пр.

Аз всеки ден съм занят с противоречията, за да ги превърна. Като намеря някое противоречие, виждам хубавата му страна, и като го разреша, вървя напред. Но никога не оставям едно противоречие зад себе си. Като го пусна отзад, то образува засада.

Човек не трябва да се мисли за много учен, за да има към какво да се стреми.

Физическата близост не е всякога близост. Близостта е във вътрешното разбиране.

СВОБОДАТА

Тази сутрин тръгнахме в най-ранните часове. Още е тъмно. По небето трептят безброй звезди и се сглеждат в тъмните води на езерото. Леката мъгла в езерната долина усилва усещането на нощния хлад и влага. По малката пътечка, която води към върховете, блещукат светлинки и отбелязват дългата редица, която бавно се придвижва нагоре. Към петото езеро небето вече просветва, очертават се ярко силуетите на върховете. Само едрите звезди тук-там остават да трептят, смутени от настъпващия ден. Бавно излизаме от прегръдките на долината към свободния простор, обилно наситен вече с топлите трепетни багри на зората. Достигаме седмото езеро, върховете отразяват първия лъч. Горе на главното било ни посреща голямото, любещо, радостно слънце. Заставаме за миг и благодарим на Великия наш Баща за даровете на живота, с които тъй обилно ни е дарил. Учителят върви с бодра стъпка напред. Насочваме се към върха Дамка и тук на широките и меки поляни играем утринните гимнастики. После, насядали на самия връх, правим малка закуска. Погледът на всички проследява голямото, леко огъващо се било, което с широк обхват обгръща долината на Урдините езерца, потънали в своите малки чашки, спещи, недокоснати още от светлината. Билото завършва с Еленин връх и се отсича отвесно. Оттук почват редица остри недостъпни върхове, пламнали сега от лъчите на слънцето — веригата на Рупите.

Някои исказаха желание да отидем до Еленин връх. Учителят пита: „Желаят ли всички?" Решението е взето единодушно. Да се ходи по меките била на планината е всякога хубаво, особено сутрин. Човек се движи в пространството, едва докосва земята, погледът отива в далечната шир, мисълта е свободна и чувството е свободно. След няколко часа, насядали на тревистото теме на Еленин връх, любуваме се на гледките, които се разкриват оттук. Те освобождават от всички дребни грижи, пробуждат хубавия живот в човека. Някой повдигна въпроса за свободата. Учителят каза:

— Стремежът на човека към свободата е Божествен.

Всеки иска да бъде свободен.

Външната свобода се обуславя от друга, вътрешна свобода — от мислите, чувствата и постъпките на човека.

Човек трябва да дойде до онези възгледи, при които ще добие своята вътрешна свобода.

Чувствували ли сте какво нещо е свободата?

Представете си, че сте затворени с окови.

Дойдат да ви освобождават. Отвързват ви десните окови, отключват ви левите окови, но още сте в затвора. Отворят първата врата, втората, махнат ви халата и вие сте свободен.

Докато човешкият ум, сърце и воля не се освободят от оковите, човек вътрешно не е свободен.

Вие искате да бъдете свободни. Човек трябва да извоюва своята свобода.

Никой не може да ограничи никого. Човек сам себе си ограничава.

Ако ви турят халат на затворник, ще се убедите ли, че сте престъпник? Проповядвали сте Словото Божие и са ви затворили. Ще се убедите ли, че сте престъпник? Аз ще превърна затвора в палат; през цялата нощ ще се разговарям с приятелите си, запалвам всички затворници. Тогава има смисъл да се седи в затвора. Това е правилното разбиране.

Да се седи там и да се проклинат годините, това не е правилно разбиране. Ако обичаш Истината, онзи, който те варди, ще дойде при тебе и ще се разговаря с тебе през цялата нощ, а на сутринта ще стои да те пази. Същото ще направи и началникът.

Сега вие сте в затвора. Тези окови могат да паднат.

Когато помисля за Бога, в мен нищо старо не остава. Всички отрицателни мисли изчезват.

Природата е един от най-хубавите институти за самовъзпитание. Всеки е свободен да прави, каквото иска, но като го направи, сам се ограничава. Тогава разбира, че свободата трябва да бъде разумна.

Има закон: Когато ти ограничаваш Бога в себе си, не даваш да се прояви, разумната природа те ограничава отвън.

Свободен е онзи, който е здрав, умен и добър.

Да кажем, че сте болен; кажете: „Ставам да работя за Бога.“. Като познавате Бога, болките и всяко неразположение изчезват. Но ще кажете, че трябва време. Време трябва за човешките и ангелските работи, а за Божествените трябва само миг.

В Божестените неща всичко е ясно и разбрано.

Божественото прави човека свободен.

И тази свобода трябва да я раздавате на всички хора — да станете извор.

Трябва да имате ясна представа за свободата: щом човек греши, не може да бъде свободен.

Свободата, която имате сега, е въображаема.

Волът е ограничен. Той ще носи ограниченията, докато стане разумен.

С в о б о д а т а щ е д о й д е, к о г а т о с т а н е т е р а з у м н и.

Бог не иска да ни притеснява. Той иска да бъдем свободни.

Той не те пита: „Защо направи погрешката?“, а казва: „Изправи я“.

Трябва да се освободите от старите навици. Всеки ден обличайте нови дрехи. Старите не туряйте.

Не обвинявайте никого! Не съдете никого!

Свободен е само онзи, който може на всички да слугува. Ограничен е онзи, на когото всички слугуват. За човека говоря сега.

Свободен човек е онзи, когото никакъв огън не може да изгори.

Свободен човек е онзи, когото и като кàлят, не се окалва. Колкото и да го кàлят отвън, не губи равновесие

Щом дойде свободата, човек е радостен. Щом изчезне, той е мрачен, скърбен.

Свободата и Любовта вървят заедно. Мисълта и свободата също вървят заедно.

Само свободният може да люби. Само свободният може да мисли.

Единствената среда, в която можем да живеем свободно, е Любовта. Свободата зависи от правата мисъл.

А правата мисъл зависи от Любовта.

Който люби, мисли право.

Първото условие за свободата е Любовта.

Свободата на човека зависи от неговото разбиране на Любовта. Колкото повече разбира Любовта, толкова по-свободен става.

Като не обичате някого, вие го вързвате. Като го обичате, освобождавате го от въжетата, с които е вързан.

Като любим и освобождаваме другите, освобождаваме и себе си.

Да обичаш един човек, това значи да го освободиш. Ако любиш някого и не го освобождаваш, не си на правия път.

Свободен е само онзи, който се радва на свободата на всички.

Свободата на човека зависи от доброто, което прави.

Лошият човек постоянно се ограничава с престъпленията, които прави. Щом имаш лоша мисъл, значи изгубил си свободата си. Човек, както е излязъл от Бога, е свободен. И после сам се е ограничил. Това е вече вторично.

Ние сме за разумната свобода, която почива на разумната Любов, разумната Мъдрост и разумната Истина

Щом вярваш, щом любиш Бога, имаш всички добри, съвършени същества на страната си; тогава ти си свободен.

Свободата не е нещо единично. Тя е израз на живота на Цялото.

Като станеш сутрин, помисли за своята свобода, за своята сила, за своята светлина и за своята доброта. В тях е Господ. Ще Го поздравиш и ще Му кажеш: „Господи, благодаря Ти, че си ми дал свобода, сила, светлина и доброта". Вечерта си кажи пак същата молитва. На другия ден сутринта пак. Щом си свободен, Господ ще ти отговори. Той ще ти каже: „Дете мое, през целия ден пази свободата, която съм ти дал".

Ако аз съм мома и дойде някой при мен и ми каже: „Много те обичам", ще му кажа: „Радвам се, че си свободен". Ако ми каже: „Не те обичам", ще му кажа: „Съжалявам, че не си свободен". Като ми каже: „Искам да ти услужа", ще му кажа: „Радвам се, че имаш сила". Ако ми каже: „Не искам да ти услужа", ще му кажа: „Съжалявам, че не си силен".

Когато казваме, че трябва да бъдем силни, разбираме, че трябва да бъдем силни в Божествената Любов. За да бъде човек силен в света, най-първо трябва да започне с Любовта. Човек е силен дотогава, докато Любовта живее в душата му. В който момент Любовта го напусне, той става слаб. Не говоря за обикновената човешка любов, но за онази Любов, която внася идеал в човешката душа и която заставя сърцето да чувствува правилно, умът да мисли правилно и волята да действува правилно.

Каквото и да прави, човек трябва да го прави от Любов. Лек е животът, когато човек даде ход на Божията Любов в себе си. Не я ли разбере, той

живее във вечно недоволство, т. е. в закона на промените. Иска ли да излезе от закона на промените, трябва да прояви Любовта.

Който прилага Любовта, малко говори, много върши.

Любовта превръща горчивото и киселото в сладко, отрицателното — в положително. Затова казват, че Любовта върши чудеса.

Върнахме се през Урдината долина. Направихме голямо спускане до дъното на долината — до Урдината река. От нея поехме нагоре покрай Урдините езера към „Езерото на Чистотата“. Днешният ден е богат с разнообразни впечатления.

БЪДИ БЛАГОДАРЕН

Тази сутрин слязохме от Молитвения връх с души, изпълнени от утринното Слово. При палатката на Учителя се събрахме около Него и Той даде следните пояснения:

— Понякога, като станете сутрин, вие сте недоволни от времето, от палатката, от това или онова. Това не е правилно разсъждение. Сутрин, като станете, не допускайте никакви отрицателни мисли в ума си. Считайте, като че сега влизате в живота като новородено дете.

Всички хора страдат от една вътрешна коравина, от една упоритост. По някой път идат болестите да омекотят човека. Ние туряме упоритостта там, дето не трябва. Има места, дето човек трябва да бъде упорит. Упоритостта, твърдостта е на място по отношение на Бога.

Някой казва: „Ще служа на Бога, но първо да си уредя работите; работите на баща си, на майка си да уредя, моите материални работи и после ще служа на Бога." А пък той тъкмо уреди всичките си работи и го задигнат за другия свят.

Човек трябва да започне от най-важното — от служенето на Бога.

Когато седите в лоша хижа и се оплаквате, вие не сте прави. Ако аз съм в такава хижа, ако е възможно, ще я очистя или ще изляза и ще си направя нова.

Старостта е една хижа. Като остарееш, обновѝ тялото си и вътрешния си живот, а не да се оплакваш.

Някой се оплаква от този, от онзи, от всички. А пък законът е такъв: Каквито са нашите отношения към Бога, такива са отношенията на хората към нас. Ако отношенията ти към Бога не са правилни, ще срещнеш противодействие не само от хората, но и от цялата природа.

Много мъчно е човек да бъде благодарен при всички условия, в които се намира.

Бъди при всички условия благодарен и доволен.

Някога времето е облачно. А ти искаш да бъде слънчево, ясно. Някой път искаш да бъде облачно, а пък е слънчево.

Когато човек благодари за живота, за любовта, за мъдростта, които му са дадени, той добива своята свобода.

Който е доволен от малкото и благодари за него, той се е домогнал вече до великата истина на живота, която го прави свободен във всичките му прояви. Да придобие човек великата истина на живота, това значи да разбира света, както Бог го е създал. Той знае какво е вложил Бог в него и какво трябва да прави.

Първото нещо е да се изпълни съзнанието ви с вътрешна благодарност, че сте се родили на земята. Да благодарим за малките страдания, които ни идат.

Има закон: Ако не благодарим за тях, ще дойдат големите страдания. Ако благодарим за малките страдания, ще дойдат големите благословения.

И като работи, и като почива, човек трябва непременно да благодари. Радвайте се на краката си, на ръцете си, на главата си, на вашия ум, сърце и воля, на вашата душа и на вашия дух. Радвайте се и благодарете за всичко, което ви е дадено.

Някой иска да бъде щастлив. Но той трябва да остави себе си и своето щастие и да свърши Божията работа, и като свърши работата на всички други, чак тогава да помисли за себе си.

Човек, който не е господар на себе си, не разбира живота.

Лошата дума, която чувате, е отзвук, който вие сте оставили някъде и сега се връща назад към вас. Някого хората не обичат. И той не е обичал по-рано!

От какво произтича недоволството на човека? От многото желания. Ние седим и мислим, че ни липсва нещо. Не ни липсва нищо, но трябва да се учим.

Някой в едно прераждане е разбойник. В друго прераждане вече не е разбойник, но пиянствува, а пък в следващото прераждане вече учи в училище. После, като излезе от училището, ще влезе в една област още по-хубава.

Някой се усеща уморен, изтощен. Аз зная коя е причината — неизпълнение Волята Божия. Като я изпълни, ще се освежи и обнови.

Целият свят е предметно учение. Болен си, имаш рани. Ще дойдат твоите ближни, ще ги превържат! Като ти помогнат, с това, Бог ти казва: „Иди и прави така, както направиха хората на тебе". Постъпките на хората спрямо тебе са предметно учение за тебе. Човек, който прави погрешки, е предметно учение за другите.

Тук на планината бъдете проводници на Божественото, на чистите мисли, чувства и постъпки.

При Любовта човек още ще има страдания. Но те са от друг характер. Те не са негови. Може да мине през страдания, като помага на другите.

Когато човек дойде до Истината, там няма вече страдания. Там има свобода.

Поради Истината, която е в човека, се изявява Любовта на Бога към него. Казано е: „Възлюби Бог Истината в човека".

Истината е, която може да се обича. Тя е Великата Реалност в основата на цялото Битие. Тя е подквасата на нещата.

Онези хора, които разбират Истината, стават сладки. Които не я разбират, стават кисели.

Затова, когато те питат какво нещо е Истината, ще им кажеш: „Когато узрея, ела да ме опиташ".

Като намери Истината, човек при противоречията, в които се намира, е силен. Всичката наука е в това: Да превърнеш едно противоречие в хармония. Тогава ти си умен човек. Който не може да превърне противоречието в хармония, не е умен.

ЛЮБОВТА

Днес чистихме чешмичката „Ръцете, които дават“. Всяко камъче беше измито и поставено отново на мястото си. След като свършихме работата, насядахме около Учителя и Той почна да говори:

— Човек иска да прави добрини, за да угоди на Бога.

Но той може да угоди на Бога само с Любовта!

Трябва да се учим на съвършенството на Божествения живот. Съвършенството е в закона на Любовта.

Любовта е колективен процес. Когато човек обича, чрез него се проявява колективната Любов на много Същества.

Законът е такъв: Колкото повече Същества се проявяват чрез Любовта ти, толкова тя е по-силна.

Когато обичаш, чрез теб се проявява Любовта на цялото Небе, на всички Напреднали Същества, на Бога! Ти не си сам.

Ще ви изложа три закона за Любовта:

Един закон за Любовта гласи: Ако твоята Любов към едного е Божествена, ти обикваш всички!

Ако някой човек те обича, той ще обича и всички околни.

Друг закон на Любовта гласи: Ако аз почна да обичам някого, всички ще почнат да го обичат.

Мога да накарам един най-забутан човек, когото никой не обича, да го обикнат всички.

Когато обикнат някого, в него се натрупват големи богатства и той привлича другите.

Друг закон на Любовта гласи: Когато обичаш някого заради добрите му качества, ще обичаш и лошите му качества.

Човек е колективно същество. Трябва да намериш господаря. В един човек, като обичаш едно същество, трябва заради него да обичаш всички други същества в него.

ЗАКОНИ НА ДОБРОТО

Общата работа внася оживление и сближава всички. В нея се показват хубавите качества, вложени в човека.

Рекичката, която излиза от второто езеро, се разлива на пътя, по който идваме към лагера. Идеята да се направи мост възникна у някои братя и те се заловиха за работа. После към тях се приобщиха и другите. В няколко дни мостът беше готов. Работата не беше толкова сложна, както изглеждаше. Трябваше да се наредят големи камъни плътно един до друг. Образува се нещо като паваж, под който водите на рекичката свободно се провират. Моста го направихме широк. От двете страни наредихме камъни като бордюри. Сега и конете лесно минават по него.

Учителят присъствуваше през цялото време. Той с участие и внимание следеше работата. Всеки камък се подбираше грижливо и се поставяше на мястото си устойчиво. Като привършихме, събрахме се около Учителя и Той започна да говори:

— Някой път си казваш: „Това не ми се прави, онова не ми се прави". Така се вкаменяваш. Човек трябва да знае какво да направи: помогни, където трябва, полей това дръвче, очисти този извор. Минаваш по пътя и виждаш камък. Вдигни го. Вдигането на това камъче ще ти донесе голямо щастие. Не питай: „Защо ще вдигам това камъче?" Като го вдигнеш, то ще се зарадва.

Първото нещо е да работим върху своето повдигане и върху средата, в която сме поставени, да услужваме на всички. Всички хора, на които сте дали по една круша от вашата градина, са ви станали приятели. Затова е хубаво торбите ви да са пълни с круши.

Някои са добри от немай-къде. Дайте на един човек сила, власт, богатство и тогава ще се види добър ли е. Частично доброто е присъщо на много същества. Например, и хищните животни са добри към своите малки.

Богат е онзи, който е умен, добър, способен, даровит, красив и здрав. Сиромах е онзи, който е лишен от тия неща. Който има тези неща, да отиде при онези, които са лишени от тях и да ги повдигне. Разбира се, той ще се оцапа, но нищо от това. Като се оцапа, все едно, че посява жито на нивата. То ще порастне и той ще бере плодовете. Иначе той може да си стои чист и свет, да няма допирни точки с почвата, но няма да има и плодове.

Абсолютно добро в света е да бъдем добри за всички.

Трябва да се научим да бъдем внимателни и нежни с малките растения, с малките животни.

Това, което вършите на другите, вършите го на Бога!

Добър човек е онзи, който и при най-лошите условия се стреми да върши волята Божия.

Вие сте в началото на съвършенството. Никой да не мисли, че е към края на своята еволюция. Онзи, който е близо до съвършенството, има грамадни заложби. Който отиде горе, пак ще се върне на земята. Не можем да се освободим, докато цялото човечество не завърши своята еволюция. Защото, като завършим своята еволюция, ще слизаме да помагаме на другите. Един ден всички ще се излюпят и като цяло ще влезат в нова фаза.

Един светия, когато иска да помогне на стотина грешници, взема греховете им. Всички го хукат: „Ти си грешник!“ В себе си той знае, че не е такъв, но отвън така изглежда. По-добре е да те хукат за погрешките на другите, отколкото за твоите погрешки.

Законът гласи: *Ден, в който не сте придобили нещо добро, ще роди нещо зло във вас.*

Ако човек не прави добро, идва злото.

За да бъдеш добър, трябва да бъдеш свободен.

Да нахраниш някого, да му дадеш пари, това не е още добро. *Доброто винаги се явява с Любовта. Доброто е външната страна на Любовта. Щом не любиш, не разбираш доброто.*

Когато искаш да правиш добро, потикът иде от Бога!

Срещаш някой човек и му правиш добро. Втори път и да искаш, няма да го срещнеш, за да му направиш добро. Тъй че, не пропущай случая.

Когато давате нещо, имайте пред вид, че то принадлежи не вам, а на Бога!

Когато някой е натъжен, намерете начин тайно да му направите добро.

Кажете ли си: „Аз направих това“, работата ви пропада.

Когато правиш добро, крий го. Никой да не го знае. Това е велик закон. Нека само Бог да го знае.

Това, което имаш, може да е оставено при теб за другиго!

Веднъж при Йоан Кронщадски отишла една вдовица и го помолила да й помогне. Йоан казал: „Да се помолим на Господа и след една седмица ще видя“. На следната седмица му дали един плик с голяма сума. Той го дал на жената. Тя казала: „Много са“. Йоан отговорил: „Дадени са за тебе“.

Доброто винаги побеждава, понеже Бог е на неговата страна.

В началото на борбата злото е по-силно, а в края доброто е по-силно.

Който прави зло, постепенно губи всичко, а който прави добро, който люби, става силен, расте и се освобождава.

Защо трябва да правиш добро? За да бъдеш свободен! Човек може да бъде свободен и самостоятелен само в доброто. Вън от доброто никаква свобода не съществува. Злото ограничава човека. От друга страна доброто е метод за усилване на ума. Например, от двама ученика онзи развива ума си по-добре, който помага на другарите си.

Всички искат да бъдат силни, но не знаят, че първо трябва да бъдат добри.

Когато ти правиш доброто, то ще почне да тече към тебе като извор.

Степента на доброто у човека определя кредита, който му се отпуска.

Срещаш някой човек и му направиш добро. Това е един капитал, който се влага в банката за тебе. Този капитал пак ще се върне при тебе, ще ти се даде. Доброто се връща при онзи, който го е направил. Ако доброто се върне при тебе и не си доволен от него, това показва, че не си го направил, както трябва.

Доброто е условие за здравето. Без добро човек не може да бъде здрав.

Реализирането на доброто, на малките Божествени потици, дава устойчивост на характера. Така направеното добро представлява основния камък на човешката бъдеща сграда.

Не чакайте да станете добри. Вие сте родени добри. Защо? Защото Божият живот е вътре във вас.

Всеки човек трябва да направи поне една малка услуга на своите ближни.

Правете добро, защото сте удове на един велик космичен организъм.

ИЗХОДНИЯТ ПЪТ

В лагера дойдоха група учители екскурзиянти. Ние ги приехме с обичайното гостоприемство, дадохме им на разположение палатка, поканихме ги на общия обед, запознахме ги с нашия живот, разведохме ги из красивите околности. После пожелаха да се срещнат с Учителя. Те му зададоха ред въпроси, а един от тях помоли Учителя да им изложи някои основни идеи на новото учение. Учителят им каза:

— Има един основен принцип: хората не са проучили още какво нещо е Любовта. Те имат за нея смътно понятие. Досега те са проучавали сенките на Любовта.

Под Любов аз разбирам най-достъпното нещо в света. Тя е достатъчна за малките и за големите същества.

Любовта е единствената сила, чрез която животът идва. Няма друга сила, чрез която той може да дойде и да ни събере. Тя е едничката сила, чрез която щастливият живот може да дойде и добре да се организира.

Аномалията в съвременното общество е в безлюбието. Ако имат Любов, хората ще могат да влизат в положението един на друг, да си помагат. Всеки човек има известна задача на земята. Той не е дошъл току-така напразно. Любовта е единствената сила, която предвижда условията, при които човек може нормално, правилно да се развива. Дето няма Любов, там има насилие, а насилието с насилие не се премахва.

Водата е условие за живота. Но ако човек не знае как да я употребява, може да се удави.

Сега всички хора търсят изходния път от днешното положение. Изходен път трябва сега.

Любовта е единствената сила, която може да внесе изобилие в живота. Какво нещо е Любовта? Да обичаш другите така, както обичаш себе си. Ако аз имам един хляб, ще предложа на своя ближен, който няма, половината. Няма да му дам целия хляб. Законът е: да го обичам както себе си. Ако дойдат още двама, ще му кажа: „Дай ти половината от твоята половина и аз ще дам половината от моята половина“. Все по половина ще даваме. Така всички ще бъдат доволни.

Защото, ако ние постъпваме с Любов, има един закон в света, който се изявява: малкото се увеличава. Житното зърно нали е малко, но то се увеличава. Това малко житно зърно храни сега целия свят. Така, като дойде Любовта, ще имаме един организиран свят, дето нещата ще растат. Малкото, което се дава, ще расте. Ще има изобилие. Ще има достатъчно за всички.

Къде се раждат сега споровете в света?

Ако вие сте десет или двадесет души и има само едно шише с един литър вода, то скоро ще се роди спор, че на едного са дали повече, а на другиго — по-малко. Но ако ви заведа при извора, няма да има спор, понеже има изобилие. В малкото се ражда спорът.

Та сега Любовта е извор. Като отидем при нея, всичкото това разногласие, което има сега между хората, ще изчезне. Понеже ще има изобилие, спор няма да има. Всеки може да взема, колкото иска.

Имаш ли Любовта, всичко ще имаш. Нямаш ли я, всичко ще изгубиш.

Колкото и неблагоприятни условия да имате, ако приложите Любовта, тя ще смекчи положението ви. Най-първо тази Любов ще промени вашия ум, сърце и воля, ще промени и средата около вас, хората около вас ще омекнат и животът ще стане по-сносен.

— Може ли при малкото да няма спор?

— Може, но там човек трябва да бъде умен. Тогава всеки може да бъде задоволен от малкото, което има. Ако хората живееха в Любовта, нямаше да има гладни години, мор, катаклизми, заметресения.

Сега най-първо хората трябва да се научат да мислят по този начин. Как построяваме една къща? Най-първо е нужно да имаме една идея, след това да се направи план на къщата от архитект и тогава да се построи. Иначе ще похарчим напразно средствата си; ще правим само опити: един, два, три пъти и тогава пак ще научим нещо.

Човечеството е създало един порядък на нещата, който не можем да изправим лесно. Защото хиляди години се е строило погрешно. Някой път се задава въпрос: „Как ще се оправи светът“. Виждаме, че на един параход, който е в океана, му липсва нещо. Но как ще го реформираме, когато е в океана? Трябва да влезе в някое пристанище, в някой док, и тогава да се направят нужните подобрения в него. Или друг пример: в един параход няма изобилие. Има повече хора в него. Какво трябва да правят? Трябва да се задоволят с дадените условия, додето излязат на пристанището. Тогава вече ще има по-добри условия.

На земята всичко е разумно предвидено. Някой пита: „Има ли Бог?“ Ти щом живееш, Бог живее в тебе. Ти искаш да обичаш и да те обичат. Това е Бог в нас. Ние сега търсим Бога вън от нас. То е смешно. Ако не Го намерим в нас, в камъните ли ще го намерим или в гранатите, които ни пращат отнякъде?

Ако един човек ти помага, Бог е вътре в него. Онова топлото чувство в нас, което ни кара да се обичаме и да си помагаме, това е Бог в нас. Когато се озлобяваме един против друг, Господ не е там. Човек може да се моли, но ако се озлобява, там не е Бог. Понеже човек е създаден по образ и подобие на Бога, ще постъпва, както Бог постъпва.

Идеята за Бога е една във всичките епохи. Само че когато детето е било малко, бащата се е отнасял по един начин към него, а когато е порасло вече — по друг начин. Бащата е все същият.

Единственото нещо, което е важно, това е Любовта. Тя трябва да се приложи навсякъде, защото е единственото най-разумно нещо. Любовта ще ни въведе в Истината, а пък от Истината произтича свободата. Ние искаме

свобода. Трябва да обичаме, трябва да учим, трябва да добием мъдрост и като добием знанието, ще добием и свободата. Човек, който няма знание, и да му дадат свобода, не може да я оцени.

Една държава е като голямо семейство. Редът, в който трябва да живеем, не е нужно да го създаваме изкуствено. Всички тези закони трябва да ги изведем от нашия организъм. Да видим как са построени стомахът, белите дробове и мозъкът. Мозъкът извършва едни функции, белият дроб — други, стомахът — други. Мозъкът се занимава с по-фините електро-магнитни енергии, а пък стомахът — с по-грубата работа.

Всяка система трябва да се подложи на опит. Сегашните държави са правили хиляди опити. Това, което имаме, се дължи на опитите. Това не е още последната дума. Много работи са несвършени. Тясно е станало сега на хората, понеже има много духовни нужди, които трябва да се задоволят.

— Какво е вашето отношение към материализма?

— Материализмът у нас е стомахът, духовният живот — белите дробове, а Божественият живот — мозъкът, нервната система.

Злото е, че материалното преодолява. Тогава Божественото и духовното не могат да се проявят и животът става несносен.

Сега казват, че лекарите лекуват. Лекарят не лекува, той само услужва, а природата е, която лекува. Лекарят ще дойде да премахне онези условия, които причиняват болестта. А на болния трябва да се даде храна, светлина, въздух и пр. Те са, които лекуват. Лекарят е като една сестра милосърдна в дадения случай.

Ако един човек ви проповядва свобода, той не носи свободата. Свободата е във вашата глава, във вашите дробове, във вашия стомах.

Сега говорят за възпитание. В съвременното възпитание трябва да се въведат известни упражнения — тия на паневритмията. Има разумни движения. Има движения, които не са разумни. Има движения, които подобряват мозъка. Има движения, които подобряват чувствата. А има такива, които подобряват волята.

В нашите упражнения сега имаме кръг, пентаграм, квадрат, триъгълник в движение.

Като види човек всички видове гимнастични упражнения, които се правят в целия свят и сравни с нашите, тогава ще разбере особеностите и силата на последните.

Ние искаме да приложим и музиката като едно от главните възпитателни средства.

Ако се въведат тези музикални упражнения, децата ще напредват много повече. Всяка сутрин половин час или малко повече време ще се правят тези упражнения. Тези неща ние сме ги опитвали вече 15—20 години върху децата, върху възрастните, проучили сме какво влияние упражняват. Всяка теория трябва да се приложи на опит и да се види какъв резултат ще има.

Възпитателите трябва да изучават детето френологически и физиогномически, да изучават черепа, челото, носа, устата, брадата, и пр. Черепът е свързан с Божествения свят, носът — с духовния, а устата и брадата — с физическия свят.

Възпитателят трябва да познава характера на детето в трите свята.

Новото възпитание препоръчва на децата и възрастните да дават!

Тази идея може да се разработи в подробности. За да се приложи тя практически, трябва да се измени цялата възпитателна система, методите и детската среда.

На малките деца дайте най-добри условия. А най-добри условия — това е да ги храните с плодове. Най-напред ще им ги покажете да ги разгледат и. след това ще им ги дадете да ги изядат.

Говорете им само това, което сте преживели и за което сте направили поне един малък опит. Мислете, че винаги, като им говорите, могат да възприемат тези истини. Изхождайте от живата природа и от нея черпете материали

Когато говорите на децата, не си служете с отвлечени понятия, а с живите форми; например, обърнете вниманието им колко семена имат динята, крушата, царевицата и пр. и какви са тия семена. После ги заинтересувайте от цвета — колко тичинки и венечни листа има. Извеждайте децата на разходка, когато цветята цъфтят и плодовете зреят. Карайте ги да ги рисуват. Така детето се самовъзпитава. Децата трябва да направят малки градинки за обработване. Запознавайте ги с рисуване и пеене.

Говорете им за водата, въздуха, слънцето и пр. Заведете ги при някой извор и им разправете някоя приказка. И мисълта им ще схване нещата. После им говорете за изгряващото слънце и тогава в детските души ще се разкрият всички онези сили, които работят в цялата природа: във водата, въздуха, светлината, цветята и пр.

ОБХОДА, ОЦЕНКА И РАЗУМНОСТ

Днес направихме следното упражнение край второто езеро:

Всички се наредихме по брега на известно растояние един от друг Образува се кръг около цялото езеро.

Учителят даде следната мисъл за размишление:

„Истината носи всичката красота на живота".

Размишлението трая 15 минути — от 9 часа до 9 ч. и 15 минути.

След упражнението Учителят каза:

— Божествената Любов се отличава със следните качества:

Обхода, оценка и разумност!

Като дойде Любовта във вас, дайте ѝ първото място.

Човек трябва да пази Любовта като зеницата на окото си. Не я ли пази, отнася ли се небрежно към нея, тя го напуща.

Не подпушвай Любовта в себе си! Тя е извор, който трябва да тече.

При Любовта не съществува такъв закон: само да даваш или само да вземаш. При нея има вземане и даване. Като даваш и ще вземаш. Ти искаш да обичаш. Трябва да знаеш, че и теб ще обичат. Ако те обичат, трябва да знаеш, че и ти трябва да обичаш!

Вие приемате от моята Любов толкова, колкото ме обичате.

Ако чашата ти е малка, малко ще ти дам. Ако чашата ти е голяма, много ще ти дам.

Ако обичаме Бога, то нашата Любов към Него е нашата чаша. В нея Бог ще влее това Великото, което очакваме.

Ако не обичаме Бога, а само изискваме от Него, това е неразбиране.

Обичай Бога.

Обичай, за да бъдеш обичан.

НАЙ-ДОСТЪПНОТО НЕЩО

В нашия лагер попадна чуждестранен кореспондент. Като турист той поискал да се запознае с природните красоти на България. Обиколил е много български планини. Сега пожела да остане няколко дни при нас. Обиколи всички по-забележителни места в околността, присъствува на паневритмията и на общия обед. Присъствува на Словото на Учителя на Молитвения връх, също и на вечерния огън. Срещна се с Учителя. Зададе му няколко въпроси. Учителят му каза:

— Народите трябва да следват Божествения план.

Светът може да бъде изправен само в хармония с този Божествен план.

— Има ли ад и рай?

— Някои и на земята живеят в ада, а други в рая.

— Може ли душата да живее извън тялото?

— Може.

— Облаците израз ли са на разумни същества?

— Те са толкова разумни, колкото и цигулката. Чрез тях се изразява Разумността.

— Има ли разумни същества зад външната природа?

— Да, има. Това са слънчевите същества.

— Видели ли сте някои от слънчевите хора?

— Аз ги виждам постоянно.

— Как изглеждат те?

— Те са облечени в светлина. Не им трябва лампа, като дойдат. Те цели светят.

— Какви са вашите възгледи за медицината?

— Главни лечебни фактори са слънцето, въздухът, водата и храната

— Ние пътуваме из разни страни, за да изучаваме разните движения в света.

— Движенията мъчно се изучават. Вие имате много трудна задача. Всяко движение, което носи напредничави идеи, има Божествен произход.

Всички движения не са се разкрили. Те едвам сега се проявяват.

Всички движения в човечеството днес трябва да съзнаят следното:

Единственото достъпно нещо в света, което може да сближи всички хора в целия свят и всички същества от най-малките до най-големите — това е Любовта.

Ако хората изучават нещата от гледището на Любовта, ще ги разберат.

Ако не ги изучават така, нищо няма да разберат.

Ние не искаме да ви представим най-хубавата страна. Ние ще ви представим най-малката страна. Най-хубавото после ще намерите.

УЧИТЕЛЯТ

Тази сутрин планината беше кристално чиста. Мъглите бяха филтрирали въздуха и сега лежаха като сребристо море ниско в долините. Светлината украсяваше горния свят, разкриваше го пред нас по нов неповторим начин. Върховете сияеха чисти, светли, празнично пременени. Ние седяхме с Учителя на нагретия от слънцето склон, от който се вижда Езерото на Съзерцанието. Учителят мълча дълго време, после почна да говори тихо, вдълбочен в себе си:

— Един е вашият Учител. Той е във връзка с всички Учители вън от вас.

В света има само един Учител. Това е Бог!

Когато говорим за Учителя, разбираме Великата безпределна Любов, която се изразява в даване на знание на мъдрост, на щастие, на блаженство на всички същества

Това Същество всеки ден мисли за другите същества, каква форма да им даде и цял ден мисли да подобри тяхното съществуване. Той слуша техните въздишки!

Ако не познавате Учителя вътре във вас, не можете да познавате и външните Учители.

Ако не познавате Бога, Който е във вас, не можете да разберете окръжаващите неща.

Какво е званието Учител?

Ти трябва да познаваш Бога и Бог да те познава. Не можеш да бъдеш Учител, докато не познаваш Бога и Бог не те познава.

Моята мисъл е мисълта на Бога.

Христос казва: „Говори!“ И аз говоря.

Аз не правя, каквото искам. Каквото ми каже Господ, това правя, там отивам. И Господ прави за мене всичко, каквото аз искам. Бог ми казва да посетя някого, да повдигна някого.

Аз съм ви събрал тук за кого? За Господа. Бог ми е казал да ви събера. Той ми казва: „Това ще им разправиш“. Вие казвате: „Така си помислил Учителят да ни говори“. Не, аз ви говоря, каквото Бог ми каже. Каквото ми каже Господ, ще го кажа на вас.

Никой от вас не ме познава кой съм. И Христа никой до сега не Го е познал. Ако бяхте Го познавали, щяхте да имате Неговата Любов!

Ако има някой, който да има най-големите противоречия и мъчнотии в света, това съм Аз.

Кой съм, Аз знам! Обаче това не е важно. За мене е важно какво да правя, за да изпълня мисията, задачата, която имам тук. Мога сáмо да работя, да изпълня това, което имам за задача.

Бог знае, защо съм дошъл на света.

Аз съм изпратен от Бога да покажа на хората пътя, по който трябва да вървят и да служат на Бога, така както никога до сега не са служили. Щом се интересувате да знаете кой съм, това ще научите от Бога. Като отидете при Него, вие ще разберете кой съм и защо съм дошъл.

Човек, който вече е научил всичко на земята, Бог го праща да учи другите. Като им преподава своето знание, те изпитват радост, но и онзи, който е пратен, се радва на тяхната радост.

Вие казвате: „Какво мисли нашият Учител?“

Аз мисля да ви предам Божията Любов! Аз трябва да я пусна да върви!

Земята ме интересува толкова, колкото ме интересува и небето!

Вие някой път трептите за небето, а пък Аз се интересувам и за земята. За мене раят и адът са тук! Като видя ад някъде, внеса светлина и го направя на рай.

Когато купувате златен съд, очиствате го внимателно. Аз правя същото с вас!

Ако искате да живеете, трябва да живеете, както Аз живея.

Учителят е среда между Бога и ученика.

А ученикът е среда между Учителя и народа, света.

Когато казвам, че говоря на учениците, не говоря само на вас. Има същества от по-висши светове, които вие не виждате. На тях говоря, а вие ще разберете онова, което можете да разберете.

Това, което в миналото е казано, то ще стане.

И това, което ние ще кажем, и то ще стане.

Аз мога да дигна мъглата. Като кажа да се дигне, тя ще се дигне. Като кажа: „Ела“, тя ще дойде. Ако искате, мога да смъкна всички чукари и върха „Харно ми е“. Ако ги смъкна, какво от това? Нека си седи върхът „Харно ми е“.

Да кажем, че тук е проход и има праведни хора, които са гонени. Искат да ги избият. Ще смъкна тогава върха „Харно ми е“, ще затворя пътя на онези, които ги преследват. Тогава помагам на праведните хора.

Цели 40 години предупреждавах българите за онова, което ги очаква.

Това, което с мен ще научите за 10 години, без мен ще го научите за хиляди години.

Кой е Учителят? Кой е Христос? Това са въпроси на невидимия свят. Невидимият свят — светът на Истината горе — той ще разкрие отвътре Истината на човека.

Онзи, Който говори през вековете, е Един и Същ. Във всички времена Бог е, Който се изявява на хората. Той е Един. Образите, с които се изявява, са различни.

Христос имаше един образ по-висш, отколкото тези, които са били преди него. Христос казва: „Както ме е Отец научил, така говоря“.

И после казва: „Никой не може да дойде при мене, ако Отец ми не го привлече“.

Някой мисли както момата, която се страхува, да не би да я разделят от момъка. В този случай някои ги е страх да не би да ги разделим от Христа.

А пък в същност ето как седи въпросът: *Онзи, който се опитва да лиши хората от Христа, той е лъжец.*

Аз познавам ли Христа или не? *Не само че Го познавам, но живея с Него и се разговарям с Него всеки ден!*

За нас не е въпрос да убеждаваме хората, а да ги нахраним. Тези гладни души да ги нахраним. Но ще кажат: „Хубава ли е тази храна?" Опитайте я. Ако е хубава, приемете я. За нас не е важно да се обръщат хората, а да се опита храната.

Не е въпрос какво ще кажа аз по това, кой съм, а какво ще кажат от невидимия свят. Важно е дали от невидимия свят поддържат това, което Аз изнасям. Защото Христос казва: „Ако Аз търся своята слава, то нищо не съм, но има кой да я търси". Новото, което говоря, ще се завери от друго място.

Аз ви давам жито. Вие казвате: „Дали е хубаво?". Посейте го и ще видите.

Божественото Слово има сила да расте при всички условия. По това се познава: ако има сила да расте при всички условия.

Разбира се, онзи, който ще го сее, трябва да е вещ и трябва да е добър земеделец, но и житото трябва да е доброкачествено.

Но умният никога няма да сее недоброкачествено жито.

УЧЕНИКЪТ

Днес е неделя. Мнозина от приятелите са дошли от София специално за този ден. Някои са пътували през цялата нощ, за да присъствуват на утринното Слово на Молитвения връх. След беседата при палатката на Учителя почна разговор:

— Човек идва на земята със известни способности. Те трябва да се развият чрез дейност, така както работим с инструменти — трион, чук, длето, свредел — и добиваме сръчност. Има положения в света, които приличат на положението на младата мома, която се готви за бал.

Тя маже лицето си с масло, изписва веждите и устните си. Но важното не седи във външната дреха и външните обикновени разговори, които води, но в ума, във вътрешното, което носи.

Законът е такъв: в оборота, който прави човек, важна е печалбата, която остава.

Ти можеш да работиш с милиони, но като ликвидираш, оставаш с 50 лв. Така е и със знанието. Много хора работят и после фалират, нямат капитал.

Говедарят, когото срещнахме днес, каза, че ще изкара говедата понависоко. Невидимият свят ни дава предметно учение: значи, вашият астрален живот трябва да се изкара по-нагоре.

Бог ви е пратил при мен и ако Аз ви изпратя при Него и Той види, че не сте научили нищо!

Ако ти си глупав и носиш златна монета, тя става ли глупава? Умният в ръцете на глупавия глупав не става. И глупавият в ръцете на умния умен не става.

Някой казва, че е нагорещен. Не! Ако е въпрос за нагорещаване, той като се отдалечи, пак ще изстине.

Някой носи златна монета. Питам го: „Ти като нея ли си?“ „Не съм“. Тогава ще те изпратя при онзи, който ти е дал монетата и ще му кажа: „Прати ми такъв, който да съответствува на монетата, която носи“.

Като минеш през дванадесет реторти, тогава ще те върнат при Онзи, който те е пратил, за да види Той дали опитът е сполучлив. И после пак ще дойдеш при мен.

По-добър живот от сегашния не сте имали. Ако някой път мислите, че сте голям грешник, то е вашето минало. Бог за миналото не мисли. Това е човешкият свят. Хората могат да разправят за миналото.

Някои казват: „Когато тръгнахме в този път, колко усърдни бяхме, колко се молехме!“ Казвам: „Те са в човешкия свят“. Трябва да кажете така:

„Едно време, когато влязохме в духовния път, много малко се молехме, но сега много се молим. Тогава по-малко учихме, а сега учим много.“

Ще ходите като обикновени, а ще мислите като необикновени.

Ще ходите скромно облечени, а вътрешно ще бъдете богати!

Отворете един от затворените извори.

Добрите хора трябва да работят така, че да не ги знае никой. От вън да бъдат обикновени, а отвътре да бъдат необикновени.

Не излагайте скъпоценностите си, не ги показвайте. Това разположение, което имате в душата си, нека седи за вас. Не отваряйте целия ваш извор. Нека видят водата през чучура. Нека има нещо тайно в душата ви — да не знаят всичко. Само Бог да знае всичко.

Всякога трябва да започвате от видимото. Вътрешното, духовното познание на света е по-мъчнодостъпно на първо време. Вие трябва да имате конкретен свят, от който трябва да почнете — от видимото към невидимото. Някой път мислите, че имате вътрешно познание. Но то почива на материалното. Не че нещата са материални. Например, някой човек ви каже няколко думи и от неговата външност вадите заключение за неговите мисли. Но да схванете душата му, това е друго нещо.

Недоволството е един спътник в живота. Само като влезеш в Царството Божие, ще бъдеш доволен.

Недоволството е последното, което ще те напусне. Вие благодарете, че то остава. Има нещо по-лошо от него. Недоволството е една голяма задача, която трябва да се разреши.

Ако човек е учен, ще каже: „Стига толкова учене!" Ако е за ядене, ше каже: „Стига толкова дъвчене". Ако ходи много, ще каже: „Стига толкова дълъг път, ще се разранят краката ми". Недоволството минава в разни фази.

То трябва да се впрегне на работа. Ще му кажеш: „Не се сърди. Малко ще ядем и много ще ядем, много ще ходим и малко ще ходим, ще се уравновеси".

Всички сте пратени на земята, за да научите един велик урок: да бъдете доволни при най-голямото нещастие, което ви се случи в живота. Но това не ще каже, че ще останете бездеен. Едновременно ще работите да отстраните мъчнотиите.

Обикновеният живот на хората е живот на щерните. А Божественият живот е неизчерпаем. Там има Божествени извори, понеже там влизаме във връзка с мислите на по-напредналите наши братя. Можем да черпим от тяхната опитност.

Копринената буба, като дойде време, ще се откаже от шумата. Когато почне да дига глава нагоре и да я върти, тя трябва да прекъсне яденето на най-сладкото място. И след това, като стане пеперуда, ще продължава да се храни по новия начин. Също и човек трябва да прекъсне, когато яденето е най-сладко и да почне новия живот.

До кога о си в училището, имаш безпокойство: да учиш добре. Като свършиш, имаш друго безпокойство: къде да приложиш знанието.

Когато си в пашкула, Бог работи в тебе. Ти ще чакаш, докато Бог свърши своята работа. Като съпоставиш бубата и какавидата с човешкия живот, идеята става ясна.

Едно време, когато в Египетските пирамиди ставало посвещение, един от великите адепти поставил един ученик на изпитание, но той се смутил, не

могъл да разреши задачата си и си казал: „Ще си ударя главата о стената“. И като я ударил, стената се отворила. Когато дойдете до най-голямото изпитание, останете верни и ако издържите, ще влезете в новите условия!

Вие още не сте в трудния път. Някой казва, че е много страдал. Кръв още не е излизала от порите ви. Малко не сте си дояли или дрехите ви не са толкова хубави, или къщата ви не е толкова хубава. Не сте дошли още до същинските изпитания.

Ученикът в Божествената школа трябва да бъде силен да издържа скръбта.

Ти казваш: „Много съм радостен днес“. Но тази радост можеш ли да я задържиш?

Ако утре я изгубиш, ти нямаш никаква наука!

Божествената наука може да се довери само на онзи, който е свободен от изкушения. Трябва да се изучи историята на древната Божествена наука, за да се види кои са били причините, поради които са падали някои древни адепти.

За езотеричната наука малцина са готови. Причината, поради която не се съобщават по-висши знания на мнозина, е тази, че някои биха злоупотребили с тях за лични цели. И затова трябва да се подберат такива изпитани души, които няма да злоупотребят с тези висши истини.

Организмът на ученика трябва да се нагоди към новите вибрации. Това може да стане чрез хармонизиране в мисли, чувства и постъпки с всички добри хора на земята, чието съзнание е будно. Те помагат да стане хармонизиране с Бога, с небето, с всичко живо. Това нагодява организма за по-висшите трептения и преживявания. Тогава има условия Напредналите Същества да помагат.

Имайте здрава мисъл. Имайте чистота в мисли, думи и действия. Да няма никакъв фалш.

Искам да станете така чисти, както тези езера. Да станете така хубави, както тези места. И всеки един от вас да си направи вътре такава красива чешма както тази, която направихме.

И на края на живота си да останете млади! И като се приближите вече до крайния предел на земния си живот, пак да имате желание да се учите. И даже като умираш, пак да имаш желание да дигнеш ръка, за да помогнеш на някого, а не да му кажеш: „Отивам при Господа. С тези работи не се занимавам“.

Сега сте по-близо до Царството Божие, отколкото едно време.

Вие сте още без крила, не сте ангели, но при вратата сте вече. Няма някой от вас, който да има онази вечната радост!

Днес сте в Царството Божие!

Старите братя и сестри, които са сега ученици в Братството, в бъдеще ще бъдат отлични работници и ще помагат. Не е важно дали Учителят преподава на малки или на големи.

Когато човек влиза в духовния свят, всички негови мисли и чувства се реализират. Те са много силни. Затова човек трябва да бъде много внимателен.

Духовните школи в света са много, но повечето от тях вървят по старому Новото тепърва трябва да се организира.

Планът на сегашния ваш живот е предвиден преди милиони години. И всички ваши съвременни нещастия, несполуки, неразбирания, се дължат на това, че вие си правите все нови и нови планове за живота. Престанете да правите това. Схемата на сегашния ви план на живота седи в добродетелта, която ще се прояви чрез вашия физически живот.

Христос казва: „Моите овци слушат моя глас".

В това слушане и разбиране на Любовта Христова седи силата за реализиране задачите на човешката душа — да може тя да развие необходимите качества, които са потребни за следващия по-обширен живот, който ви предстои.

Не можеш да бъдеш ученик, докато не отвориш торбата си и раздаваш. Торбата е сърцето.

Великите Божествени Истини трябва да се приложат и опитат. Необходим е опит, за да се разберат. Трябва да се стремим към опит.

Една школа има три класа. Вие сте в единия клас — във физическия свят. Има още един клас в астралния свят и още един в умствения свят.

За да получиш шесторка като ученик, две неща са нужни:

Учителят да те обича и ти да Го обичаш. После, Той да е много учен и ти да си много способен.

Връзката, която съединява Учителя и ученика е Любовта!

Когато има това съчетание, ще имаш бележка шест.

Учителят като тури на някой ученик бележка шест, приятно му е радва се. Ти не можеш да туриш хубава бележка, без да се радваш.

Един способен ученик не можеш да не го обичаш. Той те разполага да го обичаш.

Учителят има връзка с ученика, когато последният разбира предаваното и го прилага. Тогава Учителят се радва.

Най-първо трябва да се научи езикът на Божествения свят. Ето как се подготвя човек за това: първо да няма противоречия в ума, в сърцето, в постъпките, във волята си.

Като отстрани тези противоречия, тогава ще му се, открият нещата от реалния свят. Как ще се открият, то е друг въпрос.

Божествената наука е наука, опитност, до която са дошли Напредналите Същества в течение на дълги периоди.

Слизането на Светия Дух е помощта, която човек получава от Божествения свят. Защото, за да може човек да работи добре, трябва да има съдействие отгоре.

Когато човек е готов, едно напреднало Същество идва при него, работи и се проявява чрез него. Това е красивото. Тогава дейността му е плодотворна.

Всеки трябва да се развива по пътя, който неговата душа показва, Най-първо гледайте да се освободите от користолюбието, което не е ваше но е присадено.

Ако останете верен на призванието си, ще се измените. И Духът ще дойде да се въплоти във вас. Ще видите, как Той ще проникне като слънчевите лъчи. Пазете следното правило: Когато Духът дойде, да сте готови. И нещо повече: трябва да сте няколко минути по-рано на мястото преди идването на Духа.

Сега имате всички условия да направите това.

Духът идва периодически. Христос е казал: „Търсете ме, докато съм близо“. Защото отдалечи ли се, ще Го чакате дълго време.

Има нещо по-велико от дарбите. Това значат думите на Христа: „Какво от това, ако спечелите целия свят, а изгубите душата си?“

Като образувате вътрешната връзка, ще ви дадат пропуск за влизане в храма.

Като намерите душата си, ще почувствувате неизказана радост. Били сте в рая, но сте забравили!

Момата може да е била недоволна, небрежна, но когато дойде нейният възлюблен, тя става мека, весела, доволна. Ти казваш: „Днес не съм доволен“. Това е, защото Духът не е във вас. Неразположението ви произлиза от това, че вашият Възлюблен Го няма. Духът — това е този, когото душата ви очаква. Той е вашият Възлюблен. То е най-красивото, най-възвишеното, най-мощното нещо в света. Когато дойде Духът, на душата израстват крила и тя казва: „За мене всичко е възможно“. И когато Духът си отиде, душата казва: „Вече не мога да направя нищо.“

Когато идва възлюбленият, момата урежда всичко в къщи, всичко изчиства и го чака.

Същото разположение тярбва да имате, когато чакате Духа.

У всички хора, които подготвят ума и сърцето си и искат да действуват правилно, непременно Божият Дух ще дойде. Той слиза, за да повдига душите, които са готови да станат Негови сътрудници. Той иде и скоро ще дойде!

Вашият Възлюблен иде. Трябва да Го чакате. Той не е на един километър от вас. Само на сто метра е от вас. Отворете душите и сърцата си за този Божествен Дух, за това, което Бог от хиляди години желае да направи.

Когато отворите душата, ума и сърцето си за вашия Възлюблен, тогава ще се проявят най-добрите плодове, скрити в Бога. Писанието казва: „Ще излея Духа си върху тях и те сънища ще сънуват, видения ше виждат и ще пророчествуват.“ Казано е, че в последните дни ще стане това. Кои са последните дни? Последните дни са, когато старият свят си отива.

Когато Божественият Дух дойде, вие ще започнете Великата Божествена наука и на всички ви очите ще се отворят.

Бог ще отвори умовете ви, за да разбирате тази Божествена книга, и във всеки неин лист ще четете великите слова. Във всеки лист, във всяко клонче на дърветата, във всяка мушичка ще четете и ще ви се даде възможност да разбирате великите тайни, които сега не разбирате. Ще се молите на Бога да отвори очите ви, за да виждате всичката красота, която Той е създал.

Когато дойде Божественият Дух, ще станете красиви.

Тогава душите ви ще станат светли, радостни и ще растат в благодат, като едно плодно дърво. И ще принесете плодове, от които ще поднесете на вашите приятели.

Божественият Дух непременно трябва да дойде върху вас, защото Той е носител на Божествената Истина. Само Той може да озари вашите умове и сърца. Ако някой казва, че без присъствието на този Възлюблен може да придобиете някаква наука, някакво знание, той не говори истината.

Вие трябва да бъдете образец на чистота, светли мисли, възвишени чувства и благородни постъпки. От школата трябва да излезат хора на новото, които виждат ясно нещата и знаят как да подпомагат.

Образци във всичко! Образци не на думи, а на дела!

ВСЕМИРНОТО БЯЛО БРАТСТВО ПРЕЗ ВЕКОВЕТЕ

Слънцето нагряваше големите камъни край езерото Елбур и те излъчваха топлина. По водите на езерото тичаха отблясъци по стъпките на светлината. Ние бяхме насядали около Учителя на малката полянка край езерото. Във въздуха се носеше лек, сладостен дъх. Някакво малко цветенце разкриваше душата си. Върховете околовръст подпираха големия небесен купол, изпълнен с благоухание и светлина.

Учителят каза:

— Истинската църква е горе.

Когато ви питат: „Вие кои сте?", кажете им: „Ние сме от една много велика църква!"

Един брат каза:

— В Франция има намерени документи, от които се вижда, че богомилите приемали прераждането.

Учителят отговори:

— Време е вече да излезем да говорим по-открито за богомилите.

Прераждането е метод за самоусъвършенствуване. Самоусъвършенствуване без прераждане не може да има.

Детето нали расте и се променя? Променя се, за да стане господар на условията, при които живее. „Пре-рада" — т. е. идва, за да преработи своето минало, нищо повече. Понеже „рада" значи още „работя".

Щом вчера е работил и днес ще работи. Сега някои религиозни хора считат, че Бащата трябва да работи, а човек да не работи — на готово да живее. И Христос дойде на земята да помага, да работи. Втори път пак ще дойде, но в душите.

Организирането на света се дължи на Бялото Братство.

Всички религии са методи на Бялото Братство. Пратениците на Бялото Братство са създали религиите.

В архивите на Бялото Братство се пазят всички тайни. Няма нищо пропуснато. Всички светии са негови членове и действуват от Негово име. Бялото Братство е онова велико общество на Божествения свят, което е в прямо общение с Бога и с Христа. В края на века всички светии ще бъдат на земята. Те са вече тук на земята. Не казвам, че са тук на земята в плът, но в една или друга форма са на земята и работят.

Учението на Бялото Братство е неизменно. То е основано на канара, която не може да се разбие. В това учение още от създаването на света, още

от самото начало има ред факти, които са записани и се пазят. И един ден, когато вие се развиете, ще четете това, ще видите, каква е историята за създаването на света от начало до сега. Ще разберете всички стадии, през които сте минали, ще почнете да виждате тези фази. Те ще се явят пред вас като живи картини.

Струва си да бъдете ученици на великото Бяло Братство, понеже Учителите на това Братство държат всичката архива на космоса. Те пазят книгата на живота и всички вие трябва да изучавате тази книга. По-голямо благо от това няма. Ще се стремите да придобиете това изкуство. Изведнъж няма да дойде, но постепенно. Един ден ще си кажете: „Благодарим, че тръгнахме в този път". Колкото по-рано тръгнете, толкова по-добре. Колкото по-късно тръгнете, и по-късно ще стигнете.

Щом сте верни на закона на Любовта, няма да има никакви изключения и тогава на всичко ще се научите. Сега искам да запиша за ученици онези от вас, които искат да влезат в първия клас на Любовта. Учениците, които влезат в класа на Любовта, ще почнат да се записват постепенно. Белите Братя ви отварят място в своята школа. Първото нещо е да имате една беззаветна Любов. Ще влезете с пълно сърце, ум и душа.

Но ще започнете всички с Любовта. Това е Божественият път. Бялото Братство върви по пътя на Любовта. Като влезете в този път, ще видите, че той е един от най-добрите. Няма друг по-хубав път. И в един живот няма да го научите. И в два, три, десет живота няма да го научите.

Пътят на Всемирното Бяло Братство е път на Любовта, Мъдростта и Истината едновременно. Основната цел е Любовта, а Мъдростта и Истината крепят Любовта.

Богомилите едно време работиха и понеже българите не бяха готови, паднаха под робство. Богомилите отидоха горе и сега, като се освободи България, пак дойдоха. Това е, дето се казва: слизане и качване. Те са сегашните ученици на Бялото Братство.

Комунизмът е социално учение на физическия реален живот, а богомилството е учение на разумния духовен живот. Комунистите са най-външният кръг. Като се качат по-горе, те ще се приближат до богомилството. Комунистите не защищават богатите, но бедните. А в Писанието се казва, че Бог е Бог не на богатите, но на бедните и слабите.

Богомилите (в широк смисъл на думата) са били в Египет, Асирия, Вавилон, Персия, Гърция и пр. Те са били там в разни свои прераждания. В време на Христа са минали в Палестиня и от там пак в Гърция, от Гърция в Рим, Англия, Германия и пр.

Богомилите (в широк смисъл на думата) се разделят на три клона.

И трите клона са живели дълго време в Египет. И трите клона са били в Индия, само че са излезли от там в разни времена.

Първия клон можем да наречем египетски. Той отива от Египет в Персия, Гърция и пр.

Втория клон можем да наречем палестински. Той от Египет отива в Палестиня и в християнската епоха отива в Рим, Англия, Германия и пр.

Третия клон можем да наречем богомилски в тесен смисъл на думата или български клон. Той от Египет отива в Индия, от там в Арабия, Сирия, Мала-Азия и България.

Учениците на Всемирното Бяло Братство в днешната епоха представляват сбор от трите клона. Сега в България работят и трите клона.

Тези три клона — Египетски, Палестински и Богомилски в тесния смисъл на думата — идат от едно по-високо място.

Тези, които ръководят трите клона, са посветени.

Най-рано е излязъл първият, египетският клон, после палестинският и най-после българският или богомилският клон.

Тези три клона могат да се нарекат клонове на Всемирното Бяло Братство.

В Гърция те се наричат орфеисти, в Палестиня — есеисти, в Египет — херметисти, в Персия — маздеисти. Маздеистите са разклонение на първия, египетския клон.

Първият клон е построил в Египет пирамидите.

В Индия трите клона са оставили повече философска наука, а в Египет — повече научен материал.

Съвременната култура почти прилича на египетската. И в двете култури имаме подобни прояви: вдигане на тежести, строеж на пирамиди, на Айфелова кула, на параходи, пробиване на тунели и пр.

Първият клон имал за цел да подготви условията за християнството, да подготви съзнанието на човечеството за християнството.

Вторият клон имал за цел да внесе християнството в света, да го разпространи.

Третият клон имал за цел да реализира Божественото учение, християнството.

Богомилите не са успели в България поради гонението от реакционните кръгове, но са дали мощен тласък на европейската култура.

Розенкройцерите са разклонение на третия, богомилския клон. И те имат за цел подготвянето на новата култура.

Първото име на богомилите е било съвсем друго. В България им дали името богомили. Ще ви кажа по-нататък тяхното име.

Може да се напише книга, в която да се прокара идеята, как българите като изгониха богомилите, пострадаха и попаднаха под турско робство. Да се напише съчинение: „Недоброто отнасяне на българите към богомилите и последствията от това“.

Най-виден богомил е бил Боян Магът. Поп Богомил е бил проповедник, разпространител.

Чешкото братство в Чехия, квакерите в Англия, илюминатите и пр. са произлезли все от богомилите. После реформацията се разрази в богомилски дух.

Богомилите не са били мирен елемент. От България са отишли в Франция, Англия и много други страни. След откриването на Америка те са отишли и там. Богомилите са били много смели.

Ние ще изнесем данните. Те ще кажат: „Докажете го исторически". А ние ще кажем: „Опровергайте го исторически".

Законът е такъв: „Дето е текло вода, пак ще тече".

Един брат каза:

— В списание „Училищен преглед" има статия против богомилите.

Учителят отговори:

— Кажи на автора така: „Ти си писал за богомилите без свещ. Запали си свещта".

Тук се работи за Царството Божие на земята.

Някои проповядват национализъм. Оставете тези идеи. Национализмът е идея на старата култура.

Всеки народ е уд на Цялото. Краката работят за тялото и тялото — за краката.

СПРАВЕДЛИВОСТТА

Тук ще изложим един от онези обедни разговори, които някой път продължаваха дълго време. Всички забравяхме да гледаме часовника.

След обеда обикновено всички се приближавахме към масата на Учителя. Разговорът привличаше всички братя и сестри. Сегис-тогис той се прекъсваше от някоя песен и после пак почваше:

— Всичко в света вън си върви добре. В света няма безпорядък. Тази идея трябва да залегне. Като оправим себе си, ще оправим и външния свят. Един цар иска да заповядва. Тази идея е погрешна. Никой в света няма право да заповядва. Всеки, който е дошъл в света, иска да стане господар, а не слуга.

Съдържанието на сиромашията е Любовта, а съдържанието на богатството е Истината. Ако не разбереш Любовта, сиромашията ще бъде без съдържание и ще се превърне за тебе в мъчение.

Когато хората са в личния живот, спорят един с друг. Например спорят за места — кой да седне по-близо до огнището.

Един лош човек е канара, която се търкаля надолу. Благодари на Бога, че не те е засегнала. Какво ще разбере канарата, като ѝ говориш? Тя се търкаля надолу. Тя не разбира и религиозните хора. Те трябва да се махнат от пътя на канарата. Та в нас има нещо неразумно, което като се откърти, влече те след себе си.

Днес всички хора се намират в противоречия, които не произтичат от Божествения порядък, а от човешкия. Ако искат да се освободят, трябва да излезат от човешкия порядък.

Земята ни носи някъде. Накъде ни носи? И ние не знаем. Ние пътуваме в пространството. От къде сме дошли не знаем. И къде отиваме не знаем. Отиваме някъде. Никой не е бил там. За пръв път отиваме там. Бог е там, но ние не сме били там.

Животните живеят в закона на безправието. У тях правото е на силния. това е безправие.

В отношенията на хората насилието е аномалия. Насилието е неестествен процес. То е болезнен процес. В разумния свят правото е на слабия. Там насилието се сменява със справедливостта. Когато се озлобите един спрямо друг и станете твърди, това тълкувам с липса на справедливост. Дайте на всеки човек правото, което му се пада, защото, както водата е необходима за растенията, тъй и правдата е необходима за нашите умове, сърца и души.

Всеки, който иска да се развива правилно, непременно трябва да има справедливост в себе си. Поливайте с вода всяко сухо цвете. Отдавайте правото на всеки обиден, оскърбен човек. Всеки от вас е едно цвете.

Съществува само едно право — Божественото, а не човешкото. С това Божествено право или справедливостта ще обърнем света, ще го тикнем по посоката, в която трябва да върви.

Няма сила в света, която може да се противопостави на тази Божествена справедливост.

Справедливост трябва да има и то пълна справедливост. Тя е спомагателно средство за Любовта. Без справедливостта не могат да се приложат нещата, а без Любовта не могат да се проявят.

Справедливостта разпределя правилно благата между всички.

Ние нямаме право да отнемем живота на никое същество. Онова, което Бог е направил, нямаме право да го жертвуваме, да го разрушим, да вземем неговия живот. Това говори справедливостта като вътрешен закон или Божественото право.

Справедливостта съществува в разумната природа. Тя оставя по някой път неправдата да действува, но последната в бъдеще се превръща в правда.

В шестата раса справедливостта ще решава въпросите.

Идеята за справедливостта има връзка с живота за Цялото. Кой човек не страда, ако отдаде всичкото си внимание само на краката си за сметка на останалите органи?

Щом ти е даден един организъм като нещо цяло, ще се грижиш еднакво за всички удове, външни и вътрешни. Следователно, всички хора като удове на Великия Божествен организъм *трябва да се грижат за цялото — да не остане никой в лишение!*

Искаш да бъдеш свободен, но това желай и за другите. Това говори справедливостта.

Искам да пия хубава вода, но искам да покажа и на другите де има хубав извор. Бог казва: „*Всички да пият от извора*". Когато се казва: „Само един да пие", това е човешкият порядък.

Искам да имам хубаво легло, но същото желая и за другите.

Аз наричам Любов това, което дава еднакви условия и блага за всички хора без разлика.

У Мойсея има някои хубави работи. Например, той е давал всеки 49 години амнистия — юбилейна година: всеки, на когото е отнет имотът, да му се върне. Сега някои вземат концесия за 99 години. А Мойсей турил концесия за 49 години. И в Европа трябва да се въведе юбилейната година. Богатствата на всички хора трябва да се върнат на народа, както е било първоначално. Има едно разрешение. То все ще дойде.

Социално равенство съществува, но хората не са го приложили. Има достатъчно храна за всички. Но тя не е разпределена правилно. Сега всички страдат от изобилие, а не от недоимък.

Съществува икономическа криза от изобилие. Сега хората гладуват, понеже житото е складирано.

Сегашните изпитания в някои страни дойдоха, когато богаташите в тия страни решиха да горят вместо въглища жито, кафе и пр. Дойдоха тогава всички нещастия в тия страни. После в някои страни безразборно изсичаха го-

рите. Изсякоха безразборно грамадни гори и там се образуваха големи пустини с пясъци, които засипват земята.

Светът трябва да се възпитава по нов начин. Новата идея, която днес трябва да залегне в съзнанието, е:

Добро е това, което е добро за всички!

Справедливостта изисква правилно разпределение на всички блага. Колкото жито има складирано, то стига за 2-3 години.

Природата дава изобилни блага, но те не се разпределят правилно.

Няма по-хубаво нещо от това, човек да бъде справедлив и съвестта му да е чиста.

Трябва да се изтълкува животът съвсем другояче. Не да се отрича той, но да му се даде правилна насока. На съвременното общество трябва да се даде насока на живота. Иначе човек става нещастен през целия си живот, става кисел, недоволен. Животът се превръща на ад.

Бъдещата държава трябва да осигури членовете си. Те трябва да бъдат осигурени, както Бог ги е осигурил. Това не е сторено. Вследствие на това хората вършат престъпления.

Животът на всички трябва да се подобри по възможност. Не да се улесни, но да се подобри — да се дадат условия всеки да работи.

Ти казваш: Това дърво е мое". Не, дървото не може да бъде твое. То е обща собственост. Но когато казваме: „обща собственост", трябва да разбираме, че всичко е на Бога. Това е новото схващане.

Най-голямото заблуждение е собствеността. Земята е велико училище. На земята не може да имате собственост.

Някой казва: „Това е моя идея". Идеята не може да бъде частна собственост на човека. През колко умове е минала тя, докато дойде до тебе!

Ти казваш: „Това е мое разбиране". И разбирането не може да бъде твое. През колко умове е минало то, догдето дойде до тебе!

Единственото нещо, върху което човек има право на собственост, това са неговият ум, сърце, душа и Дух.

Вън от тези неща човек не може да притежава нищо друго.

Това е новото схващане, което иде в света.

ЧОВЕШКАТА ДУША

Има в Рила малка долина, отдалечена, осамотена, заобиколена с недостъпни върхове. Стара легенда разправя, че някога живяла спретната, работна мома Калина, която по цял ден влачела, прела, тъкала вълна. Като нямало къде да я дава, разпростряла я по тези места. От нея станали върховете; затова ги наричат Калинините върхове. Двете езерца пък са нейните очи. Учителят ни е разправял тази легенда.

Той казваше още: „Калинините върхове са отворена книга, по която може да се чете всичко, каквото Божият Дух е написал“. Ние идвахме понякога с нашия обичен Учител тук, разполагахме се край вътрешното езерце и прекарвахме целия ден. Защото мястото тук е чисто и свето като храм. Веднъж ние седяхме на една от малките тераси над езерото, обрасла със сочна, ароматна смрика. Въздухът беше напоен с нейния дъх, небето беше отворено, лазурно, а водите на езерото почиваха спокойно. Учителят започна да говори за човешката душа:

— Целият човек не е въплотен в тялото. Голяма част от човека е още вън от тялото. Следователно, човек трябва да черпи сили от онова свое възвишено естество, което е вън от тялото.

За някой човек мислиш, че е красив, умен, интелигентен; още не го познаваш. Човек даже и себе си още добре не познава.

В човека има нещо още по-дълбоко, Божествено — онова, което Бог в него мисли! То е същественото!

Кой от вас е виждал човешката душа? Не сте я виждали. Понеже душата е красива, вие ще искате да я завладеете. За това тя се затваря, за да не виждате лицето ѝ.

Погледнете човека, виждате го грозен, но вие виждате маската. Като дойде истинската светлина, ще видите колко той е красив.

Писанието казва: „Отчасти виждаме, отчасти знаем“. Затова не трябва да се произнасяте за човека.

Това красивото го има във всеки човек, но хората не могат да го видят.

Сега тук имаме едно тяло, което покрива красотата на човешката душа. Един ден като хвърли човек тази външната красота, тогава ще се види оная вътрешна красота. По земята хората са на бал-маске.

Представете си, че един човек има десет маски. Вие не го познавате. Снеме една маска. Пак не го познавате. Снеме втора маска. Пак не го познавате. Трябва да снеме десетте маски, за да дойдете до истинския човек и да го познаете.

Радвайте, се че имате маски. Защо? Защото, когато се открие лицето ви, друг трябва да бъде светът. Само. между съвършените ти можеш да откриеш лицето си.

Това, за което говоря, е извън личността. Говоря за човешката душа. Никой не може да нарани, да обиди човешката душа. Когато я хулят, тя даже не се спира да слуша. Тя слуша само хубавото.

Душата е абсолютно свободна. Тя може да действува независимо, самостоятелно от мозъка, но само когато се проявява във физическия свят, си служи с нервната система.

Като засегнете хубавата страна на душата и в най-грубия човек, ще видите колко той е добър, макар и да няма много знания. Човек в един момент може да се прояви като съвършен! Вашите души са велики.

Когато душата е в тялото, ние се усещаме големи и силни. Когато е вън от тялото, усещаме се малки и слаби. Трябва да направим тялото си годно, за да престоява по-дълго време душата в него.

Когато изгубваме своите сили, това е, защото сме скъсали връзката със своята душа. Когато идва вдъхновението в нас, това показва, че сме свързани със своята душа. У всички хора има нещо добро, но някои хора могат да проявят своето добро, а други не могат.

В човешката душа са вложени знания и ако тя има силно желание може да се пробуди.

Вие сте забравили, когато ангелите са ви изпращали от небето с венци. Тържествено ви изпратиха от там. Тогава бяхте облечени с бели мантии, имахте светли лица. Сега сте омърлушени и казвате: „Как стана това?“

Бог сега прави нов свят. Той го преустройва чрез закона на Любовта.

Пожелавам ви да знаете от де идете и на къде отивате! Идем от света, дето Свободата, Любовта, Братството царуват, дето хората се познават, с Любов се обграждат и за Бога живеят! Човешката душа иде оттам. Христос казва: „Когато дойде Духът на Истината, Той ще ви припомни всичко“. Значи ще възстанови всички блага, които Бог е вложил в душата.

Това, което е скрито в нас, е нещо велико. От всинца ви се изисква да бъдете благодарни за това, което се крие във вас.

У вас е скрито, складирано, такова богатство, че е грешно и престъпно да се спирате върху дребнавостите.

Като влезете да живеете в Божественото, ще настане онзи живот, който всички хора очакват.

Като казват за един човек, че е лош, с това искат да кажат, че е незавършена картина. Той е в процес на движение. След време ще бъде завършена картина.

Когато човек се проявява лошо, това не е човекът!

Изучавайте човека такъв, какъвто Бог го е създал

Специфичното на всяка душа се състои в това, че като минава Божествената светлина през нея, душата я пречупва по особен начин. Затова всеки носи нещо особено, нещо специфично красиво в себе си.

За да разберете душата на човека, трябва да сте много учен.

Обърнете внимание на хубавото, което Бог е вложил в човека. В свещената книга на човешката душа има велики неща написани.

Човешката душа е красива. Трябва да видим колко е красива и велика човешката душа. Когато видиш душата на брат си, тогава можеш да проповядваш милосърдие.

Личният, индивидуалният живот на човека е микроскопическа проява на човешкото естество.

Злото е присадка в човека. То е присадено отвън отпосле, но така се е съединило с човека, щото той мисли, че то е част от неговото естество. Лошото в човека се дължи на животинското, от което човек не се е още освободил. Но човек е проводник на хубави енергии.

Има нещо тайно във всяка душа, което другите не подозират. Но Бог вижда какво може да излезе от тази душа и обръща специално внимание на нея.

У всички хора доброто съществува като заложба. Като казвам, че всички хора са добри, подразбирам, че има в тях доброто като заложба. А като казвам, че не са добри, разбирам, че не са добри в своето проявление.

Една сестра попита:

— Има ли моменти, когато душата в по-голяма степен е в тялото?

— Има такива моменти. Когато почнеш да слугуваш на Бога, когато всички страдания ти станат играчка и ти е приятно да ги имаш, да си играеш с тях.

За онзи човек, който е дошъл до съвършенство, всички противоречия съществуват, но той е господар на тях. Те са за него предметно учение. Туря ги на работа.

Когато ви дойде някоя голяма радост и вие се чувствувате, като че ли сте на небето, това показва, че вие сте в съприкосновение с Бога. Тогава човешката душа се проявява.

Бъдете верни на Божественото в себе си!

Тези, които постоянно говорят на човека отвътре, са душата и духът. И други говорят, но те са преходни.

Човек трябва да се вслушва вътре в себе си, докато почне да различава техния глас.

Човек е затворена свещена книга. Велико съдържание има в нея.

Отворете книгите на вашата душа, дух, ум и сърце и ги прочетете.

Те са най-хубавите книги, които ще прочетете.

Новото, което ви казвам, е да прочетете тези книги, в които е описан целият ви живот от създаването ви до сега.

Четете книгите на вашия ум, сърце, душа и дух, за да видите какво е писал Бог в тях. Те съдържат оригиналите.

И каквото и да е друго, ако е в съгласие с оригиналите, приемете го. Ако не е в съгласие, отхвърлете го.

Писано е в Откровението за една книга, която отваря Агнето. Тази книга е книгата на вашия ум, сърце, душа и дух.

В човека има скрити сили. Вие всички се спъвате като казвате: „Тази работа ние не можем да направим“. Там е всичката ви погрешка.

Има неща, които не се създават; такова нещо е душата. Душата не се създава. Тя е вечна. Като има условия, тя се проявява. А като няма условия, не се проявява.

Вие имате една механическа идея. *Вие мислите, че душата е отделна от Бога.* Душите не са отделни от Бога. Като мислите, че тя е отделна от Бога, вие ѝ давате материален характер. Душата е облечена с една материална дреха, но тя не е материална и затова е свободна.

В небето опити няма. Там трябва да работиш без поправки. А като направиш там погрешка, ще те пратят на земята, за да я поправиш и да се научиш. Тук се поправя човек. Тук вие сте изпратени все за ремонт.

Човек се мени от детинство до старост, но где е човекът? По-грубите тела по-скоро остаряват, а по-фините тела, с по-фина материя, по-бавно остаряват. Ти имаш една невярна представа за себе си. Има нещо в теб, което не се мени. Ще знаеш, че то всякога е едно и също. Това е човекът!

Според мене истински поет, писател, философ е този, който сам представлява написана книга. Не представлява ли човек написана книга, от която хората да четат и да се учат, всичко друго писано от човека ще остане в този свят и след години ще изчезне и ще се заличи. Всеки трябва да бъде написана книга. В тая книга трябва да са писали най-великите духове — ангелите, светиите, които са минали през вас.

У всинца ви има една Божествена искрица, а Божественото — това сте вие. *Под думата Любов разбирам следното: да любим това Божественото.*

Това Божественото, което е в нас като зародиш, то е Истината. Ние любим това, което Бог е вложил в човека.

Та като се събираме навсякъде, както сега тук на планината, ние имаме за цел да се събуди Божественото в нас или ние да се събудим за Божественото — да Го оценяваме.

Като посадите семенцата, трябва да имате вадичка, която да отива до градината ви. Това символизира връзката ви с вашата душа, с Божественото. Тая връзка с Божественото у вас още не е образувана. Ако вашата вадичка поливаше посетите семена, щяхте да имате друг резултат.

Трябва да почувствувате присъствието на своята душа! Да почувствувате готовност да се пожертвувате за всички поне веднъж или няколко пъти в годината. Тогава се проявява вашата душа. Христос е казал: „Който положи душата си, ще я намери“.

В духовния свят има голямо разнообразие. Когато ти говорят, трябва да знаеш кой ти говори и от де ти говори.

Божествена е мисълта, когато ти се каже: „Стани, иди там, ще срещнеш един човек“. Ти ставаш, отиваш и го срещаш. После ти казват: „Кажи му това и това“. Ти казваш. А друг път, като ти кажат, отиваш там и онзи го няма. Тогава ще се спреш, ще коригираш себе си; значи не си схванал, както трябва. Ще попиташ пак, ще похлопаш пак. Ще кажеш по телефона: „Ало“. Те ти говорят, но не си чул добре и проверяваш.

Човек трябва да се *вслушва* и да *внимава* в гласа на Духа, който говори отвътре. Слушането е процес външен, а вниманието е процес вътрешен.

Докато хората не почнат да се хранят с Любовта, няма да излязат от стария живот.

МОЛИТВА, РАЗМИШЛЕНИЕ И СЪЗЕРЦАНИЕ

Има дни, за които нашият обичен Учител казва, че те носят всичките Божии благословения. Това са светли дни в природата. Това са дни на приятелска среща на всички добри и разумни същества, които работят за идването на Царството Божие.

В такъв ден ние се връщахме от езерото Махабур, където бяхме играли тази сутрин паневритмията. Като дойдохме до малкия извор на източния склон, видяхме, че той беше твърде затлачен, камъните разместени от преспите, които са лежали тук през зимата. Тогава се заловихме да го изчистим, работата се разшири, възникнаха нови идеи и същия момент станаха дело. Донесохме красиви камъни от околността, разширихме басейна и той взе формата на сърце. Постлахме го с бели камъни, облицовахме и стените с тях. Сега водата, която извира от скалата, се събира в малкия чист басейн, обилно огряван от слънцето. Оттам тя минава под мост от тежки камъни и пада в кристална струя от малък камен чучур. Оправихме пътя на водата надолу, постлахме с камъни пред чешмата. Тук-там наоколо поставихме избрани хубави камъни. Сам Учителят участвуваше в работата с любов и внимание, каквито само Той умееше да влага и които предаваше и на нас. Като привършихме, бяхме доволни, защото всичко беше добре направено. Тогава приседнахме на малката полянка до чешмата и Учителят почна да говори:

— Чистете изворите в планините. Има закон: Каквото направите отвън, ще стане вътре и във вас. Като чистите изворите вън, ще се отворят изворите и вътре във вас. Като наредите нещата вън, ще се наредят и вашите мисли. От друга страна, каквото направите около вас, това ще се отрази върху цялото човечество. Като очистите изворите тук, ще допринесете за повдигането на този народ и на човечеството. Ще влеете нов потик в техния живот.

След очистването на извора водата почва да се изтича леко надолу. И радостта, която чувствува тя при движението, се предава на човека. Когато дойде някой човек при този извор, който сме изчистили, ще почувствува радост в душата си. Някои хора са отчаяни, песимисти, защото около тях има неочистени извори.

Да вземем мостовете, които правите върху рекичките на планината. В тях вие влагате вашите идеи. И който мине по тези мостове, ще ги възприеме.

Всички извори са хубави като метод за трансформиране на енергиите, на тъжните състояния. Като гледаме водата, от нея излиза особена разумна сила, която действува на нас, уравновесява силите ни.

Тези дни ще посветим един ден на лагера. Дето има нужда от пътеки, ще ги направим. Като дойде човек, да познае, че тези хора имат нова идея.

Работете така, като че Господ ще дойде на гости. Всички да се научите да бъдете весели. Днешният ден съдържа всички Божии блага.

От Езерото на Чистотата водата минава под земята и извира в чешмата при второто езеро. И понеже Езерото на Чистотата е изложено на слънце и приема много слънчева енергия, затова водата на чешмичката при второто езеро е богата с нея.

Тези камъни тук на планината повидимому са разхвърлени, но в същност са поставени на местата от разумни сили. Тази работа не е още довършена.

След кратка почивка отиваме пак при чешмата. Коригираме някои работи. Донасяме още камъни за попълване на някои празнини. След това със съдове изгребваме всичката вода от басейна, измиваме всички камъни.

Чешмата е окончателно готова. Обменят се мисли за работата, която ще предприемем утре, определя се с направата на кои пътеки да почнем и постепенно разговорът преминава към духовни въпроси и специално за значението на молитвата. Учителят почна да говори:

— В молитвата „Отче наш“ като казваме „насъщния хляб“, се разбира не само физически хляб, но и това, от което постоянно имат нужда човешкият ум и сърце.

В същата молитва се говори за прощаването. Как да простим на своя враг? Да кажем, че има един човек, когото не обичате. Но на Небето ангелът на този, когото вие не обичате, ви обича. Заради Любовта, с която онзи ангел ви обича, направете добро на този, когото не обичате. Направете му добро, заради Онзи на небето, който обича него и тебе. Тогава има смисъл. Затова ще простиш и ще възлюбиш.

В същата молитва се говори за изкушение. Изкушението идва винаги, когато човек не изпълни волята Божия. Когато дойде едно нареждане от Бога и не го изпълниш, идва изкушението. Бог ти казва да дадеш нещо на един беден човек. Ти не го правиш. Тогава един крадец ще ти открадне десет пъти повече. Така ще дойде страданието. Когато Бог ти казва нещо, изпълни го. Ако не го изпълниш, то пак ще се изпълни, но както ти не желаеш. Не изпълниш ли това, което Бог ти казва, низшите сили ще вземат надмощие в теб.

Ако го изпълниш, ще ти бъде приятно.

Трябва да знаете, че тук на езерата ви предстои една задача. Тези, които са ви довели тук, са ви дали задача. Тези места са за размишление и молитва. Онези от вас, които сте напреднали, молете се непрестанно. Ако не се молите на Бога, много повече ще се молите на хората.

Казано е: „И когато се молиш, влез в скришната си стаичка, в тайно място“. Тайното място, скришната стаичка — това е мястото на Истината вътре в човека. Има едно свещено място вътре в човека — една област, в която ако човек не иде, молитвата му не може да бъде послушана.

Това, скришното място, някой път ще намериш денем, някой път при изгрев слънце, някой път при залез слънце, а някой път сред нощ. Всички хора не могат да се молят в едно и също време. Само като влезеш в скришната си стаичка, всичките ти вълделения ще могат да се реализират. Много от несретите ви се дължат на това, че вие не спазвате туй правило.

Всички вие имате добро желание, но не знаете как да го направите. Например, искате да рисувате, но дойдете ли до изпълнението, казвате: „Не мога, друг да го направи“. Също така всеки човек има желание за молитва, но като дойде ред да се моли, казва: „Не мога“.

З а щ о т р я б в а д а с е м о л и м? В с е к и т р я б в а д а с е м о л и, з а д а м о ж е д а п о с т и г н е н е щ о. Когато имате външни постижения, ще благодарите на Бога отвътре. А пък когато имате вътрешни постижения, ще търсите Бога отвън. Бог се търси отвън и отвътре, но не едновременно. При известни условия ще го търсите отвън, а при други условия — отвътре.

Някой път ще чувствувате, че това Същество дълбоко вътре във вас ви ръководи. А някой път ще чувствувате, че То отвън ви огражда и пази. Щом сте в съгласие с Бога, ще минавате през опасности и нито косъм няма да падне от вас.

Молитвата е най-важният метод за растеж, обаче малцина знаят да се молят. Молитвата не е нещо външно и не седи само в изговаряне на думи. Тя е нещо дълбоко, вътрешно. Истинският начин на молитвата е достъпен за малцина, но той дава големи резултати.

Човек трябва да бъде винаги във връзка с мисълта на Бога и да не допуска прекъсване. Когато правилно навлезеш в тази област, ти имаш хармония в мислите, чувствата, волята и усещаш радост. Тя е признак, че се развиваш правилно. Така се свързваш със света на Напредналите Същества.

Почнеш ли да се молиш, всяка врата ще бъде отворена за тебе. Да кажем, че се намираш в утеснение. Молиш се, веднага вратата се отваря широко и всички стеснителни условия се отстраняват. Сутрин, като станеш, ще се молиш, за да знаеш, че вратата на живота ще бъде отворена за теб през деня.

Молитвата е Божествен процес. Има формула: „Божията Любов носи пълния живот“. Това е една от най-кратките молитви.

Щом мислите за Бога и Възвишените Същества, свързвате се с тях и приемате техните мисли и чувства.

Сутрин не закъснявайте. Отивайте горе на Молитвения връх и се молете. Учете се да се молите. Молете се върху най-важното. Размишлението да бъде за най-важното, за насъщното през деня, от което зависи вашето бъдеще.

В а ж н о е д а з н а е т е к а к в о д а и с к а т е о т Б о г а. Н а й-р а з у м н о е д а и с к а м е д а с е н а у ч и м д а в ъ р ш и м в о л я т а Б о ж и я. Като вършим волята Божия, ние ще имаме всичко на разположение: и знание, и Любов, и сила, и всички условия. Писанието казва: „Да бъде волята Божия“. Това е единственият път, по който можем да минем.

Духът на Бога е насочен там, дето Бог работи. И ако вие сте там, ще имате всичко. Ако вие сте насочени там, дето Бог не работи, какво ще получите?

Н а й-н а п р е д щ е п о ж е л а е т е д а и м а т е с ъ р ц е т о и у м а н а е д и н а н г е л, д а и м а т е с ъ р ц е т о н а е д и н х е р у в и м, п л а м т я щ о т л ю б о в! С ъ щ о т о п о ж е л а й т е и з а д р у г и т е. И л и п о ж е л а й т е н е щ о, к о е т о е х у б а в о з а д у ш а т а в и. Н а й-н а п р е д д а и с к а м е у с п е х н а Ц а р с т в о т о Б о ж и е н а

земята. В това всички се обединяваме, цялото човечество. Значи, трябва да имаме идея, която свързва всички хора в едно.

Когато нашите желания са в разрез с общите принципи, тогава не можем да имаме постижения. А когато са в съгласие с тях, ще имаме успех.

Онзи човек, който се научи правилно да се моли, става велик адепт.

Молитвата е метод за изучаване на Божествения език. Тя е първият метод за изучаването му, изучаване на буквите. Защо трябва да се молиш? Защото така ще се научиш на Божествения език.

Трябва да се молите на Бога, за да възприемете онези блага, от които се нуждаете. Молитвата е метод, чрез който приемаме Божиите блага. Благата са готови, но при молитвата вие отивате да си ги вземете, т. е. идвате във възприемателно състояние.

Ако не се свържем с Бога не можем да имаме наука. Онзи, Който е направил света, само Той може да ни научи. Онези, които са строили геологически земята, могат да ни научат. Да се молиш на Бога да влезеш в Неговата работа, да вземеш участие в работата, която Той работи. И тогава Той ще ни научи как да работим.

Като се молите, ще почувствувате радост, едно Божествено състояние

Преди всичко изисква се едно вътрешно разположение, хармонизиране на ума. Човек да добие хубавите, нежните мисли и чувства, да има вътрешен мир. Молитвата е един силен стимул, затова трябва всякога да отправяме ума си към Бога. Той да ни хармонизира. Така ще влезем в правия път на постиженията.

Който отива на работа, най-първо трябва да се помоли, та като започне работата, да го пазят.

Отправете погледа си към Разумното в света и помощта ще дойде!

Молитвата е най-приятната работа. Всякой влак, като тръгва, дава на станциите съобщение: „Моля, отворете път, да не стане сблъскване". Хората на света правят така. И ние ще поискаме от Небето път, за да минем. Иначе може да стане сблъскване.

Ако се случи да сте мрачни, неразположени и небето е покрито с облаци, качете се на висок планински връх, отправете ума си към Бога и към всички Напреднали Същества и след малко време ще забележите, че някъде ще се отвори едно ясно място на небето и вие ще познаете, че това е отговор на вашата молитва.

Аз наричам молитвата дишане на душата. С дишането на душата става едно пречистване. Човек трябва да се моли през целия ден непрестанно Ще мислите през целия ден. Като се моли човек непрестанно, непрестанно мисли, чувствува и действува.

Едно дете казва на друго дете лоши думи. Второто дете отива при майка си и ѝ разправя. Майката пита: „Я ми кажи, какво ти каза?" Тя отива при родителите на първото дете и се сърди. От това няма никаква полза. По-добре е тя да каже на детето си да не ѝ разправя какво му е казало онова дете.

Да бъдете не само добри, но и умни трябва да бъдете. Иначе няма разрешение на въпроса. Четете псалмите. Псалмопевецът

пише как му устроили засада. Той говори за външния свят. Не мислете, че и вие сте извън тази зона. Вие сте още в опасната зона. Псалмопевецът е бил постоянно в молитва. Той се е молил, молил, молил. Злото, като няма вече възможност да действува отвън, ще влезе в ума, в сърцето, в постъпките ти. Най-трудната работа е тогава да се справиш с него.

При молитвата е нужно пълно съсредоточаване.

Хубаво е да се практикува съсредоточаване и съзерцание.

Съсредоточаването или концентрацията е волев процес на главния мозък.

Ти не можеш да мислиш, ако седнеш и се въртиш. Като почнеш да се молиш, ще забравиш всичко друго пред Великото, за което мислиш!

За съзерцанието трябва чистота. Съзерцанието не е механически процес. Той е вътрешен процес. За вътрешната школа в България до сега е нямало външни и вътрешни условия. Малцина от вас са, които са ми говорили за своето желание да изучават Божествената наука.

Истинската молитва се заключава в Любовта! При истинската молитва вие изпращате към Бога своята Любов и благодарност! Молитвата е състояние на благодарност и Любов!

Христос казва: „Каквото попросите в Мое име, ще го имате“. В чие име? В името на Доброто, на Любовта!

На тихо, спокойно място, дето няма никой, ще правите вътрешна връзка с Бога и след това ще отивате при хората.

Трябва да имате това разбиране. Иначе не може да се постигне нищо. Отношенията към Бога трябва да бъдат правилни.

Не е лесно да се излезе от блатото на обикновения живот, в който сме потопени и да се тръгне по пътя на възлизането, по пътя на събуждането, по пътя на връзката с тези Божествени принципи. Това е много трудна задача. Не е така лесно, както вие може да си помислите на пръв поглед. И за да може човек да устои на всички тези противодействия, които среща в околната среда, трябва да има силна вяра, да се моли за съдействие от Бога и от Напредналите Същества. Без тяхно съдействие той по никой начин няма да може да се освободи от тези постоянни влияния на средата, в която е потопен, на тази гъста материя, в която сме поставени. Тези влияния се явяват в различни форми. И за да не попада под влиянието на околната среда, необходимо е човек всеки ден да има съзерцание и молитва, дълбоко уединение в себе си, общение с Бога и с Напредналите Същества. Отпадането се дължи на околните влияния, на материята, в която сме потопени. Единственото средство са молитвата и съзерцанието. Но във време на съзерцание всички врати за външния свят трябва да бъдат затворени. За всичко, което е вълнувало човека в околната среда, той трябва да бъде напълно затворен.

Работата върху себе си, върху своето усъвършенствуване непременно трябва да бъде подкрепена с молитва. Молитвата е единствения път, по който можем да работим за нашето повдигане. Чрез молитвата ние се свързваме с тези Същества, които ни помагат. Без тях нищо,

не можем да направим. При молитвата идва тази светлина, която ни помага да схванем нещата. Тогава се уяснява нашата задача.

При съзерцанието мисълта ни да бъде насочена към Бога, ангелите, звездите, слънцето.

В Америка един работник изпаднал в нужда. Веднъж минавал покрай дома на един банкер. Последният оставил една голяма торба със звонкови монети на прозореца. Работникът задигнал торбата и си казал: „Господ е накарал онзи човек да остави торбата на прозореца си за мен". И казал на жена си „Господ ни благослови, няма вече сиромашия". Но като се изправил вечерта на молитва, торбата се изпречва пред очите му. Молитвата му отивала само до торбата. И след една седмица той занесъл торбата на богатия и му казал: „Вземи си торбата, за да мога да се моля на Бога свободно".

Според една легенда, когато затворили Соломона в ада, той почнал да мери дължината и широчината на мястото. Попитали го какво прави. Той казал: „Меря мястото, гдето ще съградя храм на Бога". Тогава го изпъдили от ада. Като дойдат низшите същества в тебе, ти почни да мериш мястото, за да построиш храм, т. е. да имаш Божествени проекти и планове, и низшите същества ще те оставят — ще те изпъдят от ада.

Изворът подир тебе няма да ходи. Където и да ходиш, ти ще се връщаш при извора и ще се очистиш, понеже, като ходиш по света, си се окалял. Ще изчистиш езика си, лицето си, погледа си. Да не гледаш криво. Да не правиш гримаси. Като дойде дяволът, не го бий. Като дойде с една лоша мисъл при тебе, ще кажеш: „Да се помолим, да коленичим, за да ти тръгнат работите добре". Като го държиш два часа на колене, той ще си отиде. Ще ти каже: „Свърши по-скоро". Ти ще му кажеш: „Службата още не е свършена. Чакай."

Ние сме дошли тук на планината, устроили сме нашия стан. Имаме за цел да се образува връзка между невидимия свят и физическия. Ако вие мислите, че на планината няма никой, много се лъжете!

Ние сме дошли на планината да се порадваме на делата на Бога, да се срещнем и да се разговорим с Него.

Ние сме дошли тук да изкопаем много голямо богатство. На Рила има места, които съдържат онзи нектар, онази първична сила. Жизненият еликсир го има по тези места.

Като стъпиш на такова място, ще се подмладиш. Един ден ще стъпим на такова място! Като стъпи човек на това място, оттам насетне за него започва нова епоха, нова фаза в неговия живот.

Една екскурзия има смисъл дотолкова, доколкото виждаме Бога в природата.

На планината може да се придобие нещо! На планината се придобива само чистота! Като се върнеш долу в полето, всичко онова, което сте взели в планината, ще го обработите, ще го турите на работа.

На планината човек има много по-голяма възможност да намери Истината, отколкото в града! Радвайте се, че хората отиват на планините на чист въздух, на простор.

Ние сме дошли на планината, за да разберем волята Божия и да я изпълним.

Дойдете ли на планината, трябва да почерпите нещо от нея. А в полето ще обработвате това, което сте приели тук.

Всяко отиване на планината има за цел влизане в досег със силите на живата природа и облагородяване на човека. Той трябва да се върне от планината обновен физически и с нова мисъл в съзнанието. Екскурзията трябва да се смята като отиване в един по-висш свят.

Който иска да бъде добър, трябва да се качва на планинските върхове.

Веднъж срещнах един отчаян човек и му казах да отиде на Витоша. Вечерта се върна радостен. Той видял по пътя камъни, цветя, треви, дървета, извори, реки; те внесли в него някои нови идеи и скръбта му се сменила.

Ако се качваме на планината, за да разберем какво иска Бог от нас, това качване има смисъл. И ако слизаме в долината, за да занесем на другите това, що сме взели на планината, това слизане има смисъл.

Нашите идеи тук са по-силни, понеже сме много високо. Малцина са, които живеят толкова високо, колкото ние. Тук даже и говедарите не са направили колиби. Те слизат долу да спят. Човек може да изпрати по въздуха своята мисъл.

Като седим тук, ние ще изпращаме нашите добри мисли на всички хора по целия свят — Божествените мисли!

На планината сме като при радиостанция, — да изпращаме оттук своите мисли. А пък онези същества, които разбират природните закони, те ще ги предават от станция на станция. Нищо не се губи.

Тези места тук са добри за съзерцание и молитва! Те могат да се използуват за мистична работа. А пък за външна работа може да се използува това място, като се говори на външните лица, които минават през тези места.

Светът днес минава през сито: ще има пресяване и тези, които са годни, ще ги турят на страни, а другите ще паднат долу. Тяхното повдигане ще стане по-късно. Тъй че пресяване ще има.

Днес прекарайте времето в духовни екскурзии, в четене и размишление.

Каква е разликата между планината и полето? В полето има известни благоприятни условия, блага, а планината е лишена от тях. И когато един човек без друга по-дълбока вътрешна работа стои на планината, загрубява. Ето защо планината е място за посветени. Понеже те работят интензивно вътрешно на планината, използуват условията за повдигането на Духа. Те не загрубяват.

Отивайте на планината за размишление!

Резултат от Рила ще има онзи, който действително ще може да се потопи в живота на планината!

Планината е място за проява на Любовта.

Човек може да намери Великото и Красивото в света само по високите места. В този смисъл всеки ден човек трябва да се изкачва на високи върхове.

Човек физически може да е в долината, а умствено и духовно — по високите места.

ВЯРА

Веднъж привечер Учителят обхождаше лагера и с Него вървяха малка група братя и сестри. Поведе се разговор за вярата. Учителят каза:

— Вярата е озаряване от светлината на интуицията, от светлината на свръхсъзнанието. Тя има за основа опита — опита на миналото. А суеверията — това са неща неразбрани.

Какво е вяра? Това е да вярваш, че нещата ще станат така, както Бог е определил и другояче не могат да станат. А пък да вярваш, че може другояче да станат, това е вече човешко знание.

Ти ще туриш вярата, че с тебе ще стане така, както Разумното е начертало.

Вярата е упование в Разумното, което лежи в основата на цялата природа. Това не е фатализъм.

Ние виждаме, че нещата никога не стават, както ние мислим, но всякога стават по-добре, отколкото ние мислим. Най-напред се разочароваш, но после виждаш, че нещата са станали по-добре, отколкото си мислил.

Ти можеш да вярваш само в Божественото. Значи да вярваш в нещо, което стои по-високо от тебе. Божественото съзнание те е обградило. И благодарение на него ти живееш. Необходимо е човек да спазва положението на едно дете. Вярата е закон за възприемане на това, което иде от горе.

Ако съдът ти е празен, то е по единствената причина, че колкото се е втичало, толкова се е изтичало. Един ден ви е дошло на ум да затворите горния кран и мислите, че съдът ви е пълен.

Не затваряйте горния кран, това е вярата!

Като казваш: „От мене нищо няма да стане“, ти затваряш горния кран.

Много е трудно да се постигне това висше състояние, когато у човека има такава абсолютна вяра, че винаги запазва вътрешно спокойствие.

Вярата има три трансформатора: физически, духовен и Божествен.

Едно дете казва, че може да вдигне един предмет от сто килограма Обаче ние трябва да чакаме, то да стане на 22 години, за да направи това. Но ако турим детето пред една машина и бутне едно копче на тая машина, то може да вдигне сто килограма и повече. Вие трябва да се научите да пипате копчетата, както трябва.

Има неща, които човек сам може да направи, а пък има неща, които други трябва да направят — Бог.

Когато ние правим сами нещата, употребяваме нашето знание, а пък когато други ги правят за нас, ние прилагаме вярата си.

Това, което Бог може да направи за нас, в това ще вярваме.

Вярата е вътрешна връзка, която се образува по закона на Любовта. Ако направиш тази връзка, ти си спасен, ще почнеш да разбираш живота.

Това, в което ние вярваме, то става!

Когато човек работи с вяра, нещата се реализират.

Как ще си представите рая? Нали ще вземете образи, подобни на тези тук на земята?

В ангелския свят щом пожелая извор, той веднага идва при мен. Аз ще си туря ръката и ще пия.

Стремете се да си образувате приятели не само на земята, но и горе в невидимия свят. Ако имате горе приятели, вие сте блажени. Ако нямате приятели горе, тогава животът е тежък.

В природата има Промисъл. Красивото е там!

Няма място в природата, дето да няма Божи Промисъл. Но не изкушавайте Бога. Не бързайте. Ти искаш да извършиш една работа. Ще се намериш в затруднение, но ще излезеш по много добър начин. Един мой познат, като пътувал, изгладнял и видял едно крушево дърво. Като дошъл под дървото, духнал вятър, паднали дванадесет круши, които той не бил видял върху дървото, и се нахранил.

Бог е приготвил храна за малките насекоми, за малките червеи, а пък човек, който е направен по образ и подобие на Бога, се безпокои как ще прекара.

Учете се. Човек трябва да има вяра. Да не мисли, че Господ за него сега ще промисли, като се моли. Записът е дошъл вече в пощата. Но ти като се молиш, ще го намериш и ще го изтеглиш. И за знанието е така. Например, искаш да четеш някоя книга. Ще видиш, че тази книга ще дойде. Може да ти я дадат да я четеш.

При страданието разумни същества от невидимия свят крепят човека. Те казват: „Няма нищо!“ Почват да го утешават. Първоначално той все пада духом, но после се утешава. Никой не остава неутешен.

Божествена ръка работи върху вас!

Имайте пълна вяра в Божествения Промисъл, който съществува в света. Ако разбирате смисъла на големите скърби и радости, велики души ще станете. Когато ви дойде голяма скръб, трябва да знаете, че зад нея иде велико благо. Никое човешко дело не може да успее, ако не помагат отгоре. В края на краищата човешките дела се разсипват. Човек ще посади семето, а Бог ще го възрасти.

Писано е: „Всяко растение, което не е посадил Отец ми, ще се изкорени.“

Това значи, че всяко дело, което няма съдействието на Небето, ще пропадне, ще се разруши.

Едно същество на Разумния свят се стреми да направи хората на земята разумни, за да използуват благата. На земята има всички условия да живеят хората добре и ако не живеят добре, то е, защото не са разбрали законите на разумния живот.

Вие искате да уредите вашия живот. Той е уреден, само че вие не знаете. Да кажем, че вашият баща ви е оставил на земята наследство, но вие още не знаете и ходите като бедняк.

Бог ви е осигурил. Вие трябва само да се учите на земята.

Веднъж тръгнахме с един брат за Черни връх. Той каза, че знае добре пътя. Отидохме на Вълчата скала, оттам ходихме дълго време, нямаше никакъв Черен връх. Той изгуби пътя. Тогава аз поисках от горе и ми се даде знак къде е Черният връх.

Има един живот, който още не се е диференцирал, не се е обработил. Затова всички висши духове слизат тук долу, за да вземат първичния, необработения Божествен живот, който трябва да се обработи. Много същества трябва да слезат. И напредналите същества трябва да слезат. Те идват от Любов, по закона на свободата. Душите, които излизат от Бога, слизат да помагат. Това е едно от най-приятните неща, да ги изпраща Бог на работа.

Но понеже стават промени във вселената, то времето отначало е хубаво, но после се заоблачава. Понаквасиш се малко, но изобщо си доволен че си излязал.

Всички напреднали същества, които слизат долу, слизат със свещен, трепет и с радост. Душите не слизат сами, но колективно.

Силен тил трябва да има човек, за да издържа на земята.

Писанието казва: „Господ ще ходи пред тебе и ще ти бъде и задна стража".

Ако нямаше кой да помага, човешкият живот би висял на косъм. Ако разумната природа не пази човека, всеки ден той би се излагал на хиляди опасности.

Ако човек би знаел колко пъти е избавян! Вяра, вяра се изисква. Вярата се развива при изпитанията. Тогава тя се калява. Тръгваш — ръководен си навсякъде. Дето и да си, заобиколен си от тези разумни същества.

Ние мислим, че благото, което приемаме, някой може да го вземе. Това е невъзможно. Трябва да знаете, че няма сила в света, която може да отклони човека от пътя, който Бог му е определил.

Когато някой прави зло, има една Разумна сила в света, която го превръща в добро.

Тя превръща всичкото зло в добро.

Всичко, каквото и да стане, в края на краищата се превръща в добро от тази Разумна сила, от Бога!

Това е красивото, това е Великото, това е утешителното в света!

Това, което обичаш, ще ти го дадат. И това, което не обичаш, и него ще ти дадат. На земята това, което не обичаш, най-първо ще ти го дадат, а това, което обичаш, най-после.

Та някои неща, които не ви са приятни, най-първо ще ви дойдат, а най-после ще дойде онова, което обичате. Изключение няма.

Това, което човек желае, един ден ще се върне при него, но ако то е неразумно, той ще страда.

Всичко е на мястото си. За глупавия нищо не е на мястото си.

За умния всичко е на мястото си. Значи на земята всичко е предметно учение. И като предметно учение е на мястото си.

Вярата и надеждата са крила на Любовта. Чрез надеждата ние сме свързани с физическия свят. С вярата ние сме свързани с духовния свят. А самата Любов ни свързва с Божествения свят.

ПРАВИЛА НА ЛЮБОВТА

Наближаваха дните на братската среща, съборните дни, както ги наричаме. Учителят ги определяше за всяка година. Те бяха очаквани от всички със свещен трепет. По този случай Учителят каза:

— За 19 август — съборният ден — ще се приготвите като за Великден. Ще се измиете, ще се облечете с най-хубавите си дрехи — бяло палто и бяла шапка.

Един брат запита Учителя във връзка с една идея от днешната беседа на Молитвения връх. Учителят каза:

— Когато някой е говорил за тебе лошо, ти три пъти мини по това място, додето го срещнеш, за да му дадеш един подарък. И не му говори нищо. Тогава онзи вече ще каже: „Лошо говорят за този човек, но той не е лош!“

Трябва трезва мисъл. За много работи трябва да разсъждавате широко.

Какво значи: „Не се противи на злото“? Това значи следното: Да употребиш Любовта като средство!

Когато някой те обиди, когато ти направи нещо лошо, не казвай това никому, премълчи си, прояви любов към него. Защото той е паднал. Като е паднал той, защо трябва да паднеш и ти? Не искам никой да идва при мене да ми казва недостатъците на този или онзи!

Някой те обижда. Но ти си вече в любовта. Ти не се обиждаш! Законът на Любовта изключва да се считаш обиден.

Любовта, която храните към някого, трябва да бъде свещена. Онзи, когото обичаш, те е обидил. Какво ще правиш? Заради Любовта, в която живееш, ще промениш горчивите чувства в сладки.

Ти казваш: „Не съм разположен към този човек“. Постарай се да обикнеш този, когото мразиш. Привикни да виждаш в тия, които не обичаш, проявата на Божественото. Някой не обича жена си. Нека намери в нея нещо хубаво, една добра черта.

Бог е в умовете и сърцата на хората. Един разбойник ти говори. Ти му се усмихни и го хвани за ръката. Нахрани го. Като се ръкуваш с него, той ще се смали, ти ще растеш. Той няма да ти направи нищо.

Минава един светия през гората. Разбойникът, като го вижда, казва: „Няма какво да обирам тебе“. Значи Бог в разбойника се проявява.

Ти изпращаш добра мисъл към някого, а той не я приема. Тя ще се върне при тебе. Той като не те обича, връща ти доброто. Казва: „Не ти искам доброто“. И като му отправиш злото, той не ти иска и злото. И то се връща към тебе. Като му направиш зло, ти събуждаш ума му и той ще гледа да ти причини още по-голямо зло.

А като му направиш добро, той, може би, няма да ти направи добро, но няма да ти направи и зло.

Ако вие ме обичате, защото аз ви обичам, това е хубаво. Но ако вие обичате един човек, който ви преследва, това е характер! Когато правите услуга на един човек, който ви преследва, това е характер! Когато вие правите услуга на онзи, който десет пъти ви е изругал, вие сте особен в своите прояви. Господ иска такива необикновени неща.

Във външния живот глупавият слугува на умния, слабият — на силния; във вътрешния живот умният слугува на глупавия, силният — на слабия, любещият — на безлюбния.

Едно правило дръжте всички: Не се грижете какво мислят хората за вас, дали ви обичат или не. В дадения момент не е нуждно да знаете дали ви обичат хората или не. Важно е да сте уверени, че вие ги обичате. Вие не сте меродавни да решите дали ви обичат или не.

Кой как ви обича, това не е ваша работа. Как вие обичате, това е ваша работа.

Не се интересувайте колко ви обича вашият приятел. Ако някой ви обича, оставете го свободен и му кажете, че е на прав път. Не питайте, защо тези хора се обичат.

Вие сте пратени като посланици да обичате хората и да им дадете това, което трябва да им дадете. Това, което Бог изисква от вас, то е важното.

Ти казваш: „Онзи не ме обича". Възможно е да не те обича, възможно е и да те обича. Ако той те обича, а ти не го обичаш, за тебе не е добре. Ако ти го обичаш, а той не те обича, за него не е добре.

Или пък ти казваш: „Защо той така постъпва?" Този въпрос ти не го разрешавай. Не можеш да го разрешиш. Аз мога да разреша въпроса да обичам хората. Другите хора дали ме обичат или не, това е тяхно право. Аз нямам право да се меся в тяхната свобода. Ако се меся в тяхната работа, губя си времето. Аз имам разпореждане да не си губя времето.

Хората не трябва да ми дават правила как трябва да обичам. Никой не трябва да се меси в Любовта на другите. Само едно Същество има, Което може да се произнася за Любовта. То е Бог. Следователно не се месете в работите на Бога: кой кого обича и как го обича.

Не се месете в работите на Любовта!

Не се месете в работите на Бога, а се учете от Него!

Ще ви дам друго правило за Любовта: Приемете възлюбления си в скромно облекло най-напред, работейки в градината си. Не прекъсвайте работата си. Нека и той да дойде да ви помага. И най-после ще се облечете в хубавите дрехи.

Вие сте били на слънцето, а сега не може да се върнете там.

Една царска дъщеря се женила. Тя била толкова обичана на Небето, че Господ изпратил един ангел да ѝ занесе подаръци. Но той се влюбил в нея и не могъл да се върне. Човек, като се привърже към нещо, не може да се върне назад.

Да се радваме на онези връзки, които Бог е образувал.

Мнозина от вас изкуствено са ви свързали, за да видят дали имате знание да се развържете. Щом не можете да се развържете, не сте издържали изпита си. Не обичаш някого. То е една връзка.

Човек трябва да мисли, че е в един свят, дето всичко е уредено.

И ако има някое противоречие, той трябва да знае, че не е доразбрал нещата.

Има ненужни неща, които сме турили на гърба си. Трябва да се освободим от тях. Например, искаме да бъдем царе, княгини и пр. Какво ще добиеш, като си цар? Или какво ще добиеш, ако имаш няколко хиляди говеда?

Няма по-хубаво нещо от това да имаш един другар, който да има за тебе същото мнение, каквото ти имаш за себе си. Този другар да бъде готов да жертвува живота си за тебе. И ти да си готов да жертвуваш живота си за него.

Всеки, който обича, е майка!

Щом не обичаш, не си майка. Щом обичаш, майка си, независимо от това каква форма имаш.

Онова̀, което Бог е направил за нас, трябва да го направим на другите.

Щом обичаш, ти си слуга. Който дойде, ще му слугуваш.

Службата на слугата е свързана с Любовта. Когато обичаме някого, предвиждаме всичко, досетливи сме. Досетливостта е качество на Любовта. Ще бъдеш внимателен към този, когото обичаш. Ще изучиш от какво има нужда.

Като обичаш, ще те обичат. Ако не обичате никого, няма кой да ви услужи. Когато обичате някого, готови сте да направите всичко заради него. Трябва да му дадете свобода, да не го изнудвате. Трябва да бъдете толкова деликатни, внимателни към ума, сърцето и душата на любимото ви същество, че да не остане мисъл у него, че искате да го използувате, а да остане мисълта, че искате да се жертвувате за него.

Ако остане в него мисълта, че искате да го използувате, вие сте изгубен.

Само това обичаш, което си носил на гърба си. Слугувай на ония, които обичаш, и да ти е приятно, че слугуваш.

Първият слуга е Господ. Да решим да сме слуги, за да сме заедно с Господа!

Докато не придобиете оная сила, чрез която да намирате удоволствие в слугуването, в оказване благосклонност към най-малките, и да съзнавате, че това е привилегия, до тогава не може да кажете, че знаете нещо. Такъв е законът на ангелите, на Бялото Братство, което сега ръководи света.

Всички Бели Братя, всички ангели изпълняват този велик закон.

Някой е нещастен, защото не е научил закона на слугуването. Отворете сърцата си за Любовта и Господ ще почне да ви говори така ясно, както никога не ви е говорил. Той ще ви каже: „Ето как ще стане тая работа. Така направи. Ето как се слугува!“

Ако в мене живее Любовта, по-хубаво нещо от това може ли да има? Защото Бог е Любов! Него търси целият свят!

Не можем да се научим на това изкуство да се обичаме без слугуване!

Слугуване трябва, но не наложително, а доброволно.

Любовта най-първо услужва на другите и после на себе си. Жертва в света може да принесе само Любовта. Без Любовта никаква жертва не е възможна. Жертва, в която няма Любов, не се приема. Най-благородното, най-

хубавото, най-възвишеното да го дадем в услуга на Бога, да го пожертвуваме в работа за Бога. Ако сте готови да жертвувате живота си за онзи, когото обичате, ще бъдете готови да се жертвувате и за Бога.

Когато дойде твоят възлюблен, ще му откъснеш най-хубавата ябълка. Следователно, когато дойде Господ, ще Му принесеш най-хубавите си мисли и чувства. И когато един ангел посее в своята градина техните семена, ти ще се повдигнеш.

Всичко, което вършим, да бъде за Бога! Всяка мисъл, чувство и действие да са проникнати от Любовта. Тогава те ще се приемат и благословят.

Нашият живот ще започнем с учението за Любовта.

Не казвайте някому: „Ти ще направиш това заради мене." Това го няма в Божественото учение. Нямам право да кажа някому: „Направи това заради мене, нямаш ли Любов?"

Всички да се надпреварвате в Любовта!

Когато казваме за някого, че обича, това значи, че той е промислил за всички нужди на любимото същество. При Любовта ти трептиш за онзи, когото обичаш, и гледаш да задоволиш всички негови нужди.

Когато обичаш някои хора, Бог ти ги е поверил да ги повдигаш. Значи те ти са поверени от Бога.

Този, който има истинска Любов, ще ви даде, няма да иска нищо от вас. Но онзи, който ви даде едно, а иска десет, това е човешка любов.

Вие записахте това, което говорих. Може да го четете и на други. Ето доброто, което можете да направите.

След като почерпиш вода от извора, ще носиш от нея и на други.

Докато поставяш някого по-ниско от себе си, ти не го обичаш.

Който ви обича истински, ще ви излекува, ще ви учи, ще ви покаже природата и пр. Той не може да бъде нещастен.

Когато при Любовта човек иска да вземе, тогава е нещастен.

Ти никога не можеш да влияеш на хората, ако не ги обичаш. За да влияеш на едно растение, трябва да го поливаш, да го прекопаваш.

Когато обичаш един човек, той представлява цвете или дърво, което ти поливаш.

Христос със своята Любов носи болките на цялото човечество от хиляди години насам. С тази Любов Той можеше да носи всички страдания на света.

Когато си много тъжен, това показва, че има облаци в твоето съзнание — тъмнина. А когато си радостен, небето ти е чисто. Слънцето винаги грее, но онези, които са тъжни, не са възприели неговите лъчи.

На човека трябва мекота. Ако не си мек, гъвкав, не можеш да издържиш. Хората остаряват, понеже не са гъвкави.

Вижте, едно дете е гъвкаво, пада, става, а старият уповава на бастуна си. Казва: „Без бастун не може".

Ако си с Любовта, навсякъде ще те спрат и ще ти кажат: „Ела вземи тази диня от бостана". На друго място ще ти кажат: „Ела в нашата

градина и си вземи ябълки". Но ако си без Любовта, никъде няма да те спрат, да те поканят, а ще ти кажат: „Върви си".

Вие сте дошли в света, за да разберете кой ви обича.

Сега трябват работници за новото учение.

Ако турите призма, тя пречупва светлината. Ако турите прост камък, той не пречупва и не отразява светлината.

Така и човешката душа трябва да отразява Божествената Любов и Божественото знание.

Бъдете сега весели. Да не си губите сърцето. Защото често намирам изгубени сърца. Вие си залагате сърцата на всякого. А пък Бог казва: „Дай ми сърцето си". Защото човешкото сърце трябва да бъде в много добри ръце. Като попадне в Божиите ръце, това е благословение, а като попадне в човешки ръце, ще го пипа онзи човек, ще го реже да го изучава, и като ти го върне, то е цялото нарязано.

Обичат човека, който постоянно дава. Когато един човек не го обичат, плащат му отвън за работата, а когато го обичат, нищо не му плащат за работата, плащат му с Любов.

При такъв хубав ден като днешния, тревите, цветята, дърветата не задоволяват своите нужди от влага, а когато вали, гърми, святка се, вие ще си измокрите дрехите може би, но растенията ще растат добре.

Така щото някой път скръбта принася много по-голяма полза за човешкия растеж, отколкото радостта.

Когато у човека се яви противоречие, то е от неразбиране. Понеже в света няма противоречия. Това, което мислиш, че е противоречие, то е едно благо, но ако не го оцениш, то е противоречие за тебе. Ако го оцениш, то е благо. За мене, като дойде противоречието, казвам: „То е едно благо".

Който носи страданията, е силен, а който не може да ги носи, е слаб.

Когато човек придобие съзнанието на ангелите, тогава ще разбере нещата. И тогава ще се чуди в какъв свят е бил затворен. Вие сега отдалеч гледате Божествения свят. Трябва да се приближите до него.

Няма по-голяма основа от основата на Любовта.

Няма по-света мисъл от мисълта на Любовта.

И няма по-светло чувство от чувството на Любовта.

Затова винаги си почивайте в Любовта.

Вън от Любовта са сенките, нереалното. Но нереалните работи нищо не придават на човека. Те отнемат, но не придават.

Като говоря за Любовта, подразбирам онова, от което се ползуваме.

Важен е законът: При Любовта да няма захласване. Не се захласвай. Хората най-напред се обичат и после почват да се захласват, т. е. оставят си работата, изостава растежът на Духа. При захласването душата спира своя растеж и Любовта си отива. Двама души се обичат и почват да се унасят. Например, като обичаш някого, прекъсваш да пишеш, да четеш, да се молиш, всичко забравяш.

Обичай и работи!

Всички добри хора трябва да се съберат. И после всички добри хора трябва да се разпръснат, за да помагат.

Днес ще гледате да влезете в глъбините на своето естество.

Умът, сърцето, душата и Духът, които Бог ни е дал, са наследството ни.

Всеки да отправи ума си към Бога и да Му благодари.

Вие мислите все за себе си. Днес мислете за Царството Божие!

Днес желая да влезете в Царството Божие.

Бъдете весели. Аз казвам така:

Не премахвайте усмивката.

Никога не премахвайте усмивката на вашето лице.

Винаги в най-тъжното си състояние все да се забелязва една усмивка, защото ако не се усмихнете, иде по-лошо.

Сега имате малките Божии блага. След това идат други по-големи блага.

Любовта се усмихва на всички без изключение.

Когато някой се усмихва, аз се радвам, защото тази усмивка е подобна на сутринния зефир, на зората. Усмивката увеличава човешкия капитал.

Винаги се усмихвайте, не бъдете сериозни. Да бъде човек доволен, когато всички са доволни, това е в реда на нещата. Но да бъде доволен при недоволни хора, това е изкуство.

Като отиваш при недоволни хора, ще водиш едно магаре, натоварено с подаръци: хляб, плодове, дрехи и пр. Тогава на всички лицата ще светнат и ще станат доволни.

ИЗУЧАВАНЕ НА ПЛАНИНАТА

Веднъж, като възлизахме към върховете, Учителят каза:

— Най-чистите места са на полюсите. После, някои върхове на Хималаите. И в Америка има чисти места, дето човешки крак не е стъпвал.

Тези планини около вас са затворена книга. Тук пластовете първоначално са били в хоризонтално положение. После са се наклонили. Ние казваме: „Това е станало с катастрофи". Обаче това е катастрофа от наше гледище. За нас е катастрофа, но за разумните същества не е.

По тези пластове може да четете миналото: какви растения и животни са живели; може да се предскаже и бъдещето — какво ще стане.

Една сестра каза:

— Само ясновидецът може да знае това.

— И ясновидецът не знае. Той вижда нещата отвън. При мравките и вие сте ясновидци. Вие виждате това, което те не виждат. Ясновидството е още външната страна на нещата. Някой отишъл в невидимия свят, видял ангели, форми. Казвам му: „Говорѝ ли с ангелите?" — Не. — Ти си видял само формите. Не знаеш езика на тия разумни същества. Тогава ти не си бил още в онзи свят.

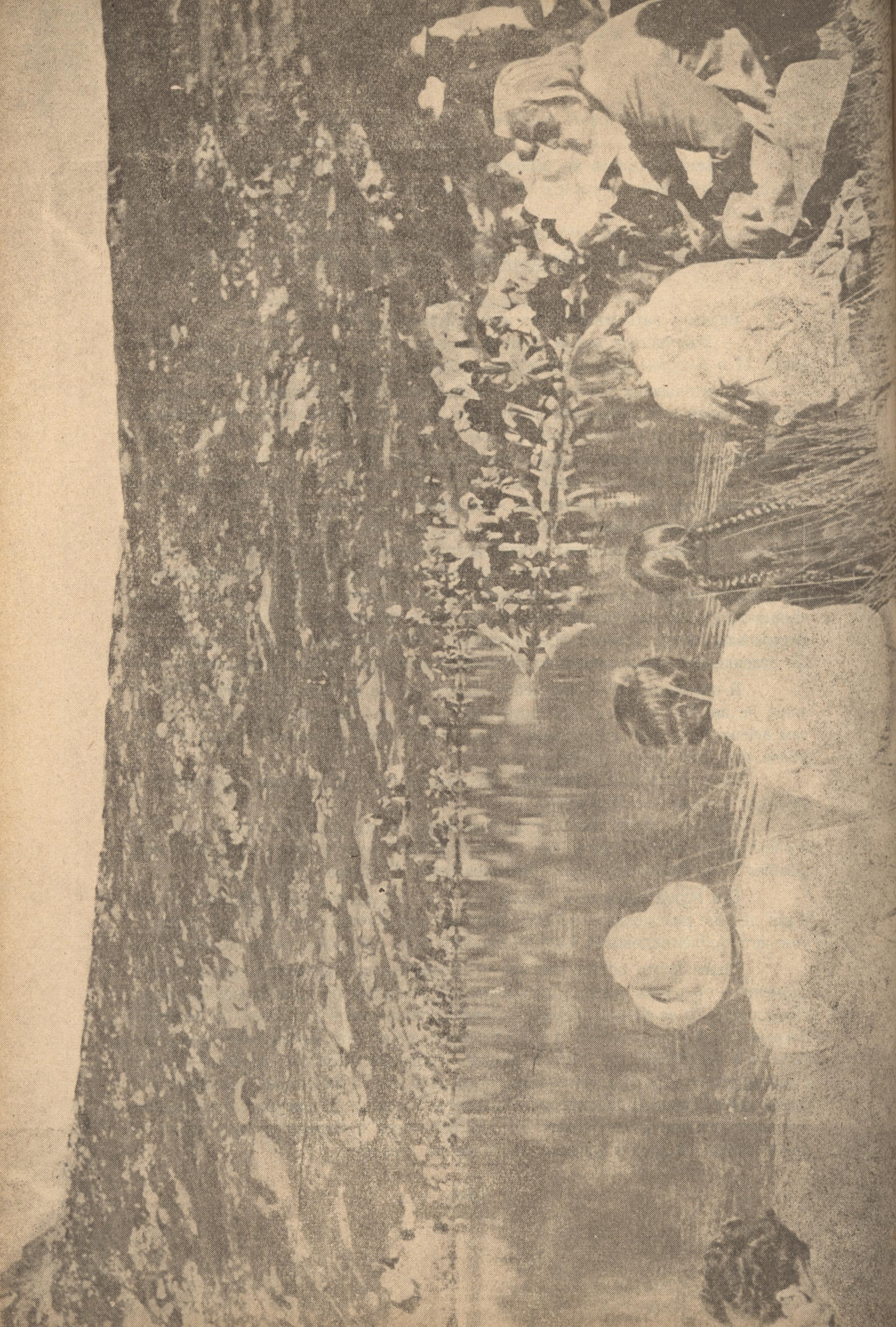
В невидимия свят има места, където ти не можеш да стъпиш. Там за нищо не ще те пуснат. Някои искат да отидат на онзи свят. Защо не пускат там всички? Защото ще оцапат. Тук някой може да влезе с кални обуща, обаче това там не се допуща.

Тези места към „Езерото на Чистотата" са по-чисти, понеже тук по-рядко стъпва човешки крак.

Върхът „Харно ми е" е за меки хора, за да придобият твърдост. Той е електричен. А за електрични хора трябват меки върхове като, например, „Кабул". Там човек придобива разположение. И „Дамга" е мек връх.

Тук всред природата трябва да си създавате разнообразна работа. Един ден ще разглеждате небето, друг ден ще изучавате цветята, ще събирате камъчета. Ако си недоволен, направи няколко бани и недоволството ще те остави.

Онова, което остане във вас — хубавите неща, хубавите дни, хубавите спомени — то радва човека. Съставяйте си всеки ден по една малка програма. Представете си, че ви попитат как ще прекарате днешния ден. Какво ще кажете? Важна работа имаме да свършим тук! Как прекарвате деня? Четете ли? Събирайте се, четете заедно, събирайте камъни, изучавайте пластовете, тревите, водите, насекомите — всичко, което ви обърне внимание. Наблюдавайте облаците, линиите им, върховете. Учете се да рисувате. Изучавайте външните форми и отношения тук. Когато човек е недоволен, нека седне на някой камък. А като е доволен, да седне на тревата.

Трябва да се организира една екскурзия за проучване на местността. Хубаво е да се проучва геологичния строеж на пластовете. После да се изучават метеорология, астрономия, тъй че времето да се използува. Трябва да се изучат тук скъпоценните камъни, техния състав. При образуването им са участвували Разумни Същества. Скъпоценните камъни са проводници на известни енергии. Без тях земята би се лишила от тия енергии. На Рила има скъпоценни камъни.

Защо носите скъпоценен камък, а не обикновени камъни? Защото скъпоценните камъни са талисмани, а простите не са. Един скъпоценен камък допринася нещо.

Ако аз съм на вашето място, ще отида при езерото, ще почерпя вода и ще полея тревите. Като видя някой рибар, че лови риба, ще му кажа: „Колко струва тая риба?“ — Толкова. Давам му тая сума и пускам рибата във водата. А на рибата казвам: „Не се лакоми за червейчета“. Ако вали дъжд, ще съблека палтото си и ще направя баня. На Бога може всякога и във всяко време да служите.

Колко богатства има тук на планината, но не ги знаете! Затворени са с ключ. Не е позволено да се вземат.

Само като служиш на Бога, касите тук веднага ще се отворят.

Картините на природата са чисти и възвишени, потикват човека към наука, към изучаване на законите, които управляват природата.

Ще дойде време, когато и болните, и слабите ще отиват на планината.

Докато сте здрави, ползувайте се от планината!

Сега вие сте дошли на планината, за да научите нещо. Тук вие сте на училище. Ще изучавате растенията, както ботаникът ги изучава. Ще ги изучавате, както лекарят, за да научите, какви лечебни свойства се крият в тях. Ще изучавате минералите, както минералогът ги изучава. Ако не можете да изучите външния свят, как ще изучите вътрешния?

Ще дойде време, когато чрез апарати ще може да се възпроизведе цялата минала история на тези планини и то както външната им история, така и вътрешния им живот.

Смисълът на живота не е в уединението. Бог е създал хората да работят заедно. Всяка душа е излязла от Бога! Привилегия е да общуваш с един човек, с една мушичка, с едно живо същество. Привилегия е да общуваш с тях, понеже са създадени от Бога.

Като минаваш и навсякъде виждаш работите на Бога, ще добиеш висше образование.

Оня, който владее Божествената наука, като види планината, знае през кое пространство е минала земята. Пространството не е празно.

Като идехме от Сапарево, казаха, че тук няма извори. Аз казах, че има. Защото аз чувствувах изворите, чувствувах нишки, които ме свързват с еманациите на изворите. И ги намерих. Стига човек да има интуиция, като се успокои, може да почувствува де има извори.

Духовният човек изведнъж знае де има извор, но физическият човек не е чувствителен. Трудно се предава от духовния човек на физическия. Не само духовният човек трябва да знае, но и слугата — физическият човек — трябва да е умен и да възприема.

„БУД-АЛЛА“

По пътя от нашия стан за хижа „Скакавица“ една рекичка се разлива и образува мочурливи места в една низина. А през там минават много туристи и стада.

Един ден решихме да слезем да направим мост на това място. Сутринта след паневритмията отидохме с инструментите си. Работата се разпредели: едни носят от близкия сипей големи каменни плочи, а други градят моста.

С общи усилия той беше готов до обед.

Един брат запита как да кръстим моста.

Учителят каза:

— Ще го кръстим: „Мост на будалите“.

И поясни:

— Ето защо: някои, като минават от тук, ще питат: „Колко платиха на тия, които направиха моста?“

Ще им кажат, че те са работили безплатно.

Тогава пътниците ще кажат: „Те са будали“.

А ние ще преведем тези думи така: „Будала“ значи: Буден е Аллах в тях.

Новото работене е работене без пари — от Любов.

Това е новото, което иде в света. И това ще разреши всички въпроси, които днес вълнуват човечеството.

ЗАЛОЖБИТЕ В ЧОВЕШКАТА ДУША

На един от обедните разговори стана въпрос за заложбите, скрити в човешката душа. Учителят каза:

— В човека има много извори, които трябва да се отворят.

Ще дойде време, когато човек ще бъде в такова състояние, че нещастието ще бъде невъзможно за него.

Светия — това е фаза, през която ще мине всеки човек. Всеки човек е кандидат за светия.

Всеки ден носи своите възможности. Те са Божествените възможности за душата. Сега трябва да развиете дарбите, скрити във вас. Имате много дарби, които трябва да развиете. Не се обезсърчавайте. Всеки, какъвто талант има, трябва да го развива. И най-малката дарба не трябва да я пренебрегва.

Искате да бъдете герои, а като дойде някое противоречие, се обезсърчавате.

Знанието ви зависи от тези Божествени способности които има в душата ви. Като се събудят те, ще изучавате природата обективно. Има много работи за изучаване, които стоят пред вас. Разкрива се нов, велик живот. Пред вас се открива велико бъдеще. Това, което сте придобили до сега, е нищо в сравнение с онова, което в бъдеще ще придобиете.

Когато кажеш: „От мене нищо няма да стане, не съм като онзи човек“, това значи, че нямаш постижения. Не, ти ще си кажеш: „Мога да прескоча това езеро“. Можеш и нищо повече! Може да се прескочи езерото. Ако ви дам такава задача, това показва, че не ви считам за невежи. Това е задача за онзи, който е завършил своето земно развитие. Един ден човек ще се пренася по въздуха.

Трябва да развиете известни сили. Не чрез излъчване, но с тялото си ще може да се пренасяш с грамадна бързина. Ако сега пътуваш с бързината на светлината, нищо няма да видиш. Виждаш някой човек, който е по-силен от тебе. Но и той е бил в твоето състояние. Един човек може да обезвеси някой предмет с грамадна тежина, за да може да го премести от едно място на друго.

Духовните сили в нас могат да се развият, но се изискват за целта правилни мисли, чувства и действия. Ние започваме с правата мисъл, но чувствата не са прави. Някои започват с прави мисли и чувства, но нямат прави действия.

Онова, което желаеш дълбоко в душата си, ще го постигнеш, но трябва да чакаш, има време за всичко. Не можеш от дете да станеш мъдрец. От дете ще

порастнеш постепенно, ще плачеш, ще влизаш в коритото, ще има пръчица по някой път.

Всеки един от вас може да развие в себе си тези заложби, с които да влезе във връзка със силите, които действуват в природата. В плана на Битието влиза да влезем във връзка с Разумността, която е в природата. Всеки човек е израз на природата. Ти, като познаеш един човек, познаваш природата, която работи в него. Човек може със своята мисъл да движи камък, закачен с конец. С концентрацията на мисълта е възможна и левитацията. Това са само примери, за да се покаже какви мощни сили крие човешката мисъл! Вие сте много богати хора, но не знаете как да разработите капиталите си.

Вътрешните условия — това са способностите, дарбите, които човек носи със себе си. Всеки човек е надарен с нещо. Човек на земята прилича на динамичен център, който разумно трябва да се развива. И онези хора, които знаят да използуват благородните пориви на своя ум и сърдце, те са разумни, силни хора, хора на културата, велики хора, поети, музиканти, архитекти — хора, които помагат на човечеството.

Христос говори за нещата, които трябва да се изучават във физическия, духовния и Божествения свят. Това, което виждаме, е много малко. Това, което виждаме, и това, което не виждаме, са реални неща, само че не сме дошли още в съприкосновение с тях.

Трябва да се разшири областта на нашето зрение. Ще дойде ден, това, за което ви говоря, ще бъде достояние и на малките деца. Това, което един музикант след двадесет години работа може да свири, някои даровити деца и сега го свирят.

Не трябва да бързате да се развивате психично, защото ще се увеличат страданията ви. Ще виждате много несъобразности. Това, което по-рано не сте забелязвали, ще го забелязвате и ще се измъчвате. Има други трептения в природата по-бързи, които вие не виждате. И ако ги възприемете, ще се учудите от новия свят, който ще се отвори пред вас.

В бъдещата култура хората ще виждат светлината, която излиза от светещите хора. Сега имате пет сетива, а всички сетива са дванадесет. Като се развие шестото сетиво, ще видите и други хора, ще се учудите, че толкова много хора са живели при вас и не сте ги виждали.

Ако си ясновидец, Господ ти е дал тази дарба, за да помагаш на другите. Бих желал да използувате всички дарби, които имате.

В човека постоянно се градят нови органи. В шестата раса хората ще имат нови органи, ще виждат света разширен. Човек ще вижда това, което сега не вижда. Ще виждате земята с всичките ѝ градове, държави, ще виждате какво става в Америка, Сахара, по цялата земя.

Човек трябва да работи при тези условия, които има, а не да очаква специални условия. Той трябва да стане слуга и да учи.

В тялото, в мозъка се крият сили, които трябва да разработите. Всеки сам може да ги разкрие. Достатъчно е да употребявате по един час на ден за размишление върху велики духовни въпроси, за да прогледнете.

Ще дойде време да се запознаете с Великите Души.

Ако цялото човечество направи връзка със Възвишените Същества, това ще бъде новата епоха. И тогава човек ще получава съзнателно знания от дру-

гия свят. Когато му дойде времето, всеки човек ще влезе във връзка с Напредналите Същества. В присъствието на един ангел ти ще почувствуваш в себе си голям преврат, ще имаш желание да живееш за велик идеал. Когато човек се пробуди, ще говори с ангелите, онзи свят ще бъде отворен за него.

От сега нататък ще се запознавате с Напредналите Братя, с Белите Братя

Когато някой виртуоз свири на пиано, всички клавиши са доволни от хармонията. А когато някое дете свири, клавишите не са доволни. Когато Напреднали Същества работят върху вас, вие сте разположени. Те свирят добре на вашето пиано. Някой път низше същество свири на вашето пиано и всичко се обърква. Вие сте скръбни, недоволни.

В живота всички страдания, даже като излезе човек от ада, остават като сън, изчезват, а ти мислиш, че никога няма да ги забравиш. Това остава като приятна история. Ти си доволен, че си минал през тези мъчнотии, за да дойдеш до хубавото.

Така всички страдания се оправдават за благото, което добиваме. Другояче не бихме добили това благо. Някой казва: „Защо са тези страдания?“ З а д с т р а д а н и я т а с е д и В е л и к о т о.

Който от вас развие своите психични сили, ще може да излиза от тялото си. Не всички може да го направите, но който е готов, може да напусне тялото си, да отиде в Китай, Япония, Америка и т. н. и да се върне.

Ако човек има по-будно съзнание, когато спи, може да види тялото си. Тогава ще е по-близо до реалността. Един приятел ми разправяше следното: „Обядвам и лягам да си почина. След това виждам, че съм прав сред стаята, а на леглото е тялото ми. Един човек ми казва, като посочва леглото: „Това си ти“. Тогава аз казах: „Ако онзи съм аз, аз, който гледам, кой съм?“. Той е бил излъчен. Казах му: „Ти втори път и да искаш такова нещо, не можеш да имаш“. Питаш гъсеницата с какво се храни. Тя казва: „С черничеви листа“. Обаче представете си, че тя става на пеперуда. Станало е чудо с нея. И тя не знае как. Техните философи са проповядвали, че някой път се случва, щото на една гъсеница да ѝ израстнат крила. И всички гъсеници са писали, спорили: „Възможно ли е това? Не е възможно, както сега сме създадени, да ни порастнат крила.“ Първата гъсеница се излюпва, израстват ѝ крила. Тези, на които израстват крилца, казват на другите: „Ние вече се отказваме от черничевите листа“. Аз ви цитирам един факт, който е верен. Отношението между човека и ангела е същото. Човек е гъсеница, а ангелът е пеперуда. Нищо повече. Този, който седи на по-висок уровен в развитието, се отличава със своята храна, със своята обстановка. Такива са законите на природата. А к о в и е н е м о ж е т е д а и з м е н и т е с в о я т а м и с ъ л, а к о н е м о ж е т е д а в н е с е т е п о н е е д н а н о в а м и с ъ л в с в о я у м и а к о н е м о ж е т е д а я з а д ъ р ж и т е в с е б е с и п о н е е д н а м и н у т а, о т в а с н и щ о н е м о ж е д а с т а н е.

Светът е още в материално състояние. Той не е подготвен да разбере духовния свят.

Но един ден от онзи свят ще има поща, телефон. Ще говориш с онзи свят. Т о в а е р а з ш и р е н и е н а с ъ з н а н и е т о.

Човек живее в онзи свят, а пък мисли, че като прогледа духовно, тогава влиза в онзи свят. Понеже човек живее в онзи свят, затова може да

мисли за Бога, може да се подмлади, може да стане учен, може да развие всичките си дарби. Има възможности за това. Постепенно се преустройва човешкият мозък.

Най-първо човешкият ум трябва да се пречисти от старите възгледи.

В шестата раса човек ще може да посещава планетите и слънцето. Там ще се учи в университети и ще се връща. Там ще учи науката как се е образувала слънчевата система. И като се върне от слънцето, ще донесе известни технически съоръжения. На слънцето живеят интелигентни същества, които образуват известни енергии и ги пращат на земята. Каква интелигентност имат слънчевите същества, че пращат енергии не само на нашата планета, но и на другите планети.

Слънцето е фокус на енергии. Съществата там приемат космични енергии. Съкровищницата, от дето иде енергията към слънцето, е друго едно слънце.

Някой казва: „Да умра". Като отидеш на Небето и видиш един ангел, той ще те разбере и ще ти помогне. Той има голяма интелигентност. Ако си способен, ще те учи; ако не си способен, ще те прати пак на земята.

Душата има много работи да учи! В бъдеще това ще бъде обективна наука.

Хората ще изучават планетите, като ги посещават.

Обърнете вечер погледа си към звездите. Това е великото бъдеще, което ви чака. Всичко това ще го пребродите. И като живеете по сто милиона години във всяка слънчева система — а те са милиони слънчеви системи — пак ще се срещнем и ще ми разправите великото, което сте видели.

ОСНОВНИ ПОЛОЖЕНИЯ

Пристигнаха като туристи група журналисти.

Като се срещнаха с Учителя, зададоха му следния въпрос:

— Кажете ни нещо за целта, задачите и основите на вашето движение.

— Човечеството е влязло в нова фаза на развитие. До сега то е слизало, било е в своята инволюция, а сега иде еволюционният път. При това възкачване трябва да се внесе нещо ново, нови принципи: братство и свобода.

— Тогава, одобрявате ли Вие принципите на Великата френска революция?

— Под братство се разбира великия закон на Любовта.

Под свобода не разбираме само физическа свобода. Когато има другата свобода, която произтича от Истината, физическата лесно ще дойде.

На хората трябва знание. Тези постижения в науката и техниката са стимули на самата природа. Ние подражаваме на природата. Днес хората искат да завладеят природата. Това не е съгласно с нейните закони. Природата не позволява да я владеем. А трябва да я изучаваме.

Любовта е основа. От Мъдростта произлиза светлината, а от Истината — свободата.

Духовната Любов внася безсмъртие. Човек не умира — изчезват само дрехите му. Това е едно сравнение.

Старите възгледи и схващания са консерви. А това, което ние учим, това са свежи плодове, сега откъснати.

В природата има един жив език; като го научим, всички недоразумения, които сега съществуват между хората, ще престанат.

Трябва да имаме връзка с Онзи, Който ни е дал живота.

Ние имаме допирни точки един с друг, но с един вълк вървим до тогава, докогато той не разкъса овцата. Тогава ние му казваме, че не е прав. Ние не проповядваме на хората, които ни показват ножове. При нашата проповед топовете и пушките се топят. И ние имаме оръжие. Ние не бързаме Човечеството няма да погине.

— Нали човечеството се изражда?

— Всички разумни хора трябва да турят своята мисъл, да работят за приложение на справедливостта, да дадат потик на цялото човечество.

Без нас те не могат да направят това. Ще дойдат да ни търсят.

Бисмарк не беше далновиден. На края на френскопруската война той наложи на Франция контрибуция пет милиарда и с това се посея семето на

нова война — идеята за реванш у французите. И сега германците плащат тези грамадни репарации от стотици милиарди.

За да се възроди един народ, трябва да се дадат всички добри условия на масите.

Нека да се помни следното: тези, които от сега нататък мислят да правят зло, късно са се родили. За лошите хора няма никакъв шанс да живеят. Бъдещето е на кротките хора.

Под кротки разбирам разумните. Не само да дигат ръцете си към Бога, но и да работят.

Наместо да целуваме в църквата една икона, по-добре да целунем един беден брат, като го подкрепим.

Всяко политическо движение трябва да има компас. Много хора в политиката днес нямат компас — т. е. трябва да имаме морал. Колко зверско днес е отношението на човека към вола!

Бъдете уверени, че в света иде нещо много хубаво, такова, каквото човечеството до сега никога не е видяло.

— Когато политиците, държавниците приемат този висш морал, тогава вашето движение няма ли да бъде излишно?

— Тогава те ще дойдат при нас да учат методите и законите на природата.

Има един закон вътре в природата, който ще ограничи злото. Например, вземете един човек, който е лош. Той има оръжие и патрони. Като се свършат патроните му, какво ще прави? На злото са останали много малко патрони, без муниции е вече. И забележете, че лошите хора са вече много страхливи. Те са останали с последни сили.

Има неща, за които можем да кажем че са ефемерни, но има неща, които са реални. В човека има едно чувство, чрез което може да долови, че в света има нещо повече, отколкото ние виждаме. Има един разумен свят, който бди над нас — свят на Правдата, на абсолютната Правда. Над този свят има още един свят и каквото каже той, всичко става. Ще ви приведа една приказка: Едно време Господ тръгнал да посети света, да види как живеят хората. С него тръгнал един светия. Като вървели по пътя, видели един говедар. Той бил много мързелив. Говедата му пощръклели, а говедарят не искал да знае, свирил си със своя кавал. Отишли по-нататък и видели една красива мома. Господ казал: „Тази красива мома да се ожени за този говедар, да му дава потик да работи“.

Отиват на гости при един богат човек. Той не ги приел. Отиват при една вдовица. Тя ги приела много добре. Като вървели по-нататък, виждат едно гърне със злато. Господ казал: „Да се изпрати това гърне при богатия“. Срещат един вълк. Господ казал: „Този вълк ще изпратим при вдовицата да ѝ изяде кравата“. След това дошли до едно място много мочурливо, лошо, с лоша вода. Господ казал: „Това място да се даде на богатия да живее тук“. После дошли до едно райско място, много красиво, много плодородно. Господ казал: „Това място да се даде на вдовицата“. Така че лошият може да има

в началото малко радост, но после ще бъде нещастен, а добрият отначало може да има малко нещастия, но после ще бъде радостен.

— Но трябва ли да казваме на хората тук на земята да търпят и да отлагаме щастието за онзи свят?

— В ума има да стане един преврат. Тази райска долина е тук, не в бъдещето. Ние можем да направим живота добър и днес, за един ден; откато изгрее слънцето докато залезе, можем да го направим добър.

Ако всички хора повярват в Бога и си помагат, животът ще стане добър. Някои ще им проповядват, че в бъдеще някога ще стане това. Не, сега може да стане това.

Ние сме се отдалечили от правия път и вследствие на това иде злото. Например, онзи милионер, който има да яде и да пие, защо му са тези милиони?

Днес има повече от шестнадесет милиона безработни.

Трябва да знаем онези велики закони, които работят. Нима европейските народи не виждат, че иде катастрофа? Те виждат катастрофата, но така са преплетени интересите им, че не могат да я предотвратят.

Световната война през 1914 — 1918 година трябваше да се свърши с взаимно опростяване на всички дългове без никакви контрибуции.

Днес ние вече виждаме едно нещо: младото поколение, което иде, има признаци, че носи нещо друго. Младото поколение, което сега се ражда, са идеалисти. Има известни линии на ръцете им, които показват, че не приличат на старите. Всички бягат от старите. И прави са. Кой вол, като дойде пролетта и не е вързан, ще остане в дама? Ще отиде в гората. Но иде един ден и вие ще бъдете свидетели. И тогава пак ще пишете във вестниците.

И скоро ще бъде.

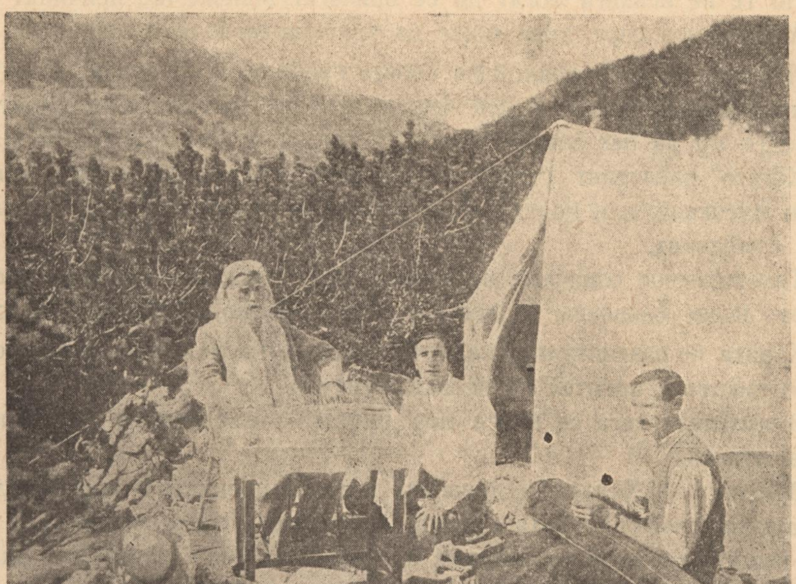
ПИСМО ДО ЕДИН МУЗИКАНТ

Из едно писмо на Учителя от Езерата:

„Използувайте музиката като велико благо от Бога за доброто на сегашното човечество.

Всичко в бъдещата култура ще дойде по пътя на музикалната хармония!

Божият Дух чрез нея ще даде на човечеството своите най-красиви форми за постиженията на доброто, справедливостта и разумността.“

МУЗИКАТА

Обикновено след общите обеди при езерото Елбур изпявахме няколко песни, а понякога музикантите даваха концерт. Те изпълняваха песни от Учителя или някои класически творби. Веднъж, след един такъв концерт, Учителят заговори за музиката:

— Не може да има музика, дето няма разумност. Трябва да се изучи влиянието на всеки тон, както влиянието на седемте краски.

Човек не може да бъде ученик без музика.

Човешката мисъл е построена по законите на музиката.

Любовта е най-великата музикална симфония. В живота по-велика симфония от Любовта не съществува.

Достатъчно е да изпеете на умрелия един тон, който носи живот, за да възкръсне.

В музиката има тонове, които могат да спрат бурята.

Но те не всякога могат да се прилагат, понеже ще причинят зло.

Ако бурята спре, това може да причини по-голямо нещастие.

Човек с пеенето придобива своята свобода. Има връзка между пеенето и човешката мисъл. Когато човек пее, засягат се мислите и чувствата му. От способността му да пее зависят неговата мисъл и неговата Любов!

Когато писателят стигне до крайния предел на своята мисъл, ще стане или музикант, или поет. Когато музиката стигне до своя горен предел, сменя се с молитва.

Тихото пеене означава, че нещата идат от далеч, от Божествения свят. А високото пеене означава, че нещата идат от близо, от физическия свят.

Хората не развиват музикалното чувство и вследствие на това са нервни.

Музиката е носител на велика култура.

В музиката сега се внася нов ритъм — съединение на западната и източната музика.

В Египет, в Халдея, в древните времена музиката е била инволюционна. А сега започва еволюционната музика. Тогава се е отивало във все по-гъста материя, нещата са се раздробявали, а сега става разширение, от малкото се отива към голямото.

Българските народни песни по-рано са били религиозни танци, а после са станали хороводни.

Бъдещето носи голям подем на музиката в славянството.

Хубаво е да се даде един концерт със заглавие: „Новата музика“.

Чрез новата музика искам да върна красотата на вашите лица.

Новото ще победи чрез музиката.

От невидимия свят ще дойдат музиканти, които ще организират света.

Светът ще се оправи чрез музиката.

Музиката на Бетовен изразява борбата на човешкия дух със средата.

Музиката на Бах изразява: движение в природата, извори, вятър, растеж на цветята и пр.

Който иска да се подмлади, да стане като децата, да свири Моцарт.

Който иска да се усили волята му, да бъде смел, да свири Бетовен.

Който иска да се запознае с природата, да свири Бах.

Който иска да познава сърцето на мъжа и жената, да свири Шопен.

Хендел и други са коментатори.

Вагнеровата музика е музика на славата, не на обикновената слава, а на тази слава, за която се говори в стиха: „Търсете слава не от човеци, а от Бога".

Музиката трябва да служи като възпитателно средство.

Онзи, който не е минал през скръбта, не може да пее хубаво.

Онзи, който е минал през скръбта, добива дълбочина.

Когато някой пее по обикновен начин, той прилича на гримиран човек. Той не чувствува дълбоко нещата.

Когато човек пее духовни песни, трябва да отвори душата си към Божествения свят като цвят и да има разположението на невинно, разумно дете.

ПАНЕВРИТМИЯТА

След изпълнение на паневритмията при „Езерото на Чистотата“ Учителят почна да говори за нея:

— Трябва да се запознаете с научната страна на паневритмията. Природата обича с най-малки усилия да добие големи постижения. В паневритмията са впрегнати силите на ума, сърцето и волята да работят в хармония. Чрез паневритмията ще се покаже на хората как могат да приемат силите на природата. Ние правим тия упражнения сутрин, понеже тогава има най-благоприятни условия. Те трябва да се правят от 22 март до 22 септември. Според закона за еволюцията ние започваме с тялото.

Движенията на паневритмията са едновременно механични, органични и психични.

На всеки човек, който може да възприеме тия движения, можем вече да му говорим. Защото те имат голямо влияние върху човешкото съзнание. Тези движения се превръщат във вътрешни, психични процеси.

Ако държите ръцете си хлабаво във време на упражненията, тогава няма никакъв контакт със силите на природата. Ръцете трябва да се държат обтегнати. Тогава чрез упражненията влизате в досег със силите на природата. После, когато правите упражненията, вие мислите за обикновените си работи: за къща, за сметки и пр. Когато правите упражненията, мисълта ви да бъде концентрирана. Движението е живот. Без движение животът не може да се прояви. Движението трябва да бъде разумно. И един сантиметър да се подвижиш, трябва да имаш някаква цел, някакво постижение. Сила има в движенията. Защото чрез тях вие ще дойдете в хармония с всички разумни същества, които се движат. В тази хармония седи силата. Ако не влезете във връзка с тези същества, вие сте неорганизирани и тогава ще живеете в света на стълкновенията.

Като играете паневритмията, движенията трябва да бъдат нито много бързи, нито много бавни. Прекарвайте мисълта си в предната ръка, която е насочена нагоре, и в задната лява ръка, която е насочена надолу. И като снемате ръцете си надолу, прекарайте мисълта си към ръцете, тогава енергията ще мине през центъра на земята. А когато ръцете са насочени нагоре, тя ще мине през центъра на слънцето.

Аз ви казвам само общите принципи. Във време на упражненията ще ви оставим свободни, сами да се научите и да свикнете. Прекарайте мисълта си през ръцете и през краката си. Трябва да знаете, че вселената се проявява чрез вас.

В движенията вие бързате — изведнъж искате да свършите упражненията. Може някой път да направим само три упражнения, но внимателно.

Ако гимнастичните упражнения се правят бързо, няма полза. Те трябва да се правят бавно и с участието на ума. Съзнанието привлича енергиите.

Когато човек изнесе напред десния крак или дясната ръка, извиква в действие известни сили в природата. А когато изнесе левия крак или лявата ръка, извиква в действие други нейни сили.

Като вдигнете ръката си нагоре, тя да образува 45 градуса ъгъл.

Този ъгъл не трябва да бъде по-малък или по-голям. При този ъгъл положението е най-хармонично.

Също така и ръката, когато е назад, наклонът трябва да бъде 45 градуса.

Когато ъгълът на ръцете е 45 градуса напред и назад, имаме правилно движение, има кръгообразно движение на електромагнитните енергии:

Този кръг обхваща цялото тяло — отпред, отзад, отгоре и отдолу. Когато той се образува добре, човек има хубаво разположение.

Ритъмът трябва да е правилен.

Ще стъпвате на пръсти, а не на петите. Най-първо на пръсти и после на петите. Ако стъпвате на петите си, става сътресение на гръбначния мозък. Когато изправяте ръката си нагоре, най-първо движението на ръката да бъде напред хоризонтално и после ще я вдигнете нагоре.

Предната част на ръката означава Божествения свят, средната — духовния, а основната — материалния.

Когато правите движения с ръката си, проектирайте ума си в ръката.

Ние правим тези упражнения, както ги правят в другия свят. Те не са измислени, те са снети отгоре. Може да се правят и други упражнения, но ще видите разликата. Защото в тези упражнения са свързани физическият, духовният и Божественият свят. Има преливане от един свят в друг. Във физическо отношение светът е виртуоз, а в духовно отношение — не. Трябва да се уравновесят физическите движения с движенията на чувствата и мислите. Те трябва да се хармонизират. Тогава тези противоречия, които сега съществуват, ще се изгладят. Например, двама души са в дисхармония. Те може да се хармонизират, като запеят и двамата.

Всяко упражнение е един психо-физиологически акт.

Всяка мисъл, всяка енергия трябва да се въплоти, за да има израз.

Ако вие може да владеете вашата ръка във всички направления, това показва, че вашата воля е нормална. Иначе имате дефект умствен, сърдечен или волев. Затова ще правите упражненията ден след ден, за да изправите дефектите.

С тези упражнения ще коригирате вашите мисли и чувства.

Щом урегулираш енергиите на краката си, ще се възстанови съотношението между земята и тебе, защото енергиите на краката са свързани с центъра на земята. Преди това не е имало правилно съотношение между твоите енергии и тези на земята. Има съотношение между земята и слънцето. И това съотношение е разумно. Ти трябва да възстановиш правилното отношение между тебе и земята. При движение на краката си ще съсредоточите ума си върху тях и ще ви стане приятно.

Нашата нервна система и сега е в развитие. Ние не сме завършили още развитието на нервната си система.

Във всеки един живот се отделят нови нервни разклонения, нови нервни елементи и се образуват органи за новите идеи. Тъй че трябва да пазим мозъчната система.

Някои считат за тягост да се упражняват. Това е неразбиране.

Каквито и да са упражненията, щом те могат да координират в човека енергиите на земята и слънцето, те са добри. А упражненията, които не могат да направят това, са ненужни.

Когато срещнете човек, който е координиран със слънчевите и земни енергии, той прилича на цъфнал цвят, на узрял плод.

Религията е имала най-първо за цел да координира човека със земните и небесни енергии. А сега като са изгубили първоначалното ѝ значение, искат да направят човека добър. Ако не можеш да го координираш, как ще го направиш добър?

Ако не нагласиш цигулката, как ще свириш нещо хубаво?

Най-първо ще я координираш и след това иде вторият процес — свиренето.

Сега ще се учите на първия процес — координирането. То е най-лесното. Всеки може да го направи.

Сутрин най-първо ще направиш упражненията с ръцете и краката. И тогава през целия ден ще ти върви добре. Бог и всички добри хора ще бъдат с тебе.

Всемирното хармонично движение на цялото Битие е паневритмия.

Когато човек прави тези движения, той е в хармония с цялото Битие. Тогава възприема Божието благословение, понеже всичко е Божие.

Когато при паневритмичните движения стъпваме на единия или другия крак, това стимулира чакрите, става смяна на положителните и отрицателни течения, на творческите и съграждащи течения.

При паневритмията мисълта се свързва с музиката и с движението.

Трябва да играете, за да се подмладите. С паневритмията човек постепенно придобива мекота.

Тези движения на паневритмията са разумни. Те са подготвителни движения. Те имат магическа мощ и влияят върху целия свят, а не само върху нас.

Тези движения са взети от природата, от целия всемир и са в хармония с космичния ритъм.

ЗА СЛАВЯНСТВОТО

Човек е орган от Божествения организъм. Всеки човек поотделно изпълнява строго определена функция. Може и да не съзнава това. Всички хора са свързани един с друг. Затова хората са ограничени. Тяхното положение прилича на положението на частите в сложния часов механизъм. Всеки един представя по едно колелце, което със зъбците си движи други и т. н.

Същото се отнася за народите. И те са удове на един велик организъм.

Един народ преди всичко трябва да се освободи от националния шовинизъм и да се стреми да служи на Бога. Всеки народ си има свое предназначение и щом е верен на предназначението си, ще има успех.

Българина, за да го познаете, трябва да го освободите от външните обвивки.

Умни българи има в Родопите. Там има запазени от чистите българи. Изобщо българинът тепърва трябва да се развива.

У българите има една черта: когато отидеш при него и му говориш, той гледа, плащат ли ти или не. Щом не ти плащат, тогава казва: „Има нещо хубаво тук!".

Повдигането на българския народ зависи изключително от вас. Ако вие работите, и той ще се повдига. Ако не работите, други ще свършат вашата работа, но за това вие колективно ще бъдете отговорни пред невидимия свят за неизпълнение на своята длъжност.

В душата на българина трябва да има четири качества: да бъде честен, добър, справедлив и умен. В него трябва да прониква Божията Любов и той да каже: „Ще изпълня Твоята воля, Господи!"

Славяните въобще се отличават със силно развито религиозно чувство. Никои други народи, освен евреите, не са имали такова религиозно чувство, каквото имат славяните. В религиозното чувство на славяните няма користолюбие. Обаче частно у българите религиозното чувство е недоразвито, то е потенциално. Българинът е твърд, има съвест, морал, справедливост, има хубави заложби, които трябва да се развият.

Ако не бяха изпъдили богомилите от България, тогава другояче щеше да протече историята на българите. Сега има закъснение.

Затова много бързо трябва да се работи, за да се набави закъснението.

В западните народи Божественото подчинява човешкото, а у славянските народи Божественото е свързано с човешкото.

Значи в западните народи това става външно, механически, а у славянските народи — вътрешно.

Един англичанин, като говори в една своя книга за бъдещата култура, говори нещо за славяните. Той обяснява защо на славяните е бъдещето. Подпалили едно дворянско имение в Русия във време на царския режим. Обвинили една жена и я осъдили на каторга в Сибир. Един босяк от същото село си казал: „Тази жена има четири деца, а аз нямам никого". Той се явил пред съда и казал, че той е виновният. Заточили го в Сибир, а жената останала да гледа децата си. След десет години подпалвачът, като умирал, изповядал на свещеника стореното. И всичко било разкрито. С този пример англичанинът изтъква, че у славяните има една черта на самоотверженост.

Българите са водили до сега 150 войни, но все не им е вървяло. У славяните победата трябва да дойде отвътре. Отвътре трябва да дойде доброто, разширението.

Славяните имат важна мисия. Никога такава голяма маса от двесте милиона хора и повече не са били събрани на едно място за една мисия.

Славянството ще бъде ковачницата на новата култура. Там вече работят силите. Там се натрупва материалът и ще дойдат онези, които ще използуват натрупаните материали и ще изградят новото.

Славянската раса ще бъде жизненият център на новата култура. Това ще бъде в първо време. А след това ще дойде шестата раса.

У всички славянски народи ще се въплотят напреднали души. И това е вече почнало.

Славяните сега, с изключение на българите, преживяват железния си век.

Затова са сегашните изпитания в разните славянски народи.

Като изтече той, иде нещо добро за славяните. Към края на двадесетия век славянството ще излезе от железния век и ще навлезе в златния век на своята история. Единственият народ, който се намира сега в златния век, това са българите. Затова те помагат на другите народи. Когато дойдат в железния век, другите ще им помагат.

Златният век е почнал в България, когато Бялото Братство е почнало да работи в тая страна. Богомилите едно време от България се разпространиха на запад. И сега това движение от България ще се пренесе в другите славянски народи и навсякъде.

Зазоряването на златния век у славяните ще дойде по-рано*), след 25 години, както пролетта идва понякога по-рано, отколкото друг път. Топлото течение иде.

Сега искат да ни изгонят. Казвам: Трябва да знаете, че зад нас е цялото небе!

Ако българският народ приеме това учение, ще стане велик народ. Ако го отхвърли, ще пропадне.

Ако искат да ни изгонят, от България нищо няма да остане.

Ако българският народ ви приеме като добре дошли, всичко ще му върви на добре. Иначе на зле ще му върви. Ако той приеме това учение, ще напредне. Не го ли приеме, ще плаща контрибуции.

*) Това е говорено в 1930 година.

Тия изпитания, през които минават славянските народи, ще родят нещо хубаво в тях. Те постепенно ще дойдат до Любовта, ще свършат с Любовта.

Богомилите сега идат отново. Животът минава в нова фаза.

Моята задача е да ви предам Божественото учение.

Вашата задача като ученици е да го предадете на българския народ.

Задачата на българския народ е да го предаде на всички народи.

Аз отговарям пред Бога, ако не изпълня задачата си.

Вие отговаряте, ако не предадете на българския народ това учение.

И българският народ отговаря пред Бога, ако не предаде учението на другите народи.

НОВИ НАСОКИ НА МИСЪЛТА

Неделната беседа завърши и ние изпяхме няколко песни, ала никой не ставаше от мястото си. Даже някои се приближиха още повече около Учителя. Денят беше хубав, тих. Клековете, нагрети от слънцето, издаваха приятен дъх. В далечината, в лека омара, се виждаха планините. Учителят беше седнал на камък сред поляната, а ние бяхме пред него насядали на тревата. Зад Учителя имаше грамаден скален блок, откъртил се някога от върховете. Цялата обстановка дишаше първична простота и сила. Ние се чувствувахме добре тук.

Един от братята запита Учителя: „Може ли да се установят съобщения между земята и другите планети?“

Учителят каза:

— Прекъснати са съобщенията между земята и другите планети. Между другите планети има съобщения. И нашата земя има съобщение с тях, но това се отнася за Напредналите Същества.

Всички същества на слънчевата система си приличат, но с малки изключения. Един е законът, понеже имат общ център, излезли са от общо място, но се различават по развитие, по години, по разбиране. Най-добри са съществата на слънцето. Слънчевите жители са образец за всички.

Месечината влияе върху земята. Когато дойдат на една линия слънцето, земята и месечината, приливите на земята са по-големи. Влиянието на месечината върху нашата нервна система е голямо. Днес учените не могат да обяснят влиянието на месечината върху лунатиците.

В природата има ред и порядък. Ние мислим да създадем някакъв особен наш ред. А в същност трябва да приемем и приложим реда, който съществува в природата. Ние виждаме във всичко, което ни заобикаля тук, проекция на реалния свят. Този реален свят съществува.

Трябва да се изучават растенията. В тях са концентрирани лъчите на светлината: например, червените, сините, жълтите и пр. Червеният цвят действува върху човека и го прави активен. Портокаленият цвят развива чувството на индивидуалност, дава направление. Зеленият цвят регулира електромагнитните течения в човека, растежа. Ако искаш да растеш и да си здрав, трябва да възприемеш зеления цвят. Жълтият цвят дава простор на ума. Синият подхранва духовния живот. Той има връзка с вярата и моралните чувства на човека. Виолетовият цвят има връзка със силата на Духа.

За да проучавате краските, трябва да започнете от цветята, от минералите и трябва да знаете в кой час на деня, в кое време кой цвят да наблюдавате.

Когато човек обича някой цвят, той го носи; това показва, че иска да придобие този цвят.

Например, някой обича синия цвят — иска да добие вяра.

Има седем гами на цветовете. Червеният цвят от втората гама има повече трептения, отколкото виолетовият от първата. Червеният цвят на втората октава седи по-високо, отколкото виолетовият на първата.

В природата съществува и друга светлина и като я намерят, ще видят, че бързината на светлината не е винаги 300,000 км. в секунда. Сега светлината иде от слънцето за осем минути, но един ден ще иде за четири минути. Вие изчислявате с каква бързина пътува един влак. Правилно е това изчисление. Но ако пътувате с аероплан, ще пристигнете много по-бързо, времето се намалява.

Един ден бързината на светлината ще се измени и ще бъде петстотин хиляди километра в секунда. Тогава светлината ще се движи в по-рядка среда и ще пътува по-бързо.

Ние до сега сме слизали. Цялата вселена е слизала надолу. Под „слизане" разбирам навлизане в по-гъста материя. Сега вселената се качва нагоре и е стигнала до област с по-рядка материя. Цялата вселена и земята ще влязат в по-рядка среда. „Горе" наричаме това място, дето материята е по-разредена, а долу — дето е по-гъста.

Тази светлина, която ние сега приемаме при тази степен на нашето развитие, се движи с бързина триста хиляди километра в секунда. А пък при нашето по-горно развитие в шестата раса, светлината ще се движи с по-голяма скорост. Вълните на оная светлина ще бъдат по-къси, но повече на брой в секунда. Като вземем за мярка сегашната бързина на светлината, ние приемаме от някои звезди онази светлина, която е излязла от тях преди милиони години. Според това ние знаем, какво е имало там преди един милион години, а не онова, което има сега.

Човек, когато повдигне съзнанието си, минава през тъмна област и след това пак възприема червения цвят и другите цветове на спектъра, но това са съвсем други цветове, от висша гама, не както тези, които до сега е познавал.

Сега нашето ухо схваща най-много до петдесет хиляди трептения, обаче един ден то ще схваща и сто хиляди трептения в секунда.

И сега земята приема светлина, която се движи с по-голяма скорост, но хората още не я съзнават.

Запитаха:

— Ще дойде ли време да влезем в общение с тези разумни същества, които ръководят природата?

— Да. Онези неща, които за тях са играчки, за вас са тайни. Употребявам думата играчки в смисъл на лесни. Това, което вие не знаете, за тях е играчка.

Хората искат да се товарят със знания като товарни животни. А каква полза от това? Знанието трябва да бъде органическо, да си служи човек с него. Да допуснем, че знаете колко трептения има червената светлина и философствувате върху това, а друг прилага червената светлина, служи си с нея, има резултат. Първият какво се ползува?

Трябва да се изучават еманациите на елементите. Например, златото дава направление на човешкия живот. То е носител на живота. Златото изпуща еманации. Затова има силово поле около него. И около другите метали също има такова поле. Ако човек вземе един грам самородно злато и го тури в двесте грама вода и остави това на слънцето, тая вода е вече напоена с неговите еманации и може да се употреби за лекуване на известни болести. И среброто може да измени известни сили в човешкия организъм със своите еманации.

Може да се влезе във връзка с вътрешния живот на растенията. Ще отидете при растенията с благоговение и ще мислите най-първо за Бога. След това ще разгледате растението, ще мислите за онези сили, които се проявяват чрез него. Ще мислите за съществата, които са изработили тези форми и ще пожелаете те да ви говорят и да ви кажат нещо за това цвете, за неговото значение, за скритите сили, които има в него, за лечебните му свойства и всичко, каквото те намират за необходимо. И тези същества ще ви проговорят отвътре и ще ви кажат нещо за това цвете. Така ще влезете във връзка с вътрешния живот на цветята и на другите растения.

ДОСЕГ С РЕАЛНОСТТА

Тази година построихме палатката на Учителя високо на склона, на малка поляна над езерото. Оттук се разкрива гледка на долината и околните върхове. Ала непосредствено под терасата пътеката е стръмна и ние направихме стъпала от груби камъни. Избрахме плоски камъни и наредихме стъпалата. Седемдесет и две стъпала извеждат до малката тераса, където спретнато е опъната палатката на Учителя. Подът на палатката е постлан с плочи, а от двете страни на входа живописно са натрупани избрани камъни и кристали, които учениците са донесли от своите екскурзии из планината. На това място, обикновено, Учителят държеше неделните беседи. Колко пъти, устремени от низините, от големия град, ние сме извървявали големи разстояния, за да дойдем макар за няколко часа само тук, да изкачим седемедесетте и две стъпала и с благоговейно чувство да седнем при нозете на нашия мъдър Учител. И както изжаднелият пътник привежда коляно и пие от чистия извор, така и ние приемахме в душите си Словото на нашия обичен Учител. То внасяше в нас сила и живот. Така укрепени и освежени, ние поемахме отново пътя към низините, където ни очакваше работа.

Седемдесет и две стъпала извеждат до мястото, където живееше нашият обичен Учител — прости каменни стъпала, които ние тъй обичахме да изкачваме.

Веднъж, когато бяхме при палатката на Учителя, Той почна да говори:

— Това положение, което имате, дължите на тия същества, които са ви обичали.

Спасението започва със закона на Любовта. Който може да повярва в Любовта, ще се смъкне товарът от гърба му, той ще се освободи от страдания, мъчения и огорчения. Тогава няма да бъде самотен, ще има много братя и сестри.

В света са включени всички условия за щастието. Само че хората се отклоняват от общия път, от общото течение. Хората вървят по специални пътеки, а трябва да държат общата идея. Общата идея трябва да бъде една:

Да изпълните волята Божия, да служите на Бога, да имате една възвишена мисъл!

Бог е дал всички условия, всичко е дал. Каквото и да ви се случи, уповавайте на Бога!

За каквато и да е работа не очаквай специално, благоприятно време без никакви препятствия. Специалното време никога няма да дойде. Почни да работиш. Не губи времето си. Остави хората свободни.

Любовта ще ви помогне да се справите с големите мъчнотии, които имате в живота си. Като дойде тя, всички тези мъчнотии ще изчезнат, слънцето

ще изгрее, царски път ще има пред вас. А като не дойде Любовта, по камънаци ще вървите. Щом разбереш Любовта и по въздуха пътят ти е отворен. А пък щом не дойде тя, трябват мостове и лодки. Някой казва: „Защо не мога да пиша?“ Защото нямаш Любов. Музиканти, учители, свещеници, всички се спъват. Защо? Любов нямат! Има ли тази Любов, всичко може да се създаде. Когато Любовта влезе в поета, идва вдъхновение. Когато тя изчезне, всичко върви трудно. Когато Любовта влезе в човека, всичко става бързо. За Любовта няма мъчна работа. Да носиш Любовта, значи да си господар на положението. И мъчнотиите ще се стопят пред тебе.

Любовта е *лесният път*. Тогава ти ще влезеш в един свят, дето работите стават магически. Питат, от два аероплана кой е по-хубаво направен. Нека хвръкнат и двата аероплана, и който стигне по-бързо и по-безопасно, той е по-хубав. Който отива по-бързо и върви по-хубаво, постига целта. Кой живот е по-добър? Живот, при който има хвъркане, постига целта. Така трябва да мислим.

До сега сте мислили, мислили и какви ли не опити сте правили, но все по стария начин. Каквото и да правите, спасението е в новото. Сухият, мухлясал хляб го хвърлете на кокошките; ако искат, да го ядат. А ти вземи топлия хляб, върви по пътя си и яж от него.

Топлият хляб — това е новият живот. Отворете прозорците на душата си днес и животът ще влезе. Той няма да чака да го викаш много. Само отвори прозореца си и ще влезе. А пък ние мислим, че като отворим прозорците, той ще изнесе всичко навън.

Искам да ви доведа до един реален свят. Аз казвам, че човек трябва да бъде щастлив, блажен, богат.

Днес искам да прекарате като любещи души. Всеки да чувствува, че от вас изтича Любов!

Турете в душата си идеята за служене на Бога. Детето нали трябва да служи на майка си? От вас да излиза благоуханието на вашата нежност, на вашата Любов, на вашето милосърдие, на вашето въздържание!

В света няма по-хубав момент, по-красив, по-тържествен от този да знаеш, че едно същество те обича и ти го обичаш или да вярваш, че обичаш Бога. Ти ще почувствуваш такава радост, каквато не си изпитвал. Нито знанието, нито нещо друго може да се сравни с нея.

Сега ти имаш пред вид едно същество, което да обича тебе, обаче никого другиго да не обича. Как можеш да си представиш, че Бог може да обича само тебе и никого другиго или че слънцето само тебе огрява и никого другиго?

В какво седи законът на щастието? Ще обикнеш един човек — не той да те обича, но ти да го обичаш тъй, че никаква сила в света да не е в състояние да те разедини. Ще обичаш, както Бог обича! И после тези двама да намерят други двама, които се обичат. Тези четирима да намерят други четирима, които се обичат и т. н. Бог е поставил своите енергии в нас и щом обичаме Него, ще обичаме и хората. Щом срещнете двама, които се обичат, ще им кажете: „Елате сега при нас“!

Без Любовта не може да стане никакъв разумен акт. Без Любовта никой не може да се повдигне. Все трябва да има някой в света, когото да обичате.

За да има човек щастие, малко се изисква. Малко огън се изисква. Огънят е Любовта!

Всеки досег с реалността наричаме щастие. Всеки досег с илюзиите на живота наричаме нещастие. Но постоянно не можеш да бъдеш в досег с реалността. Човек, ако не във всеки момент, поне един път на ден, един път на месец или година да влиза в досег с реалността.

Ако погледнете живота през очите на Любовта, ще разберете неговия смисъл. Без Любовта животът няма смисъл.

Кое прави обикновените неща необикновени? Докато не обичаш поне един човек, целият свят ти е чужд. Като обичаш поне един човек, светът става за тебе красив.

Бог е пратил човека на земята, за да разбере Любовта. Да приемеш първия лъч на Любовта, това е най-великото, необикновено събитие в живота ти.

Талантливата певица трябва да се радва на успеха, който има младата певица, за да не пресуши изворите на своя собствен талант. Само така тя ще приготви условия за по-голям възход и разцвет на своите дарби и способности. Не може човек да бъде щастлив, докато не желае щастието на всички хора.

Човек, докато не се научи да обича, не може да бъде щастлив.

Иначе той ще живее в закона на необходимостта.

Любовта е път за придобиване на щастието.

Да бъдете щастливи, това значи да добиете онова благо, към което душата ви се стреми. Тогава може да станете музиканти, поети, силни и пр.

Път за добиване на щастието е добродетелта. А възможността за добиване на добродетелта е Божията Любов. И тъй, Любовта дава път за постигане на щастието по пътя на добродетелта. Добродетелта е произлязла от Божията Любов.

За Любовта, за Бога в нас трябва да бъдем готови на всичко. Целта е вътре. От вън са условията. Чрез Любовта ще влезем в друг свят. Щастието е вътре в тебе. Следователно, ние сме всесилни, понеже носим целта в себе си. Дето е целта, там се реализират условията. Дето няма цел, условията все остават нереализирани, неизползувани.

Един човек чел Библията и не могъл да я разбере, а работите му вървели много зле. Най-после той изгорил Библията, но видял, че едно късче отхвръкнало от огъня. Той го взел и прочел там: „Бог е Любов". И от тогава нататък му тръгнало. Той разбрал Божествените неща.

Този човек търсил щастието вън от Любовта. А всички неща са все около този център.

Ако не сме щастливи, погрешката е вътре. Лично щастие по света така, както го търсите, никъде не може да се намери.

Имайте пред вид, че вашето бъдеще щастие се определя от това, което преживявате сега. От това се чертае вашето бъдеще. Ако сега учите хубаво, ще минете в по-горен клас. Ако ученикът се учи в първи клас, ще мине във втори и т. н. Но ако той не изучава материята на първи клас, не

може да мине във втория. Ние не проповядваме една религия на страха. Това е морал на животните. Човек трябва да мисли. Моралното за човека седи в това: той трябва да мисли. А вашите мисли и желания, които ви идат, филтрирайте ги, защото много от тях са остатъци от миналото. Какви ли не желания идат! Не че са лоши. За времето си те са били много добри, но някои ваши мисли и желания, които в миналото са били добродетели, сега не минават за такива. Тези пари не вървят. Трябва да възприемате и приложите новото. Оставете старите неща назад и приемете новото.

Има един закон: Човек, който обича, оставя във всички същества по нещо ценно.

Любовта не е нещо единично. Като любиш, всички хора чувствуват, че някой е станал проводник на Любовта и са радостни и весели!

От Любовта, която човек проявява, се ползуват всички.

Когато един проявява Любовта, цялото битие, всички същества се ползуват от нея!

Когато някой обича Божествено, всички околни възприемат неговата Любов, имат потик към нещо Божествено, но не знаят от къде иде то. Ако дойде човекът на Любовта в дома ви, той ще бъде за вас като изгряващо слънце. Без да ви каже нито дума, сълзите ви ще престанат. Ако дойде друг, макар и да говори най-хубави думи, сълзите ви ще текат.

Може да срещнем мечка, но като имаме Любов в сърцето си, тя ще ни каже: „Познавам ви"! И няма да ни закачи. И мечка като срещнем, трябва да виждаме Бога в нея.

Външният свят така маскира хората, че човек да не може да вижда Божественото в тях. Те са натрупани с прах от външни, светски неща и затова Божественото мъчно може да се открие.

Някой човек сега е мъж, но в миналото си прераждане е бил жена. Тя е имала лош мъж, който я е изтезавал. Тази жена в сегашния живот става мъж, а той — жена. Мъжът сега намира жената и почва да я измъчва. Човек трябва да се освободи от това. Как? Като прави добро на онези, които го измъчват, за да не го измъчват пак и те в бъдеще.

Когато жената върши волята Божия, Бог казва на мъжа ѝ: „Ще се отнасяш добре с нея. Ако не се отнасяш добре, ще страдаш".

В Свищов един евангелски проповедник от първата си жена има дете. Тя умира и той се оженва втори път. Втората жена изтезава детето. Един ден първата жена се явява на втората и ръката на последната се парализира.

Ако жена, която е измъчвана от мъжа си, насочи любовната си мисъл към него, той ще престане да я измъчва. Но щом жената не разполага с Любов, не може да направи това.

Всички страдания произтичат не от Любовта, но от една неестествена, неразбрана любов. Любовта не произвежда страдания.

Тя носи радост и мир. Всички ваши копнежи ще бъдат задоволени при нея.

Има Любов с толкова силни трептения, че ако ги прекарате през сегашната нервна система на човека, той ще се стопи. Ако прекарате силните трептения на Божествената Любов, която имат херувимите и серафимите, човек ще се превърне в светлина, но няма да разбере нещата.

За да може човек да живее в Любовта, трябва да има отличен ум, отлично сърце и отлична воля. В духовния свят има закон за каляване: ще турят ученика на огън. Хората на Любовта ги турят много пъти в огъня — десетина пъти — за да се калят. И после ги турят в студена вода, за да не са огъват. При Любовта се срещат най-големите противоречия.

Който много обича, много му се дава.

Който малко обича, малко му се дава.

Който много обича, много знае.

Който малко обича, малко знае.

Да обичаме всички — това е за напредналите души.

Само при Бога трябва да отидеш, за да те научи на тази обич.

Всички ще бъдем научени от Бога.

Радвайте се, че сте били на планината!

БЕЛЕЗИТЕ НА НОВАТА КУЛТУРА

Веднъж гости от славянските страни посетиха Учителя и разговаряха с Него.

Учителят каза:

— Корабът може да плува свободно само, когато има вода.

За да дойде свободата, е нужно изобилие.

Съвременните хора трябва да разберат, какво нещо е Любовта, какво нещо е животът, какво нещо е Истината.

Сега те имат смътни понятия за тях. Не по липса на добра воля, но нямат разбиране.

Всеки има идеята да пее или да свири, но като дойде да направи това, не може. Та сега от нас се иска прилагане.

Никога в историята на човечеството не е имало такива грамадни усилия, такова съзнание, както сега.

Новата култура носи светлина в съзнанието на младите. Новият живот трябва да създаде новите форми, чрез които да се изрази.

Настъпващата култура седи в това: *правото за свобода да бъде достояние на всички хора.*

Всички народи в света са органи на Божествения организъм. И всеки орган има своето предназначение. Славяните имат предназначението да бъдат носители на новата култура на братството.

Някой иска свободата. Когато мечките искат свобода, тя е само меча свобода. Когато вълците искат братство, то е само вълчо братство.

Ние искаме братство, основано на Божествената Любов, на Божествената Мъдрост, на Божествената Истина. Не братство на вълци и мечки, а братство на всички народи.

Сегашното младо поколение иде, за да реализира Любовта, от която истинският живот произтича.

Младите хора имат една черта, която показва, че те са носители на нова култура.

Известни белези на техния череп показват това.

ЗАКОНЪТ НА СЪВЪРШЕНСТВОТО Е ЗАКОН ЗА ЛЮБОВТА

На брега на „Езерото на Чистотата" има големи скали, равни, удобни за сядане. Веднъж ние седяхме с Учителя там и съзерцавахме езерото. Скалите бяха нагрети от слънцето и излъчваха топлина. Вълните мелодично се плискаха в подножието им. Високо в лазурното небе минаваше шествие от бели кълбести облачета и се губеше зад върховете.

Учителят почна да говори за Любовта:

— Всеки човек, който не е разбрал Любовта, прави престъпления. Щом познаете Любовта, престъплението, грехът ще престане. Докато не я познавате, ще грешите. Онзи, който обича, никакво престъпление не може да направи. В историята не съм срещал такъв пример. Невъзможно е да направи престъпление.

Защо в Любовта не може да има престъпление? З а щ о т о т а м п р и с ъ с т в у в а Б о г!

Който обича, никой не може да го съблазни.

Човекът на Божествената Любов, това е най-хубавото, най-красивото нещо, което можем да срещнем. То е все едно да намериш един скъпоценен камък, един чист извор; все едно е да намериш една хубава градина с плодни дървета. Ако Божията Любов влезе в пустинята, ще я превърне в градина.

Безлюбието е тъмнина. Каквото и да кажеш на нелюбещия, няма да види, защото какво ще види в тъмнината? Не че няма очи, но в тъмнината какво ще види!

Д а о б и ч а ш е д и н ч о в е к, т о в а з н а ч и т о й д а р а с т е и д а с е р а з в и в а п о д т в о я т а о б и ч! Л ю б о в т а п р е д и з в и к в а н о в п р и т о к в у м а и с ъ р ц е т о.

Любовта е всесилна; като ви обичам, всичко ще ви върви добре в живота.

Човек най-първо трябва да се домогне до Любовта. Щом се домогне до нея, той придобива радост, разширение, условия за растеж, условия за опитване на всички блага.

Цвете, изложено на светлина, расте. Когато човешката душа дойде под Божествените лъчи на Любовта, тя се разцъфтява и човек има едно велико преживяване. В един живот той може да преживее велики неща на този свят. Мъчно може да се опише това състояние. Когато то дойде, идва онази енергия, която пречиства душата.

Един момент на Любовта преживян, се нарича спасение от греховете.

Сега като ученици, бих желал поне един ден през тази година да преживеете тази опитност. Като я преживеете, да стане коренна промяна във

вас, която само вие да знаете — промяна, която да даде разширение на вашия ум, сърце и воля. Когато дойде тази Любов, която е изявление на Божественото — човек става просветлен, в една минута вижда проявата на целия космос и кои са крайните цели в тази безпределност. Това дава на човека неописуема радост. Радва се Божественото, което е скрито в него.

Аз ви предупреждавам: усърдието, което имате, гледайте да се увеличава във вас. Съвременните хора, започват любовта с 400—500 градуса и свършват с 4—5 градуса, а някой път с 10 градуса под нулата.

Любовта започва с пробуждане на съзнанието.

Денят, в който възлюбиш Бога, товарът ти ще бъде свален, работите ти ще се оправят. Любовта — това е извор. Когато една градина има извор, казваме: „От тази гради всичко може да се произведе.“

Ако не обичаш, не можеш да растеш. Защо трябва да обичаш? За свое собствено добро и за доброто на тия, които обичаш.

Обичай и не се страхувай. По-безопасно е да обичаш, отколкото да не обичаш.

От нас се иска да прекопаваме лозето си. Лозето — това са нашите сили и способности, които трябва да обработваме. За тази обработка е необходима Любовта. Там, дето има Любов, човешките способности растат и се развиват правилно. Дето няма Любов, те се парализират.

Когато говоря за Божествената Любов, подразбирам онези възможности, които са скрити във всяко живо зрънце, във всяко живо семенце. Като дойде Любовта, тя им дава възможност да растат и да се развиват.

Любовта представлява същината на живота, а Мъдростта — формите на хармонията в света. Ако се приближите при Любовта, ще придобиете такова знание, каквото не сте имали, и ще се облечете в дрехи, каквито не сте носили.

Някои казват, че Любовта е неразумна. Не, най-разумният акт в света — това е Любовта.

Когато в нас влезе идеята за Любовта — най-великата идея в света — ставаме смели и решителни. Ние още нищо не сме разбрали от Любовта. Най-великата сила в света е съзнателната Любов и когато тя влезе в човека, у него се развиват скритите сили, за които копнее душата.

Ти трябва да обичаш, защото чрез Любовта получаваш енергия, която може да оползотвориш. Щом почне да намалява твоята Любов, ти се приближаваш към смъртта.

Нито един автор не е писал за Любовта като същина. Върху предисловието на Любовта е писано много, но за нейната същина — нищо не е писано.

Без Любовта човек постоянно губи, докато се превърне на прах. Той е недоволен от живота и най-сетне казва: „Празен е животът, нищо не разбрах от него“. Човек ще се прераждa, докато научи целта на Бога. Бог иска човек да разбере, че без Любовта, без Реалното, животът няма смисъл.

Магична сила е Любовта. Търсете Любовта, не парите. Който има Любовта, и парите, и силата, и светлината, и свободата, и знанието вървят след него. На Любовта всички услужват: и светлината, и топлината, и растенията, и животните, и хората. Небето е съкровище с големи богатства. Само тези могат да го отворят, които имат ключа. Ключът е Любовта.

Чрез Любовта се трансформират известни космични енергии. Научно поставено е така.

Любовта урегулирва енергиите в човека. Тя урегулирва всички неща в света. Единствената сила, която владее всички сили и може да ги регулира, това е Любовта. Тя идва в знанието и го регулира. Идва в живота и го регулира. А самата Любов се регулира от Духа. Любовта има приложение във всички светове — физически, астрален, умствен и пр.

Любовта носи всички добродетели. Когато обичаш, прощаваш, а когато не обичаш, не можеш да простиш. Имаш ли Любов — добър ставаш. Нямаш ли Любов — лош ставаш. Някой може да е недоволен, груб и пр. Щом Любовта го посети, той става мек, внимателен, разположен към всички.

Щом дойдете до едно външно противоречие, може да го разрешите само чрез Любовта, която имате към Бога. Хвърли се в огъня на Любовта и ще се примириш с всички.

Любов, която не може да стопи желязото, не е Любов. Любовта трябва да стопи и изпари всички мисли, желания и чувства, които са от желязо. Кой огън може да стопи труднотопимите материали? Само Любовта При този огън всички материали от желязо ще се стопят. С Любовта може да изправите своите погрешки моментално — в един ден, в един час, в една секунда! Тя заличава човешките погрешки. Прилагайте Любовта като сила, която ще трансформира вашия характер.

Истинската Любов подразбира проявление на истинския човек. Човекът на Любовта е смел и никога не се обезсърчава. Той постоянно се разширява. Ако някой се ограничава по ум и по сърце, той няма Любов. Видите ли някой човек прегърбен, едвам се движи, той няма Любов във себе си. Любещият е подвижен, съобразителен във всички свои действия.

Целта на човека е да намери своята естествена среда и там да се развива. Това е Любовта. Всички хора рано или късно ще дойдат до тази естествена среда за развитие и ще почнат съзнателно да работят.

Можем да бъдем съвършени, само ако вложим Любовта в ума, сърцето и волята си. Законът на съвършенството е закон на Любовта. Началото на усъвършенствуването — това е Любовта! Тогава умът, сърцето и волята ни ще работят правилно.

Трябва да любим, защото само Любовта съкратява времето, спестява енергиите и произвежда най-добри резултати. Иначе ще трябват десет прераждания, за да изправите една малка погрешка.

Знаете ли, колко силна е Любовта? Когато някой човек ти каже няколко думи с Любов, отваря ти сърцето и ти си готов всичко да свършиш.

Всички, които любят Бога, ще станат силни, крепки, възвишени, благородни, ще придобият знанието на Мъдростта, ще придобият и великата Истина, която ще ги направи свободни.

НОВАТА СРЕДА

Веднъж ние седяхме с Учителя на брега на второто езеро и гледахме, как рибите скачаха над водата.

Учителят каза:

— Рибата може да живее между хората, но необходимо е да си създаде дробове. Ще трябва да мине през няколко фази, за да стане човек. И хората от живота във въздуха ще минат в по-висша фаза, ще се научат да живеят в етера.

Червеите излязаха от земята и станаха пеперуди.

И човек трябва да си изработи нови органи, за да може да възприема силите на етера.

Чрез дишане с дробовете човек не може да възприеме етера.

Чрез Любовта човек си създава органи, за да може да диша етер.

Защо човек трябва да люби?

За да си създаде дихателни органи за възприемане на етера.

Рибите, които се научиха да живеят във въздуха, станаха птици. Ние трябва да се учим да живеем в етера.

Къде е разумният свят? Той е тук около вас. Около вас са Разумните Същества. Ако ви се отворят очите, ще видите, че сте заобиколени с Напреднали Същества. Какво трябва да направите, за да ви се отворят очите? До кога ще стоите с превръзка на очите? Докато дойде Любовта. Тя ще ви отвори очите.

Който иска да влезе в свят, по-висок от този, трябва да влезе в света на Любовта!

Щом Любовта влезе в сърцето ви и светлината в ума ви, всички ще прогледнете.

ОЦЕНЯВАЙТЕ МАЛКИТЕ БЛАГА

Дежурните след привършване на работата си обикновено идваха при Учителя да го поздравят. Днес Учителят ги покани да седнат на полянката, където е разположена палатката му. Започна се разговор. Учителят каза:

— Човек трябва да има весело сърце. Какво сте загубили? Не жали, че си изгубил нещо, защото докато животът е в тебе, той може всички загуби да ти ги набави в двоен размер, ако не днес, то утре или в други ден. Човек проявява нетърпение и казва: „В този живот искам"! Може и в този живот, но трябва да повдигнете съзнанието си. Щом повдигнете съзнанието си, ще дойде онова, което желаете, но ако не го повдигнете, няма да дойде. Ако те направят управник, а си глупав, ти ще си докараш най-голямото нещастие.

Когато минавате през страдания, дръжте в съзнанието си вашето Божествено естество. И когато тъмните сили ви тъпчат, дръжте в съзнанието си своя произход. Кажи: „Отвън може да ме тъпчат, но в мене има нещо Божествено".

Не поддържай в себе си отрицателни мисли. Това не е по волята на Бога. Ти казваш: „Няма да го бъде". Не, Бог има план да бъде това нещо. Господ за това те е пратил. Ти кажи: „Ще бъде така, както е казал Господ".

Камилата трябва да мине през иглени уши, т. е. да се разтовари. И човек трябва да се разтовари от какви ли не безпокойства. Той се безпокои, че шапката му не била хубава, че хълбокът го боли, че изгубил един милион, че вестникът зле писал за него, че жена му не била такава, каквато искал, че приятелите му не били такива, каквито той искал, че днес има кал, дъжд. От всичко това човек трябва да се освободи.

Ако ти носиш плодове на един приятел, за да му ги дадеш и си изпълнен с тревоги, все едно, че туряш кал върху тия плодове. Тогава подаръкът, който ще дадеш, нищо не струва, ти го покваряш.

Някой път човек се обезсърчава. Това не са негови мисли. По-невежи от него са дошли да го учат. Този по-невежият като дойде, казва: „Тази работа няма да я бъде, остави я". Такава мисъл не е от Бога. Бог никога не изкушава. Някой е весел, радостен е. Това е лесно. Но да бъдеш весел, когато страдаш, това е изкуство. Тогава кажи: „Да бъде Волята Божия". Йона не искаше да изпълни Волята Божия, но пострада. Това е назидание, за да се покаже, какво ще бъде с хората, които не изпълняват Волята на Бога. Ти кажи на ниневийците, какво ти е поръчал Господ, а те, ако искат, да слушат. Като ти каже Господ: „Стани", ти стани и иди. Бъди едно послушно Божие дете. Не можеш да направиш рака светия, додето не напусне рачешката си култура.

Някой човек мисли, че не е осигурен, че къща няма, това няма, онова няма. Питам, на кого работите са наредени?

Сега гледайте да влезете в света на веселието.

Напуснете методите на болните, т. е. съмнението, недоволството, страха. За разумния човек противоречие няма. Има само хармония, симфония, защото той знае, че всичко ще се превърне в добро.

Заболи те кракът, радвай се, че излиза всичко нечисто навън. Също, каквато друга болест да дойде, ти се радвай. И същевременно се лекувай.

Когато човек има отрицателни състояния — гняв, съмнение, обезверяване, злоба, умраза, завист и пр., в астралното и етерното му тела се образуват пропуквания, през които изтича неговият магнетизъм, както и други енергии. Такъв човек се демагнетизира.

Защо човек не трябва да се гневи? Защо не трябва да се отчайва? Защо не трябва да се озлобява или нервира? За да не се демагнетизирва. Щом се демагнетизира, той вече е податлив към болести, понеже изтича жизнената му сила.

Човек не трябва да допуща в ума и сърцето си отрицателни мисли и чувства, защото те ще го разрушат. Вие се страхувате от бомби, обаче не знаете, че мнозина от вас ги носят. Например, гневът е бомба. Зад ушите има специално място, дето те се натрупват. Ако храните отрицателни мисли и чувства, образуват се бомбите. Затова пазете се от тях. Те преди всичко ще разрушат тялото и ще причинят болести. Едно горчиво чувство, една горчива мисъл ще причинят физическа болест. Всяко безпокойство пречи на кръвообращението и човек лесно може да се парализира. Когато ограничава чувствата, човек също така може да се парализира. Лошите мисли в човека парализират човешкия мозък и вследствие на това енергиите на последния не вървят нагоре, а надолу. В горната част на мозъка функционират висшите морални чувства, и когато те не се проявяват, човешките енергии слизат от горната част в по-низша област. Болният ще се излекува, когато низходящите му енергии станат възходящи. Затова никога не противодействувай на добрите си желания.

Има закон: Ти не трябва да се безпокоиш, защото при безпокойството изгубваш дарбите си. Дойде някоя отрицателна мисъл. Изпъди я. Дойде друга отрицателна мисъл. Изпъди и нея.

Когато си неразположен, направи следния опит: Иди на планината и изчисти един извор. Иди при едно дърво, разкопай около него и го полей Или иди и услужи на някой нуждаещ се човек. Така ще се отстрани отрицателното ти състояние.

Казват, че човек трябва да бъде хладнокръвен. Не, човек трябва да има самообладание, но не трябва да бъде хладнокръвен, т. е. без чувства. Ше ви дам пример за самообладание. Един пътешественик ходил на лов в Индия. При една река нещо му се случва, той пада, вцепенява се, но не изгубва съзнание. Всичките му удове са вцепенени. Една кобра иде и се качва отгоре му. Той задържа дишането си, за да не се помръдне, защото при наймалкото помръдване тя ще го клъвне. Тя търси храна, чака мишки, плъхове. В това време той вижда, че пороят почва да прииждa и ще го повлече. Кобрата се плъзва по ръката му и си отива. Пороят го спасил.

Какво присъствие на духа за един човек да задържи дишането си. Какво търпение! Ако речеш да се помръднеш малко, загиваш.

Вярващият прилича на гумена топка, а невярващият — на шише. Шишето, като падне, се счупва, а гумената топка, като падне, подскача. Значи при страданията вярващият преодолява и надделява. Гумената топка, която хвърлят децата, като я ударят на земята, подскача нагоре и пак пада; после сама отскача, но с по-малка сила; след това пак пада и пак отскача с още по-малка сила, додето престане да пада. Така и страданието постепенно намалява, докато най-сетне престане.

Всичко, което вие живеете днес, иде от миналото, а това, което ви говоря сега, то е материал за бъдещето. Новото жито, което сега сеете, ще го жънете в бъдеще, ще го направите на брашно и ще приготвите от него хляб.

Като дете на място е да плачеш за една круша, но свършил си вече четири факултета, не е ли смешно да плачеш, че майка ти не ти е дала една круша? Тя ти казва: „Иди си вземи. Избери си най-хубавата". Но ти искаш тя да ти даде. Де е погрешката? Погрешката е във вашето желание; вие искате майка ви да постъпи така, както в миналото. А това по форма сега не може.

Вам е дадено повече, отколкото може да носите. Приличате на онзи, комуто е дадена нова дреха, облича я, но пак поглежда и мисли за старата.

В света има много погрешки от миналото, които трябва да се изправят. Дойдете в някой двор, дето има купища тор, събран от тридесет години. Който разбира, ще го тури на нивата. Вие се радвайте на купищата тор, който е във вашия двор. Носете го на нивите. Не мислете върху това кой е трупал този тор.

Като дойде смущението, пейте. Вместо да плаче и да се вайка, човек нека да пее.

Трябва да бъдете радостни днес. Днес не е ден за смущение, а за радост.

Падне една капка дъжд на главата ви. Зарадвайте се на нея.

Дойде една хубава мисъл във вас. Зарадвайте се.

Оценявайте малките блага.

СВЕТИЯТ ЧОВЕК

Веднъж запитаха Учителя:

— Кой е свет човек?

Той отговори:

— Светия е онзи, който и като има пари, и като няма, пак е радостен; и като го обидят, и като го хвалят, еднакво е разположен. Светията от нищо не се смущава: и като има, и като няма, и като му се даде, и като му се вземе, не губи своя мир.

Често пъти сутрин сте недоволни от времето, студено ви е, палатката ви не е хубаво направена и пр.

Човек като стане сутрин, не трябва да носи никакви отрицателни мисли. Като станете сутрин, считайте, че сте като новородено дете. Мислете, че вече сте били стари, умрели сте и сега се раждате отново.

Някой път вие се безпокоите за нищо и никакво. Безпокоите се, че няма кой да ви превозва. Качите се на кон. Тогава се безпокоите, дали ще ви закара безопасно до целта. Придобиете богатство и казвате: „Но ако го изгубим?“ Или казвате: „Ако изгубим знанието?“

Бъдете доволни от това, което имате днес. Утре работите ще се изменят. Ще бъдат още по-добри.

БОЖЕСТВЕНОТО ТЕЧЕНИЕ

Край езерото бяха дошли рибари и хвърляха въдиците си. Учителят, като ги гледаше, каза:

— Днес хората мислят, че ще постигнат това, към което се стремят, по пътя, по който вървят. Ако те дойдат до убеждението, че пътят, по който вървят, няма да ги заведе на спасителното място, ще изберат друг път.

Щом съгрешиш, прекъсва се кредита ти отгоре.

Човек се страхува от хората. В тяхно присъствие не прави нищо лошо, а като няма хора, прави всичко лошо. Важно е да правиш всичко със съзнание, че го правиш пред Бога. И когато няма хора, пак да не правиш нищо лошо — там е всичкото.

Нашите удоволствия приличат на онези въдици, които пускат рибарите, за да уловят някоя пъстърва или друга риба. Много рибари има в невидимия свят. Вие благодарете, че там има и същества, които ви обичат. Благодарете, че едно такова същество дава десет лева на рибаря, купи ви и ви пусне.

Като се пробуди човешката душа, има много възможности да се препъне, има врагове, които я обикалят. Така че, след като се събуди, тя трябва да бди, за да не се препъва.

Когато някой ти говори отвътре и казва: „Благодари на мене за живота, за условията и пр.", да знаете, че той не е от Възвишените Духове. Това е изкушение от падналите духове. Възвишените Духове говорят съвсем другояче.

В думите им няма ограничаване, нито ласки! Те само следят живота на човека и му казват: „Това не е добро. Коригирай се".

Низшите същества ти казват: „Свърши се вече. Никой не ме слуша!" Те като влезат в човека, той повтаря: „Свърши се вече. Остарях. Никой не ме слуша!"

Погрешката на падналите духове е, че искат да имат хората като своя собственост, да им заповядват. И всеки, който върви по пътя им, има това тяхно желание да заповядва на другите.

Като дойде една лоша мисъл, ще я изпратиш, ще кажеш: „Днес съм зает". Тя на сила не може да ти се наложи. Нищо в света на сила не може да ти се наложи. Ти си на равно място, а малко по-долу има наклон. От тебе зависи да тръгнеш по наклона или не. Може да минеш отгоре, ако искаш, но като влезеш в наклона, вече не си свободен и ще се намериш долу. Втори път качва ли се детето там, дето е падало? Не! Сега вие придобивате известни богатства, а низшите същества в духовния свят гледат да ви ограбят. Като придобиете известно благо, могат да ви го вземат. Ще кажете: „Защо Господ позволява?" Защо комарите имат свобода да хапят? Вие имате свобода. Падналите духове, и те имат свобода.

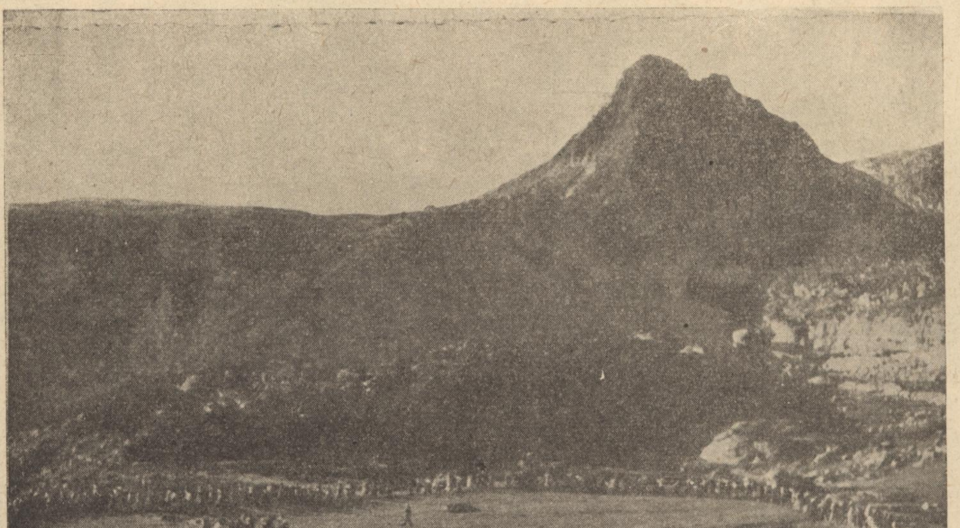
Някой път сте много богат, имате разположение, блаженство, светлина, радост. Това са богатства. Работата е сега да запазите това разположение при всички условия на живота, да растете от богатство в богатство. Тогава сте силни.

Когато получите някое благо, низшите същества гледат да ви смутят. И като се смутите, ще ви оберат. Защото ако не се смутите, не могат да ви оберат.

Богатият човек, като изгуби скъпоценен камък, жално му е, а колко по-голямо нещо е да изгубиш душата си! Изгубването значи, че ти няма да се ползуваш. Например, изгубиш музикалното чувство, хубавия глас. С хубавия глас навсякъде можеш да си проправиш пътя. Изгубиш ли го, затваря се пътят ти. Ти си способен инженер. Изгубиш ли тази способност, затворен е пътят ти.

Тези неща не се отнасят нито към миналото, нито към бъдещето, те са за настоящето. Гледайте това, което сега имате, да не го изгубите.

Всичко е в разбирането. Ако си на небето със старите разбирания, ще си в ада, а пък ако си в ада с Божествени разбирания, ще си в рая.

ТЪРПЕНИЕТО

Понякога привечер отивахме при Учителя. Тогава ние сядахме на тревата около Него и разговорът се почваше естествено:

— Хубавият, съвършеният живот ще дойде един ден, когато противоречията изчезнат. Водата трябва да се прецеди, да стане чиста. За сега човек ще слиза и ще се качва още много пъти.

Всичко, което е допуснато в света, си има предназначение, всичко се използува за добро. Например, двама души се скарали. Единият от тях е лекар. Раняват сина на другия. Идва лекарят, излекува го. И двамата се сдобряват. Раняването става причина да се сдобрят двамата.

Моята палатка има централен кол и затова е устойчива на всички ветрове. Когато човек има централен кол — връзката с Бога — и да падне някой страничен кол, палатката няма да падне.

Някой човек иска да ти говори. Ти казваш: „Не искам да го слушам. Какво може да ми каже той“? Не, изслушай го. И ако този човек продължи дълго време да ти говори, пак го слушай, той изпитва твоето търпение.

За Бога казват, че е дълготърпелив. Много мъчно се добива търпението. Може да се наклониш, да залитнеш, да паднеш и да станеш, но да стоиш на същото място, да не се отклониш. Като научи човек търпението, по-лесно ще ходи по пътя, трудностите ще се намалят. Човек е подложен на големи изпитания. Търпението е последното стъпало на скръбта, а Любовта е първото стъпало на новия живот. Да постоянствуваш в нещо, значи да го постигнеш. Заради Любовта ще проявим търпение.

Ако някой е много тъжен, нека вземе камъни, да ги донесе до мястото, дето ще потрябват, после, като ги погледне, да им каже: „Как прекарвате на едно и също място без движение?“ Да се научи от камъните на търпение. Всичко около нас е предметно учение. Има какво да учите.

Дойде някой при тебе, отдай му чест, както на себе си. Не прави разлика. Както е положението при ръката: ако един пръст нарани друг пръст, цялата ръка ще чувствува болка. Запример, вземете тояга и накажете ръката си; ще усетите веднага, че не трябва да я измъчвате. Цялото битие представлява единство. Един ден хората ще почувствуват, че да измъчват другите хора, това е все едно да измъчват себе си. Между всички същества има вътрешна връзка. Вие трябва да работите за изявяване на тази връзка. И като работите, да съзнавате, че работите за всички и всички работят за вас. Това е Божественият закон, който трябва да следвате.

Не се стреми да постигнеш всички желания изведнъж. Днес едно желание като постигнеш, всички други желания ще можеш да постигнеш.

Влюбва се момата в момъка и се разболява. С това Бог ѝ казва: „Той не е за тебе, защото ще те мъчи“. Тя плаче и казва: „Защо Бог ме мъчи“. По-добре Бог да те мъчи, отколкото момъкът, защото Бог като те мъчи, Той го прави от Любов, с това те спасява.

Силата на човека седи в следното: да възприеме Божественото; тогава ще бъде силен. Ако не го възприеме, остава без сила, т. е. ще има обикновени, човешки постижения. Когато вършиш обикновени, човешки работи, ти ще бъдеш една тиква. Ще се въодушевиш от листата си, че са големи. Обаче после твоят плод ще го вземат и ти ще останеш с чувството, че не си постигнал нищо. След това ще дойде сланата и ще те попари.

Хората се товарят с тежките работи и най-сетне клекнат. Тревогите и грехът са непоносим товар. Товарят се, а не се разтоварват и искат да живеят щастливо. Човек трябва да знае как да се разтоварва. Когато има голяма раница, ще го боли гърба. Много ненужни неща сме турили на гърба си.

Дойдем ли до там, че сме разположени да простим на този, който ни е обидил, Бог вече работи в нас. Като прощаваме, Божието благословение ще остави в нас нещо ценно, понеже през нас ще мине, за да отиде в другия. Прости на този човек и той един ден ще ти направи добро. Така ще създадеш едно благо за себе си. Ти не гледай отвън как изглеждат привидно нещата.

Ако не простите, спъвате себе си. Простете заради своя мир. Като не прощаваме, забиваме тръни в Божествения Дух, Който живее в нас. И какво ще ни ползува, ако той ни напусне? Ше ви дам метод за помирение с онзи, когото не обичате: намерете трети човек, когото той обича. Нека този човек стане посредник между вас.

Когато човек не проявява Любовта и другите добродетели, известни места на лицето погрозняват. От сега нататък трябва да ставате красиви.

ПРИЛОЖЕНИЕ

Учителят казва: „Знанието се превръща в сила, когато се прилага". Понякога той ни говореше строго:

— Колко неща сте приложили от това, което съм ви говорил? Много малко сте приложили. Аз виждам къде е погрешката, зная защо не сте го приложили. Прилагане трябва. Мислите, които събирате, хубавите работи, които възприемете, приложете ги. Не да се натрупват само камъни и тухли, а трябва да има градеж. Каквото получите, градете с него. Трябва ви една школа. Ето къде грешите: вие мислите, че много знаете. Някой казва, че има голямо вдъхновение. Обаче нека се опита да пише с това вдъхновение. Той ще повтаря все това, което са писали хората. Ти казваш: „Христос е казал това и това". Но ти посей това семе, нека то да изникне в тебе. Христос казва: „Ако ме любите, опазете моя закон". Ти кажи на Христа: „Аз живея с всички хора около мен в Любов. Твоето учение е право".

Всяко нещо, което говориш, ако не си го преживял и приложил, няма сила.

Ако учителят по химия прави малки опити, а ученикът не ги прави, това е книжно учение.

Трябва да се учи не само теоретически, но да се правят малки опити.

Например за седем дена правете опити със седемте краски: Всеки ден наблюдавайте по една краска 15 минути и вижте какво действие ще има това върху вас. Да вземем синята краска. Тя ще внесе във вас мир, тишина.

Теоретически ние казваме: „Да се подмладим", но как става това, не знаем.

Всички души излизат от Бога в различни времена и отиват да се учат. Състоянието на една душа показва до каква степен се е учила. Всяка душа използва условията според своето развитие. За нас е ясно де е направила погрешка.

Не всичко, което човек мисли, е право. Това се вижда по приложението.

Когато хората почнат да прилагат в малък масщаб това, за което говорят, тогава ще се обнови света.

Всяка мисъл, която човек има, трябва да я постави на опит.

И философията, която има, трябва да я постави на опит.

Сега трябва да се приложи новото учение. Новото учение седи в това: като минавате край някого, чийто кибрит е овлажнял, ще запалите свещта му. Не му говорете много. Една дума трябва да му кажете. Или гледате, че някому е студено. Зимно време е. Няма защо да му казвате, че Господ ще промисли за него. Носите кожух, метнете го на неговия гръб, кожухът ще почне да му говори, че Господ го обича. Вие казвате: „Господ ще промисли за тебе", а кожух не му давате. Помнете: добрите ви дела ще останат с вас. Където и да отидете, те ще вървят подир вас.

Всичко, което ви говоря, е вярно, понеже съм го опитал.

УПРАЖНЕНИЕ

Веднъж Учителят ни даде малко упражнение:

— Навсякъде тук нареждайте с камъни разни фигури, думи и изречения. Това ще ви ползува. Това ще ползува и човечеството, понеже идеите, вложени във фигурите и думите, ще работят като живи сили във вас, ще отидат да работят и в света.

Всеки един от вас може да направи това, като отиде някъде: да нареди от камъни една разумна фигура. Направете от камъни колело, окръжност и си идете. Има смисъл в това. Може да наредите от камъни един триъгълник, две успоредни линии, да наредите с камъни буквата „Л“ или думата „Любов“. И после други ще прочетат тези думи. Вие като нареждате така камъни, за два часа ще си починете, а същевременно в себе си ще произведете промяна. Въздействувате си възпитателно по този начин.

Във всяко камъче, което е захвърляно някъде, има желание да се мръдне. И като го поместите, то изпитва голяма радост. Камъкът сам не може да се мръдне. Като го поклати вятърът, или го бутне някой човек, той се радва. Големите камъни не трябва да се бутат, защото има камъни, които са поставени от природата. Те са пунктове. Някои същества преди време са ги поставили.

Къртенето камъни с динамит е позволено. Има места, които се съграждат, има места, които се рушат.

Хората не знаят, че може да се направи услуга на някое камъче.

Нека всички места наоколо в тези планини да бъдат пълни с разни фигури и изречения, образувани от нареждане на камъните.

ПРАВИЛО ЗА УЧЕНИКА

Група учители и учителки от близко летовище посетиха Учителя. Те разговаряха с Него, споделяха впечатленията си от планината, от общия живот на нашия стан. На тръгване помолиха Учителя да им даде някое ценно правило за живота.

Учителят каза:

— Пазете свободата на душата си!

Пазете силата на Духа си!

Пазете светлината на ума си!

И пазете добротата на сърцето си!

ЗАКОН ЗА МИСЪЛТА

Днес, на слизане от Молитвения връх, ние се събрахме около Учителя край второто езеро. Той даде следните пояснения:

— Изпратѝ хубавата мисъл в света и не мисли за нейния път. Кокошката като излюпи пилето, не го учи как да ходи. Ти пуснѝ мисълта. Тя ще иде, ще обиколи света и ще се върне при тебе.

Има закон за мисълта, който гласи: Една мисъл, колкото и слаба да е, след време като премине през много души, ще стане силна. Така че и най-слабата мисъл да пратиш, тя ще се усилва постепенно, като минава през много умове.

Като изпратите една хубава мисъл в пространството, тя ще подействува благотворно върху човечеството.

Ако изпратите изкълчена мисъл, хората и нея ще приемат.

Правата мисъл е силната мисъл.

Правата мисъл е Божията мисъл.

Понеже Господ мисли, затова и аз мисля!

Има закон за мисълта: Ти не можеш да мислиш за човек, който не мисли за тебе.

Един брат запита:

— Кога се е явило прераждането в пътя на човечеството?

— То се явило в момента, когато човечеството се е отклонило от пътя. И за да може да се върне в точката, от дето се е отклонило, Разумната природа се е принудила да приложи закона за прераждането. Този закон първоначално не е бил предвиден. Той е вмъкнат отпосле, за да се постигне известна цел.

Спомените от миналите прераждания могат да възкръснат в човешкото съзнание. То е същото, както когато сте учили един език и сте го изоставили. След двадесет години ви се отдава случай и вие почвате да говорите на него. Познат ви е.

Познайнството, което имате с един човек сега, може да е станало в миналото.

Един човек направил добро на друг и забравил тази услуга. По някаква причина първият трябвало да бъде екзекутиран. Екзекуторът бил човекът, комуто направил това добро. Последният го познал, махнал му веригите и го освободил.

Един търговец мисли, че е изиграл някого. Но Напредналите Същества често пъти отстъпват, за да настъпят. Търговецът си мисли, че е изиграл този човек, но на него е определено да пропадне. Има правда в света.

Един човек завещал 20,000 лева за благотворителни цели. Синовете му си ги поделили. После ги сполетели големи нещастия.

Най-добрият начин за ликвидиране на дълговете от миналите прераждания са безкористието и самопожертвуването. За да стане чувствителна промяна във вас, изисква се цял живот усилена работа.

След заминаването си отвъд, в онзи свят, душата е вързана, докато се събуди. Когато се събуди там, тя е вече свободна. Някой заминава за другия свят и се пита: „Какво зло съм направил, че умрях?" А пък то, всичко е за добро. Взема му се тази форма, за да му се даде много по-добра и подобри условия.

Наскоро бяха станали нистинарските игри в Странджанско. По този повод една сестра запита Учителя:

— Как се обяснява, че нистинарите могат да танцуват върху разпалена жерава, без да се увредят.

Учителят каза:

— У нистинарите се увеличават трептенията на етерния двойник. Те трябва да станат по-силни от трептенията на огъня и тогава последните не могат да проникнат в тялото и да го повредят.

ЧЕТИРИ ВЪПРОСА

Група туристи днес дойдоха при Учителя. Те го помолиха за някои осветления върху живота и днешното време. Учителят им каза:

— В света има изобилие от всичко, но не е правилно разпределено.

Има четири въпроса, които вълнуват днес човечеството: индивидуален, обществен, икономически и политически. Политическият въпрос е най-външният кръг, а индивидуалният — най-вътрешният. Той е отношението на човека към Бога.

Любовта трябва да се тури като основа в живота. Божественото трябва да се тури като основа.

Хората страдат днес от липса на Любов, от безлюбие.

Политическият въпрос е отношението между народите. Всички народи трябва да се групират.

Мъдростта ще даде методите за приложение на Любовта.

Истината ще донесе свободата.

— Как ще обясните, че християнството поддържа войните?

— Това са стари идеи, езически идеи, облечени в християнска мантия. Ще дойде ден, когато хората няма да воюват. Ако зимно време ви кажат, че ледът и снегът ще се стопят, вие можете да кажете; „Как ще стане това?" Но като дойде лятото, ще го видите. Не е позволено да се убива човек. С убийство не се решават въпросите.

— Тези хора тук ваши последователи ли са?

— Те не са от сега в този път. От хиляди години са в него. Но ако погледнем по-широко, можем да кажем: всички хора, които вървят по пътя на Любовта, са с нас.

И които умират, са с нас. Ние ги учим в другия свят. А които идат от другия свят, тук ще ги учим как да живеят.

Ако погледнем още по-широко: всички хора са наши и ние сме техни, само че не се познаваме.

Ние учим хората да не носят големи раници от 40—50 кгр., а раници по 10 килограма. Раниците са емблема на материалните грижи.

БОЖЕСТВЕНАТА ЛЮБОВ

Чужденци пристигнаха днес след обед. Пожелаха да се видят с Учителя. Надвечер дойдоха при Неговата палатка. Сестрите им постлаха на тревата одеала. Гостите седнаха и Учителят почна да им говори:

— Целта е вътре в човека. А което е отвън, това са условията.

Външните условия имат значение само за постигане на вътрешната цел.

Целта — това е Любовта!

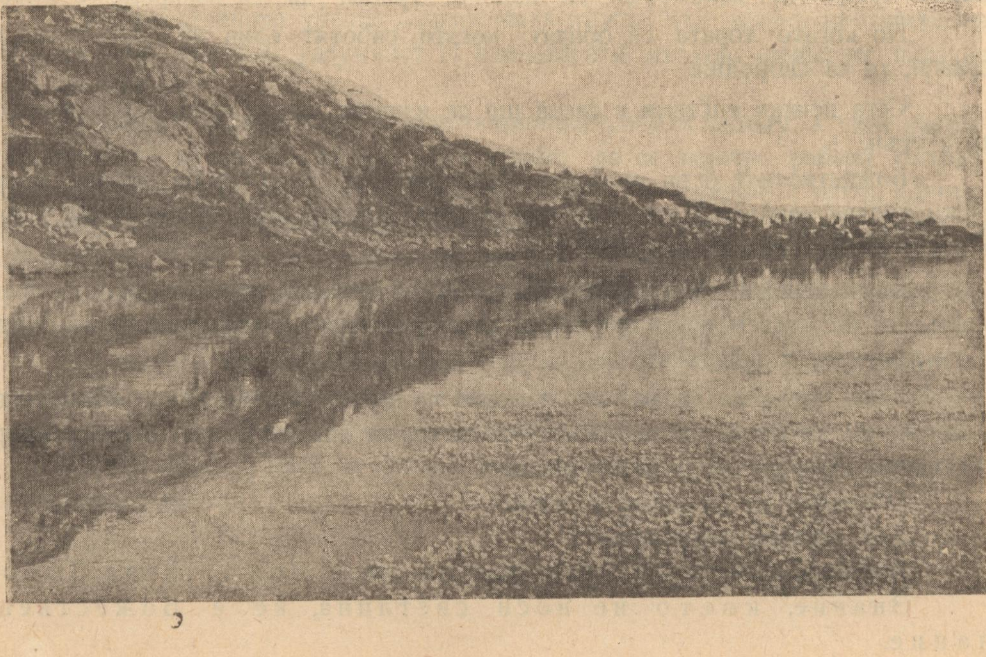
Вярата и надеждата са условия за постигане на тая цел. Умен е само онзи, който е подчинил всичко на Божествената Любов.

Има линии на лицето, по които се познава дали човек има Божествената Любов.

Физическата любов се изразява чрез външни движения. Например, майката взема детето си, подхвърля го нагоре, милва го, целува го и пр.

Духовната Любов се изразява чрез хубави думи.

А Божествената Любов — в мълчание, понеже няма думи, с които тя да се изрази на човешки език. И затова там се мълчи!

ТРИТЕ ОСНОВИ

Веднъж Учителят говореше така:

— Всички неща трябва да имат здрава основа. И тази основа не трябва да бъде нито материална, нито духовна. Тя трябва да бъде разумна, Божествена.

Много от методите, с които сега работят хората, са патологически, т. е. методи за лекуване на болни хора.

Ние искаме да научим хората как да живеят.

На всички днешни системи ето какво им липсва: те носят своята вода в бутилки. Като изпразнят тези бутилки, те не знаят как да ги напълнят отново.

Хората имат нужда от извор, който да не пресъхва!

Светът е организиран — всички души са членове на Божествения организъм. Ние трябва само да спомагаме да не се спъва Божественият прогрес. Този въпрос Христос го е разрешил така:

Човек трябва да се откаже от всички лъжливи работи, които нямат за основа Божественото.

Само така той може да бъде ученик!

Отрече ли се човек от себе си, той е завършил своето земно развитие.

Да кажем, че стотина глави добитък са организирани, вързани са с юлар, с букаи. Ако искаме да ги напоим, трябва да ги изкараме с юлари.

Но когато хората се обичат, когато работят един за друг, те не са вързани, те са свободни.

Сега всички системи в света ще се изпитат или с вода, или с въздух, или с огън.

Божественият огън има две качества: той ще разтопи всичко, но на всички хубави зародиши ще даде нов живот, всичко ще поникне и ще почне да расте според своето естество.

Сега нещата, които препоръчваме, не можем направо да ги предложим, но ще дадем да ги опитате и като опитате, ако намерите, че са добри, ще ги приемете и приложите.

Това, което ви даваме, ако помогне на вашето сърце да се облагороди, на вашия ум да се повдигне, да се просвети, на вашата душа да се разшири и на вашия Дух да се укрепи, приемете го.

Оставяме ви да опитате нещата.

Три основни неща има:

Любов, която не носи живот, не е Божествена Любов.

Знание, което не носи светлина, не е Божествено знание.

Истина, която не носи свобода, не е Истина.

Това е по отношение на старото.

Живот, който носи Любовта в себе си, е живот.

Знание, което носи светлината в себе си, е знание.

Свобода, която носи Истината в себе си, е свобода.

Ще ви дам следния пример, за да се обяснят противоречията, които днес съществуват:

Когато дванадесетте израилски племена пътуваха през пустинята, Бог им даде скинията. Като се дигаха от едно място, всяко носеше част от нея. А когато се спираха, всяко от тях даваше частта, която носеше, и отново съграждаха скинията.

Всеки човек носи по една част от скинията. И като дойдат всички до едно място, ще я съградят. Трябва да има нещо, което да ги обедини. Казано е в Писанието: „Ще бъдат едно стадо и един пастир".

Болният пие горчиви церове, но щом се излекува, няма нужда от тях.

Всички изпитания в света се дължат на едно анормално състояние.

У вас има една черта: вие се привързвате много към някого и после мъчно се отвързвате. Затова искам да ви предпазя. Това е едно чувство. Човек така трябва да се привързва към Истината. Защото само привързването към Истината има смисъл. Иначе идват разочарования.

Важното е да дойдете до извора, а не да носите знанието си в шишенце. И като вземете вода от извора, не я продавайте, но даром я давайте.

Ще ви дадем едно правило, което може да следвате:

Сърце чисто като кристал!

Ум светъл като слънцето!

Душа обширна като вселената!

Дух мощен като Бога и едно с Бога!

От Божественото учение всички имат нужда. Във всички противоречия на живота има известна разумност. И най-малките върхове принасят някаква услуга на полето.

По-напред хората вървяха инволюционно, слизаха надолу, а сега вървят еволюционно — качват се нагоре. Сега трябва да се започне работа отдолу, от физическия свят, и да се върви нагоре. Може да се почне с някои елементарни работи, които са потребни. Например, да се играят упражненията на паневритмията, за да бъдат хората здрави.

Паневритмията носи хармония и възпитание. С нея постепенно ще развиете мекота. Тези упражнения внасят мекота в човека.

В миналото, при инволюционния път, хората са почвали с най-мъчното — пътят на Мъдростта. А сега при еволюцията трябва да започнем с Любовта. В такъв случай Любовта е в началото, а Мъдростта и Истината — на края.

Всички хора са част от Бога. Затова Бог не може да не обича себе си — всички хора.

ПЪРВОТО УСЛОВИЕ

При Учителя дойде брат от чужбина. Той е в напреднала възраст, но с буден дух и с жив интерес към духовните и социални въпроси. Готви книга по тези въпроси. Идва специално да се запознае с Учителя и с неговите идеи. Този брат трогва всички със своя идеализъм и желание да работи за един нов живот на земята. Учителят го ценеше, с голямо внимание изслушваше неговите въпроси и му отговаряше. Тук предаваме първия разговор:

— Какво ще кажете за формите на религията?

— Съществуващите форми ся една култура на удобства. Те са временни условия. Христос казва: „Ще дойде време, когато ще се кланяте в Дух и Истина“. Съществуващите форми при сегашните условия може да са потребни, но пробуденото съзнание ги надраства. Може и без тези форми, обаче при сегашното развитие хората не могат без тях.

— Какъв е вътрешният смисъл на блаженствата?

— Пътят на блаженствата се познава само чрез закона на Любовта, Вярата и Надеждата. Най-първо тях трябва да проучавате. Деветте блаженства са форми, чрез които Любовта се изявява.

Като добие човек Любовта, тогава тези блаженства стават пътища, по които той може да се домогне до реалността. Но извън Любовта, блаженствата са неща непонятни. Те не могат да се добият по механичен начин. Например, човек не може да бъде „нищ духом“ с външни усилия, по механичен начин, а само чрез Любовта.

Блаженствата са девет метода, по които Любовта може да се приложи на земята.

Любовта е най-разбраният, най-лесният път, по който човек може да се домогне до реалността, до живота. Тя е най-естественият път.

Дето е Любовта, там е и реалността. Дето не е Любовта, реалността я няма. Дето е Любовта, реалността се разкрива с всичката светлина.

Човек трябва да мисли така, за да не се самозаблуди. Защото той може да се самозаблуди. Всеки иска да обясни нещата според своята система. А пък вярното е следното: спасението е само в Любовта!

— Трябва ли да има частна собственост?

— Новото съзнание надраства понятието частна собственост.

Когото обичаме, даваме му правото. Например, бащата, който обича, сина си, ще му даде земя, права и ще го държи при себе си. Следователно въпросът се разрешава чрез Любовта. Това е въпрос на Любовта.

Когото обичаме, справедливи сме спрямо него. А когото не обичаме, към него сме несправедливи. Без Любов никакво проявление не може да

има. Като изгрее слънцето, цветята се проявяват. Един като се прояви в Божественото, тогава и другите ще се проявят.

Душите още не са се разцъфнали. Страданието е една предохрана да не би душата да се разцъфти преждевременно и да я попари слана.

Чрез страданията Провидението взема мерки тая душа да не пострада.

Някои души са се разцъфнали и са отишли на небето. Сега ще се разцъфтят други. И те ще отидат там.

Житното зърно по-рано е било в хамбара. Като се посади в земята, то идва в противоречие. Не може да си представи, защо е хвърлено в земята и е притиснато от пръстта.

Но когато душата се пробуди, всички тези противоречия изчезват. Докато има противоречия в душата, тя не се е разцъфнала още, тя е още пъпка. Един ден чрез страданията ще влезем в радостта. Страданията са най-малките неудобства.

Любовта е общо достояние. Тя принадлежи на всички. Не трябва да считаме, че може да бъде частна собственост. Не трябва да я правите частна собственост в смисъл да считате, че един човек само вас трябва да обича и никого другиго.

Любовта изключва частната собственост. Тя включва всичко в себе си. Тя включва и частната собственост, но само като един временен метод. Когато се пробуди съзнанието, тогава няма да има частна собственост: всички материални блага ще бъдат общи.

Тогава ще съзнаваме, че всичко е собственост на Бога!

— Писано е в Библията: „Земята не трябва да се продава, защото е Моя" (Трета книга от Мойсея. 24, 23).

— Така е. Дето се продава земята, това са човешки разбирания.

Някой казва, че хубаво прекопал дините, обаче виждаме, че те изсъхнали. Някой казва, че проповядвал хубаво някому, обаче оня станал лош. Това показва, че първият не е проповядвал хубаво.

Някой човек вътрешно е лош, а външно се проявява добре и проповядва на другия хубави работи. Обаче другият приема доброто отвън, но и лошото отвътре и остава порочен.

Дойде ти скръб. Значи, отклонил си се някъде от законите на разумната природа. Предупреждават те: „Това не е хубаво". Това е скръбта. В невидимия свят не търпят никакви погрешки. Разумните Същества извиняват всичко, но не търпят погрешки. И като направиш някоя погрешка, те казват: „Това ще го изчистиш". Като влезеш в онзи свят, никаква нечистота не трябва да носиш със себе си.

Любовта не е лесна работа.

Защото, който не знае, ще налее вода в пукната стомна и всичката ще изтече.

На земеделеца ще кажеш: „Този вол ще оре шест часа на ден. После като поостарее — по четири часа, додето дойде да оре по три часа на ден",

Ние от единия до други край сме несправедливи и вследствие на това Божественият порядък не може да се прояви. Ние ставаме причина Царството Божие да не може да дойде на земята.

Казано е: „Син человечески не дойде да Му слугуват, но дойде да послужи“.

Възвишените души ще дойдат да дадат пример. Светът се нуждае от образци.

Душата трябва да чака да дойде първият лъч да донесе топлината и светлината; тогава ще се освободи от всички окови и ще цъфне.

Някои говорят за еволюция на душата. Тя може да еволюира, да се развива, но това още не е пробуждане. Душата трябва да възприеме първия лъч. Казано е: „В последния ден ще дойде новото“. Под „последен ден“ се разбира пробуждане на душата. И тя ще се облече в най-хубавата си дреха. Това наричаме разцъфтяване на душата. Наричат го сливане с Бога. Но тези идеи са неразбрани. Като че ние сме извън Бога, та ще трябва да се сливаме с Него. Това е пак форма. Ние не сме вън от Бога, а сме вътре в Него, но трябва да Го оставим да се прояви в нас.

Някой път човек се обезсърчава и не иска да се моли, не иска да работи, да учи. Той не е разбрал живота.

Постепенно всички души ще се разцъфтят, но едни по-рано, а други по-късно! Всеки на своето време.

Някой казва: „Какво ще стане с изгубените души?“.

Изгубени души няма!

Има признаци, че една душа се е пробудила:

Пробудената душа преминава от смърт в живот. Пробуждането е проявление на Бога!

Казано е: „Това е живот вечен да познаят Тебе Единаго Истиннаго Бога и Христа, Когото си изпратил“. Пробудената душа има живот вечен.

Това Божествено учение не може да го приложат всички, но има готови души, които ще го приложат.

А на някои души ще кажете: „Трябва да чакате. Работете върху себе си!“

— Кога ще дойде времето на пробуждането?

— То ще дойде!

Някой казва: „Вие нямате Любов“.

Кажете му: „Така е, не съм стоплил целия свят, само едного обичам. После ще обичам повече хора и най-после ще обичам целия свят“.

ОТЧЕ НАШ

При втория разговор Учителят продължи:

— Съвременният порядък, който хората имат, е човешки. За глупавите хора той ще продължава още много време, а за умните ще се смени още днес. Те ще се освободят от него. Умните хора са, които преобразяват света.

Иде една голяма война, която ще измени всичко.*) И след тази война ще има коренни реформи. Тогава ще бъде много хубаво. Земята не само с жито да се посее, но е нужно да се направят градини. Хората трябва да обработват плодни дървета. Всички голи хълмове да се покрият с плодни дървета.

В днешно време хората работят само за пари.

И двете сегашни системи — социализмът и капитализмът — са спомагателни; те не дават пълно разрешение на въпроса. Трябва да дойдат проповедници в света, които да проповядват, че може да се живее без възнаграждение — от Любов. Трябва да проповядват Любовта.

— Как трябва човек да получава: по заслуги или не по заслуги?

— Не по заслуги. Като е пратил човека на земята, Бог му е дал известни права, които трябва да се зачитат. Човек има право на свобода и на всички условия да живее и се развива. Това изисква справедливостта.

Умният ще слугува на глупавия, ще го учи.

Братът каза:

— Намислил съм да пиша книга по тези въпроси.

— Книгата, която сте намислили, гледайте да не я пометнете. Тя ще бъде полезна.

При насилието ние живеем в зима. Сега е зима. Егоизмът е зима. Когато той царува, не може да има споразумение между хората; тогава съществува насилието. Например, отидат за вода, спорят кой пръв да налее.

Светът не може да се оправи с насилие. Питат: „Какво ще правим с неправедните хора, с престъпните хора?“ Казват: „Затвори“.

Не, на всинца ви препоръчвам новия метод — Любовта.

Бог е наш Баща. Тогава всички хора са наши братя. Щом е наш Баща, да пазим името Му чисто и свето, да не Го опетняваме с нищо, нито в мисълта си, нито в чувствата си, нито в постъпките си.

В молитвата „Отче наш“ се казва: „Да дойде Царството Ти“. Това значи да дойде този Божествен ред и порядък на земята.

*) Този разговор е воден в 1937 г.

„Да бъде волята Ти“. Това значи нашата воля да бъде в съгласие с волята на Бога.

„Хляб наш насъщни“. Хлябът — това е Словото. Понеже нямаме Словото, затова вън има противоречия за хляба.

Когато Словото дойде, ледовете ще се разтопят и хлябовете — материалните блага — ще се раздават.

Когато дойде Любовта, социалният въпрос ще се разреши.

У славяните бедността е външна. Бедните хора сега са добрите хора.

„Прости дълговете наши, както ние прощаваме на нашите длъжници“. От когото имаш да вземаш, ще му простиш, за да ти прости и Бог. Всички дългове, и частни, и народни, да се опростят!

„Блажени, които гладуват и жадуват за правдата“. Те жадуват за светлина, за да могат да цъфнат и завържат. Още не са завързали.

Ние правим сега опит да приложим нещо красиво. Богомилите едно време бяха унищожени от реакционните сили.

Носителите на новото във всички народи и всички добри хора по цялата земя от сега нататък трябва да се обединят, да се опознаят.

В бъдеще хората ще напуснат този земен живот, няма да живеят на тази земя. Един нов пласт ще се образува малко по-нагоре. Както е писано, че на въздуха ще срещнат Господа. И там ще живеят. Новата земя е във въздуха горе. Ще се образува един нов пласт около земята, дето хората ще живеят. Те ще бъдат с етерни тела. Ще се промени структурата на телата. Това ще стане след няколко хиляди години. Казано е в Писанието: „Всичко в огън ще изгори и ще се образува новото“.

Като срещнеш някого, да му кажеш: „Стани проводник на Божията Любов!“. Хората трябва да станат проводници както призмата. Като срещнеш някого, може да му кажеш: „Искаш ли да станеш проводник на Божественото?“ Ако каже, че иска, трябва да направи опит, за да провери, че това учение е Божествено.

Символично ето какво трябва да се прави: всички хора носят свещи, но незапалени. Твоята свещ трябва да бъде запалена, и като срещнеш някого, ще запалиш и неговата свещ. Той от своя страна ще запали свещта на трети и т. н. През дето минеш, ако можеш да запалиш някого, запали го. А който не може да се запали, остави го.

Старите хора като умират, у тях се зарежда много голям апетит. Национализмът е неестествен апетит на стария човек, който умира.

Народите — това са школи. Хората минават от един народ в друг — от една школа в друга.

Страдащите хора сега са Авел, когото брат му убива за убежденията му. Тези, които стават жертва, са Авел.

ЖИТОТО

При третата среща стана въпрос за убийството. Учителят каза:

— Ние сега искаме да принесем в жертва нещо, което не сме създали. Онова, което Бог е създал, нямаме право да го жертвуваме, да отнемаме живота му. Убийството в новото учение е абсолютно забранено.

През една държава минал един цар и понеже хората били бедни, раздал големи суми. След десет години минал пак и видял, че все още са бедни. После минал още веднъж, но този път дал на всекиго по една крина жито, обаче никой не знаял как да го сее. Показал им как. Десет години след това като минал, хората имали изобилно да ядат и да сеят.

Когато казваме на хората да живеят за Бога, ние им даваме жито, а когато ги учим да живеят за себе си, даваме им пари.

Онзи, който страда и съзнава, положението му се подобрява. Който страда и не съзнава, той не получава подобрение. Така страдат животните.

Индивидуалният живот прилича на отделни частици. Те трябва да минат през огън и да се споят. *А този огън е Любовта.* Ако тя не дойде, нищо не може да се направи.

Любовта започва доста добре в семейството. Обаче тя трябва да се разшири към всички!

Сега на всички трябва Любовта.

Туристи — богати хора — в лошо време се скрили в една хижа. Те не можели да запалят огън, понеже нямали кибрит. Там имало един беден човек, който носел кибрит. Той запалил огъня.

Сега на нас ни трябва кибрит — Любовта!

НАИ-МАЛКОТО ДОБРО

Веднъж след общия обед, като се събрахме около Учителя, стана въпрос за развитието на животните. Учителят каза:

— Животинските монади се изостанали назад в своето развитие. Изостанали души има много и при човека и те го съветват да върви по лошия път, по пътя на подозрението, ревността, завистта, сръднята, леността. Някое напреднало същество ти казва отвътре: „Ще дойде един беден човек. Дай му хляб“. А онези низшите същества ти казват: „Не му давай“.

Напредналите същества идват и помагат. Те създават условията за човешкото развитие чрез светлината, топлината, влагата и пр. Своите идеи те прекарват през житото, черешите, ягодите и пр. Храната не само ни подкрепя физически, но чрез нея напредналите същества ни предават своите идеи.

В бъдеще как ще лекуваме много болести? Ще караме болните да носят вода. Това действува здравословно.

Светът представлява една велика система за възпитание.

Кое спасява, кое помага на човека? Най-малкото добро. С идеята за най-малкото добро трябва да почнеш. Ако нея не разбереш, другото никак няма да разбереш. Който разбере най-малкото добро, той ще има успех, ще може да минава като акробат по въжето, без да падне.

Всеки ден човек трябва да направи поне най-малкото добро, изразено в мисъл, чувство или действие. Това добро може да бъде направено на някой извор, на някое растение, на някоя мушица или на някой човек. Колкото малко да е това добро, то трябва да се направи. Най-малкото добро е израз на Божественото учение, на вътрешния закон в човека. Живее ли човек по този начин, и ангелите, и светиите, и добрите хора ще го познават и посещават. Най-после и неговият Учител ще го посети. Само тогава човек ще има правилно и високо разбиране за Бога.

Има закон: Невъзможно е човек да приеме нещо, ако не се откаже от друго.

Колкото един човек се издига в духовния свят, толкова той става по-смирен в сравнение с Безкрайното, което се открива пред него. Макар да е адепт, чувствува се смирен. Смирението показва, че човек е издигнат.

Който работи за Господа, няма какво да иска да става авторитет. Той върви по пътя на смирението.

Човек в своя духовен път ще мине през една тъмна зона. Това е най-опасното място, в което може да се намерите. За онзи, който знае, няма нищо опасно, но за онзи, който не знае, това е огън. Ще се намерите при същества хитри, лукави, злобни, от най-разен калибър. Те ще намерят най-

малката слабост в тебе, ще искат да те разрушат. А ти се мислиш за господар. Всеки ден те турят в ума ти и в сърцето ти някой взрив и ти изгубваш равновесие. Казваш: „Аз познавам Бога, Христа". Но онези духове ще кажат: „Ние познаваме Бога, Христа, но ти кой си?"

Има някои обещания, които не трябва да се изпълняват. Например, обещал си да се хвърлиш от канарата. Няма да изпълниш това. За предпочитане е да понесеш страданието от неизпълнението на обещанието, отколкото да изпълниш едно неразумно обещание.

В природата има два процеса. Първият процес уподобявам на следното: Ти минаваш през сито, което има големи дупки, провираш се, но на края е най-тънкото сито и ти не можеш да минеш напред. Там ще учиш закона на смаляването. Вторият процес е: започваш от най-тънкото сито — минаваш. След това постепенно дупките се разширяват и лесно се минава по-нататък.

Сега иде едно пресяване за всички!

Давам на ученика семенца да видя какво ще прави. Ако той посади семенцата, ще се зарадвам, че е направил това, което не съм му казал. Значи, ученикът трябва да използува това, което му е дадено.

Когато човек има да разрешава една важна задача от съдбоносно значение и сам не може да я разреши, нека да отправи своя поглед към звездите, да направи вътрешна връзка с тях. И не е било случай, като постъпи така, да не дойде до едно Божествено разрешение. Непременно ще се разреши въпросът по Божествен начин.

Има планетни влияния. Човек не може да ги измени. Това е все едно, че пада камък. Няма да очакваме да се отмени падането на камъка, но когато той пада, ще гледаме да не ни засегне — да мине малко по-рано или по-късно. Това може да направи само онзи, който знае. Може да го направи ангелът-ръководител. Той ще задържи човека. Например, ако ръководителят вижда, че ще се случи нещастие с един човек, който минава някъде, ще го задържи, за да не мине, когато пада камъкът. Ръководителят на човека всякога има желание да предотврати нещастието.

Като говоря сега, виждам наоколо ангели, които работят върху вас.

Доброто, което имате, може да израстне само благодарение на Бога и на Светлите Същества, които работят върху вас.

Редът в природата се дължи на Разумни Същества, които направляват всичко в света. Те образуват едно общество, един вечен свят и от там всички светове вземат началото си. Те строят, те градят, те разграждат, те събарят. Те направляват нещата. Всичко расте под тяхното опекунство, под техните грижи.

Тези Велики Същества са установили един ред на човешките мисли, чувства и действия. Този ред, който те са установили, наричаме закони на природата. И когато престъпите един такъв закон, вие сте отговорни!

Трябва да бъдете носители на техните свещени идеи. Трябва да имате в съзнанието си присъствието на тези Същества. Винаги, когато се намирате в трудно положение, те ви помагат. Тук се изключва всяко съмнение. Като

си живял добре, тия Възвишени Същества ще проявят към тебе благоволение, за да покажат, че си спазвал техните закони — ще ти подарят някоя дарба.

Изостаналите същества могат да направят пакост на тялото, ума и сърцето, но на Душата и Духа — не. Душата може малко да бъде уязвена, но Духът остава неуязвим.

Ако човек вярва в Бога, всичко може да се измени.

Онзи свят е по-уреден от физическия. Той е по-реален. За някои хора онзи свят е видим, а за някои — невидим.

И човешкият свят е невидим за мравките. За тях човешкият свят е нереален.

Ако не разберете земния живот, Божествения никога няма да разберете. Бог тук ви се изявява чрез видимите форми. Ако това, което виждате, не разбирате, как ще разберете онези възвишени работи.

Един брат запита:

— Не може ли да се направи такова изявление от невидимия свят, че хората да повярват.

— В скоро време ще има голямо изявление от невидимия свят.

Навсякъде в света сега има една духовна вълна. Понеже светът е крайно материалистичен, в противовес на това ще дойде това голямо изявление на невидимия свят.

— Какво въздействие указва човешкият живот върху животните?

— Каквото правим ние, отразява се върху тях. Всички наши мисли се проектират в съзнанието на животните. От нас зависи положението на животните. Ако мислим правилно, можем да повдигнем по-нискостоящите от нас същества.

Има взаимна зависимост и между хората. Съществува следния закон в разумната природа: ако ти вържеш кесията си, много хора ще вържат своята. Ако я развържеш, мнозина ще я развържат.

Каквото става тук, става и в света. Тук като уредим нещата, навсякъде се уреждат.

От нас излизат Божествени енергии. Като се ръкуваш с един човек, трябва да носиш в ръката си и в мисълта си най-хубавото, което Бог ти е дал. И тогава той ще получи нещо от теб. И ще е благодарен, че си положил ръката си на него. В нашите постъпки обикновено ние не влагаме по-дълбока мисъл.

Нещо, което се изказва, губи от силата си. Ти ще вярваш, но няма да говориш много за това.

Нещата са силни, докато са в тебе. Но като излезе словото, то е отделно от тебе.

За това не трябва да се говори много, но да се обмисля вътре. Когато Господ те прати да кажеш нещо на един човек, като те попитат по пътя, кое е по-хубаво да кажеш: „Господ ме праща да кажа нещо на един човек“ или да кажеш: „Отивам по работа“? Второто е по-хубаво.

— Как може да става почивката?

— Почивката може да става чрез смяна на енергиите, смяна на работата. Когато едни клетки работят в мозъка, другите трябва да си почиват. Смяната е почивка. Освен това трябва да се внесат и нови енергии.

КУЛТУРАТА НА ЛЮБОВТА

Веднъж възлизахме с нашия обичен Учител към петото езеро по малките пътечки, които се вият край езерния поток и разговаряхме. Учителят каза:

— Бог съединява хората. Това прави Неговата Любов. Докато хората не се озарят от Божествената Любов, невъзможно е да се осмисли животът. Днес всички са затворници. В затвора няма Любов. Съвременният живот, това е затвор. Искам да ви извадя от затворите.

Когато се говори за Любовта ние разбираме това, което извира, тече и никога не престава.

Тази Любов подразбира вечен живот, вечно благо, вечно щастие, вечно знание, вечна светлина, вечна сила. Имате ли Любовта, всички тия неща придобиват смисъл. Изгубите ли, я, всичко се обезсмисля. Защо? — Същественото в живота изчезва.

Началото на всяка проява в света е Любовта. Зад светлината седи Любовта Зад силата седи Любовта. Зад недоволството, зад греха, пак седи Любовта. Единствената сила, която направлява и коригира всичко в света, това е Любовта. Казвате: „Възможно ли е Любовта да седи зад греха?“ Любовта седи зад греха, защото в този случай Любовта още не се е проявила, но чака благоприятен момент да се прояви. Който не познава Любовта, той всякога върши грехове, престъпления. Щом я познае, всякакъв грях, всякакво престъпление ще изчезне.

Смисълът на живота седи във вечното постигане на Любовта!

Единствената основа, върху която можем да градим, това е Божествената Любов.

Не е умът, който ще спаси света. Умът е само оръдие за обработване на човешкото сърце. Той е ралото, мотиката, с която можем да копаем. Ония, които не са сформирали своя ум, трябва да го сформират и оттам да слезат към сърцето. Бъдещата култура ще бъде култура на сърцето или култура на обичта. От сърцето започва новата култура!

Всички желания в нас, които разрушават Божественото, трябва да ги отмахнем. Те не са наши, но са остатък от една много стара култура. Колкото по-скоро ги отмахнем, толкова по-скоро ще дойдем до онова вътрешно състояние, което носи подем и мир. Новото, което иде сега, ще заздрави всяка рана на душата, сърцето и тялото.

Сегашните континенти ще изчезнат. Ще се явят нови континенти. Всяка промяна, която става със земята, става и вътре в нас. Ако успеем да създадем нови форми, ще влезем в новите условия.

Ние воюваме, за да съборим на земята затворите и бесилките. Това, което светът събаря, ние градим, а това, което те градят, ние го събаряме. По това се отличава новото учение от старото. Новото учение събаря всички затвори и окови. Ние сме в ледове, които трябва да се разтопят.

Без Любов не може да има единство, не може да има братство и равенство. Трябва да внесем Любовта и тогава ще говорим за братство и равенство. В Божествената школа са новите принципи на бъдещото общество.

Красив е животът и колкото влизате по-навътре, толкова той става по-красив, по-уреден и по-приятен. Сега сме в епохата на пробуждането. Едни ще се пробудят по-рано, а други — по-късно. Новата фаза — това е фазата на Любовта. Мъдростта ще бъде в помощ на Любовта. По-рано е било обратното.

Връзките между вас да бъдат Божествени. Господ образува сега една Божествена организация, която почива на закона на Любовта. Дойде ли Любовта, тя ще ни организира! Никаква връзка не може да съществува между хората, докато не се проникнат от желанието взаимно да си помагат.

Сега на стари и млади препоръчвам Любов, която никога не престава. Тя изтича от един непрестанен извор, на който ще отворим място в сърцето си. Спасението е там. Не се старайте да обяснявате Любовта. Но всяка ваша постъпка да бъде заквасена с Любов.

Ние се приближаваме към велик опит в живота. През цялата година пращайте си добри мисли. Между всички хора трябва да има разумни отношения. А това са отношенията на онези Божествени връзки, с които душата е одарена. Всяко нещо, което се прави без Любов, е престъпление. Трябва да се съединим помежду си! Това съединение ще донесе благата, които чакаме. Любовта изгрява в света. Досега почти никой никого не е обичал. Това, което наричат хората любов, е залъгалка. Едно от качествата на Любовта е постоянството, неизменността. Който истински обича, той никога не се мени. Щом хората са изменили любовта си към вас, трябва да знаете, че те никога не са ви обичали.

В живота на съвременните хора Любовта се явява само за миг и веднага след това изчезва. Вследствие на това те страдат. Това не е изгубване на Любовта, но няма условия тя да се прояви.

Това, което търсите, няма да го намерите на земята. Защото вие живеете в преходен свят. Когато добиете безсмъртие, Любовта ще се прояви в своята пълнота. Хората още спят. Още не са пробудени. Те само сънуват още за Любовта.

Казано е в Писанието: „Когато мъртвите се пробудят, ще излязат от гробовете си.“ Всеки, които не е пробуден за Любовта, е още в гроба. Някой чакал 99 години и казва: „Не мога да чакам повече, изгубих търпение!“ Казвам: „Толкова години си чакал, имай още малко търпение, остава ти само един час, докато цъфнеш“. Такова нещо представя проявата на Божествената Любов във вечността. Почакай още един час, докато се прояви Любовта! Внимавай да не изгубиш този час! Казвам ви: Останало е само един час, докато се прояви Любовта. Казвате: „Има време още“. Никакво време няма. Стойте на пост и чакайте идването на Любовта. Будни ще бъдете, няма да отклонявате мисълта си! Искам да ви събудя, защото, ако не сте съ-

будени, когато тя дойде, ще изгубите най-ценното. И казвам: „Ставай, ще закъснееш!“ Наближава време за пробуждане. Ще идем да посрещнем този изгрев на Любовта. Вие още не сте любили. Тепърва ще започнете да проявявате Любовта. За вас сега се създават условия. Когато Бог дойде да се прояви чрез вас като Любов, по никой начин не Го подпушвайте. Молете се на Бога да оправи пътищата на Любовта, която действува във вашето сърце. Щом се качим на най-високия връх — при Бога — ще дойдем в досег с най-великата сила — Любовта и ще създадем така новото човечество, ще дадем израз на новия човек, ще минем от спещо състояние в будно, от смърт — в живот, ще влезем във вечното подмладяване и тогава човек ще усеща, че расте от сила в сила, от светлина в светлина, от красота в красота.

Иде пролетта! Днес се подготвят условия за нов живот. Иде нещо ново в света. Новото навлиза сега в света, сега се проявява.

Новата култура е култура на радостта! Всички ще бъдете носители на културата на радостта.

Едвам сега хората почват да разбират, че светът ще се оправи само чрез Любовта. Нещастието на хората е, че те не разбират и не познават Любовта. Тя не иска нито господари, нито слуги. Светът страда от господари и слуги. Какъв е смисълът на Любовта? Да научи човека правилно да живее.

Изисква се време, докато стане преврат в умовете на хората, за да разберат великите Божии замисли. Пътят, по който вървите, е добър, но трябва да направите още една стъпка. Любовта ще дойде от всякъде. Ще дойде от животните, от дърветата, от камъните, от светлината, от въздуха, от водата. Няма да остане място, от дето да не дойде и да не проговори на хората.

ВРАТАТА

При Учителя дойде брат от чужбина, художник. Като разговаряха Учителят му каза:

— Хората, които ходят в тъмнината, се лутат, но като дойде светлината, всичко виждат. А когато Любовта дойде, мъртвите оживяват.

Това е новото схващане за Любовта. Тя дава потик. Тя е врата, през която идват всички добри начинания. Щом се мине през тази врата, всичко е възможно.

Хората са минавали много пъти през вратата на Любовта, но има една крива врата, през която, както влизат, по същия начин си излизат.

— Как да се добие чистотата?

— Човек трябва да мине през вратата на Любовта. Тогава чистотата ще дойде като естествен процес. Казано е: „Само чистите по сърце ще видят Бога".

Вие като художник употребявайте изкуството за предметно учение, чрез него да говорите на другите. Наблюдавайте хората по нов начин, за да схванете онзи духовен израз в тях, защото те не всякога имат духовен израз. Лицата на хората се менят през целия ден според мислите и желанията, които имат.

Бъдещето е на онези народи, които са за новото. По този въпрос няма две мнения.

Иде една от най-добрите епохи. Сега сме в последната фаза на старата култура. Като предвестник на новата култура ще дойде страданието. Наистина страдания ще има, но детето ще се роди, то няма да умре!

Хората ще минат съзнателно от смърт в живот. Защото иде нещо ново в тяхното съзнание. Спасението на света няма да дойде отвън, а отвътре, в съзнанието.

Божиите пътища не се отменят. Това, което Бог е намислил, не може да се развали.

Сега хората ще имат нужда от новото учение. То ще донесе свободата.

Всяко учение трябва да носи живот, светлина и свобода. От учението, което иде, ще се родят новите форми на живота.

Детето като порастне, трябва да се освободи от своите пелени.

Човек не може във всички положения да бъде пасивен, а само Духът да работи. Погрешката у религиозните и светските хора е следната: светските хора мислят, че всичко сами могат да направят. Религиозните хора мислят,

че всичко само Бог може да направи. Трябва да се съединят тези две схващания. Растението няма да създаде светлината, топлината и влагата, но трябва да ги използува, като дойдат. И човек трябва да използува силите, които идат отгоре.

Братът запита:

— Трябва ли да се работи върху развитието на духовното зрение чрез силата на волята или е по-добре да се остави на Бога да действува върху човека?

Учителят отговори:

— Най-хубав е методът на Любовта. Тя развива психичните сили.

МОЛИТВАТА

Една сестра каза на Учителя:

— Мъжът ми и дъщеря ми се преселиха отвъд. Чувствувам голяма скръб по тях.

— Моли се те да имат мир и светлина. Скръбта, която имаш, е тяхна. Понеже са заминали отвъд неподготвени, чувствуват много неща, които е трябвало да направят на земята. И тяхното състояние по отражение се предава на тебе.

Вие благодарете на Бога, че се намирате в един красив път. Молете се с думи, които имат само едно значение. Такива думи са мощни. Във време на молитва ръководете се отвътре. Освен известните молитви, обръщайте се към Бога и със свои думи. Употребявайте онези думи и онзи език, който отвътре ви се диктува. Механическата молитва не се чувствува. Всяка молитва трябва да се преживява. Молитва отправена без Любов светлина и свобода, няма крила. Тя не може да отиде при Бога и остава без смисъл.

Аз разбирам молитвата като условие за придобиване на нещо. Не може да придобие човек нещо, ако не се моли.

Молете се, за да идва повече светлина в съзнанието ви.

Няма по-важен момент от този, човек да зърне лицето на Бога!

Колко е красиво, сутринта като станеш да се разговориш с Великото в света! Който не се интересува от Бога, той постепенно губи силите си. Чрез молитвата вие привличате всички добри влияния, за да расте всичко, което е посято във вас. Когато човек се моли, всичко в него расте и се развива.

Светията се вдъхновява чрез молитва. Той дълго време се моли, докато се вдъхнови. И тогава му идат нови мисли!

ВСИЧКО Е СВЕТЛИНА

Веднъж при езерото „Сърцето" Учителят каза:

— Всичко е светлина.

Всяка форма е светлина: Камъкът е светлина, земята е светлина, тревицата е светлина, цветенцето е светлина.

Един ден тези форми ще се изменят и ще станат пак светлина. И хората, където и да отидат, пак ще се върнат в светлината.

Те ще станат светлина, защото всичко е светлина.

НЕПОСТИЖИМИТЕ НЕЩА

Веднъж Учителят ни говори за непостижимите неща. Той каза:

— Хората се безпокоят за непостижимите неща.

Това, което днес се изявява, е било непостижимо по-рано.

Във времето на Христа Учението беше постижимо само за дванадесетте, а за седемдесетте и двама души не беше постижимо. Те само се подготовляваха за него. Това, което тогава беше приготовление, сега ще стане постижение.

Християнството днес се намира пак в периода на приготовление. Когато дойде Царството Божие на земята, то ще бъде приложение.

Някой казва: „Това, което имаме днес, християнство ли е?“ От днешното положение човек не трябва да се съблазнява. То е още приготовление.

Казвате за някои работи: „Непостижимо“.

Аз ви отговарям, че непостигнатите неща за дадения момент се намират в процес на приготовление. Един ден те ще се постигнат. Сега имате много противоречия. Тези състояния са едно приготовление.

Скъсат някого на изпит. Това е непостижимото за него. Втори път пак го скъсват. Но трети път изпитът е издържан и непостижимото става постижимо. Учение трябва. Като учи човек, непостижимото ще стане постижимо.

Този, когото скъсат в тази епоха, ще се учи в друга епоха.

Седемдесетте и двама ученици в онази епоха бяха скъсани на изпита. Без изпит не може.

НАЙ-СИЛНОТО ОРЪЖИЕ

Веднъж Учителят каза:

— Най-силното оръжие, с което работим, е Любовта.

Любовта е навсякъде. Тя разтопява и най-твърдите неща — камъните. Дето влезе, всичко омекчава. Любовта ще измени и хората.

В природата всички въпроси са разрешени. Семката няма какво да я учиш. Ще я посадиш. След известно време от нея ще стане дърво.

По същия начин трябва да се посее в човешките души и идеята. Ще мине една година, десет години, но тя, с течение на времето, ще даде своя плод.

Трябва да имате разбиране за онзи свят.

Онзи свят — това е разумният живот.

Ако хората живеят разумно и приложат принципа на Любовта — това е онзи свят.

Под „Любов“ ние разбираме Бога, Който се е проявил и иска всички хора да живеят добре.

Хората насилници, като се сблъскат с Божествените закони, ще умрат.

Бог е всесилен, но у Него няма насилие. Той е на страната на слабите. Бог ще научи всички хора да постъпват разумно.

БЕЗ ОТЛАГАНЕ

Една сестра, която пише стихове, разговаряше с Учителя.

Той ѝ каза:

— Това усилие, което правиш сега да пишеш, може да даде много плод в бъдеще.

Дойде ти една мисъл. Тя трябва да създаде едно чувство и да се приложи без отлагане.

Ако отложиш мисълта, ще я изгубиш. Нещата не се повтарят никога. Те всеки път са нови.

Мисълта, чувството и делото трябва да вървят заедно.

Ако Божествената мисъл, която дойде в тебе, не създаде чувство и не премине в действие, връзката с Божественото я няма. Тя е прекъсната и липсват онези пълни условия за проява на Божественото.

Детето, което е в майчината утроба, когато прави движения и рита, получава нещо от нея. С тези движения детето държи майката във връзка със себе си. Спре ли да прави движения, тя вече не може да му помогне.

Също така и човек трябва да бъде активен. Тогава му се дава. Като е активен, той дава сигнализация за нуждите си.

Спре ли се активността, не може да му се помогне.

ЧЕТИРИ ПРАВИЛА

Днес правихме мост на реката, която минава пред чешмичката. По този случай Учителят даде следните четири правила:

— Т в ъ р д и б ъ д е т е к а т о з е м я т а!

П о д в и ж н и б ъ д е т е к а т о в о д а т а!

Б ъ р з и б ъ д е т е к а т о в ъ з д у х а!

И л ъ ч е з а р н и б ъ д е т е к а т о с в е т л и н а т а!

Природата представлява школа. Всяко нещо е поставено на място. Всяко нещо представлява предметно учение за човека.

Природата изправя нещата. Тя е много щедра към човека. Винаги е на негово разположение, готова е да му услужва.

НАЙ-ЩАСТЛИВИЯТ ДЕН

Днес, като слязохме от Молитвения връх, Учителят каза:

— Най-щастливият ден, това е денят на Любовта, на Знанието и на Свободата!

Древното знание е придобито в състояние, подобно на сън, т. е. то е добито през инволюционния период.

За да направиш човека щастлив, най-първо го обери и след една година му върни това, което си му взел. Тогава той ще бъде щастлив, защото ще оцени това, което има.

На земята по-щастливо същество от човека няма. Всички същества под човека са нещастни.

Когато човек е сляп и му се отворат очите, знаете ли каква радост изпитва той?

Същият закон е и когато нещо ново се открие на човешкия ум.

Човек трябва да има това чувство да оценява храната и всичко, което получава.

Вие сте били на небето и не сте го оценявали и затова са ви лишили от това благо.

И сега, като се върнете на небето, ще цените всичко, което е там.

Гладният е щастлив при хляба.

Болният е щастлив при здравето.

Невежият е щастлив при знанието.

Който е изгубил Любовта, е щастлив при Любовта.

Всеки е щастлив, като намери това, което търси.

ФОРМА И СЪДЪРЖАНИЕ

Една сестра запита Учителя за свободата.

Той каза:

— Свободата може да се прояви само в Необятното.

Защото само там няма ограничение.

Това, което не може да се ограничи, в него е свободата.

Всичко, каквото желае душата ти, можеш да го направиш — това е свободата.

Физическият свят е проявление на духовния, а духовният е проявление на Божествения.

Всеки, който не прави добро, прави зло.

Доброто е съдържание. Това съдържание има и форма.

Ти се радваш на формата заради съдържанието, което носи.

На съдържанието се радваш, защото то дава цена на формата.

А когато формата съществува, съдържанието се запазва.

Ако човек върши зло, формата е строшена и съдържанието е разсипано.

Целта на злото е да лиши човека от някое Божествено благо. Най-малкото лишение — това е най-малкото зло.

Целта на доброто е да даде възможност на човека да се ползува от Божественото благо.

Когато човек направи зло, събличат го, остава гол. Тогава той изпитва срам. А когато направи добро, обличат го в хубави дрехи. Тогава той се усеща радостен.

По-добре е калта да бъде отвън, а пък златото отвътре, отколкото златото отвън, а калта отвътре.

Вие казвате, че се познавате, но не се познавате.

Сегашните народи живеят без Любов, действуват без Любов и затова всичко, каквото вършат, ще загине.

Първото нещо, което трябва да се култивира в сърцето, е Любовта. Само чрез нея народите ще намерят спасение.

ПРОСВЕТЛЕНИЕ

Една сестра от чужбина разправи на Учителя своя опитност:

— Преди три години преживях следното: търсих смисъла на живота в много общества и винаги бях разочарована. Един ден съвсем отчаяна, отидох в градината пред едно цвете и си казах: „Кой е тъздал това цвете?" Размишлявах си, че това цвете крие в себе се тайната на цялото Битие, тайната на живота. После погледнах своите ръце и си помислих, че и аз съм творение на живота, че и в мене, както и в цветето, е цялата тайна на Битието. Казах си: „Аз съм част от живота". До тук беше размишление. Но в този момент изведнъж добих вътрешно просветление и почувствувах, че аз съм животът, че съм в цветето, в дървото, във всичко. Почувствувах се едно с всичко. Бях извън времето. Нямаше нито минало, нито бъдеще. Имаше само едно вечно настояще, което не се свършва. Почувствувах, че съм едно с целокупния живот.

И тогава изпитах вътрешна радост, веселие и исках да прегърна всички. Исках да прегърна и хората, които срещах по улицата, да им кажа, че и те са животът, но не знаят това. Исках да им кажа: „Вие не знаете, кои сте!"

Тази моя опитност беше в провинцията, на село, в един парк.

Състоянието ми трая един-два часа. На другия ден от него имах само спомен.

Но радостта от преживяването трая няколко дни. Сърцето ми тупаше силно от тази радост. Когато бях в това просветление, почувствувах, че не мога да страдам, че е невъзможно страдание даже да ме докосне.

Когато дойдох в обикновеното си състояние, знаех, че съм създание на Бога, но не чувствувах това така живо, както през време на просветлението. При просветлението виждах Бога навсякъде и чувствувах, че във всичко присъствува Божественото.

Като гледах цветето, кучето или човека, за мен те бяха същото нещо т. е. те бяха различен израз на едно и също нещо.

Сега аз зная, що е животът, що е единният живот, но не зная методите, законите как трябва да се живее и как трябва да уча.

Учителят каза:

— Всяка Божествена мисъл, която имаме, прокарва пътя и подготвя условията. Тя ще допринесе за реализиране на туй, което желаем.

Вие най-първо възприемайте онези мисли и чувства, които не носят смущение, и онези постъпки, които имат приложение в настоящия живот. Постъпката се определя от мисълта и чувствата.

Когато се намерите пред голяма мъчнотия, свържете се мислено с добрите хора по целия свят. Тогава работата, която искате, ще я извършите по-лесно.

Онези, които се намерят в трудно положение, мислят, че на земята няма добри хора — там е мъчнотията. Трябва да викаме добрите хора на помощ. Нали когато човек иска да вдигне някоя тежест, ще вика и други хора да помогнат?

Когато се намерите в затруднение, мислете за добрите и умни хора. Това е едно практическо правило.

Към идеите човек трябва да се отнася както един градинар. Ще ги обработва, за да уякнат, и когато израстнат и дадат плодове, ще ги прилага. Вие искате да станете работник на Божията нива. Трябва да се молите всеки ден сутрин или вечер за това и ще ви се дадат условия. Бог ще ви даде необходимите способности — Любов, Мъдрост, знание и пр., с които можете да работите за Него.

Сестрата каза:

— Имам твърда вяра — вяра в съществуването на Бога, на Висшите Същества, имам вяра и в силата на молитвата.

— Всички духовни богатства постепенно ще се разцъфтят във вашата душа.

Нали семката на едно цвете не притежава нектар? Но когато тя се посади и се разцъфти, цветът притежава ценен нектар, който пчелите събират.

Душата е тази семка. Когато тя се разцъфтява, разкриват се всички нейни богатства.

— Бях в едно общество, където работеха чрез мисълта, за да добият неща от личен характер. И чувствувах там, че губя, че съм в затвор.

— Може да посееш едно семе на дълбочина един, два, три сантиметра в земята; то ще поникне, но ако дълбочината е два метра, няма да поникне. Също така, когато човек подхранва личния живот в себе си, потъва в гъстата материя; все едно че е семе, заровено в земята на голяма дълбочина и не може да поникне, не може да се изяви.

За да подобри външното си положение, човек не трябва да се тревожи. Ако се тревожи, ще се демагнетизира и ще стане неспособен за работа. В най-лошото положение да се намира, той трябва да е тих и спокоен и да има вяра в онези закони, които ръководят разумната природа.

Като почнете да работите във вътрешния живот, ще ви се открият и други работи. Новият живот е подобен на семенце, което постепенно възраства. И тогава ще добиете познание, което по друг начин не може да се придобие. Като дойде новият живот, ще се справите с мъчнотиите, които имате. Трябва да се въоръжите със своята интуиция. Всякога се вслушвайте в нея. Когато сте раздвоени в себе си, пазете се. Пазете се от раздвоение в ума и сърцето.

Понякога самотата е потребна за смяна. За да си почине човек, в известни минути трябва да е сам. През целия живот няма да е в самота.

Когато дойдат някои отрицателни състояния във вашето съзнание, не обръщайте внимание. Те са извън човека. Те са преходни и минават.

— Как да усиля волята си?

— Научете се да дишате дълбоко.

Страданията служат също за усилване на волята. Хубаво е да издържаме неприятностите, като мислим, че ще ни принесат полза, макар и да не знаем каква.

Ако искате винаги да стоите в най-високата точка на съзнанието си, това значи, че искате слънцето да стои винаги в зенита. Слънцето ще залезе, но после пак ще изгрее.

— Как да преодолявам неразположението на Духа?

— Когато сте неразположени духом, дишайте дълбоко и концентрирайте ума си върху дишането. Освен това, молете се, повдигайте ума си към невидимия свят.

— Какво значи минаване през тъмната зона при влизане в невидимия свят?

— Това не е падане, но минаване през тази зона Понеже човек не знае, кога ще я премине, трябва да е всякога готов. Той се подготвя, като работи за проявата на Любовта в себе си.

— Кой трябва да бъде главният ми стремеж?

— Да работите за постигане на новите идеи. Подредете ги в такива форми, които могат да бъдат възприети от другите.

— Как да наглася живота си в съгласие с космичното съзнание?

— Най-първо е необходима чистота в мисълта. Човек трябва да изучава законите на своята мисъл, на своите чувства и на своите постъпки. Чистият живот е необходим за мистика.

Не допущайте в себе си никакви отрицателни мисли; те ще дойдат, но вие не бива да ги възприемате. Например, в една стая има запалени въглища. Човек, който е влязъл вътре, какво трябва да прави? Ако остане да седи при въглищата, ще се задуши. Това е изкушение. Тогава или да отвори прозореца, за да влезе чист въздух, или да излезе вън от стаята.

Друг пример: някой ви продава позлатени работи, но ги представя за чисто злато. Отъркайте ги малко и ще видите, че предметът не е златен, а позлатен. Като се потърка златният предмет, той става още по-лъскав.

— Как да изпитам нещата, дали са позлатени или златни?

— По какво се познава, дали водата е хубава? Хубавата вода утолява жаждата и от нея не засъхва гърлото. Хубавата вода изпира добре дрехите и не оставя по-тях никакви нечистотии. Следователно, всички хора, които внасят в душата ви мир, чистота и при които се чувствувате свободни, са добри, те са хора на Любовта. В мътна вода човек не трябва да се къпе.

Молете се. Тогава Напредналите Същества от невидимия свят могат да ви помогнат.

— Как да работя за възпитанието на детето си?

— Давайте му малки физически упражнения, които имат за цел упражнението на тялото, малки упражнения за развитието на чувствата му и малки упражнения за мисълта му.

Това са разумни упражнения, които засягат трите свята в природата.

За уякчаване на нервната система правете следното упражнение: облегнете се на едно дърво и мислете за влиянието, което иде от него. Ще приемете магнетизъм от дървото. Когато житото започва да зрее, обиколете нивата, свържете се с живота на житото. Така ще приемете известни енергии в себе си.

НОВАТА ЕПОХА

Един ученик запита Учителя.

— Колко вида съзнания има?

— Самосъзнание, съзнание, подсъзнание и свръхсъзнание.

Съзнание имат животните и децата. То е процес, при който се регистрират или отпечатват само фактите.

Самосъзнанието свързва фактите и намира причините. Когато е развито то намира причините на страданията и начините, по които могат да се премахнат.

Подсъзнанието е Божествен склад на онова, което е придобито.

А свръхсъзнанието е това, което завършва нещата. То се нарича още космическо съзнание.

В Божествения свят душата представлява женския принцип, а Духът — мъжкия. Душата представлява Любовта, Духът — Мъдростта, светлината, знанието, силата.

Науката върви с голяма бързина, а прогресът върви с бързината на охлюва.

— Що е смъртта?

— Смъртта, това е преминаване на живота от един свят в друг. Страданията представляват сенките на живота. Колкото е по-силно слънцето, толкова е по-малко страданието. Говоря символично.

Християнският рай — това е свръхсъзнанието. Ако влезем в свръхсъзнанието, светът ще стане хиляди пъти по-голям, отколкото е сега.

Сегашният живот е най-добрият, който човек може да живее днес. Природата е дала добри условия, но има хора, които още не са пробудени. Те трябва да се пробудят. Тогава ще могат да ги използуват.

Иде нова епоха. Преобразованието на света ще стане от Божествения свят. Иде нещо ново от Божествения свят. Скоро ще дойде. Промяната ще настъпи във всяко отношение: социално, икономическо, политическо, просветно.

Великите хора са пратени от другия свят, за да ръководят хората.

В шестата раса на всеки човек ще се даде възможност да прояви своите способности. Представители от шестата раса има вече у разни народи. Те ще бъдат господари на смъртта.

Всички добри хора трябва да се организират.

Славяните са дойката на шестата раса.

МЕТОДИ ЗА РАБОТА

Веднъж Учителят каза на един брат от чужбина:

— Първото нещо, с което трябва да започнете, е да проучите себе си, да знаете какво се крие във вас и какви заложби имате. След това да си изработите правилно разбиране за живота. Между материалните и духовните работи има едно правилно съгласуване. Трябва да се разбират законите, по които може да стане това.

Ако искате да работите в света, трябва да разберете Любовта, понеже тя има отношение към хората.

Най-първо ще се запознаете с Любовта, която действува във физическия свят, с нейните форми и закони.

После с Любовта, която действува в духовния свят, с нейните закони.

Във физическия свят ще изучавате Любовта от гледището на надеждата, в духовния свят — от гледището на вярата и в умствения свят — от гледището на самата Любов.

Не трябва да се употребява насилие. Не можете да се наложите на хората, които искат да живеят светски живот. С това верую, че щастието могат да намерят в материалния свят, хората са се ограничили. Вместо да вземат физическия свят като външно условие, те са го направили цел. Нужно е едно мистично разбиране на живота.

Човек трябва да мине от областта на вярването в областта на вярата. В областта на вярването всички въжета се късат, а в областта на вярата въжето никога не се къса.

Ако искаме повече хора да дойдат при нас, трябва да слезем до тях, за да можем да им помогнем. Ако човек стои само по високите върхове, колко хора ще дойдат до него?

Работете с вярата, че онези хора, на които може да помогнете, са вече определени. Те ви чакат да отидете при тях.

В този век за всеки народ, където и да е, има известен брой души, които са определени да бъдат носители на Божественото. Това е първото възкресение.

Ние сме в края на една епоха. Тя е завършена. Казано е: „Слънцето ще потъмнее“. Това значи, че съвременните държави ще потъмнеят.

Казано е: „Луната ще потъмнее“. Това значи, че много религиозни предразсъдъци ще паднат.

Казано е: „Звездите ще се поколебаят и ще изгаснат“. Това значи, че много авторитети, големи хора ще потъмнеят.

Казано е още: „Тогава ще се яви Христос, Син Човечески“. Това значи, че новите идеи ще дойдат и ще приготвят културата, която иде.

— По какво се познава, кога говори на човека Божият глас?

— Когато Божият глас ти говори, в ума и сърцето ти има мир. А когато не ти говори, само в ума може да има мир, а в сърцето — не или обратно.

Обикновеният човешки живот почва с Любов и свършва с умраза. Хората отначало почват добре, а после се скарват.

А Божественият живот почва с радост и свършва с радост.

ОСНОВАТА НА НЕЩАТА

Веднъж една сестра от чужбина запита Учителя:

— Как да работим върху себе си и за човечеството?

— Трябва да започнете с закона на Любовта!

Онзи, който иска да напредва, най-първо трябва да се научи да възприема правилно Божията Любов и да я предава правилно. Казано е: „Както ме Отец възлюби, така и аз ви възлюбих".

Значи това, което възприемаш от Бога, да го предаваш на другите. Не само да предадеш, но и да приложиш онова, което си приел. След приложението иде свободата. Тогава човек ще намери Истината.

Като приемаш Божията Любов, ти ще научиш какво нещо е Любовта.

Като я предадеш, ще научиш какво нещо е Божията Мъдрост.

А като я приложиш, ще научиш какво нещо е Божията Истина.

— Как да добия Божествената Любов? Как да я приема от Бога?

— Работете да преминете от своето самосъзнание в свръхсъзнанието, в космическото съзнание.

Вие сте минали от подсъзнанието в съзнанието и сте влезли в самосъзнанието. В самосъзнанието страданията се увеличават.

Страданието е признак, че самосъзнанието се развива, а пък освобождението от страданието показва преминаване в свръхсъзнанието. Това е влизане в Божествения свят.

Ето де е погрешката: Ако вземете чаша студена вода и я изпиете изведнъж, ще имате един резултат, а ако я пиете на глътки и това ви вземе петнадесет минути или половин час, ще имате съвсем друг резултат. Всички погрешки стават от бързането в света.

— Как да развием свръхсъзнанието и да проявим Любовта?

— За да развие човек свръхсъзнанието или космическото съзнание, а заедно с това и Божествената Любов, трябва да прекарва в молитва, размишление и концентрация.

Според сегашната наука и теория храносмилането взема два-три-четири часа. Значи след като е ял гладният човек, потребни са четири часа, за да дойде сила в него. Това е според теорията. А практически, колкото и да е отпаднал, 15 минути или половин час след яденето човек е готов за работа.

Значи, храната като се дъвче, една част от нея се приема чрез езика — жизнената сила — а по-грубата част в стомаха.

Размишлението върху една мисъл — това е дъвчене. Значи, когато една мисъл се обмисли хубаво или се дъвче дълго време, приемаме чрез нашето свръхсъзнание много Божествени идеи и духовни сили; приемаме също така силата да изпълним Божията Воля.

Мислим ли материалистически, тогава по-мъчно иде просветлението.

Когато „храната“ се приема, без да се дъвче, тогава човек не е в състояние да разбере Любовта, нито каквито и да са други въпроси. Човешкият интелект не може да възприема така лесно Божията Любов.

Де се мъти водата? Нали по краищата, в плитките места, а там, в дълбочините, тя е чиста.

Живот, изпълнен само с материални грижи, е плитка вода, а живот в Бога е дълбока вода. Следователно, при обикновения живот човек се заплита в тези ежедневни материални работи. Там оцапва ума и сърцето си.

Когато отиде в дълбоките води — при Бога — там е чисто, там човек добива чистота и Любов.

Винаги, когато човек иска да приложи Божията Любов само за себе си, той се оцапва.

А всякога, когато иска да приложи Любовта за ближните си, той се освобождава.

Трябва да минете един последователен курс, в който да опитате нещата. Да изучите школните лекции и да правите упражненията и опитите, които са описани там. Трябва също да минете и беседите и да направите опитите, които там са дадени.

— Какъв материал да взема за размишление и концентрация?

— Размишлявайте върху Евангелието на Иоана и върху „Свещените думи“.

В Евангелието на Иоана и в другите евангелия е казана само ядката, само есенцията. Нали е казано: „Ако се напише всичко, което Христос е направил, то би трябвало да се напише една такава голяма книга, която и целият свят не би могъл да събере“. Христос е говорил някои беседи по 3-4 часа.

„Свещени думи на Учителя“ са допълнение към евангелията. После си служете и с книгата „Светът на великите души“.

Как да работим в света, всред човечеството, за новите идеи?

— Обърнете внимание, че ще трябва да започнете с Любовта!

В света законът на Любовта не е прилаган.

Хората са прилагали пътя на истината чрез правдата — да дадат свобода на хората. Други са прилагали Мъдростта, съграждали са велики системи. Всички са пренебрегвали Любовта и затова не са имали успех. Съграденото без Любов винаги се е разрушавало.

Защото основата на нещата е Любовта. А без основа не може да се гради.

В Писанието се казва: „Бог като презираше времената на невежеството, остави всеки човек да ходи по своето щение“.

Апостол Павел казва, че всички се поканват да възприемат Любовта и да турят нова основа на живота. Той говори за покаяние. А покаянието е възприемане на Любовта.

В западна Европа, дето работите с интелектуални типове, вие ще облечете Любовта в интелектуални форми. На тях така ще покажете начина за приложение на Любовта. Нали хората искат да ги обичат? Ако мисълта им не е права, как ще ги обичат?

Хората желаят да се възприемат техните мисли. Най-първо те трябва да дадат една правилна мисъл, която другите да опитат и тогава ще могат да я възприемат.

У интелектуалните хора мисловият свят трябва да бъде правилен. Всяка тяхна мисъл да бъде права, да няма нищо лъжливо и невярно.

Някои хора са построени по „терца", т. е. с мекия елемент. А хора, които са по-твърди, са създадени по „кварта". На меките натури ще се говори в „кварта", а на твърдите натури ще се говори в „терца".

— Как да говорим просто на хората?

— Говорете само това, в което вярвате и което обичате.

Сегашното знание е поставено в кутии, които са много по-скъпи от самото знание.

Нашето знание ние сме го турили в прости кутии, обаче самото знание е хиляди пъти по-скъпо от кутиите.

Няма какво да спорим кое учение е право.

Всяко учение трябва да се приложи в живота и това, което даде най-добър резултат, то е Божествено, то принася истинска полза.

Ще ви приведа един пример: ако ми дадат 4-5 блюда ястия, аз ще си избера само едно. Някой може би ще поиска да вкуси от всичките. Кое е по-право? Да изядеш всички блюда или само едно? При многото блюда ще похарчиш повече енергия, а ще придобиеш по-малко. При едното блюдо ще похарчиш по-малко енергия, а ще получиш повече.

Природата не си служи с пищните работи. Тя първо започва с най-простите неща, а най-после дава тези, които са пищни.

Вие имате много енергия събрана, но не знаете в какво направление да я похарчите.

Във вас има устрем, но се нуждаете от разширение. Любовта ще даде разширение на всичките ви понятия и действия.

Чрез музика трябва да се предадат новите идеи днес на света.

Добре е да се занимавате с живопис и музика.

Сестрата поднесе на Учителя своя музикална композиция. Учителят я прегледа и каза:

— В тази песен има една трудна задача за разрешение. Тя започва с „ми", после иде „ре" — движението, после „си" долно. Два пъти се повтарят тоновете: „ми", „ре", „си".

Тонът „до" е напрежение, „ре" — движение, „ми" — формата, която се образува. В тази песен вие имате „фа" към края. То значи, че в тази форма трябва да се тури известно съдържание.

Вие по музикален начин търсите своя собствен път.

Трябва да се пазите, защото възприемате много впечатления едновременно в ума си и по някой път много се трудите, докато ги разберете.

Апостол Павел казва в Посланието си към Римляните, че има едно чувство, което го притеснява и за което се молил три пъти да се отдалечи от него.

При медитация вашето съзнание временно се раздвоява, тогава то отслабва.

Наблюдавайте при кои условия се явява у вас това състояние, изпитвайте се.

Щом дойде раздвоението, кажете:

Бог е Любов!

Ако не престане това състояние, кажете:

Бог е Мъдрост!

Ако пак не престане, кажете:

Бог е Истина!

Ако продължава, кажете:

Бог е Дух!

Оставете тези думи така да действуват, без да ги обяснявате.

СТРАДАНИЕТО — ПЪТ КЪМ ЛЮБОВТА

Веднъж с Учителя седяхме на билото, което е над Езерото на Чистотата. Урдините езера бяха под нас. В страни се издигаха Рупите с фантастичните си очертания и непристъпни върхове. В прозрачния въздух те изглеждаха тъй близо до нас! При съзерцанието им чувствувате, че сте в досег с една велика реалност, с един друг свят, тайнствен и вълшебен. Вечното и безпределното ви облъхват. Тук прозирате висшия смисъл на живота, висшия смисъл на човешките радости и страдания, защото те водят към един свят на хармония и красота.

Небето беше чисто, синьо. Леки, светли облачета се движеха над планинските върхове. Дълго време прекарахме там в мълчание. После Учителят почна да говори:

— Страданието е път към Любовта.

Човешката любов започва добре, с големи планове, но свършва със страдания. Тези страдания са подготовление за Божествената Любов. Като дойде Любовта, туря се край на страданията; те вече се свършват.

Трябва да изтърпиш деветдесет и девет страдания, за да имаш едно благо на Любовта.

Човек, който може да издържа страданията, има по-силна воля от този, който може да издържа радостта. Чрез страданията се проверява доколко нервната система е добре организирана. Гениалният не се смущава от тях. Когато някой се ожесточава при страданията, това показва, че едвам сега започва да се развива.

Някои хора имат повече страдания, други — по-малко. Тези, които нямат страдания сега, ще ги опитат после. Например, богатият не облекчава страданията на бедния, оскърбява го, обаче по-късно и той ще мине през тях.

Много наши страдания и опасения са безпредметни. Те са само въображаеми неща. По някой път се чудите на вашите страхове и скърби. След като минат, виждате, че те са били детинска работа.

Има разлика между мъчение и страдание. Когато при страданието се ожесточаваш и обезкуражаваш, то се превръща в мъчение.

Тебе те е повлякъл поройт, мислиш, че всичко е свършено, обаче има невидими същества, които непрестанно работят и се стараят да те освободят от този порой. Те мислят за нас. Затова и в най-големите страдания човек не трябва да се обезсърчава. Разумната природа повече милее за нас, отколкото ние сами.

Бог дава условия на човека, за да учи. Когато той не използува тези условия, идват страданията. Те са изпратени, за да го спасят от по-голямо зло. По този начин Провидението иска да предпази човека от някоя глупост

Когато изпраща страдания на хората, Провидението има пред вид голямото зло, което ги очаква. И за да не налетят на големи злини и страдания, то им изпраща най-малките. Всяко страдание е необходимо, за да те спре и те накара да се повърнеш към оноза, което не е страдание. Страданието има смисъл дотолкова, доколкото може да ти покаже, че не трябва да страдаш. Когато се появи страдание в живота ти, нека се роди в тебе желание да добиеш това, чрез което няма да страдаш. т. е. да добиеш желание да живееш в един свят, дето няма страдания. Смисълът на живота не е в страданието, а в щастието. Не говоря за онова щастие, което се губи като сапунен мехур. Страданията са признак, че сме нарушили някой закон на Разумните Същества. Когато престъпите техните закони, те спират бюджета, определен за вас, и болестите идват. Грехът е най-ужасната болест, която може да зарази човека.

По някой път човек страда по причина на това, че помага на другите. Тези са висшият род страдания. Носиш погрешките на другите и знаеш, че ги носиш. Това е помощ. А друг път на никого не носиш погрешките и страдаш. Тогава е тежко.

Много страдания ние сами си ги произвеждаме. Например, дадат ти ядене, ти счупиш паницата и яденето се разсипе.

Има едно вътрешно разбиране. Трябва да се научим да разбираме Божиите пътища.

Скърбен си. Казвам: „Тази скръб е за твое добро". Като дойдеш до завършените процеси, тази скръб ще се превърне в радост. Страданието е път за радостта. Когато човек плаче, дъждът полива неговите ниви, а когато се радва и се смее, слънцето грее и растенията никнат.

Докато не сееш, не можеш да жънеш. Като страдаш, ти сееш. После ще жънеш. Състоянието на хората, които страдат, ще се смени така, както се сменят кофите на водното колело: празните и пълните кофи; пълните кофи се изпразват и обратно, празните се пълнят.

Има закон: Във скръбта малко получавате от Разумната Природа, а в радостта много получавате. Постепенно трябва да възприемаме Божествения живот. Престане ли вливането на Божествения живот, идват страданията. Съвременните страдания се дължат на прекъсване притока на Божествения живот в човека.

За да можем да се запазим, трябва да възприемем Божествения живот, да държим връзка с Любовта!

Всяко нещо, което става без Любов, води към мъчение, страдание и скръб.

Ако у страдащия съзнанието се пробужда, неговото положение се подобрява, обаче ака страда и съзнанието му не се пробужда, не идва подобрение. Такова е положението на животните.

Когато разбереш, че страданието е благо, чрез което Бог ти говори и работи върху тебе, не след много време то ще мине и ще си замине, а ти ще придобиеш една голяма дарба. Чрез него разумната природа ти казва, че си се отклонил от пътя и трябва да го намериш.

Страданието събужда мисълта, кара човека да мисли, за да намери причините, които го карат да страда и ги отстрани. Като отстранява причините, човек поумнява. Ако не бяхте страдали, не зная каква интелигентност щяхте да имате. Благодарение на големите страдания вие сте дошли до това положение, което имате сега. Всички Висши Същества са били подлагани на големи страдания.

Има някои от тях, които не минават по този път. Те са от друга еволюция. Но понеже вие сте хванали този път, връщане назад няма. Той трябва да се извърви. Още отначало са ви предупредили; вие сте решили да вървите по него. Те са ви питали и са ви казвали какво има по този път. Сега философствувате, но един ден като минете по-нататък, ще се радвате. Сега слънцето ту изгрява, ту се скрива зад облаците, но като се покаже ведрото небе, ще се радвате.

Светът няма да се поправи, докато не мине през огън. Това са изпитания, страдания, през които всички хора ще минат, за да се пречистят.

Страданията не са нищо друго освен грънчарство, при което грънчарят мачка глината, за да извае хубави грънци. След като ги извае, туря ги в пещта да ги изпече.

Без страдание човек остава суров материал, глина.

Докога ще страдате? Докогато се усъвършенствувате! Докато страданията ви се превърнат в радост.

Докога ще продължават страданията? Докато слизате надолу. Като поемете пътя нагоре, те ще почнат да намаляват, а когато излезете на върха, няма да имате вече страдания. Колкото повече обичате Бога, толкова по-големи противоречия ще се раждат във вашата душа. Колкото повече противоречия се раждат във вас, толкова по-близо ще бъдете до Бога. И това ще продължава, докато влезете в Любовта, докато Бог ви настрои. Страданията ще дойдат до крайния предел на вашия живот и ще спрат. След като нагласи Бог цигулката ви, т. е. вашата душа, Той ще свири на нея. Никой не може да познае Любовта, докато не мине през големите страдания и изпитания. Те са граница за преминаване от обикновената любов към Божествената. Какво нещо са страданията? Ти си затворен в едно яйце. Върху черупката удря един ангел, за да я счупи и ти да излезеш. Ти казваш: „Докога ще траят тези страдания?“ Докато се разчупи черупката на това яйце и излезеш на свобода.

Като страдате, това значи, че воловете изорават нивата.

Като се радвате, това значи воловете след работа отиват в гората да пасат свободно.

Днес целият свят страда, изорава се почвата, в която ще се сеят великите блага на живота.

Докато хората не дойдат до съзнанието, че Великото Разумно Начало е вътре в тях, както и вън от тях, няма да се освободят от страданията.

Радостта идва, когато изпълним Божия закон, а скръбта — когато не го изпълним. Това е мярка, за да познаваме кога го изпълняваме и кога не.

Вие сте изпитали страданието само наполовина Докато човек роптае, той не е опитал страданието.

Христос е герой. Той издържа и разреши големите противоречия. Когато страдаше, Той изучаваше кои са подбудителните причини, защо хората

говорят и постъпват към Него именно по този начин. Искаше да проникне я тези причини.

Искаш да станеш гражданин на Божието Царство; ще те прекарат през огън, за да са сигурни в тебе.

Сега ви предстои да минете по този път. Не мислете, че можете да минете по друг. Все ще те ранят: или в гърдите, или в гърба. Ако бягате, неприятелят ще ви рани в гърба.

Бог обича онези, които Го Любят. Любовта е най-голямата победа.

Онзи, който е минал през голямата скръб, той вече е разбрал Любовта.

Нали е казано в Откровението: „Дойдоха онези с белите дрехи, които са минали през голямата скръб". Апостол Павел казва: „С много въздишки, с плач се влиза в Царството Божие".

Това, което спъва хората е, че казват: „Не може ли да минем по друг път — без страдания?". Може и без страдания, но когато има Любов.

Защо страдаш? За да добиеш Любовта. Защо ти е Любовта? За да нямаш страдание.

След като изпита човек Любовта, ще отиде да помага на другите хора; той е вече свободен, може да вземе дял от страданието им.

Това учение е за напредналите хора. Защото има мъчнотии, за които в никоя книга не може да намериш разрешение; има противоречия, при които можеш да се намериш в тъмнина и не можеш да се справиш със себе си. Вързан си, затворен си, стискаш си зъбите, не можеш да решиш въпроса. Какво ще правиш тогава? Ако разбереш смисъла на страданието, ше престанеш, да страдаш и ще влезеш в Любовта. Мъченикът е излязъл извън страданието влязъл е в Любовта и пее в огъня. Не плаче, но пее. Как ще обясните това?

ОПИТИ ВЪРХУ ЛЮБОВТА

Веднъж Учителят каза:

— Човек може да прави известни упражнения, които да го подготвят за Любовта, да го въведат в нейния свят. Ето такова упражнение:

Поне един час на ден гледайте на хората, като че вие живеете в тях, като че техните страдания и радости са ваши. И после оставете пак да текат мислите ви, както искате.

Чрез подобно упражнение всеки ден човек се сближава с другите, обединява се с тях, почва да чувствува единството на цялото битие, а това води към Любовта.

Ще ви дам и друго упражнение:

Намерете шест души, които да отговарят на буквите в думата „Любовь“. От тях трима души да бъдат мъже, а трите — жени. На буквата „л“ отговаря онзи, който има висок духовен стремеж и Любов. Буквата „ю“ отговаря на условията за проява на Любовта, на Божественото. Буквата „б“ показва растеж, буквата „о“ — околните благоприятни условия, „в“ показва връзката с Бога, а „ь“ показва равновесие.

Ще намерите кой от тези шест души на коя буква отговаря и обикнете тези хора! Като направите това, ще има от къде да черпите сили и къде да вложите сили, ще можете да проявите Любовта, ще я разберете, ще влезете в нейния свят.

Започнете ли да работите в името на Любовта, не се отчайвайте, докато не постигнете резултат.

Знаете ли какво изкуство е да възлюбиш един човек? Всеки човек има една неизменна Божествена черта. За нея го обикни. Когато срещнете някого, напълнете душата му с любов, духът му с красота и радост; да се зарадва той, че сте го срещнали.

Видиш една пеперудка, кажи: „Господи, благослови я“.

Видиш едно дръвче, кажи: „Благослови го“. И ако има нужда, полей го.

Видиш един извор, кажи: „Благослови го“. Ако има нужда, очисти го.

Бъдете като едно цвете, което издава благоухание. Бъдете както слънцето, което раздава на всички своята светлина и топлина.

Наблюдавайте, какво действие има вашата любов.

Ако обичате някого и той става добър, Любовта ви е Божествена. Ако не става добър, любовта ви е човешка. Божествената Любов прави човека здрав, силен и добър.

ИСТИНСКОТО ЗНАНИЕ

Беше свежа утрин, даже студена. В езерната долина настъпваше ден обилен и богат, какъвто само в планината може да има. Той още от сутринта се виждаше във великолепието на зората, в чистотата на изгрева. В такива дни ние се приобщавахме към красотата на живота с онзи дълбок вътрешен порив, тъй естествен за душата. Така ни е учил нашият обичен Учител. „Отваряйте душите си за Божиите дарове“.

Утринното Слово на Молитвения връх ни осени и изпълни с мир. Въздухът беше ароматен, влажен. Той беше като силна, укрепителна напитка. Светлината беше в нас и около нас. Тъй слязохме при езеро Елбур. Преспите не бяха се отдръпнали далеч от него. Те се оглеждаха в обилните му води, в'едно с върховете и лазурното небе. Слънцето едва сега надничаше тук иззад планинския хребет. На поляната направихме гимнастическите упражнения и паневритмията. После отидохме да поздравим нашия обичен Учител и да му благодарим. Денят се отразяваше в Неговото лице и то сияеше в мир и светост.

Като се събрахме около Него, изпяхме няколко песни, а после се подхвана разговор. Тогава една сестра запита:

— Учителю, в една лекция като говорите за четирите вида любов: животинска, човешка, ангелска и Божествена, казвате, че човек проявява един или друг вид любов според формата на своята глава. Може ли човек да измени формата на главата си?

— Казано е, че човек ще отива от слава към слава, от любов към любов, от сила в сила, от знание в знание. Значи, като се свързва човек с Бога и като изучава Божественото учение и го прилага, формите на тялото му се изменят постепенно. Учението е за учените хора. А глупавият ще прави пакости, ще се извинява, докато най-после го изпъдят от училище като неспособен да учи.

Човек като не учи, не знае защо са тези противоречия в живота, недоволен е, иска светът да стане такъв, какъвто той си мисли. Но Господ е мислил милиони години, през цялата вечност, и е направил този свят, а ние едва сега почваме да мислим. Можем ли да сравняваме нашата мисъл с Неговата? Има много възможности, но Бог е избрал най-добрата. А в бъдеще светът ще бъде съвсем друг.

Някой може да каже: „Защо са създадени тези върхове, тези планини?“ Има план в природата. Една книга, написана от мъдрец, минава от ръка на ръка, никой не я разбира. Най-после един я взема и я разбира. Книгата е написана за него.

За онова, което имам да кажа, Аз мълча. Каквото говоря, е само подготовка.

ТРИ ПРАВИЛА

Днес посрещнахме изгрев слънце при петото езеро „Махабур". Изкачихме се на малко възвишение до северния бряг на езерото, за да посрещнем първия слънчев лъч. Точно при изгрев почувствувахме един ток по гръбнака — като че ли лазят мравки. Това е притокът на жизнената вълна, която иде от изток. В този красив момент, на това чисто място, Учителят ни даде трите правила. Той каза:

— Три неща изисква Духът Божи:

Да се храниш добре,
да живееш добре и
да мислиш добре.

Храненето е приемане на Божието Слово.

Добрият живот е изпълнението на Божията Воля.

А доброто мислене е мисъл, проникната от Божията Любов.

Добре да се храниш значи: да възприемаш всичко, каквото Бог е определил за живота.

Добре да живееш значи: да изпълняваш всичко, каквото Господ е наредил.

Добре да мислиш значи: да гледаш и схващаш всичко това, което Бог е създал.

Животът седи в тези неща, които Бог е създал. Повдигането и облагородяването на живота зависи от тяхното възприемане.

Пълнотата обаче на съвършения и свет живот зависи от познанието и възприемането на Божията Истина и Божията Любов.

Там, дето Духът Божи живее и действува, мир и радост цари.

Духът може да ти даде всичко. Чрез него ще познаеш пълната Истина, която е Духът на спасението. Той ще всади в твоята душа Мъдростта и истинското познание за Божиите наредби.

ХИЛЯДОЛИСТНИКЪТ

След утринното Слово на Молитвения връх Учителят даде някои пояснения:

— В Любовта не може да има деление.

Това, което сега съществува в света, то е само сянка на Любовта. Истинската Любов не може да бъде носителка на разногласие.

Хората вървят по един неестествен път.

Писанието казва: „Човек е направен от пръст“. „Пръстта“ — това е животинското естество. А човекът, това е Божественото дихание, което вдъхнал Бог в него. Така станал човек жива душа.

Животните показват пътя, по който човек е слизал. Този път не е бил благоприятен.

Когато един водолаз влиза във водата, изглежда много страшен. Но тази водолазна дреха не е нещо съществено за него. Той я употребява само за малко време. Щом излезе вън, тя става излишна и той се освобождава от нея. Същото е и с днешното физическо тяло на човека.

Главният мозък трябва да се постави в съгласие със симпатичната нервна система. Когато главният мозък раздава повече, а симпатичната нервна система събира по-малко, винаги се ражда едно анормално състояние. Тогава човек харчи повече, отколкото събира. Бюджетът се приключва с макък дефицит.

Най-първо човек се намира в здравословно или нормално състояние. Ако започне да харчи повече, отколкото възприема, това равновесие се нарушава. Тогава почва да съхне, изгубва мазнините си, мускулите понижават своята жизненост. Това са нервните хора. А тези, които харчат по-малко енергия, почват да затлъстяват.

Нервната слабост по някой път се дължи на събирането повече млечна киселина в мозъка. Това пречи на дейността на нервните клетки и тогава се прекъсва мисълта.

Човек трябва да регулира чувствата си. Когато се намираме в областта на чувствата страх, тревоги, безпокойства и пр., хората черпят от нас повече енергия; тя се поглъща от тях.

Една сестра запита:

— Как можем да приемаме енергия, да се обогатяваме с магнетична, жизнена енергия?

— Трябва да развивате чувството на благоговение. Трябва да развиете оня център, който се нарича хилядолистник — Любовта към Бога. Той се намира в горната част на главата. Трябва да се развие и благосклонността спрямо всички.

Всеки орган е акумулатор на специални енергии.

Хилядолистникът е орган, който събира, възприема Божествената прана на живота. Ако у вас този орган не е развит, усещате слабост.

Хилядолистникът се развива чрез вяра, надежда и Любов, чрез чувството на благоговение, Любов към Бога и благосклонност към хората.

Магнетизъм може да придобиете чрез развитието на хилядолистника.

Онези, които не обичате, са точно като вас.

Всички мозъчни центрове трябва да се турят в съгласие един с друг.

Вяра имате. Сега трябва да развивате надеждата. Вярата е за бъдещето, надеждата е за днешния ден. Тя ни свързва с всички хора на земята, вярата ни свързва с ангелите, а Любовта — с Бога.

Вие имате две слаби страни: връзката ви с хората е слаба. Връзката ви с Бога е също слаба. Затова иде малък приток на енергия от хората и от Бога към вас.

Друг метод за развитието на хилядолистника е: човек да мисли, че всичко, каквото става, е за добро.

С това се усилва възприемането на Божествената прана на живота.

Сестрата каза:

— Сънувам сънища, които показват бъдещето и почти винаги виждам бъдещето си на сън в картини.

— Сънищата ви показват вече развитието на ясновидство.

Когато обичате един човек, едновременно като възприемате добрите му качества, ще възприемете и лошите. Но това става при обикновената любов.

Добрите хора като обичат лошите, правят им добро. Добрият човек като обича лошия, да не мисли за опасността, че ще получи лоши енергии. Защото в края на краищата, ако Любовта е силна и Божествена, тя трансформира енергиите.

Лошите хора като обичат добрите, правят добро на себе си, понеже стават проводници на добрите енергии на последните.

ШЕСТТЕ ГИМНАСТИЧЕСКИ УПРАЖНЕНИЯ

Учителят ни е дал следните шест гимнастически упражнения:

Първо упражнение. Изходно положение: ръцете спуснати, краката прибрани, стойка бодра. Ръцете се издигат отстрани нагоре в широки полукръгове, като идват над главата изопнати, леко допрени с върховете на пръстите. Десният крак прави крачка назад. Ръцете се спускат отпред, като че се прави обливане, едновременно с това бавно приклякане, ръцете достигат чак до земята. В това време дясното коляно едва докосва земята. Бавно изправяне, ръцете се издигат отпред нагоре успоредно, с дланите нагоре, като че загребват нещо. Като се изправим, те заемат първото положение над главата. След това левият крак прави крачка назад. Повтарят се същите движения. После десният крак прави крачка назад, правят се същите движения. След това десният крак прави крачка напред — пак същите движения. И тъй, три крачки назад и три крачки напред. След третата крачка напред и изправянето, левият крак се прибира при десния, ръцете се спускат пред лицето надолу и заемат изходното положение.

Второ упражнение. Изходно положение като първото. Ръцете отстрани нагоре допират се над главата изопнати с върха на пръстите. Десният крак — крачка назад. Бавно приклякане. В това време ръцете, както са успоредни, се спускат в полукръг напред — надолу, докосват земята, загребват навътре — дясното коляно докосва земята, бавно изправяне. В това време ръцете с длани нагоре се движат пред тялото нагоре, като че са почерпили нещо и докато се изправим, те отиват успоредно нагоре над главата, заемат първото положение, леко допрени с върховете на пръстите. Със същите движения се правят три крачки назад и три крачки напред. След третата крачка напред и изправянето, прибира се левият крак при десния. Ръцете се разтварят в широки полукръгове в страни и се спускат надолу, както при изходното положение.

Трето упражнение. Изходно положение както при първото. Десната ръка прави широк полукръг отзад, нагоре, силно изопната, идва в положение 45 градуса наклон горе-напред. Левият крак прави крачка назад, бавно приклякане, като дясната ръка се спуска и слага върху дясното коляно в момента, когато лявото коляно докосва леко земята. Бавно изправяне. Дясната ръка се прибира спусната отстрани — заема се изходното положение. После лявата ръка нагоре, десният крак назад. Повтарят се първите движения, само че с лявата ръка. Тъй се правят три крачки назад, след това три крачки напред.

Четвърто упражнение. Изходно положение както при първите упражнения. Двете ръце се дават хоризонтално, изопнати напред, успоредни, с дла-

ните надолу — десният крак назад, ръцете отиват надясно, като остават пак успоредни, след това бавно приклякане, дясното коляно докосва леко земята и бавно изправяне, като в това време ръцете правят откос и отиват наляво. Когато се изправим, десният крак е още назад, ръцете са хоризонтално успоредни и наляво. Тежестта на тялото е върху десния крак. След това левият крак отива крачка назад, приклякане, леко докосване с лявото коляно земята, бавно изправяне, като в това време ръцете правят откос и отиват надясно. Така се правят три крачки назад и три крачки напред.

След това левият крак се прибира при десния, ръцете се разтварят в страни хоризонтално и се спускат долу.

Пето упражнение. Изходно положение както при първите. Ръцете се разтварят в страни с дланите нагоре, правят полукръгове, сгъват се в лактите и докосват с върховете на пръстите раменете. Десният крак прави полукръг назад около левия, като докосва от другата му страна с върха на пръстите земята, после пак се връща в първото положение. Този полукръг той прави три пъти. Третият път, след като докосне земята зад левия крак, не се връща в първото положение, а се дръпва крачка назад, бавно приклякане, дясното коляно леко докосва земята, след това бавно изправяне. Тежестта на тялото се премества върху десния крак. След това левият крак прави три полукръга около десния по същия начин, след това крачка назад с него, приклякане и изправяне. По този начин се правят три стъпки назад и три стъпки напред. След това прибира се левият крак при десния. Ръцете, които през всичкото време са стояли с допрени до раменете пръсти, се разтварят в страни, описват широки полукръгове и се спускат свободно надолу.

Шесто упражнение. Изходно положение както при първите. Десният крак крачка назад, приклякане, дясното коляно леко докосва земята. В това време ръцете се сгъват пред гърдите, дланите успоредни, пръсти насочени напред. След това ръцете се изопват напред със сила, успоредни една на друга, дланите вървят една срещу друга успоредно — духва се силно, чува се звукът „ху" — ръцете пак се прибират в първото положение пред гърдите и се повтаря това движение шест пъти с духването. След това ръцете се сгъват пред устата, допрени с върха на пръстите (палеца, показалеца и безименния), дланите навън. След това ръцете се разтварят настрани, като се прави леко дъхане. Едва се чува „хъ". Пак се прибират ръцете пред устата и се повтаря това шест пъти. След шестия път ръцете остават настрани хоризонтално, бавно изправяне, десният крак се прибира при левия, ръцете се спускат отстрани долу.

Упражненията се правят съсредоточено, мисълта следи всяко движение, съзнанието е будно, концентрирано. Тези упражнения правим през цялата година. Когато от 22 март почнем паневритмията, понякога ги правим преди нея.

Веднъж като бяхме събрани около Учителя след паневритмията, Той даде следните обяснения за значението на шестте гимнастически упражнения:

— Движението на десния крак указва влияние върху мозъка, а на левия — върху симпатичната нервна система.

Като движиш десния крак, уравновесяваш мъжкия принцип в себе си. А като движиш левия крак, уравновесяваш женския принцип в себе си.

С движението на десния си крак ти предаваш нещо на ума си, а с движението на левия си крак предаваш на сърцето си.

1. Първото от шестте упражнения носи успокоение, уравновесяване. Ти искаш да бъдеш господар на себе си, туряш ума, сърцето и волята си в служба на Бога. Слизаш до земята, да работиш. После пак се повдигаш, за да приемеш.

При първото упражнение ти влизаш във връзка с Божественото в себе си, в съгласие с Разумното в света.

2. При второто упражнение влизаш във връзка с природата, вземаш от нея и го предаваш на земята. При това упражнение ти си в съгласие с Любовта.

3. При третото упражнение едната ръка се поставя върху коляното. Коляното е доброто. Ъгълът, който се образува между бедрото и пищяла при коляното, показва единството с невидимия свят.

Това, което е написано на ръката, ти го туряш върху доброто като основа, т. е. върху коляното.

Всеки пръст има особено значение. Значи всички духовни сили, които пръстите изразяват, са поставени върху доброто като основа.

4. Четвъртото упражнение показва как да работим, как да служим.

Всичко дисхармонично в сърцето изхвърляш навън — когато отиват ръцете наляво. И всички безпокойства в ума изхвърляш навън — когато ръцете отиват надясно.

5. Като стоиш на левия крак, а десният се движи около левия, уравновесява се сърцето ти; става събуждане на сърцето чрез ума.

А като стоиш на десния крак и левият се движи около десния, уравновесява се умът — работиш в ума си. Тогава става събуждане на ума посредством сърцето.

Така с опиране последователно на десния и левия крак става уравновесяване на ума и сърцето.

Рамото е място на ангелския свят. Когато човек туря ръцете си на рамената, това показва свързване с ангелския свят.

6. Шесто упражнение. С духането чистиш ума си. Това е електричен процес. А пък с дъхането чистиш сърцето си. Това е магнетичен процес.

„Господи, да дойде Твоят Дух и да ме очисти".

Това е обяснението на духането. Това човек казва в ума си.

А при дъхането се произнасят мислено следните думи:

„Господи, да дойде Твоят Дух и да ме благослови".

Същевременно тези шест упражнения изразяват инволюцията и еволюцията.

Например, при първото упражнение, когато спущаме ръцете си надолу, то означава слизане на Духа — инволюция. Също така и първите три крачки назад — това е пак слизане, инволюция.

А издигането на ръцете нагоре означава еволюция или възлизане; същото изразяват и трите крачки напред.

Надолу и назад са синоними, нагоре и напред — също.

Инволюцията и еволюцията можем да сравним с един процес в растенията. Има аналогия.

Посяването на житното зърно в земята — това е слизане, инволюция.

А когато стръкът се издигне над земята и дава плод — това е възлизане, еволюция.

ПОЕЗИЯТА

Веднъж, като възлизахме към горните езера, Учителят каза:

— Всеки трябва да бъде поет!

Поетичното състояние е особено. Човек в душата си трябва да бъде поет, не външно. Вътре в себе си да пише и твори. Без поезия няма щастие. Лишен ли си от нея, ти не можеш да бъдеш щастлив.

Сега, като се говори за поезия, хората разбират само външната, формалната страна.

Всеки човек трябва да има в себе си една изработена философия, мистика. Тя да представлява вътрешната страна на неговия живот. В свободното си време може да изнася от тази философия и навън. Ще изнася от своя излишък, за да се ползуват онези, които имат нужда.

Когато посетите един поет от ангелския свят, ще видите как той пише. Неговите творения са красиви и вдъхновени. Стихотворенията му имат сила. Те повдигат човека. Всички ангели са поети. Най-малкият от тях с поезията си върши чудеса. Благодарение на нея ние живеем.

Няма по-красиво нещо в света от живота. Това е красота, която носи образа на Бога в себе си! Няма по-хубаво нещо от това, човек да вижда поезията на живота. И трябва да я вижда!

— Каква е ролята на изкуството?

— Ролята на изкуството е да обединява и сближава хората.

СКЪПОЦЕННИЯТ КАМЪК

Хубавият летен ден завършваше в мир. Слънцето докосваше върховете на запад. В душата оставаше чувството на пълнота и благодарност за даровете на деня. Ние бяхме насядали около нашия обичен Учител горе на полянката край Неговата палатка и пеехме песни, обединени и приобщени към Великия живот, който изпълваше всичко. Учителят каза на една от сестрите да прочете нещо от томчето беседи, което държеше в ръцете си. Сестрата прочете:

„Когато между мисълта на двама души има хармония, образува се светлина. А когато няма хармония, образува се мрак. В първия случай има разположение, приятност, а във втория — неразположение, главоболие.

Каква е разликата между ангелската и Божествената Любов?

Божествената Любов се отличава с абсолютна вярност. Тя не се изменя, нито се променя. Тя не се изменя нито по форма, нито по съдържание, нито по смисъл.

Ангелската любов се променя по форма, но остава неизменна по съдържание и смисъл.

Човешката любов е примесена с животинската. Тя се изменя по форма и по съдържание, но не и по смисъл.

А животинската любов се изменя по форма, съдържание и смисъл. Тя се основава на материалния живот.

Щом изчезнат страстите от човешката любов, човек влиза в ангелската.

И щом разбере причините на всички явления, човек влиза в Божествената Любов.

Като ученици вие трябва да изучите Любовта във всичките ѝ прояви, за да разберете Великата Любов — Божествената.

Ако стомахът взема надмощие, човек проявява човешката любов.

Ако дробовете преобладават, той проявява ангелската любов.

Ако мозъкът взема надмощие, той проявява Божествената Любов.

Аз не говоря за Любовта с червената или синята светлина, но за Любовта с бялата светлина. Нейната белина е толкова силна, че в сравнение с нея белината на вашите ризи ще изглежда черна.

Любов, която започва с голяма радост, е човешка. Любов, която започва с големи страдания, е Божествена“.

Настана мълчание. Всеки беше вдълбочен в себе си и размишляваше върху прочетеното. Тогава Учителят каза:

— Когато някой те обича и ти дава плод, той изпитва радост, каквато би изпитал, ако този плод се даваше на него. Като обичаме, всички сме едно. Любовта обединява. Тя е *най-силната връзка, която можем да*

направим със света. И като направим тази връзка, никой не може да я развърже. Божествената Любов трябва да ни привлича един към друг и да ни свързва, да работим за една велика идея, за Бога.

Законът на Любовта всякога разрешава въпросите добре.

Ако не разбирате влиянието на Любовта, ще станете като тинеста каша. Каквото посеете в тази каша, все ще изгнива.

Любовта представлява едно течение, но вие трябва да разбирате нейните свойства. Някой казва: „Да се обичаме". Как се обича един човек? Някой път вие го обичате, но той бяга от вас; вие му правите услуга, но той ви казва: „Не ви искам услугата". Предстои ви от сега нататък да изучавате закона на Любовта. Днешните хора почти нищо не знаят за Любовта.

Като се приближавате към някои хора, те излъчват нещо хубаво, приятно, топло. Те са хората на Любовта.

Някой ви казва: „Невежа". Че кой не е невежа? Друг ви казва: „Простак". Че кой не е простак? Някой ви казва: „Грешник". Че кой не е грешник? Друг ви казва: „Груб". Че кой не е груб?.

Любовта не се обижда.

— Как да се справи човек с обидата, която му е казана?

— Нека да не я повтаря, да не я казва никому!

Христос говори за онзи, който търсил скъпоценния камък; и като го намерил, продал всичкото си имане и го придобил. И вие гледайте да придобиете със своето богатство този скъпоценен камък, с който всичко се прави, с който се пробват нещата.

Някой път вие изгубвате търпение и казвате: „Кога?" Онези, които се грижат за вас от горе, още повече се притесняват. Те питат: „Кога ще се върнат тези деца, кога ще свършат училището? Толкова години, толкова векове минаха!"

Внимателният човек като тури млякото на огъня, то никога не изкипява. Когато не е внимателен често изкипява. Ако в живота ние нямаме постижения, то е, защото нашият живот е турен на Божествения огън, а ние не сме внимателни.

СПИРАЛАТА

На поляната при второто езеро, където понякога играехме паневритмията, имаше много камъни, останки от някогашните ледникови морени. Един ден ние се заловихме да ги разчистим и работата почна с увлечение. Възникна идеята, вместо да ги отнасяме далеч настрани, да изградим с тях в средата на поляната спирала, която може да служи и за сядане през време на обеда. Поляната беше вече очистена и привършвахме спиралата, когато няколко братя, като оправяха пътеката от кухнята към лагера — подкопаха голям камък. Той се смъкна и препречи пътеката. Опитаха се да го изместят с лост, ала камъкът беше тежък, може би повече от две хиляди килограма, а мястото беше меко и той затъна още повече. Огледаха го братята и видяха, че нищо не могат да направят, а той пречеше на движението. Цялата работа по пречистване на поляната оставаше безпредметна. Учителят също дойде и наблюдаваше мълчаливо работата. Опитаха се разни начини, обаче камъкът не помръдваше. Един от братята предложи да се разцепи с тежкия железен лост на две половини и така по-лесно да се извади. Учителят на това нищо не отговори. Тогава братът удари няколко пъти камъка с лоста, обаче той беше як и не се поддаваше. Учителят се обърна резко и се отдалечи. Братът долови, че Той не беше доволен да се чупи камъкът, да се дели на две. А той беше голям, як, хубав бял камък. На това място имаше пейки, направени от цели стволове. Тогава братът отиде при Учителя и му каза: „Учителю, ако позволите да използуваме пейките като лостове, можем да извадим камъка“. Лицето на Учителя, което беше строго се проясни и Той каза оживено: „Може, може“. Тогава почна една обмислена, планомерна работа. С такт и умение камъкът беше подхванат с лостовете, изправен на едната си страна и подпрян с по-малки камъни. След това с дружни усилия беше обърнат. После пак подхванат и обърнат няколко пъти, докато го докарахме на яка почва. Учителят следеше с жив интерес работата. Той даде идеята да се постави камъка като завършък на спиралата. Посочи точно и мястото му на коя страна да легне, как да бъде ориентиран. Всичко беше направено, както Той каза. Учителят беше доволен, както когато се извърши добре някоя работа. И ние бяхме доволни. На другия ден Той накара един от братята да вдълбае на камъка отгоре линия с посока север — юг, определена с компас точно, и да означи посоката с букви. Друг брат накара да напише отстрани отдолу на камъка датата и часа, когато е поставен на това място. Така завърши спиралата. А на върха Учителят накара да поставят друг камък, който имаше естествена конична форма. Така пък завърши върхът. Тогава Учителят каза:

— Север символизира Истината. Истината е крайната цел на човешката еволюция. Тя сваля всички окови и човек влиза в свободата. Тогава той проявява онова, което Бог първоначално е вложил в неговата душа.

Големите камъни ще се вдигнат от пътя ви. Големите мъчнотии се дигнаха снощи.

Има закон в природата: каквото правим долу, е направено горе, направено е вътре в нас, в света на нашите мисли и чувства.

Всичко, каквото правим тук, има отражение и в социалния живот.

Всичко, каквото правим тук, има отражение във всеобщия живот.

НОВОТО

Веднъж Учителят беше поканен на чай от братята и сестрите, гости от чужбина.

Те го запитаха за духовната наука. Учителят каза:

— Необходимо е да се свържат физическата, духовната и Божествената науки. И това свързване да стане не само теоретически, но и практически. Там седи новото. В нашия живот ние се стараем да приложим именно това.

Непознатото за вас, то е важното.

Едно време Учителите са говорили на своите ученици с езика на посветените, и които са могли да разберат, те са се ползували.

Езикът на посветените е един. Той е език на Любовта. В езика на посветените не може да кажете една дума, ако не я помислите, почувствувате и направите.

Любовта е емблема за езика на посветения: когато обичате някого, каквото кажете, правите го. А щом не го обичате, може да кажете нещо, но не го правите. У един български свещеник идва на гости калугер и му иска пари да пътува до София. Свещеникът отговорил, че няма пари. Приятелят на свещеника, който присъствувал там, му казал после: „Знаеш ли, че този беше Христос?“ Свещеникът казал: „Така ли? Тогава щях да намеря пари“.

Когато обичаме някого, намираме пари.

Казано е: „За всяка празна дума ще даваш ответ“.

В думите има сила, по-малка или по-голяма.

Някой път страдате. Защо? Защото сте казали нещо, което не сте направили. А пък друг път се радвате, защото сте казали нещо и сте го направили. Божественото е: като кажеш, да го направиш.

Езикът на посветените има сила. Той е творческо слово.

Искате да знаете кой е първоначалният, Божественият език. Като изговорите една дума от този език, ако сте скърбен, скръбта изчезва; ако сте болен, болестта изчезва; ако сте беден, беднотията изчезва. Тялото разбира този език.

Песента „Махар Бену“ не можете да изпеете вярно, ако не слезете да помагате. Слизате да помагате между тези, които Бог благославя.

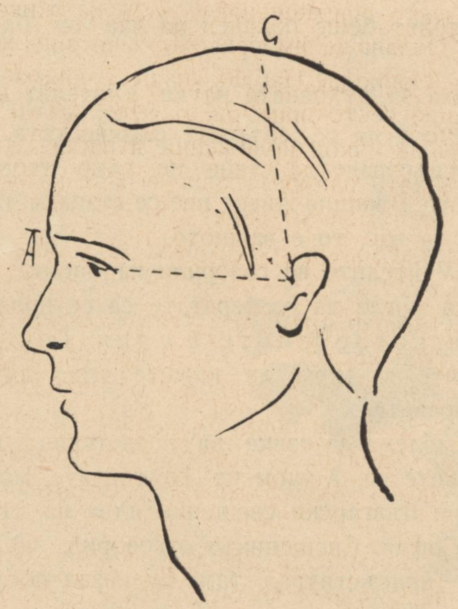
— Забелязано е, че песните на някои народи, които дълги години са били под робство, са повечето тъжни.

— Има друго робство по-тежко. Това е робството на греха, в което човечеството е от много хиляди години. Сега вече е наближил краят на това робство.

Божествената светлина е проникнала земята, но трябва възприемател у човека. В неговото съзнание вече се образува нова мрежа, с която да хваща тази светлина. Тази мрежа се образува у всички духовни хора и някои от тях почват да долавят известни неща от невидимия свят.

Когато новата мрежа почне да се образува, челото се повдига постепенно нагоре.

В бъдеще разстоянията от ухото до окото (АО) и от ухото до горната част на главата (СО) ще станат по-големи.

А пък тази част, която е под носа, ще отиде навътре. Значи животинското в човека ще отслабва, а Божествената воля ще се усилва.

У животните е развито съзнанието, а у човека — самосъзнанието. Свръхсъзнанието пък е новото съзнание, което сега се развива.

В подсъзнанието е складирано цялото минало на човека.

МАЛКИТЕ БРАТЯ

Учителят често спираше погледа си на животните. Той ги наричаше „малките братя“. Отдаваше им правото, зачиташе свободата, която им е дадена от Разумната Природа. Наблюдаваше с внимание техния живот, изучаваше го и ни даваше често примери от него, като правеше преводи и съпоставяния, за да изясни някои положения в нашия живот.

— Пчелите като намерят паша, играят на кръг около нея и показват на другите пчели, че там има храна.

Пчелата по радиовълните познава къде има най-много цъфнали цветя и отлита в тая посока.

Големият бръмбар рогач със своите пипала също долавя радиовълните. За да си направи тези пипала, какъв специалист е той!

Поповите прасета имат антени и от движенията на антените им се познава дали ще се развали времето или ще се поправи.

И пеперудите имат антени, с които познават какво ще бъде времето.

След човешкото грехопадане и животните са се изменили. И те са паднали по-ниско.

Животните са символи на хора. Всяко животно изразява характера на един човек: змия, гълъб, боа, бик, паяк и пр.

Бъдете справедливи и към животните. Яздите и дойде стръмнина, слезте от коня. Като излезете на равно, пак се качете. Това е човещина.

Човек трябва да бъде справедлив. Някой път животните са много признателни.

В сегашната култура освобождаваме животните, като впрягаме пàрата и електричеството на работа. Също и чрез вегетарианството им помагаме. Човешкото съзнание трябва да се измени. Хората в съзнанието си трябва да зачитат животните.

ЦИКЛОНЪТ

През нашия стан мина циклон. Той разкъса няколко палатки, а други събори. Мнозина побързаха да свалят палатките си, за да ги предпазят. На другия ден, като слязохме от Молитвения връх, Учителят каза по този повод

— Снощният циклон мина 1500 метра над нас. Вие трябва да благодарите, че беше над нас, а не на нашата височина.

Сега някъде става земетресение. В такова време праведните, напредналите души работят, за да изменят течението. Умът е велика сила. Праведният, като се моли, може да предотврати някои нещастия.

Казах вчера на вятъра, който духаше: „Можеш да духаш, но въжетата на палатките няма да късаш и колците няма да изваждаш. Духай, проветрявай, но палатките не закачай". Човек трябва да влезе в размишление, да дойде в съгласие с известни разумни сили в природата.

Пътят, по който вървите, е много дълъг и не може без страдание.

На тези туристи, които ни дойдоха вчера на гости, говорих на един език, по-достъпен за тях. Обяснявах им въпросите, като говорих за законите на природата. На вас ги обяснявам, като ви говоря и за съдействието на Разумните Същества. Това, което им говорих, съдържаше и нещо между редовете, но то остава за вас.

На някои казвам: „Ако сега трябва да ви убеждавам да вярвате в Бога, то е изгубена работа. Всеки човек се ражда с идеята за Бога".

Каквото и да отричате, на вас се налага реалният живот. Живота не можете да отречете. Като унищожите една форма, ще се намерите в друга и последната не ще можете да разрушите.

Като се върнете в другия свят, ще ви запитат за тук, ще искат от вас да дадете един отчет. Какво ще разправите за земята, какъв отчет ще дадете?

Има някои малки неща, които и децата знаят, а философите не ги знаят. Някой философ или религиозен човек като отиде при богатия, последният едвам ще му даде нещо за бедните. Но като отиде детето и прегърне богатия, той веднага дава много.

Трябва да имате вяра, че живеем и се движим във Великото Разумно Начало.

Ако не можете да Го познаете, никого другиго не можете да познаете.

Като познаете Бога, всички други прояви ще познаете.

Ти не можеш да познаеш Напредналите Същества вън от Бога.

Казано е: „Това е живот вечен да познаете Единаго Истиннаго Бога и Христа, Когото си проводил". По-рано ще познаете тях и после Напредналите Същества. Като обичате Бога, тогава ще разберете отношенията на нещата.

БОЖЕСТВЕНИЯТ МОМЕНТ

Като се тръгне от чешмичката „Ръцете, които дават" в ляво към върха „Харно ми е" и се измине стръмния склон, горе се заравня малка долинка, тиха, уютна, самотна, постлана със сочни треви, цветя и ароматни смрики. Учителят обичаше това място заради светлия мир и чистота, които царуваха тук. Веднъж ние бяхме тук с Него и съзерцавахме красотата на Божия свят. Учителят даде обяснения върху молитвата и съзерцанието:

— Нагласявайте се вътрешно, за да може да възприемате енергии от Божествения свят. Така ще се разширява Божествената Любов във вас. Трябва да има естествено течение от Божествения свят към вас. Това става с молитвата, концентрацията и съзерцанието.

При тях човек трябва напълно да се абстрахира от всичко странично. Това не е така лесно. Трябва да се правят упражнения редица години.

Може да концентрирате мисълта си върху известен предмет или идея и да се домогнете до някои истини, които по обикновен начин не могат да се възприемат.

Запитаха:

— Върху какво да се концентрира човек? Може ли да си послужи с някой стих от Свещеното Писание или от други свещени книги?

— При обикновеното размишление или медитация може, но при по-висшите форми на концентрацията и съзерцанието това не е достатъчно; там човек се издига до друга област, за която е нужно да си послужи и с образи.

Пак запитаха:

— Тогава върху какво трябва да се концентрира човек? Хубаво ли е да си представим вътрешно образа на Христа, да го съзерцаваме с Любов и благоговение?

— Да, това е хубаво. Във време на концентрация човек може да навлезе в тъмния пояс. Но не трябва да се страхува. Като го премине, ще навлезе в областта на една нова светлина. Концентрация значи да отбираш хубави мисли и образи и на тях да спираш своето съзнание. Концентрирай се върху мисли, които носят светлина, топлина и доброта.

Сутрин, преди да излезете, хубаво е 4—5 минути да употребите за концентрация. През това време съзнанието ви не трябва да се лута. Нищо да не ви смущава. Ще се учите да бъдете герои, да не допущате нищо тревожно в съзнанието си. Трябва да се научите на този закон. Иначе, образуват се пукнатини, през които влизат външни влияния във вас. Божественото изисква абсолютна свобода. Някой казва: „Да ме научи Господ". Това е механическо разбиране. По-рано вие сте учили механически. Например, едно време

ви впрягаха като волове, оряхте на нивите. Какво научихте? Сега казвате: „Няма какво да се прави, ще се търпи“. Това е животинско състояние. То не е Божествено. Божественото изисква абсолютно спокойствие. Не да се безпокоиш, какво ще стане, но да очакваш с радост да видиш нещата. Не трябва да имаш странични мисли. Например, хрумне ти, че не си ял, мислиш какво ли ще ядеш, как ще мине денят или пък казваш: „Ще се простудя“. Това са пукнатини на съзнанието. То е слабост.

Потребно е да добиете навик за концентриране. Когато мислите са под властта на волята, човек може да се освободи от много ненужни неща.

Щастието ти зависи от онзи момент, в който Бог присъствува в твоя живот. Ако Бог не изгрее в твоя живот, ти не можеш да бъдеш щастлив. Той трябва да изгрее в живота ти. Тогава и най-малкото благо, което имаш, ще се увеличи. Не дойде ли Бог, тогава и голямото благо ще се съкрати.

Няма ден, в който да не ви говори Господ. Той ще дойде сутринта и ще ви каже, какво има да ви се случи през деня, ще ви каже как да се пазите и как да се ползувате от тези условия.

Учителят, като дойде сутринта в училище, нали казва: „С това ще се занимавате днеска“. Определя ви програма от изгрев до залез слънце.

Да кажем, че имате известна ревматична болка. Така да се концентрирате, че да забравите болката. Това значи концентриране.

Сега тук трябва да използуваме условията. Тази обстановка през годината в града няма да я имате. Тук имате най-добри условия. Каквото направите, каквото спечелите на това място, то ще ви ползува. Онези, които ни обичат, създадоха този хубав ден днес. Те ни дават възможност да напълним, колкото торби имаме. Няма да оставим нито една празна торба.

Дишането е един начин за работа. Мисленето е друг начин. От невидимия свят ни учат как да дишаме, как да мислим. Яденето и то е едно упражнение. Чувствуването — също. Това са елементарни упражнения. Те са подготовка, за да дойдат други още по-хубави, с които се занимават по-напредналите същества. Има известни упражнения, които трябва да минем, до като дойдем до съществените уроци.

Бог е щедър. Бъдете като него. Когато даваш, давай както Той дава. Ще кажеш: „Какво ще стане с мене?“. Но Господ е промислил. Той като дава, щедро дава. Подражавайте Му. Турете в ума си мисълта: „Както Бог постъпва, така и аз ще постъпвам“. И тогава ще имате Божието благословение. Каквото и да дадете в Името Божие, няма да изгубите. Каквото направите в Името Божие, то ще принесе своя плод хилядократно.

Направи добро и след това го забрави. То ще се върне при тебе с плод. Каквото направиш за себе си, от него няма да спечелиш. Едва ще вземеш това, което си сял.

Практическата философия е: Божествения момент не отлагай никога, понеже като го пропуснеш, не се връща. Бог затова ни приготовлява, че като дойде този момент, да го използуваме. Аз сега искам, като дойде Божественото, да бъдете готови да го приемете и използувате. Този ден е за нас. И ако придобиете Божественото, ще бъде ден на радост.

ПЪТИЩАТА КЪМ ЛЮБОВТА

Минаха няколко дни в мъгли. Сегис-тогис преваляваше. Но днес мъглите почнаха да се разкъсват, да се движат по билата или дълбоко в долините и постепенно да се стопяват и изчезват. Най-после към обед небето се проясни, последните облаци се оттеглиха. Слънцето пращаше изобилно своите лъчи, милваше ни със своята топлина. Ние особено благодатно я чувствувахме след влажните дни. Учителят ни изведе на една висока поляна близо до стана и там се разположихме. Така като се греехме на слънчевите лъчи, нашият обичен Учител почна да ни поучава и наставлява в добрия живот, който е живот в Любовта:

— Любовта съществува във всяко същество и ако някой не я е проявил, това значи, че още не му са дадени условия да я прояви. Докато е в хамбара, житото не обича никого. Обаче посее ли се, то има вече условия да се прояви. Щом се прояви, то започва да обича. Докато покълне, житното зърно е изложено на големи страдания.

Да знаем кога да говорим, как да мислим, как да чувствуваме, умни да бъдем — в това седи съвършенството. Без това Любовта не може да се прояви!

За да придобиете Любовта, необходимо ви е смирение. Дойде ли смирението, знанието ще дойде и Любовта ще дойде. Извадете от себе си мисълта за превъзходство над другите. Знайте, че всеки човек, всяка душа има възможност да се облагороди, да се повдигне.

Друг метод за развитието на Любовта е да се събуди във вас велик копнеж, да гладувате и жадувате за нея, както цветето за животворната влага и за слънчевите лъчи. Които гладуват и жадуват за Любовта, наситени ще бъдат. Ако искате Любов от Бога, Той може да ви даде, колкото желаете.

Не се колебайте в Любовта. Идат добри времена. Много близо са. Останало е само една педя. Някой може да запита: „Тука ли ще бъде това?“ Тук на земята ще бъде.

Практически метод за развитие на Любовта е следният: посадете няколко черешови дръвчета. Отглеждайте и цветя, особено червени или с други краски. След две-три години ще почувствувате едно много приятно чувство на Любов. Това е един практически метод за развитието на Любовта. Посаждайте също дини или други плодове.

Всяко растение има в себе си скрити сили. Фикусът внася спокойствие в човека. Ако искате да станете активни, отглеждайте череши. Ако искате да развиете вярата си, отглеждайте сини сливи.

И тъй, ако искате да се развивате, отглеждайте плодни дървета, цветя и зеленчуци. Поливайте плодните дървета и си казвайте: „Както поливам дърветата, тъй и Господ ще излее върху мен своето благословение“. Искам да ви науча да служите първо на растенията и после на хората. Защото растенията ще ви оценят. Човек, който е готов да полива няколко дървета, той е готов и на много хора вода да поднесе. Верният в малкото е верен и в многото.

Всеки един от вас, който иска да бъде обичан, трябва да има в себе си Живота, Чистотата и Разумността, които Бог има. Има ли човек тия три качества, той всякога ще бъде обичан и ще има условия да проявява Любовта. В това няма изключение. Любовта подразбира съвършенство. Щом направиш някоя погрешка, Любовта не може да се прояви!

Важен метод за развитие на Любовта е служенето на Бога. Онзи, който служи на Бога, е в състояние да възприеме Любовта на Бога, става възприемчив към нея. Като служите на Бога, Той ще ви научи как да любите! Служете, за да усилите Любовта си! Да служиш на Бога, това значи да оставиш Божественото да минава през тебе, безпрепятствено.

Кога ангелите слизат при вас? Когато служите на Бога.

Друг метод е следният: във всеки човек, когото срещнете намерете добрите неща, които Бог е вложил в него. Първото нещо, което изисква Любовта е: като срещнете някого, да намерете поне една възвишена черта в неговия характер, за която да го обикнете.

Мислете добре за другите! Човек като мисли добре за другите, мисли добре и за себе си.

Ехото на всяка ваша мисъл ще се върне при вас. Вие ще я чуете един ден. Ако държите в ума си лошата черта на някого, тя ще остави отпечатък във вашия мозък и вие ще заприличате на този човек. Не ще можете да избегнете престъплението.

Най-първо бъдете свободни от всички подозрения. Трябва да имате разбиране. Каквото видите, вие се съблазнявате. Защо трябва да се съблазнявате? Защо трябва да се опетнявате?

Има закон: когато приписвате някому известно добро качество, то ще се върне върху вас; ако е лошо — също. По-добре е да виждате доброто, за да се върне то върху вас. Срещнете някого и казвате: „Той не знае нищо“. Това ще се върне върху вас. Не се произнасяйте за човека, защото така вие се произнасяте върху работата на Бога, а вие не знаете, какво Бог ще направи от него. Бог още не е завършил работата си върху него. И ти сам още си незавършена работа на Бога!

Ако мислите, че някой човек е добър, ако вярвате в това, той външно може да не е такъв, но ще знаете, че след време ще прояви своята доброта. Никога не търсете у хората недостатъците, недоразвитите неща, понеже с това вървите по обратния път, вредите на себе си. Законът е: Когато и в най-лошия човек, в разбойника, в звера почувствуваме присъствието

на Бога, Той ще се прояви в него; това същество ще се пробуди и ще стане коренна промяна. Бог ще проговори в него. Можем да правим опити, за да се уверим в силата на този Божествен закон. Този закон трябва да го прилагаме всекидневно в живота си, за да повдигаме другите, да повдигаме и себе си.

За да познаем един човек, трябва да храним към него добри мисли и чувства. Ние трябва да познаем нещата така, както са във вътрешния, Божествения свят. Колкото по-добри мисли и желания имаме за хората, толкова по-силни ще бъдем на земята. Като изгубим добрите мисли и желания спрямо хората, ние изгубваме най-хубавото на земята — нашите вътрешни приятели, ангелите помагачи. А развитието ни зависи от тези вътрешни приятели. Всеки трябва да съзнава, че както Бог е любещ, снисходителен и добър, така и ние трябва да бъдем.

Когато един човек греши, не го съди. Ти не знаеш, дали е грешник или не. Ако го съдиш, непременно ще бъдеш поставен в същото положение.

Нито хвалете хората, нито ги укорявайте. Главното е — изпълнението на Божията воля.

Одумването е голям недъг в сегашния век. Няма по-лошо нещо от това. Някой казва: „Ние не живеем добре, не сме напреднали". Че в какво седи напредването? Днес съм израстнал един пръст. Това е определено за днес.

Да държиш добрите черти на хората в ума си и да не критикуваш никого, това е сигурен метод за развитието на Любовта.

От там ще започнете. Като търсите добри черти в хората, така ще започнете и да ги проучавате. Това е едно правило. И в себе си намери най-хубавото, намери най-добрата си черта, която Бог е вложил в тебе. От там започни. Това значи да познаваш себе си.

Друг метод за развитието на Любовта е следният:

Благодари на Бога за това, което ти е дал, за възможностите, които имаш, за всичко. По този начин ще възприемеш Божията Любов.

Когато човек яде и не благодари на Бога, той е в светския живот; ако благодари, той е в Божествения живот. Така е и за всичко друго. Докато човек не съзнава, че всичко, което Бог е направил, е добро, нищо не може да постигне.

Цяла наука е човек да бъде доволен. Не се иска много. Например, дойдеш при петото езеро „Махабур". Целия ден това езеро е твое — на твое разположение. Но като залезе слънцето, то вече не ти принадлежи. На другия ден ще имаш нов акт за това или друго място. За един ден може да притежаваш цялото пето езеро, фактически ще е твое. Днес всичкото това място е ваше, но до довечера.

Някой е недоволен, че не е богат. Натовареният кон не е толкова свободен, колкото разтовареният. Като го разтоварят, той се радва. А вие скърбите, като ви разтоварят.

Вие се стремите към богатство, слава и високо положение в света, обаче това е хромел — ще станете на брашно, нищо няма да получите, макар и да ви обещават много.

Глупавият е недоволен, а умният е винаги доволен. Ако си недоволен, значи глупав си, когато си доволен, умен си.

Станете сутрин, благодарете на Бога, че ставате. Благодарете, че има студ, че слънцето е изгряло, че се греете на огъня. Благодарете за вътрешното разположение, което Бог ви е дал. Върнете се в стана и поблагодарете на Бога за днешния ден, за доброто, което ви е дал, за живота, за ума, сърцето, тялото ви, за приятелите ви.

Давам някому една порцеланова паница. Той казва: „Не я искам“. Не е доволен от нея, оставя я. При оставянето тя пада и се счупва. Тогава имам друга паница пукната. Давам му нея.

Да ви е приятно, че живеете на земята, макар и да имате много горчивини. Животът не може да бъде лош. Под думата „лош живот“ разбирам следното: влезли са утайки в живота, но животът сам по себе си не може да бъде лош. Например, вие седите и ме слушате. Ако бяхте развили своите дарби и бяхте съсредоточили своя ум, щяхте да видите какви съкровища, какви богатства има тук на планината. А сега гледате, че всичко е затворено. Като дойдете до истинското знание, ще знаете това. Такива съкровища няма навсякъде; има ги само на особени места. Някой път може да се намирате на три пръста от мястото. Съкровищата, скрити в земята, са за умни хора, които ще извършат Божията Воля.

Трябва да имате правилни понятия за нещата. И да се пазите от неестествени чувства. Ако ме духа вятър, аз зная, че той върши своята работа. Ако има мъгла — също. Нали когато Мойсей отиде на Синай, цялата планина се обви в облак? Бог е Любов в цялото Битие. Като сме недоволни от Него, Той се оттегля и ни оставя сами, т. е. прекъсва се връзката между Него и нас. Тогава усещаме голяма самота. Това е още по-страшно.

Когато човек отиде на планината с чувство на благодарност за всичко, Разумната Природа му даьа богатства. Тогава той има условия да черпи от тях.

Ако човек е разположен духом и е доволен от живота, той е отворен за горния свят на доброто и е затворен за долния свят на злото. Ако човек е неразположен духом и е недоволен от живота, той е затворен за горния свят на доброто и е отворен за долния свят на злото.

Една сестра запита:

— Защо Бог е допуснал едни хора да грешат, а други — не? Защо така е наредено? — Бог дава свобода на всички. Бог дава свобода на комара да те ухапе, да смучи кръв, но пък дава свобода и на тебе да го бутнеш. Ако съм умен, ще го бутна, ако не съм умен, ще го оставя да ме ухапе и после ще кажа: „Защо Господ нареди да ме ухапе?“.

Господ е дал свобода на изкусителя да те изкуси. Ако си умен, ще се противопоставиш. И едно дете може да върже героя, ако последният се остави да го вържат. Но когато детето почне да обвива въжето около него, достатъчно е той да си отдалечи ръцете, ще скъса въжето и ще се освободи. Изкусителят отива и при най-силните.

И така, благодарността води към Любовта.

Човек не може да разбере Любовта в нейните мистични глъбини, докато идеята за Бога не стане ясна за него. За да проявите истинската Любов, трябва да изправите отношението си към Бога.

Докато природата не оживее за човека, той не може да разбере Любовта.

Да оживее природата за тебе, това значи тя да бъде за тебе жива и разумна — навсякъде да виждаш проявата на Разумното, на Бога!

Имам да кажа много неща, но на хора, които са едно с Бога. И хиляда години да седят другите при мен, нито дума няма да кажа пред тях. Познавам хората, както те не се познават. Познавам и себе си.

Знанието иде от горе и ще се разкрива на хората според съзнанието им, според тяхната духовност.

Всички форми, които съществуват в природата, са азбука на една наука, която трябва да се знае, за да се осмисли животът. Дълги години ще я изучавате. И колкото повече я изучавате, толкова повече се разширява областта на изучаването.

Сега трябва да поправите погрешките на вашите прадеди.

Знанието, което добивате, е ценно. Да кажем, че отивате някъде. Вие сте отличен цигулар. Какво ще правите? Ще свирите. Ще помагате на ближните си.

Целият външен свят е предметно учение. Навсякъде, дето ходи човек, трябва да се учи. Чрез видимото ни учат за невидимото.

Много знания можем да придобием, но най-потребно е онова знание, което може да ползува човека.

Що е знание? Аз наричам знание, когато птичката може да хвърчи. Щом не може да хвърчи, това не е знание.

Значи, знание е това, което можеш да направиш.

На вас ви трябва знание, което има практическо приложение; не само да се натрупва в умовете ви, но да се приложи и да внесе мир.

Човек трябва да има чистота, за да му се повери знанието. Ние имаме и други методи за работа. Има силни методи, чрез които, може да се направи всичко!

Ала за да разберете и приложите тези методи, трябва чистота! Представете си, че един човек има цирей и цялата му дреха е изцапана. Казвам му: „Има чисти дрехи, но не са за тебе още. Трябва да се пречисти кръвта ти, трябва да се избавиш от циреите. Тогава ще носиш тези добри дрехи, тогава ще употребиш тези силни методи за работа“.

При сегашните земни условия човек трябва да има светлинка вътре в себе си. Вие искате да ви се открие новото знание. Но откриването върви последователно. Представете си, че вие се движите към планински връх. От този връх цялата местност ще се открие. Всяка стъпка към този връх, всяко усилие допринася за това. А на самия връх ще ви се разкрие цялата гледка. Ще се реализира всичко. Тъй че, всяка ваша опитност, всеки ваш стремеж допринася за постигане на знанието.

Ти казваш: „Господ ще направи това“. Но вие трябва да учите какво е направил Господ! Земята е училище и то има своя програма. Ти мислиш, че си много учен, а те туряг в първо отделение. Намират, че не знаеш азбуката. Късат те, докато пробудят твоето съзнание и разбереш, че не знаеш. Две, три съществувания ще минат, докато разбереш това.

Защо страдаш? Защото не знаеш!

Природата като види, че някой работи неразумно с енергиите ѝ, взема му ги заедно с капитала.

ТРИТЕ СВЯТА

В онова време, когато в ранните утринни часове на Молитвения връх Учителят даваше притчите — някои от тях по-късно излязоха под надслов „Светът на Великите Души“ — стана дума как да ги разбираме. Учителят даде следните пояснения:

— Тези изречения са от Божествения свят и затова са вечни. Важни са, понеже се отнасят едновременно и за трите свята. Верни са и в трите свята: във физическия, духовния и Божествения. Нека вземем за пример изречението:

„Не се мий в река без глава“.

Във физическия свят „река без глава“ означава порой, който носи мътна вода.

В духовния свят означава идея, която не е в хармония с Божествените закони.

А в Божествения свят означава идея, която няма Божествена основа, не иде от Бога.

Друг пример:

„Не давай маслото си, когато те чукат“.

За физическия свят това изречение означава: противоречията и страданията, които срещаме при постигане на нашата цел, да не бъдат причина да изгубим нашия стремеж и надежда.

За духовния свят: страданията, които срещаме в живота, да не станат причина да изгубим своя мир, своята радост и добро разположение. Това е маслото. При такива условия слабият губи маслото си, а силният — не.

За Божествения свят: в Божествения свят маслото е Любовта. Ако при страданията и противоречията в живота ти изневериш на Любовта, това показва, че ти си дал маслото си. Ако устоиш в Любовта си, ти си запазил маслото си, а то е необходимо за твоето развитие.

Препоръчвам ви следния метод за работа с тези изречения: всеки ден си избирайте по едно изречение и размишлявайте върху него във връзка с трите свята. При това размишление ще ви дойдат много нови идеи. Записвайте ги. Този опит правете всеки ден. Ще почувствувате обнова и просветление.

БОЖЕСТВЕНОТО УЧЕНИЕ

Тази сутрин бяхме събрани около нашия обичен Учител на върха и в мълчаливо съзерцание очаквахме изгрева на слънцето. Беше една от онези свежи, прохладни утрини, каквито настъпват в планината след продължителни валежи. Ниско под нас се разстилаха мъгли като обширно море чак до хоризонта. Планините измити и чисти се издигаха в прозрачния въздух като нов свят. Върховете се възправяха като богомолци в светлото мълчание на ранното утро. Ярките краски на зората преминаха във високи гами, достигнаха едва доловими нежни оттенъци, което показваше, че наближава изгревът. Изведнъж първият лъч блясна. Радостно, мощно, обилно даряващо, слънцето възлезе. Обкръжено със светла, искряща диадема, то се издигна тържествуващо и неговия образ отразиха върховете и росните капки в многоцветни краски. Светла пътека се простря върху мъглите под нас.

Тихо от много гласове се произнесоха словата на Добрата молитва. Вдълбочени в себе си, ние приемахме като причастие свещените думи, като небесен хляб, който дава сила и живот и укрепява душата, като светлина, която оправя пътя ни в този свят. После проникновено, в топла хармония, като благодарствен химн се разнесе песента „Духът Божи“. В тази светла утрин Бог говореше на душите на понятен език.

Учителят каза: „Запомнете тази картина!“

После продължи:

— Ако искаме да се избавим от лошите условия, ще ни помогне само Божественото учение.

Не трябва да критикуваме другите учения. Оставете ги всяко да се изяви чрез плода, който ще принесе.

Христос казва: „Идете и проповядвайте и Аз ще бъда с вас до скончанието на века.

Отивам да ви приготвя място и ще дойда да ви взема“.

Той говори за онези, които ще влезат във вътрешната школа — да изучават Битието.

Христос казва още: „Всеки, който не е против нас, е с нас“.

Всички, които не са против Божественото учение, са с нас, по който и начин да проповядват.

ЕДИНСТВО

Една сестра от чужбина, като се разговаряше с Учителя, Му каза:

— Колко съм благодарна за всичко, което Небето прави за мен. Желая да работя върху себе си и да слугувам на Бога. Дайте ми някои упътвания за това.

— Трябва да се радвате! Радостта обновява човека, а при скръбта той много харчи. Учениците, които идват при Учителя да учат, Той ги изпраща в света да преподават и тогава им туря бележка.

Когато работите с хората, не трябва да им давате много. Ще им давате по малко. Повече от три яденета не им давайте.

Първото ядене — за живота, второто — за ума, а третото — за волята.

Или казано другояче: първото ядене — за Любовта, второто — за Мъдростта и третото — за Истината.

Светлината ще изпратим на човечеството направо, през въздуха, и те ще я възприемат така, както по радиото възприемат вълните.

В новото учение на първо място е Любовта към Бога, после Любовта към ближния и към себе си.

В личния живот човек туря себе си на първо място. В безличния живот човек туря ближния си на първо място. А в Божественото учение човек туря Бога на първо място.

Бащата трябва да каже на сина си: „Синко, най-първо ще обичаш Бога и после ще обичаш мен и другите“.

Ония, които критикуват, нямат развито религиозно чувство. Човек с развито религиозно чувство има почитание към родителите си, почитание към старите, почитание към всички. У него е развито благоговението, Любовта към Бога.

„Да възлюбиш Господа“ — това значи да възлюбиш Голямото в малкото.

„Да възлюбиш ближния си“ — това значи да възлюбиш малкото в Голямото.

Когато двама души се обичат, в единия действува законът на малкото, в другия — законът на Голямото. После става смяна. Тези два закона се преплитат взаимно и между тях се явява животът.

Хората само отразяват Любовта. Когато човек приема светлината чрез отражение е едно нещо, а когато я приема направо, е друго нещо.

Направо човек получава Любовта само от Бога!

Всеки човек е една възможност за тебе да познаеш Бога.

Трябва да се научиш да живееш сам и заедно с всички хора.

Като си сам, да не се чувствуваш сам, но да чувствуваш, че си с Бога и че всички същества живеят в тебе и ти в тях.

В Бога има единство. Има единство в света. Мъчнотията седи в това, че хората не чувствуват това единство. Бог хиляди години очаква хората да добият съзнание за единството.

Съзнавай единството си с Цялото Битие!

Бог очаква, щото онова, което Той прави, и хората да го правят.

Ще ви дам едно правило: постъпвайте спрямо другите така, както постъпвате спрямо себе си.

Никой не може да се научи да постъпва към другите добре, ако не се е научил да постъпва към себе си добре. Затова е казано: „Да възлюбиш ближния си както себе си“.

Ще ви дам една задача:

Всеки ден записвайте новите мисли и чувства, които ви идват от горе, от Бога.

Същевременно записвайте деня, часа, какво е било времето, небето, дали е имало вятър и пр.

Задръжте в себе си впечатленията, които приемате на планината.

Правете дихателни упражнения три пъти на ден. Сутрин, на обед и вечер.

Въздухът е дихание на Бога. Той е проникнат от Любовта на Бога.

Човек едновременно е много учен и много невежа.

Ако влезете в библиотека и има светлина, всяка книга може да отворите и да четете, но ако влезете в тъмна стая, няма ли да бъдете невежа?

Когато казват на един човек: „Ти си невежа“, това означава, че тъмнина има около него. Като се махне тъмнината, ше стане пак учен.

Трябва да считате, че всичко, което се случва, е за добро.

Вие сте се качили на Монблан. Съжалявате ли за това?

— Не.

— Но там можеше да изгубите живота си.

— Да.

— Усилието да се качите на Монблан, въпреки голямата опасност, се е превърнало за ваше добро.

Също така всички ваши изпитания в живота са все качване на Монблан.

Големите изпитания са качвания на високите планини в духовния живот.

Благодарете, че сте слезли от Монблан.

Работете с книгата: „Свещени думи на Учителя“. Избирайте от нея изречения и размишлявайте върху тях.

Старайте се, когато ви се случат неприятности, да намирате в тях добрата страна, да ги погледнете така, както скулпторът гледа един камък и мисли как да изкара нещо хубаво от него.

— Какво ще кажете за целомъдрието?

— Целомъдрието иде от правилното разбиране на живота.

Целомъдрие значи да служите на Бога, на всички.

Ще ви кажа коя е най-добрата работа в света:

Да се сеят семената на Любовта и да се оставят те сами да се проявят.

Обичайте тези хора, върху които работите.

Изпращайте струя от Любов към хората, за чието повдигане работите.

Божествената Любов освобождава човека от ограниченията на миналото.

Децата обичат плодовете. Понеже Любовта е плод на Божествения Дух, всички същества в света се интересуват от нея.

Много пчели умират в меда. Привличат се от него. Затова в меда трябва да се турят отгоре сламки, да не потъват пчелите.

Ще преведа този символ: когато човек не разбира Любовта, може да се удави в нея.

В бъдеще благополучието ще бъде за онези народи, които вървят по пътя на разумната Любов, на разумното Право и на разумното Добро.

Всички народи са повикани да изпълнят Божията Воля. Всеки народ в невидимия свят има свое ръководство; стига народите да бъдат верни на това ръководство, всичко ще се уреди добре.

Човечеството трябва да се приготви за големите изпитания, които идат. Защото сега е краят на века.

Големите страдания са родилните мъки на майката. Човечеството е майката, която ще роди нещо ново, едно ново съзнание.

Като се роди детето, ше бъде лесно, но докато се роди, страданията ще бъдат големи.

ЦЕННИ ПРАВИЛА

При Учителя бяха дошли братя и сестри, гости от чужбина. Те му задаваха някои въпроси, които ги интересуваха:

— Моля, дайте ни някои методи за работа тук на планината.

— Първо трябва чистота. Значи, мислите да имат естествена светлина. Те имат естествена светлина, когато човек не се раздвоява. И сърцето трябва да има естествена топлина. При тази топлина състоянието на човека не се сменява: положителното състояние на душата остава стабилно.

Ще ви дам две упражнения:

Наблюдавайте през деня синия цвят на небето.

Когато наблюдавате синия цвят на небето, трябва да мислите, че всичко в света има свой смисъл.

Чрез това упражнение можем да станем по-възприемчиви за мислите, които идат от слънцето, за разумните влияния, които идат от там.

През време на това упражнение като направите връзка със синия цвят, вашето състояние ще се измени.

Второто упражнение е: вечер гледайте звездите и мислете, че целият всемир е пълен с разумен живот. Разумни същества пътуват от една слънчева система до друга.

— Какво ще кажете за сегашните политически събития и за съвременните духовни движения?

— Съвременните политически и духовни течения са само предвестници на онова Великото, Божественото, което иде в света. Те са спомагателни средства.

И каквото и да направят, каквито и събития да дойдат, всичко ще се превърне в добро.

— Как да работя в своята професия?

— Човек трябва да работи своята професия с обич. Да счита, че тя е средство, за да влезе в съприкосновение с хората. Не бива да я счита за някакъв товар. Например, орехът има три черупки. Ако се отнеме външната черупка преждевременно, това е вредно за него. Когато дойде времето и орехът узрее, външната черупка пада сама. Тогава остава втората черупка. Като се посади орехът, втората черупка се разцепва и израства кълнът.

Ще ви дам превод на този пример: някои черупки са потребни за човека, докато той стане силен. Някои външни ограничения са временни. Те ще се променят, ще се сменят с други условия.

Чрез всички професии във физическия свят човек научава нещо, придобива някои добродетели.

Има един анекдот. Едно дете отишло при един голям юнак. Детето почнало да бие юнака с пръчка и му казало: „Знаеш ли, какво мога да направя? Смазвам те от бой!“ Юнакът го хваща, издига го и го обръща с главата надолу. След това го слага на земята. Тогава детето казва: „Искам да станем приятели“.

Ако някой може да вдигне във въздуха мъчнотията и да я обърне с главата надолу, тя става вече приятел с него. Като дойде някоя голяма мъчнотия при вас, вдигнете я във въздуха и я обърнете с главата надолу. Тогава ще имате много приятели.

Това е Божественият закон на Любовта. Само чрез закона на Любовта ще можете да се сприятелявате с мъчнотиите. За Любовта няма тежка работа в света, за нея всички работи са лесни.

В това ще се уверите, като почнете да я прилагате и опитвате. Сега за вас това е още теория.

Защото има такъв закон: трябва да се проверят нещата, за да се вярва в тях напълно.

И като ги проверите, ще ги приложите, както намерите за добре.

Една сестра запита:

— Моля, дайте ми някои здравни правила.

— Трябва да пиете портокалов сок.

Яжте бавно. Тогава нервите по езика, небцето и венците имат време да изтеглят жизнената сила от храната. Защото стомахът усвоява само грубата материя от храната. Когато се храните, не трябва да мислите за нищо друго освен за храната.

Хубаво е да пиете топла вода. Не бива да употребявате студена.

Трябва да правите дълбоки дишания два пъти на ден.

Всяка сутрин през всички годишни времена правете шестте гимнастични упражнения. Те действуват много добре върху мозъка, симпатичната нервна система и дихателната система.

Когато избирате жилище, под него не трябва да има подземни водни течения. Къщи, под които има такива течения, не са здравословни. В такива къщи човек се усеща неразположен. Вие сте чувствителни към еманациите на водата.

Във време на спане главата ви да е обърната към север.

Освен това всяка вечер си измивайте краката с топла вода до колената. Тогава се образува реакция. Тялото трябва да се обновява. Вашата натура е много активна.

Не бързайте да си лягате, докато не вземете всички предохранителни мерки.

Всяка вечер и сутрин определяйте си известно време за молитва, размишление и съзерцание.

Има един закон: Когато човек се моли и съзерцава, привлича се повече кръв към горната, предната част на главата и се развиват духовните органи, които са там.

— Как може човек да придобие навик за концентриране?

— Ето един метод: когато времето е хубаво, вземете една призма. Разложете светлината чрез призмата и разглеждайте седемте цвята на слънчевия спектър. Най-първо се спрете на цвета, който най-много обичате. След

това се спрете на втори цвят, на трети и т. н. Така ще се научите да се концентрирате. От друга страна чрез действието на красклте ще се подобри здравето ви.

— Как да превръщаме дисхармоничните ни отношения с някои хора в хармонични?

— Тези, които човек не обича, в миналото са му направили голяма пакост.

Ще ви дам едно правило: правете услуги на този, към когото имате антипатия. Тогава антипатията ви ще се превърне в симпатия.

— Как трябва да се разбира щастието: като нещо физическо или духовно?

— Щастието не може да бъде нито физическо, нито духовно. Щастието е нещо Божествено!

Трябва да се отличават реалните неща от сенките на живота.

Любовта е един от великите закони на живота. Вън от Любовта никакво щастие не съществува. Щастието иде изключително от Бога. Човек може да бъде щастлив само ако държи в мисълта си Бога. Не уповавай на човешкото в себе си, нито на човешкото в своя ближен. Уповавай на Божественото в себе си и на Божественото в своя ближен. Ако вървиш по човешкия път, лицето ти постоянно ще потъмнява., Ако вървиш по Божествения път, лицето ти постоянно ще се просветлява ше изпуща светлина.

Вие искате да бъдете щастливи. Само по закона на доброто човек може да бъде щастлив. За да станеш щастлив, трябва да бъдеш полезен на всички разумни същества. Сега си нещастен, понеже не си им полезен. Полезен ли си, те ще те обичат. Като те обичат, щастието ще дойде само по себе си.

Трябва да обичаш Бога, да вярваш в Бога, за да бъдеш щастлив. Не вземайте щастието като нещо материално. Вие искате да бъдете щастливи, като турите една дреха на гърба си или като се обуете. Щастието не седи в дрехата, която обличате. Някой път се радваш, че имаш приятел, който те обича. Това, което те радва, е Любовта. Осъмниш ли се за момент, става ти тежко, в тебе настъпва вътрешен мрак. Докато схващаме, че има Един, Който ни обича, ние сме щастливи. Това е Любовта на Бога. Докато мислиш, че те обичат, усещаш въодушевление, разположение. Щастието е израз на онази безконечна Любов, която съществува в света.

Щастието е външен израз на Любовта. То седи в това да знаеш, че има Един, Който те обича.

— Кажете, Учителю, нещо от Вас, без въпрос.

— Развивайте това, което Бог е посадил във вас.

НОВАТА МОНЕТА

През 1939 година значителен брой французи посетиха Учителя при Седемте Рилски езера. Група от тях пожелаха да имат разговор с Него. Той ги прие при своята палатка и ги покани да седнат.

Учителят почна така:

— Дошло е време да се проповядва Любовта между всички хора.

Най-напред започнете с конкретните, с материалните неща. Говорете на хората за дишането, за разумното хранене и пр.

Когато премине бъдещата война, доброто ще вземе надмощие. Тогава ще има добри условия за шестата раса, която иде. Тя е раса на братството.

— Как ще се разреши въпросът с парите в новата епоха, която иде?

— В новата епоха ще има любовни монети.

Например, един човек ще каже на друг: „Елате да си вземете хляб без пари".

Вие ще бъдете свидетели на това. То вече се среща в света.

Случвало ви се е да отидете в гостилница, дето гостилничарят ви обича; след като се нахраните, той ви казва: „Няма нужда да плащате". А когато не ви обича, трябва да плащате. В бъдеще така ще се плаща.

Ще ви дам един символ: ти ще носиш у себе си една златна монета; като излизаш от гостилницата, само ще я покажеш на гостилничаря. Като я види, той ще се поклони. След това ще извади също такава монета и ще ти я покаже. Ти ще туриш своята златна монета в джоба си и той също. Така ще си отидеш, без да платиш.

Тази разменна монета е Любовта.

Това е като приказка от хиляда и една нощ.

Това, което е реализирано в семейството, трябва да се приложи в обществото. Обществото ще стане едно голямо семейство. После това ще се приложи и за цялото човечество.

Майката в едно семейство е като гостилничарят в гостилницата.

Тя храни детето. Колко ѝ плаща то? След като се нахрани, детето прегръща, целува майка си и отива да си играе.

Така ще бъде между всички хора в новата епоха!

Аз питам: колко плащаме за слънцето, за светлината?

Значи това е вече една реалност в разумния живот на природата.

Ние сме клиенти на слънцето, на природата и за нищо не плащаме.

Този начин на живот съществува в природата.

И хората умират по единствената причина, че не вървят по нейния път.

Трябва да имаме еднакво отношение, братско отношение към всички народи.

— Как да въведем новите идеи в училището?

— Ще започнете с паневритмията и с музиката.

Трябва да се държат сказки върху паневритмията в педагогическите, учителските конференции. В тези сказки може да се говори върху значението на паневритмията за възпитанието на тялото, ума, сърцето и волята.

— Какво отношение трябва да имаме към учените, към научните общества?

— Най-първо те трябва да започнат с тези въпроси, които разбират, и после да дойдат до въпросите, които не разбират.

НОВО НЕБЕ И НОВА ЗЕМЯ

При някои важни положения на външния и вътрешния живот Учителят се оттегляше в планината с малка група приятели, които той призоваваше.

При такива случаи Той биваше сериозен, вглъбен в себе си, говореше малко. Външно изглеждаше, като че си почива, а може би и да беше така в някои случаи, но в същност Той винаги работеше, проучваше, подготвяше условията. Той наблюдаваше всичко, каквото се случваше, съчетанията на нещата, отношенията на хората около Него, явленията в природата. Понякога им даваше странни тълкувания, правеше преводи, намираше смисъл в неща и прояви наглед незначителни. Той ги проектираше във времето и пространството. Тогава ние долавяхме, че това е език, чрез който живата разумна природа говори.

Хората, които разглеждат и ценят нещата количествено, по обем, никога не могат да разберат този език.

Едно лято ние посетихме с Учителя Седемте Рилски езера рано — през месец юни. По припечните склонове снеговете току-що се бяха стопили. Младите треви сега прорастваха и първите цветенца цъвтяха. Свежият дъх на ранната пролет се носеше в езерната долина. Водите бяха изобилни, потоците, буйни и шумни, препълваха езерата.

Дружината беше малка. Ние идвахме само за няколко дни. Братята се заловиха с уредбата на лагера. Те огледаха каменния заслон, намериха го не много приветлив и решиха да направят лагера на открито. Като избраха място сухо и запазено от ветровете, те направиха малка палатка за Учителя и навес за учениците от тънки платна, които носеха. Няколко дни времето беше хубаво, нощите — топли. Учителят се освежи, отпочина, но все беше сериозен, мълчалив, замислен.

На третия ден слънцето препичаше силно. Из долината се замята някакъв неспокоен вятър без посока. От запад се явиха перести облаци, сиви и бели. Те се въртяха, разбъркваха и разкъсваха.

Учителят ги наблюдава известно време, после отвори малкия походен анероид, извади лупата и се загледа в тънката стрелка, която настойчиво сочеше голямо спадане за тази височина. Учителят огледа леките палатчици, усмихна се леко, но нищо не каза.

След малко зад върховете се понесе глухият тътнеж на гръмотевиците. Зад срещния хребет се надвеси плътна маса облаци. Слънцето се скри. Притъмня. Облаците се сгъстиха, добиха морав оттенък. От долния им край се спусна белезникава завеса. Тя се движеше от срещния хребет към нас. До нас дойде характерният шум на твърдата ледена маса, която застилаше земята. Завесата премина езерото, разби водите на прах, изкачи се по нашия

склон и върху малките палатки налетя градушка, размесена с едри капки дъжд. Тя се уплътни, сгъсти, зърната станаха големи колкото орех. Те шибаха със сила платната и ако не ги разкъсаха, то беше може би за туй, че не бяха много опънати. За малко време пред палатките се натрупаха купища лед. От студеното пространство ни обстрелваха. Учителят беше седнал на леглото в палатката си, притворил очи, вдълбочен в себе си. Неговото спокойно лице представляваше странен контраст с буйната стихия отвън.

Изведнъж ледената стена се разреди, отмина, остана само ситен, студен дъжд. Във въздуха остана някаква тревога като след беда. Животът като че беше се скрил. Над езерната долина се носеха ниски облаци и оцеждаха влага.

Не можеше да останем повече в палатките. Устроихме се в нашия заслон край езерото. Учителят се усмихна и каза: „Не ви се искаше да очистите заслона, но сега ви накараха".

Скоро на огнището лумна голям огън и чайниците завряха.

На другия ден, като слязохме от Молитвения връх, ние се събрахме около Учителя. Слънцето се подаде зад облаците и грейна приветливо. Като се разположихме на поляната край езерото, Учителят почна да говори за новото небе и новата земя:

— Съвременните хора говорят за културата на двадесетия век, че тя е стигнала върхната точка на своето развитие. Същевременно говорят, че тая култура вече залязва. Следователно, вие живеете на границата между две култури — една, която залязва, и друга, която изгрява, която сега почва да се развива.

В съзнанието си човечеството е минало и минава през една тъмна епоха — нощ, която индусите наричат Кали-Юга. Дълъг е периодът на тъмната нощ, но вече сме в неговия край.

Намираме се на демаркационната линия между две епохи — между епохата на Кали-Юга и новата епоха, в която встъпваме. Иде вече постепенно подобрение в човешките мисли, чувства и постъпки, в човешките организации.

Всички хора ще бъдат подложени на Божествения огън, за да се пречистят и подготвят за новата епоха. Човек ще се повдигне на по-високо стъпало от това, в което се намира днес. Само така той ще влезе в новия живот. Това се нарича новораждане.

Няма да мине дълго време и този огън ще дойде. Той ще преобрази света и ще донесе новия морал. От космичното пространство иде една велика вълна. Тя иде с голяма бързина и ще залее целия свят. Всички, които се противят, ще бъдат отнесени от нея на друго място.

Нова фаза настава във физическия свят. Макар всички да не притежават еднаква степен на развитие, новата вълна̀ няма да остави никого незасегнат. Не само на земята, но и в целия космос става едно преобразование.

Ако не приемете тази Божествена вълна̀, във вас ще настане голяма скръб. Затова кажете: „Аз трябва да бъда в съгласие с великата Божествена Любов и да действувам, както Божественият свят действува".

В сегашния век тази огнена вълна̀ докосва вече земята. Това е силна магнетична вълна, която има няколко милиона волта. Ето къде е опасността

от нея. Някои хора усещат вече нещо като сърцебиене, други — напрежение в нервната система.

Тези вълни идат периодически. В едно отношение те разредяват кръвта, а в друго я сгъстяват. В едно отношение те сгъстяват нервната енергия, а в друго я разредяват. И вследствие на това много хора могат да получат нервен удар и да умрат. Огнената вълна прави хората нервни. Единственото нещо, което човек трябва да направи сега, е да се обърне към Бога, да подобри и повиши трептенията на своето тяло, т. е. да бъде в хармония с тази вълна. Другояче ще дойдат епидемии, хората ще измират. Природата в това отношение е много строга. Тя търпи, търпи, но когато съществата упорствуват в престъпването на нейните закони, тя идва и помита всичко. Както някой грънчар, който казва: „От тези грънци нищо не става. Пометете ги!" Природата отдръпва духа си и хората измират. След това тя отново праща духа си и създава нова раса.

Сега невидимият свят употребява огъня като най-ефикасно средство за пречистване на земята. Ние навлизаме вече в една нова зона, в едно Божествено състояние на материята, дето всички неща ще се преустроят и пречистят. Как? Чрез този Божествен огън. Новият живот, който иде сега на земята, ще обнови материята, ще я направи по-фина. Всичко това, което принася полза, ще го въздигне, а всичко онова, което не принася полза, ще го изхвърли навън.

Христос казваше на всички народи: „Вие ще дойдете до една голяма криза. Ако искате да излезете от нея, единственото разрешение седи в приложението на това, което проповядвам. Ако приложите моето учение, ще се избавите от голяма катастрофа. Не го ли приложите, тя е неминуема".

Хората трябва да приложат учението на Христа — закона на Любовта; иначе огънят ще дойде и ще помете всичко, което от хиляди години се е сграждало. Старата култура, греховете и престъпленията на хората ще изгорят.

Писането казва, че земята ще бъде обхваната от огън и много от това, което се намира на нея, ще изчезне. Наближило е това време.

И тъй, освобождението на народите ще дойде от невидимия свят чрез огън. *Аз не говоря за видимия огън, който може да се мери с градуси.* Този огън, за който говоря, не може да се измерва с никакъв термометър. Когато дойде, ще пречисти сърцата ви, ще ги освободи от безпокойствията, смущенията и те ще светнат. Когато този огън засегне ума ви, всички противоречия ще изчезнат и вие ще се освободите от тежките и мрачни мисли. Когато дойде този огън, праведните ще просветнат, ще възкръснат, ще излязат от гробовете си и ще влязат в новия живот. В този огън всички отрицателни мисли, чувства и действия ще изгорят. Той няма да засегне добрите хора, ще засегне лошите, понеже техните трептения не са в хармония със силните трептения на тази вълна.

Идеята за братството иде. Земята ще стане място на благословение. Това ще бъде скоро. Но докато дойде то, хората ще минат през огън, през бури, през големи страдания, които ще пробудят съзнанието им. Светът ще се пречисти чрез огън и денят Господен ще дойде.

Денят Господен е ден на новата епоха.

Мислите ли, че Бог ще ви говори веднага с нежен глас? Най-първо ще дойде бурята, огънят. И след като се пречисти всичко, едвам тогава Бог ще проговори на хората с тих, нежен глас.

Този ден иде сега да освободи хората от робството на смъртта, от вечния страх, от вечното недоволство. Както златото минава през огъня на златаря, докато се пречисти напълно, така и хората ще минат през Божествения огън, за да се пречистят.

Той няма да продължава само един ден. Дълго време ще продължава това горене. Когато светът мине през Божествения огън, неправдата ще изчезне. Огънят, който Господният ден носи, е огънят на Божествената Любов, който ще озари света. Гответе се за Божественият огън, в който светът влиза!

Писанието казва: „Гледайте да нямате превратни мисли, че земята да не може да ви търпи".

Събраният от хиляди години грях на земята трябва да се пречисти. Тази огнена вълна се праща, за да се ликвидира старата карма. Това се нарича ликвидация на старата епоха, ликвидация на всички досегашни престъпления на човечеството. Повече не може да се отлага, защото ще спрете развитието си.

Под земята се готви нещо страшно. Земята ще се отвори. Природата приготовлява революция. Тези революции, които сега стават, са нищо пред онази, която природата приготовлява. Тя ще бъде такава, каквато светът не помни, каквато никога не е виждал.

Ще бъдат разпокъсани железници и телеграфи и сградите сринати. От стария свят нищо няма да остане. От утробата на земята ще израстне друг континент. Казвате „Ще стане ли това?"

Ако не приемете Любовта, ще стане! Както виждате Любовта има страшни последствия, ако човек ѝ противодействува. Пред вратата е това време. Божият ден е страшен.

Сегашните европейски народи седят и си играят с огъня, още продължават да лъжат.

Не, всички трябва да слугуват на Любовта. Единственното нещо, което може да ни спаси, да ни избави, е да се свържем с Бога на Любовта.

Бог е решил да оправи света и ще го оправи. Сега влизаме в епохата на архангел Михаил. Той е свързан със слънчевите сили. Затова можем да кажем, че иде една слънчева култура на земята.

Християните сега очакват второто идване на Христа. Ще бъдете зрители на онова великото, което Бог приготовлява за цялото човечество. Ще бъдете свидетели, че Бог не може да бъде поруган.

Ако европейските народи не заживеят братски, ще познаят кой е Христос.

Щом дойде Христос, всички нечисти духове ще излязат вън от хората, ще се очисти светът, защото Христос е виделината на света. Нечистите духове бягат от Светлината. Божествената Светлина ще ви изтегли вън от ада въпреки вашата воля.

Целият християнски свят е обсаден. За сегашното време се отнасят думите: „Ако не се съкратяха тези дни, нито една плът не би се спасила, но заради избраните те ще се съкратят".

Сега е борба между силите на тъмнината и силите на светлината. Старият свят трябва да си замине. Новите хора, които идат, ще уредят света. Шестата раса ще уреди света.

Досега сте изучавали Любовта, която се е проявявала у слабите хора. Кои говорят за Любовта? Все слабите хора. В бъдеще Любовта ще се прояви у силните.

Любовта иде. Тя е огън, но не механически огън. Ние се страхуваме да не би да страдат хората. Страданието е огън. Огънят чисти и обновява. Той носи живот.

Човек носи в себе си два принципа: на недоволството и на Любовта.

Бог като воюва, освобождава хората, а те като воюват, ги заробват. А сега иде свободата. Сега идат Напредналите Същества, светиите, силните. По-напред пращаха своите служители, а сега сами те идат.

Напредналите Същества идат и носят ново оръжие. Само като си вдигнат ръката, тъмните сили ще се търкалят по земята и оръжието им ще стане на каша. Досега светът не е виждал силата на светиите. Сега архангел Михаил воюва. Силите на светлината са смели. В тази борба те ще победят. Казано е: „Виделината свети в тъмнината и тъмнината я не обзе". Това показва силата на Истината.

Силните идат да оправят света. Бог на тях е дал власт. Взел е властта от силите на тъмнината и дава света във властта на светиите. Човек след грехопадането изгуби живота си. Затова Христос иде да му възвърне живота, да го възвърне в първото положение.

За да стане човек силен, трябват му знание и Любов.

Любов е това: като вземеш едно пясъчно зърно, да го направиш житно зърно, което да расте и да живее. Говоря символично. Хората нямат ясна представа за Любовта, понеже изгубиха връзките с нея. Грехът, смъртта прекъснаха връзката на Любовта — съзнателната връзка.

Хората говорят за онзи свят, но никой не може да влезе в него без Любов, без Знание, без Мъдрост, без Истина, без Свобода. Те са пътищата, чрез които се влиза в онзи свят. Хората са дошли до обикновената любов. С нея не се влиза в онзи свят. Писанието казва: „Нищо нечисто не може да влезе там."

Аз говоря за онази първичната Любов.

Ти съзнаваш, че Бог ти е дал всичко, а сега за малки работи изгубваш равновесие. Това показва, че не си в Любовта. Някой ти казва: „Майка ти умря". Ти плачеш. Счупваш крака си — плачеш. Счупва ти се сърцето — плачеш. Това показва, че нямаш Любовта, за която говоря. Извън Любовта има страдания. В света на Любовта няма страдания.

Вие сега сте извън Любовта, затова страдате. Искате без страдание да внесете Любовта.

Тя, обаче, иска да ви избави от калта, от страданието и ви казва: „Страданието идва от греха. Отдалечаването от Бога, това е страдание." Казано е в Писанието: „Петàта на жената ще смаже главата на змията." Главата е умът, а петàта е доброто.

Светиите идат сега. Това е второ пришествие. Христос иде сега с тях, за да тури ред и да се изпълнят думите: „Даде ми се всяка власт на небето

и земята". „Аз ще бъда с вас до скончанието на века." Скончанието на века— това е старият порядък на нещата, който се сменява с нов — ново небе и нова земя. Иде порядък, в който ще царува Любовта в света.

Идването на Христа преди две хиляди години беше предисловие. Христос преди две хиляди години подготви пътя, за да дойде новият порядък.

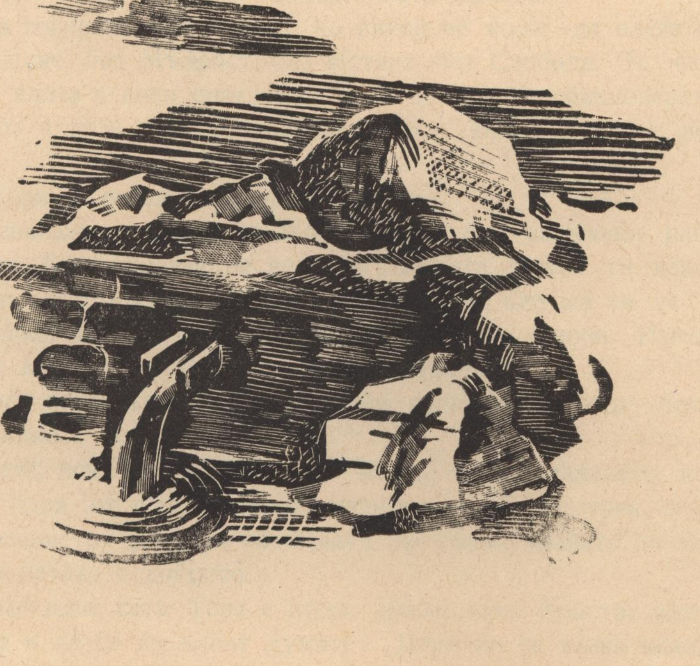
Казано е: „Блажени, които имат първото възкресение". Това се отнася за пробудените души, които ще оживеят, ще станат, ще добият ново съзнание. Възкресението е излизането на бубите от пашкула и превръщането им в пеперуда.

Сега ние се намираме в бурното море и пътуваме с Божествения параход към спасителния бряг. Ще запитате: „Колко време има още до излизането на брега?" От парахода постоянно мерят дълбочината. Тя постепенно намалява. Като стане половин метър, тогава брегът е близо. Плитка трябва да стане водата, за да можем да излезем на сушата.

Представят:

Д-р Методи Константинов • Боян Боев
Мария Тодорова • Борис Николов

Тех. уредник
Неделчо Попов

СЛОВОТО НА УЧИТЕЛЯ

(КНИГОПИС)

ИЗЛЕЗЛИ ОТ ПЕЧАТ ТОМОВЕ БЕСЕДИ И ЛЕКЦИИ

НЕДЕЛНИ БЕСЕДИ

Сила и живот — първа серия.
„ „ — втора серия.
„ „ — трета серия.
„ „ — четвърта серия.
„ „ — пета серия.
Двата природни метода.
Настанало е Царството Божие.
Слава Божия.
За това се родих
Влизане.
Праведният.
Вехтото премина.
Мнозина казваха.
Ни мъж, ни жена.
Синове на възкресението.
За съдба дойдох.
Учителю благи.
Който има невестата.
Голямото благо.
Крадецът и пастирът.
Да ви даде.
Делата Божии.
Все що е писано.
Дали може.
Великите условия на живота.
Вечно подмладяване.
Да възлюбиш Господа.
Новият човек.
Ще управлява всички народи.
Живият Господ.

МЛАДЕЖКИ КЛАС

Двата пътя.
Противоречия в живота
Допирните точки в природата.
Добри навици.
Разумният живот.
Лекции на млад. клас, 1, 2, и 3 лекции.
Влияние на светлината и тъмнината.
Жива реч.
Посока на растене.
Светото място.
Божествена мисъл.
Божествените условия.
Отворени форми.
Служене, почит и обич.
Закони на доброто.
Път към живота.
Методи за самовъзпитание.
Силите на природата.
Живот и отношения.
Фактори в природата.

ОБЩ КЛАС

Трите живота.
Окултни лекции, год. II.
„ „ год. III.
„ „ год. IV.
Козативни сили.
Светлина на мисълта.
Условия на разумния човек.
Простите истини.
Неразрешеното.
Възможни постижения.
Четирите кръга.
Великото и красивото.
Малки и големи придобивки.
Добри и лоши условия.
Ключът на живота.
Смени в природата.
Форми в природата
Определени движения.
Естествен ред на нещата.
Степени на съзнанието.
Доброто оръжие.
Божият глас.
Просветено съзнание.
Реалности и сенки.
Събуждане.

Законът и Любовта.
Новият светилник.
Начало на Мъдростта.
Новата мисъл.
Работата на природата.
Трите посоки.

УТРИННИ СЛОВА

Учение и работа.
Ценната дума.
Трите родословия.
Устойчиви величини.
Новото начало.
Той създава.
Старото отмина.
Ликвидация на века.
Красотата на душата.

СЪБОРНИ И РИЛСКИ БЕСЕДИ

Мировата любов и космичната обич.
Беседи, обясн. и упътвания от Учителя, 1919.
Новото човечество.
Беседи и напътствия от Учителя, 1920.
Пробуждане на колект. съзнание.
Беседи, обясн. и упътвания от Учителя, 1921.
Новият живот.
Беседи, обяснения и упътвания, 1922.
Разумният живот.
Наряд и упътвания, 1925.
Двете свещени положения.
Свещеният огън.
Пътят на ученика.
Обич към знанието.
Ключът на живота.
Абсолютна чистота.
По Бога направени.
Благословена между жените.
Любов към Бога.
Нашето място.
Отиване и връщане.
Светът на великите души.
Ценното из книгата на великия живот.
Бъдещето верую на човечеството.
Часът на Любовта.
Великото в живота.
Царският път на душата.
Да им дам живот.
Лъчи на живота.
Двигатели в живота.
Езикът на Любовта.
Божественият и човешкият свят.
Възможности за щастие.
Опорни точки на живота.
Вечното благо.

МЛАДЕЖКИ СЪБОРИ

I събор.
II събор: Да възлюбиш.
III събор.
IV събор.
V събор.
VI събор: Закон за единство и общност.
VII събор: Първите стъпки.
VIII събор: Право си отсъдил.

МУЗИКАЛНИ ТВОРБИ

Песни на Всемир. Братство.
Песни от Учителя, ч. I и II.
Паневритмия, за две цигулки.
Паневритмия, за пеене.
Слънчеви лъчи.
Братски песни.

РАЗНИ

В царството на живата природа.
Кротостта и смирението.
Трите основи на живота.
Високият идеал.
Чист и светъл.
Човешкият дух.
Новата Ева.
Новият ден.
Линиите на природата.
Пътят на добрите постижения.
Учителят.
Общение с Бога.
Към новата култура.
До скончанието на века.
Отличителните черти на човека.
Отворените очи.
Сфинксът. Начало и край на нещата.
Изгревите на слънцето.
Духовното у човека.
Жал ми е за народа.
Майката на времето.
Разумно разбиране.
Да мисли.
Отец ме люби.
Баща и син.
Да живеем за Господа.
Дигни одъра си!
Големият брат.
Новото човечество.

ПО УЧИТЕЛЯ

Мисията на богомилството.
Свещени думи на Учителя.
Учителят говори.
Живот за Цялото.
Учителят за дишането.
Учителят за образованието.
Учителят.

ПРЕВОДИ НА ЧУЖДИ ЕЗИЦИ

НА ФРЕНСКИ

Le haut idéal.
La loi suprême.
Le monde des grandes âmes.
La vie pour le Tout.
Dans le Royaume de la nature vivante.
Le Maître parle.
Le nouveau message du Soleil.

НА АНГЛИЙСКИ

The great law.
The great Bruther.
The high Ideal.
Sacred words of the Master.

НА НЕМСКИ

Das hohe ideal.
Der Meister spricht.
Die Liebe.

НА РУСКИ

Общение съ Богом.
Учитель говорит.
Къ великой цели.
Новое послание солнца.
Высокий идеал.
Путь ученика.
Три основи жизни.
Новая Ева.

НА ЛАТИШКИ

Zeme piepildisies ar ziràsanu.
Skolotàja svètie vàtdi skolniekam.
Cilvèciskais un dieviskais.
Cilvèks Kristus patiesìba.
Skolotàjs runà.
Abzolutà tìrìba.

НА ЕСПЕРАНТО

Nova kulturo, год. 1 и 2.
La Majstro parolas.
La mondo de la grandaj animoj.
La tri fondamentoj de la vivo.
Sanktaj vortoi de la Majstro.
La spirito kaj la karno.
La nova Evo.
Alto ideale.

НА СРЪБСКИ И ХЪРВАТСКИ

Узвишени идеал.
Absoljutna ĉistota.

НА ШВЕДСКИ

Mästaren talar.

НА ЕСТОНСКИ

Nisu ivad.

НА ЧЕШКИ

Láska k vesmiru.
Kosmická milost (láska).
Tri sáklady zivota (víra, nadeje, láska).

НА ИТАЛИАНСКИ

L'Alto Ideale.
L'unione con Dio.
Il Mondo delle Grandi Anime.
Le tre basi della vita:
la Fede, la Speranza, l'Amore.
La Grande Legge
Brani di Insegnamento da discorsi del Maestro, pubblicati in fascicoli bimensili, 1932—1939.

СЪДЪРЖАНИЕ

	Стр.
Разговорите при Седемте Рилски езера	7
Пътуването	9
Чистотата	11
Планината	13
Любовта е път за познаване Бога	17
Благодарността	25
Постижение на Любовта	27
Закони за движението	32
Напредналите Същества	33
Енергиите на планината — практически правила	37
Трудови дни	43
Природата е жива и разумна	45
Вечерният огън	46
Езерото Махабур	47
Новият път	52
Втичане и изтичане	53
При Езерото на чистотата	56
Вътрешният мир	60
Изключенията на Любовта	61
Истинският Баща	66
Божествената връзка	70
Ключът	73
Живот за Цялото	77
Истинската работа	81
През седемте езера	82
Към нова култура	84
Правила и норми на разумния живот	90
Висшето и низшето в човека	94
Свободата	96
Бъди благодарен	100
Любовта	102
Закони на доброто	103
Изходният път	106
Обхода, оценка и разумност	110
Най-доброто нещо	111
Учителят	112
Ученикът	115
Всемирното Бяло Братство през вековете	121

Стр.

Справедливостта . 125
Човешката душа . 128
Молитва, размишление и съзерцание 132
Вяра . 139
Правила на Любовта . 143
Изучаване на планината . 149
„Буд-алла“ . 152
Заложбите в човешката душа 153
Основни положения . 158
Писмо до един музикант . 161
Музиката . 162
Паневритмията . 165
За славянството . 169
Нови насоки на мисълта . 172
Досег с реалността . 176
Белезите на новата култура 181
Законът за съвършенството е закон за Любовта 182
Новата среда . 185
Оценявайте малките блага 186
Светият човек . 189
Божественото течение . 190
Търпението . 193
Приложение . 195
Упражнение . 196
Правило за ученика . 197
Закон за мисълта . 198
Четири въпроса . 200
Божествената Любов . 201
Трите основи . 202
Първото условие . 204
Отче наш . 207
Житото . 209
Най-малкото добро . 210
Културата на Любовта . 214
Вратата . 217
Молитвата . 219
Всичко е светлина . 220
Непостижимите неща . 221
Най-силното оръжие . 222
Без отлагане . 223
Четири правила . 224
Най-щастливият ден . 225
Форма и съдържание . 226
Просветление . 227
Новата ехопа . 230
Методи за работа . 231

Стр.

Основата на нещата 233
Страданието — път към Любовта 237
Опити върху Любовта 241
Истинското знание 242
Три правила 243
Хилядолистникът 245
Шестте гимнастически упражнения 247
Поезията 250
Скъпоценннят камък 251
Спиралата 254
Новото 257
Малките братя 259
Циклонът 260
Божественият момент 261
Пътъща към любовта 263
Трите свята 269
Божественото учение 270
Единство 272
Ценни правила 276
Новата монета 280
Ново небе и нова земя 282
Словото на Учителя (книгопис) 289

Корици — Иван Манев
София, 1948 г.

